

2025

VII.Uluslararası Şiddeti Anlamak Kongresi

VII.International Understanding Violence Congress

23-24 MAYIS 2025 / 23-24 MAY 2025

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI / ABSTRACT BOOK

İstanbul, 2025

VII. ULUSLARARASI ŞİDDETİ ANLAMAK KONGRESİ
BİLDİRİ ÖZET KİTABI
23-24 Mayıs 2025, İSTANBUL

VII. INTERNATIONAL UNDERSTANDING VIOLENCE
ABSTRACT BOOK
23-24 May 2025, İSTANBUL

İçindekiler

Kurullar.....	4
Bilimsel Program.....	9
Sözlü Bildiri Listesi.....	21
Poster Bildiri Listesi.....	242

Contents

Committees.....	4
Scientific Program.....	9
Oral Presentations List.....	21
Poster Presentations List.....	242

Kongre Web Sitesi/ Web Site of Congress: www.siddetianlamak.org

İMDAT | Şiddeti Önleme ve Rehabilitasyon Derneği: www.imdat.org

KURULLAR / COMITTEES

KONGRE BAŞKANI / HEAD OF THE CONGRESS

Prof. Dr. Oğuz POLAT

DÜZENLEME KURULU / ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Dr. Oğuz POLAT
Prof. Dr. İrfan GÜNEY
Prof. Dr. Nadi BAKIRCI
Prof.Dr. Neslim GÜVENDEĞER DOKSAT
Doç.Dr. Cem UYSAL
Av. Kaan Apak ALTINTOP
Dr. Apak Kerem ALTINTOP
Cem TURHAN
Uzman Adli Psk. Hilal KARAYAZI
Uzman Adli Psk. Mahi ASLAN

KONGRE SEKRETERYASI / CONGRESS SECRETERIAT

Hilal KARAYAZI
Alim CANSIZ
Mahi ASLAN
Zeynep ÖZAN
Melda YAZICIOĞLU
Görkem Yiğit ÖZTÜRK
Elif YÜKSEL
Fatih DEMİR
Simay YILDIZLI

BİLİMSEL KURUL / SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr. Abdullah DİNÇKOL- Doğu Üniversitesi
Prof. Dr. Ali Kemal YILDIZ- Türk Alman Üniversitesi
Prof. Dr. Akile Reşide GÜRSOY, Beykent Üniversitesi
Prof. Dr. Ayşe Rodopman ARMAN, Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Barbara KRAHÉ- University of Potsdam
Prof. Dr. Bihterin DİNÇKOL- Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Bojan MATEJIC- Belgrad University
Prof. Dr. Carmen MENESES FALCÓN - Universidad Comillas
Prof. Dr. Clare MCGLYNN- Durham University
Prof. Dr. David J. BALL, Middlesex University
Prof. Dr. Ersi ABACI KALFOĞLU- İstanbul Yeniüzyıl Üniversitesi
Prof. Dr. Gökhan ORAL- İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Işıl BAŞ- Boğaziçi Üniversitesi

Prof. Dr. Işıl PAKİŞ- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. İnci USER- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. İrfan GÜNEY- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Kerem DOKSAT- Beykent Üniversitesi
Prof. Dr. Kültegin ÖGEL- İstanbul Kent Üniversitesi
Prof. Dr. Latif ABBASOĞLU- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Levent AVTAN- İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Murat YAYLA- Dicle Üniversitesi
Prof. Dr. Nadi BAKIRCI- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Nesrin DİLBAZ- Üsküdar Üniversitesi
Prof. Dr. Nurcan ÖZGÜR BAKLACIOĞLU- İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Nur CENTEL- Koç Üniversitesi
Prof. Dr. Oğuz POLAT- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Özkan PEKTAŞ- Haliç Üniversitesi
Prof. Dr. Özlem YENERER ÇAKMUT- Özyeğin Üniversitesi
Prof. Dr. Peter SMITH- Londra Goldsmiths University
Prof. Dr. Serhat GÜRPINAR- Süleyman Demirel Üniversitesi
Prof. Dr. Şanda ÇALI- Kıbrıs Doğu Akdeniz Üniversitesi
Prof. Dr. Şaziye Senem BAŞGÜL- Hasan Kalyoncu Üniversitesi
Prof. Dr. Şeyda AKSEL- Ege Üniversitesi
Prof. Dr. Ümrhan TÜZÜN- İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Yasemin ALANAY- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Yener ÜNVER- Özyeğin Üniversitesi
Prof. Dr. Ebru ŞALCIOĞLU-Beykoz Üniversitesi
Prof. Dr. Vasiliki ARTINOPOULOU- Panteion University
Prof. Dr. Veli DUYAN, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Vesna NIKOLOVIĆ, Belgrad University
Prof. Dr. Virginia MORROW- University of Oxford
Doç. Dr. Miranda HORVATH, Middlesex University
Doç. Dr. Bosiljka DJIKANOVIC- Belgrad University
Doç. Dr. Cem UYSAL - Dicle Üniversitesi
Doç. Dr. Esin AKGÜL KALKAN- Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih ARTVİNLİ- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Doç. Dr. Figen DEMİR- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Doç. Dr. Lale ORTA- İstanbul Okan Üniversitesi
Doç. Dr. Levent ALTINTAŞ- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Doç. Dr. Melike ŞAHİNER, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Neslim GÜVENDEĞER DOKSAT- Beykent Üniversitesi
Doç. Dr. Şahide Güliz KOLBURAN- İstanbul Aydın Üniversitesi
Doç. Dr. Şeyda DÜLGERLER- Ege Üniversitesi
Doç. Dr. Cengiz APAYDIN
Dr. Antonio Santiago De BARROS
Doç. Dr. Durmuş ÜMMET-Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Ali Murat KIRIK-Marmara Üniversitesi
Dr. Alexander KANCSEV
Doç. Dr. Ömer YANARTAŞ-Marmara Üniversitesi

Uzman Saliha KOÇ ASLAN- Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Cemal Onur NOYAN- Üsküdar Üniversitesi
Doç. Dr. Barış ÖNEN ÜNSALVER-Üsküdar Üniversitesi
Doç. Dr. Sinan BAYINDIR- Piri Reis Üniversitesi
Doç Dr. Nikola PETROVIĆ
Dr. Dariusz A. DALEK

BİLİMSEL PROGRAM

23 MAYIS 2025 CUMA						
SAAT						
08.30-10.00	KAYIT					
10.00-10.30	AÇILIŞ KONUŞMASI Prof. Dr. Oğuz POLAT					
10.30-11.30	KONFERANS 1 ÇOCUĞA YÖNELİK CİNSEL İSTİSMARIN RİSK FAKTÖRLERİ Prof. Dr. Barbara KRAHE					
11.30-11.45	KAHVE ARASI					
11.45-13.00	KONFERANS 2 ÇOCUK İSTİSMARINDA UZUN DÖNEM ETKİLER Prof. Dr. Ebru ŞALCIOĞLU					
13.00-14.00	ÖĞLE ARASI					
14.00-15.30	ÇOCUĞA YÖNELİK CİNSEL İSTİSMARIN SONUÇLARI Prof. Dr. Nevena VUCKOVIC SAHOVIC	YUNANİSTAN'DA ÇOCUK İSTİSMARI Dr. George NIKOLAIDIS	ÇOCUK İSTİSMARINA ADLİ TIP YAKLAŞIMI Prof. Dr. Chara SPILIOPOULOU	ÇOCUK İSTİSMARIN DA ETKİN MÜDAHALE Prof. Ernesto CAFFO	HIRVATİSTAN'DA ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ ALANINDA ÖNLEME VE MÜDAHALE Hana Hrpka- NGO Brave Phone	İTALYA'DA ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ ALANINDA ÖNLEME VE MÜDAHALE Riccardo BETTIGA
15.30-16.00	KAHVE ARASI					
16.00-18.00	SÖZLÜ BİLDİRİ SUNUMLARI					
19.00	KOKTEYL					

24 MAYIS 2025 CUMARTESİ					
SAAT					
10.00-11.15	KONFERANS 3 ÇOCUK İSTİSMARINDA SOSYOLOJİK BOYUT Prof. Dr. Abdullah DİNÇKOL				
11.15-11.30	KAHVE ARASI				
11.30-12.30 MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM	ÇOCUK İSTİSMARINDA PSİKIYATRİK YAKLAŞIM Prof. Dr. Neslim GÜVENDEĞER DOKSAT	İSTİSMARA TOPLUMSAL DİNAMİKLER AÇISINDAN YAKLAŞIM Prof. Dr. Müjde PEKER BOTH	ÇOCUK İSTİSMARINDA KORUYUCU ÖNLEMLER NELER OLMALIDIR? Prof. Dr. Abdullah KARATAY	ÇOCUK İSTİSMARINDA HUKUKSAL BOYUT Prof. Dr. Ali Kemal YILDIZ	ÇOCUK İSTİSMARINDA HEKİM YAKLAŞIMI Prof. Dr. Serpil UĞUR BAYSAL
12.30-13.30	ÖĞLE ARASI				
13.30-14.30 STK	NİRENGİ DERNEĞİ Sosyal Hizmet Uzmanı Zeynep SANDUVAÇ	UNICEF Avukat Gökten KOÇYILDIRIM	ÇOCUKLARA YENİDEN ÖZGÜRLÜK VAKFI Dr. Öğretim Görevlisi Selmin Cansu DEMİR	ÇOCUK İZLEM MERKEZİ Dr. Öğretim Görevlisi Suzan BİREL	SABANCI VAKFI Sabancı Vakfı Hibe Programları Koordinatörü Hazal GÜNEL
14.30-15.30	KOZA 1 ADLİ PSİKOLOJİ Doç. Dr. Güliz KOLBURAN	KOZA 2 HUKUK Uzman Avukat Özlem YİĞİTOĞLU	KOZA 3 ADLİ TIP Doç. Dr. Cem UYSAL	KOZA 4 ADLİ BİLİMLER Prof. Dr. Sinem BİRELLER	KOZA 5 YURT DIŞINDA MASTER Dr. Öğretim Üyesi Apak Kerem ALTINTOP
15.30-17.00	SÖZLÜ BİLDİRİ SUNUMLARI				

SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUM PROGRAMI -YÜZ YÜZE-

1. OTURUM (YÜZYÜZE)

23 MAYIS 2025 CUMA, SAAT: 16:00-18:00

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Ersi KALFOĞLU

16:00 – 16:12	Neslim GÜVENDEĞER DOKSAT, Mehmet Kerem DOKSAT	Çocukluk Döneminde Yaşanmış Ensest İlişki Ve Borderline Kişilik Bozukluğu Gelişimi: Bir Vaka Sunumu
16:12 – 16:24	Berna EREN, Fatih DEMİR	Gelir Düzeyine Göre Çocuk Hakları Ve Yapısal İstismar Göstergeleri: Dünya Bankası Sınıflandırması Temelinde Küresel Bir Değerlendirme
16:24 – 16:36	Berna EREN, Özge KOVAN	Çocuğa Yönelik İstismar Biçimi Olarak Aile İçi Disiplin Uygulamaları: Gelir Düzeyine Göre Küresel Bir İnceleme
16:36 – 16:48	Berna EREN, İrem CİNNET	Çocuk Evlilikleri Ve Karşılıksız Ev İçi Emek Yükü Bağlamında Kız Çocuklarına Yönelik Sistematiik İstismar: Nicel Bir Değerlendirme
16:48 – 17:00	Hilal KARAYAZI	Aile İçi Disiplin Mi, İstismar Mı?: Fiziksel Cezalandırma Üzerine Adli Bir Olgu İncelemesi
17.00-17.12	İrem CİNNET, Zehra Serpil USTALAR ÖZGEN	“Çocuk Gelin”lik Ve Çocuk İstismari: Hukuki, Sosyolojik Ve Psikolojik Açılardan Medya Üzerine Bir Değerlendirme
17.12-17.24	Emirhan AYDOĞMUŞ	Afet Ortamlarında Çocuklara Yönelik Cinsel İstismar: Nedenler, Sonuçlar Ve Koruma Yaklaşımları Bildiri Özeti
17:24 – 17:36	Meryem Remziye ŞİMŞEK	Tck 103/3-B Hükmünün Uygulamadaki Sorunları Ve Yorumu Dayalı Çözüm Önerisi

2. OTURUM (YÜZYÜZE)

23 MAYIS 2025 CUMA, SAAT: 16:00-18:00

OTURUM BAŞKANI: DR. ÖĞRETİM ÜYESİ Kerem ALTINTOP

16:00 – 16:12	Asli YEŞİL, Sude MERT	Erken Dönem Duygusal İhmal Yaşantıları İle Kişilerarası Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi
16:12 – 16:24	Ece AKTAŞ, Aslı YEŞİL	Çocuklukta Duygusal İstismar Yaşantısı İle Partner İstismari, İlişki İstikrari Ve Duygu Düzenleme Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi*
16:24 – 16:36	Merve Karaburun, Aleyna Aydoğdu	Çocuk İstismarı Ve İhmalini Önleme Çalışmaları: Türkiye Ve Uluslararası Uygulamaların İncelenmesi
16:36 – 16:48	Merve BAKIRTAŞ, Dilan ORAK	Sharenting Ve Çocuk İşçiliği: Dijital Platformlarda Fenomen Çocukların İstismari Üzerinden Bir İnceleme
16:48 – 17:00	Dilan ORAK, Merve BAKIRTAŞ	Sharenting Olgusu Ve Çocuğun Mahremiyeti: Ulusal Ve Uluslararası Yargı Kararları Işığında Velayet Hakkının Sınırları

17.00-17.12	Elif ARAYAN	Cinsel İstismar Vakalarında Mağdur Çocuğun İfadesinin Alınması Esnasında Dikkat Edilecek Hususlar
17:12 – 17:24	Kübra DURSUN	Çocuk İstismari Korunmasında Kurum Hizmetinin Önemi
3. OTURUM (YÜZYÜZE) 23 MAYIS 2025 CUMA, SAAT: 16:00-18:00 OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Esin Akgül KALKAN		
16:00 – 16:12	Esin Akgül KALKAN	Arkeolojik İskelet Kalıntılarındaki Çocuk İstismari Bulgularının Adli Antropolojik Açıdan Değerlendirilmesi
16:12 – 16:24	Tansen Taygur ALTINTAŞ, Yavuz GÖKBAYRAK	Çocuğun Gözünden Aile İçi Şiddet
16:24 – 16:36	Zeynep ÖZAN	Kadın Sığınma Evleri: Türkiye Ve Almanya Örnekleri
16:36 – 16:48	Mahi ASLAN	Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği Ve Kültürel Değerlerin Çocuk Yaşta Evliliklere Etkisi: Şanlıurfa Örneği
16:48 – 17:00	Ayşe Öykü TUNCAY, Aylin YALÇIN SARIBEY	Tekstil Sektöründeki Çocuk İşçiliği Sorununun Medyadaki Yansımaları
17.00-17.12	Ayşe ÖZAL, Aylin YALÇIN SARIBEY	Üniversite Ve Lise Öğrencilerinin Geçmişe Yönelik Siber Zorbalık Deneyimleri Ve İnternet Bağımlılığı İle İlişkisinin İncelenmesi
17:12 – 17:24	Melissa ALTIN, Onur ORUÇHAN, Pelin KUTLUAY	Üniversite Öğrencilerinin Flört Şiddeti Tutumları İle Riskli Cinsel Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
17:24 – 17:36	Sümeyye ADSAN, Aylin YALÇIN SARIBEY	Çocuklarda Dijital Bağımlılığın Dijital İstismara Etkisinin İncelenmesi

4. OTURUM (YÜZYÜZE) 23 MAYIS 2025 CUMA, SAAT: 16:00-18:00 OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Cem UYSAL		
16:00 – 16:12	Fatma Ece ATEŞ, Şükrü ÖTKÜN	Bir Bölgesel İnceleme: Şanlıurfa’da Cinsel İstismarin Çocuk Gelişimine Etkileri
16:12 – 16:24	Şükrü ÖTKÜN, Fatma Ece ATEŞ	Dijital Kumar Bağımlılığı
16:24 – 16:36	Emir KOÇHAN	Evde Başlayan Mücadele: Çocuklukta Şiddet, İhmal Ve Cinsel Kimlik Gelişimi
16:36 – 16:48	Simay YILDIZLI	Erken Yaşta Çocuk İhmalinin Epigenetik Etkileri
16:48 – 17:00	Görkem Yiğit ÖZTÜRK	Bir Cinsel Baskı Aracı Olarak Düzeltici Tecavüz: Bir Literatür Taraması Ve Dünyadan Ve Türkiye’den Vaka Analizi
17.00-17.12	Elif ŞAHİN KARAÇAM	Adli Botanik Uygulamalarında Fitolit Ve Polen Kanıtları: Potansiyel, Sinirliliklar Ve Türkiye’de Durum
17:12 – 17:24	Simge KALKAN	Çocuğun Cinsel İstismarında Çocuğun Beyanının Delil Niteliği: Yargıtay 9. Ceza Dairesi Kararları Işığında Bir Değerlendirme (2023-2025)
5. OTURUM (YÜZYÜZE) 23 MAYIS 2025 CUMA, SAAT: 16:00-18:00 OTURUM BAŞKANI: Dr. Ufuk SARIGÜL		
16:00 – 16:12	UFUK SARIGÜL	Çocuk İstismarının Önlenmesinde Müdahale Programlarının Önemi Ve İatrojenik Zarar Risklerinin Değerlendirilmesi: Sosyal Psikolojik Bir Bakış Açısı
16:12 – 16:24	Haydeh FARAJİ, Huri UÇAK	Çocukluk Döneminde Babanın Anneye Yönelik Şiddetine Tanık Olma Ve Flört Şiddeti Mitleri Arasında İlişkinin İncelenmesi
16:24 – 16:36	Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR	Şiddet Mağduru Kadınlarda Toplumsal Baskı Ve Annelik Rolünün Özdeğer Üzerindeki Etkisi: Bir Olgu Sunumu
16:36 – 16:48	MAKBULE KURT	Hakları Çocukken Öğrenilir Eğitim Modülü’nün İzmir Büyükşehir Belediyesi İzelman Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik Merkezlerinde Uygulanması-Çocuklar Üzerindeki Etkileri
16:48 – 17:00	OYA GÜLER	Okul Öncesi Dönemde Mahremiyet Eğitiminin Uygulanması, Yöntemi Ve Çocuklar Üzerine Etkileri: İzelman Çocuk Etkinlik Merkezi Örneği

17.00-17.12	EGEMEN DURSUN	Uzmanların Çocuk Cinsel İstismarını Bildirmeye Yönelik Tutumları
17:12 – 17:24	YEŞİM BUCAK	Çocukları Cinsel İstismardan Koruma Politikaları Bağlamında Megan Yasası: Toplum Temelli Bir Önleme Modeli
17:24 – 17:36	SEVGİ TANBOĞA	Duygusal Güvenin Çocuk Gelişimindeki Yerinin Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları İle İlişkisi
17.36-17.48	Eren Tuzci, Burak Can, Esin Akgül Kalkan, Semih Petekkaya	Türkiye’de Çocuk İstismarı Konusunda Yapılan Tezlerin İncelenmesi
17.48-18.00	Semih Petekkaya, Ömer Şeyda Köse 1 Ahmet Hüsrev Köse 2, Esin Akgül Kalkan	Yargıtay Kararlarına Göre Türkiye’de Çocuk İstismarı
18.00-18.12	Merve Şahin	Deepfake Teknolojisinin Çocuk İstismarındaki Hukuki Boyutu

1. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI PROF. DR. İRFAN GÜNEY		
15:30 – 15:42	Apak Kerem Altıntop	Uluslararası Koruma Altındaki Refakatsiz Çocukların Yetişkinliğe Geçişinde Barınma İmkanları Ve Özerlik Kazanımı: Türkiye Ve İtalya Karşılaştırması
15:42 – 15:54	Nilcan Doğutaş	Kongo’da Sömürgecilik Ve Yapısal Şiddet: Leopold’un Şahsi Cehennemi
15:54 – 16:06	Gülsevil Aksoy	Zorla Silahlandırılan Çocukluk: Çocuk Askerlerin Küresel Örnekleri, İstismar Ve Soykırım Bağlamı
16:06 – 16:18	İlayda Hanim Kiliç	Türkiye’de Yaşayan Mülteci Çocukların İstismara Açık Olduğu Durumlar
16:18 – 16:30	Çiğdem Kulak, Büşra Tulumbacı	Sinir Tanimayan Şiddet: Afgan Kadınlar Olgu Sunumu
16:30 – 16:42	Selin Başer Özgen	Uluslararası Ceza Mahkemelerinde Çocuklara Yönelik Cinsel İstismar: Yargılama Pratikleri Ve Örnek Vakalar
16:42 – 16:54	Büşra Tulumbacı	Flört Uygulaması Kullanan Kadınların Siber Taciz Deneyimleri
16.54-17.06	Buse ŞAHİN	Tedbirlere Rağmen Önlenemeyen Kadın Cinayetleri: M.Ç. Dosyası
2. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI: Öğretim Görevlisi Gözde MASATCIOĞLU		
15:30 – 15:42	Yunus Emre ÖKSÜZ, Gözde MASATCIOĞLU	Erkek Çocuklarına Eğitim Veren Farklı Alanlardaki Eğitimcilerin Çocuk Cinsel İstismarını Bildirmeye Yönelik Tutumlarının İncelenmesi
15:42 – 15:54	Yunus Emre ÖKSÜZ, Nisa Tuana KANAL	Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Çocuk Cinsel İstismarına Yönelik Farkındalık Düzeyleri Ve Bildirim Sorumluluğu Algısının İncelenmesi
15:54 – 16:06	Yunus Emre ÖKSÜZ, Gözde MASATCIOĞLU, Yeliz GÜL	15-18 Yaş Arasındaki Kız Çocuklarının Çevrimiçi Çocuk İstismarı Riskinin Aile Aidiyeti İle Arasındaki İlişkinin Whatsapp Grupları Özelinde İncelenmesi
16:06 – 16:18	Hatice SADDİKİ, Deniz İREM BAYDAR	Çocuklukta Duygusal İstismarın Ergenlik Dönemindeki Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisi
16:18 – 16:30	Damla MEMİŞOĞLU	Çocuk Cinsel Cinayeti: Disiplinler Arası Bir İnceleme
16:30 – 16:42	Hilal ŞAHİN	18- 35 Yaş Arasındaki Kadınların Partnerleri Tarafından Psikolojik Şiddete Maruz Kalma Düzeyinin İncelenmesi Ve Depresyon, Anksiyete, Stres Üzerindeki Etkisinin

		Değerlendirilmesi
16:42 – 16:54	Ezgi ÇINAR	Görünmez Mağduriyette Engellilik
16.54-17.06	Ayşe Eslem GÖRKAN	Lise Öğrencilerinde Dijital Oyun Bağımlılığı İle Siber Zorbalık Ve Mağduriyet Arasındaki İlişkinin İncelenmesi
17.06-17.18	Simge Erdoğan, Sevil Gülsoy	Çocuk Cinsel İstismarının Kültürlerarası Karşılaştırmalı Analizi
17.18-17.30	Simge Erdoğan, Sevil Gülsoy	Engelli Çocukların Fiziksel İstismara Uğrama Nedenleri
3. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Ayfer EKİM		
15:30 – 15:42	Berrak Deniz Polat	Çocuk Hakları Bağlamında Katılım Hakkı: Öğretmen Adaylarının Farkındalık Düzeyleri
15:42 – 15:54	Hasan ALBEY	Adli Belge İncelemesinde İmza Sahteciliklerinin İhlal Boyutuyla İncelenmesi Kişinin İmza Örneğinden Faydanılarak Kaşe İmza Oluşturulması Olgu Sunum
15:54 – 16:06	Ömer ALTAN	Adli Rapor Düzenlenirken Yapılan Hataların Kovuşturmalara Etkisi Olgu Sunumu
16:06 – 16:18	Lemannur ÇETİNKAYA	Reşit Olmayanla Cinsel İlişki Suçunda Yaş Sorunları: Uygulamadaki Çelişkiler Ve Görsel Medya Üzerinden Bir Analiz
16:18 – 16:30	Remzi Çağrı Uzun	Çocuklarda Aydınlatılmış Onam Sorunu
16:30 – 16:42	Selin DENİZ	Çocuklarda Cezai Sorumluluğun Belirlenmesi: Nart/Türkiye Kararı Bağlamında Uluslararası Standartlar Ve Türkiye'nin Durumu
16:42 – 16:54	Esmâ Yayla, Bengü Çetinkaya, Burçak Balica Elif Ceyda Keleş	Üniversite Öğrencilerinin Sokak Hayvanlarına Yönelik Şiddete Bakış Açısı
16.54-17.06	Ece Şahkulubey	Olgu Sunumu: Çocuğun Aile İçi Cinsel İstismarı Ve Adli Süreçteki Yansımaları – M.İ. Olgusu
4. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI: Dr. Öğretim Gör. Aslı AKİŞ		

15:30 – 15:42	Güliz KOLBURAN, Beyza Naz DENİZ	Çocukluktaki İstismar Yaşantılarının Yetişkin Dönemdeki Yansımalarının Bir Film Analizi İle İncelenmesi: Antwone Fisher
15:42 – 15:54	Gizem BEYAZIT, Ayşenur AKTAŞ	Çocukluk Çağı Travması İle Somatizasyon Arasındaki İlişkide Aleksitimi Ve Duygu Düzenleme Güçlüğü'nün İncelenmesi
15:54 – 16:06	Ozan DEMİRCİ, Tuğçe BOZDAĞAN	Drama Temelli Müdahale Programının Disleksi Tanısı Olan Bir Çocuğun Mahremiyet Bilinci Ve Zorbalıkla Baş Etme Becerilerine Etkisi: Olgu Sunumu
16:06 – 16:18	Barkın KÖSE, Ozan DEMİRCİ, Aslı KAYA	Ergoterapi Müdahalesinin Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Olan Çocukların Zorbalıkla Baş Etme Ve İstismar Bilgi Düzeyleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi
16:18 – 16:30	Binnur AYTAN	Çocukluk Çağı Cinsel İstismarı Ve Gecikmiş Travma: Psikoterapi Süreçlerinden Klinik Bulgular
16:30 – 16:42	Altay Ferit Kazdal	Aile İçi Şiddet Ve Şiddet Aktarımı
5. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Elif Sinem BİRELLER		
15:30 – 15:42	A. Halil İlhan Aydoğdu	Ev Ortamında Fiziksel Şiddet Mağduru Çocuklarda Medikolegal Değerlendirme: İki Merkezli Çalışma
15:42 – 15:54	Tuğba Ataseven	Tokat Ve Giresun İli Örneğinde Kadına Yönelik Partner Şiddeti Olgularının Medikolegal Analizi
15:54 – 16:06	Alim Cansız	Çocukların Duyulmayan Çığlığı: Aile İçi Cinsel Sömürü Örneği
16:06 – 16:18	Ülçay Ecenur Avcı	Çocuk Pornografisinin Küresel Seyri: Uluslararası Raporların Tematik Ve Zamansal Değerlendirmesi
16:18 – 16:30	Tufan Genç	Siber Ortamda Çocuk İstismarı Ve Güvenliği
16:30 – 16:42	Tayfun Çelik	Çocuk İstismarında İlk Temas: Kolluğun Rolü, Kurumsal Eşgüdüm Sorunları Ve Duygusal Aşınma
16:42 – 16:54	Sudenaz Akkoç, Simay Yılmaz	Gençlerin Şiddet Algısı Ve Medya: Kadına Yönelik Şiddet Haberlerinin Üniversitelilere Etkisi
16.54-17.06	Yahya Geçici	Ceza Yargılamasında Dijital Delillerin Manipülasyonu Ve Hukuki Koruma Yolları; Yargıtay Kararı İncelemesi
17.06-17.18	Bilge Aksoy	Çocuğa Yönelik Şiddet Eylemleri Nedeniyle Annenin Velayet Hakkının Kısıtlanmasının Hukuki Dayanakları ve Uygulama Esasları
6. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Nevin USLU		

15:30 – 15:42	Meryem Özkara, Berfin Eskici, Rumeysa Güneş, Tuğçe Atak Meriç	Özel Gereksinimli Çocuğu Olan Ailelere Verilen Mahremiyet Eğitim Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi*
15:42 – 15:54	Leman Kutlu, Duygu Demir, Hülya Ceyhan, Atilla Tekin	Üniversite Öğrencilerinin Çocukluk Çağı Travmalarının Yalnızlık, Benlik Saygısı Ve İletişim Düzeylerine Etkisinin Değerlendirilmesi Üniversite Öğrencilerinin Çocukluk Çağı Travmalarının Yalnızlık, Benlik Saygısı Ve İletişim Düzeylerine Etkisinin Değerlendirilmesi
15:54 – 16:06	Nilüfer Şengül, Gülfem Haraççi Özlem Yiğitoğlu	Türk Ceza Kanunu'nun 280. Maddesi Kapsamında Çocuk İstismarını Bildirmeme Suçuna İlişkin Sağlık Çalışanlarının Bilgi Ve Algılarına Yönelik Kesitsel Bir Çalışma
16:06 – 16:18	Gizem Malak	Çocuklara Yönelik Cinsel Suçlarda Mağdur Beyanının Değeri
16:18 – 16:30	Özlem Yiğitoğlu	Çocuğun Cinsel İstismari Suçu Kapsamında Sosyal İnceleme Raporunun Önemi
16:30 – 16:42	Ceren Özbaşaran Tan, Özge Genç Sütü	Çocuk Cinsel İstismarında Multidisipliner Yaklaşım: Bir Kız Çocuğu Hikayesi
16:42 – 16:54	İlksen Uçar	Kadınların Çalışma Yaşamına Katılımı İle Aile İçi Şiddete Karşı Farkındalıkları Arasındaki İlişki
16.54-17.06	Beyza Başar	Pediatric Hemşirelerinin Çocuk Cinsel İstismarının Tanılama, Adli Ve Sosyal Sürecindeki Rolü
7. OTURUM (YÜZYÜZE) 24 MAYIS 2025 CUMARTESİ, SAAT: 15:30-17:00 OTURUM BAŞKANI: DR. ÖĞRETİM ÜYESİ SELMİN CANSU DEMİR		
15:30 – 15:42	Selmin Cansu Demir	Özel Gereksinimli Çocuğu Olan Ailelere Verilen Mahremiyet Eğitim Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi*
15:42 – 15:54	Busenaz Kaya	Çocukluk Dönemi Travmalarının Flört Şiddetinin Oluşumundaki Rolü: Aile İçi Şiddet Deneyiminin Uzun Vadeli Etkileri
15:54 – 16:06	Halit Tuna Dağdanaşar, Eren Türkmen	Türkiye’de Kadın Cinayetlerinin Medyaya Yansıtılma Biçiminin 18-24 Yaş Aralığındaki Kadınlar Üzerindeki Etkisi
16:06 – 16:18	Sude Nur Topkara, Miray İnce	Çocukken Fiziksel Şiddete Maruz Kalmış 20-30 Yaş Arası Kadınlarda Görülen Psikolojik Etkiler
16:18 – 16:30	Sinem Terzi	Dijital ayak izi ve Mahremiyet İhlali: Ebeveynler Üzerine İnceleme
16:30 – 16:42	Deniz Eskiköy	Çocuğun Görünmezlik Hakkı

16:42 – 16:54	Dilruba Berber	Üniversite Öğrencilerinde Cinsiyet Temelli İstismar Farkındalığı
16.54-17.06	Simay Yılmaz	Pediyatri Hemşirelerinin Çocuk Cinsel İstismarının Tanılama, Adli Ve Sosyal Sürecindeki Rolü
17.06-17.18	Bilgesu Gökal	Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Çocuk İstismarı Hakkındaki Farkındalıkları Ve Bilgileri

-ONLİNE- 23 MAYIS 2025 CUMA SAAT: 16:00-18.00 OTURUM BAŞKANI: Uzman Av. Kaan Apak ALTINTOP		
16:00 – 16:12	Damla Sakar, Esra Gürgezoğlu	Suçla Sürüklenen Çocukların İstihdamına Yönelik İşveren Tutumları
16:12 – 16:24	Nil POLAT	Beden Konuşur Çocukluk Travmasına CI Yaklaşımı
16:24 – 16:36	Leyla TAVAŞ	Mevsimlik Tarım İşçiliği, Çocuk İstismarı Ve Bilişsel Gelişim: Eğitimde Süreksizliğin Etkileri
16:36 – 16:48	Göksu Ekici	Türkiye’de Voleybol A Takım Sporcularına Yönelik Duygusal Şiddet
16:48 – 17:00	Özlem Mutlu Işık	Öğretmenlerin Duygusal Zekâ Düzeyleri İle Çocuk İhmal Ve İstismarını Fark Etme Hassasiyetleri Arasındaki İlişki
17.00-17.12	Nevra Duman Dolu	Kahramanmaraş Depremi Yaşayan Depremzedelerdeki Ruhsal Travmanın Sosyodemografik Verilerle İlişkisi

POSTER SIRA NO	ADI SOYADI	BİLDİRİ BAŞLIĞI
Poster No:1	Ceylan FİDAN, Cem UYSAL	Çocuk İstismarı Davalarında Mağdurdan İstenen Kemik Yaşı Tespiti Raporu: Bir Olgu Sunumu
Poster No:2	Simay Yıldızlı	Çocukluk Çağı İhmali İle NR3C1 Genindeki Epigenetik Düzenlemeler Arasındaki İlişki
Poster No:3	Sevgi Tanboğa	Çocukların Güvenli Doğa Hayali: 5-6 Yaş Çocuklarının Çizimleriyle Ekolojik Güven Algısı
Poster No:4	Fatih Demir, Nilüfer ŞENGÜL, Nursima ORTAKÇI, Merve Umay AKSU, Gülfem HARAÇCI, Buse YILDIRIM, Eylül Cemre KAYA	TÜRKİYE’DE SAĞLIKTA ŞİDDETE YÖNELİK MEDYA ANALIZI
Poster No:5	Makbule Kurt Mutuoğlu	Eğitimde Çocuğun Dijital Haklarının İhlali; Fenomen Öğretmenler
Poster No:6	Özge Genç Sütü, Ceren Özbaşaran Tan	Bir Ulusu Harekete Geçirmek: Aynı Amaç İçin İki Model - Kayıp Çocukları Korumak
Poster No:7	Eren Tuzci, Burak Can, Esin Akgül Kalkan, Semih Petekkaya	Olgu Sunumu: Genital Siğil Bulunan Çocuk Olgunun Multidisipliner Olarak Değerlendirilmesi
Poster No:8	Aylin Yalçın Sarıbey ,Asude Nur Algül	Beklenmedik Bir Fail: Anne
Poster No:9	Esra Gürgezoğlu Yapar	Adli Olgularda Ruhsal Travmanın Tespitinin Önemi: Literatüre Dayalı Bir Değerlendirme
Poster No:10	Ezgi Su Karakaya	Otobiyografik Belleğin Çocukluk Çağı Travmaları İle İlişkisi: Literatür Derlemesi
Poster No:11	Ezgi Su Karakaya	Bağlanma Stillerinin Çocukluk Çağı Duygusal İhmali İle İlişkisi: Literatür Derlemesi
Poster No:12	Ezgi Su Karakaya	Yeme Bozukluklarının Çocukluk Çağı Cinsel İstismarı İle İlişkisi: Literatür Derlemesi
Poster No:13	Atakan Gürhan	Suçta Sürüklenen Çocuklar Ve Bağımlılık
Poster No:14	Sude Vicnelioğlu	Kadına Yönelik Şiddetin Görünmeyen Yüzü: Türkiye’de 2022–2024 Arasında İstatistiksel Bir İnceleme
Poster No:15	Feyzanur Züleyha Mehmetoğlu, Beyzanur Yalçın	Türkiye’de Evlilik İçi Cinsel Şiddet Üzerine Bir İnceleme
Poster No:16	Fatma Ece Ateş, Şükrü Ötkün	Şanlıurfa’da Cinsel İstismara Maruz Kalan Bir Çocukta Geç Başvuru Sonrası Psikolojik Belirtiler
Poster No:17	Leyla Tavaş	Cinsel İstismar Ve Ergenlik Dönemindeki Etkileri: Bir Vaka İncelemesi
Poster No:18	Şükrü Ötkün, Fatma Ece Ateş	Pedofili Ve Ensest Bağlamında Çocuk İstismarı: Klinik Gözlem Ve Psikososyal Müdahale Süreci
Poster No:19	Mayanur Ünlü	Mitokondriyal Dna Analizinin Abd Ceza Hukukundaki İlk Kullanımı – Paul William Ware Davası

Poster No:20	Aylin Yalçınarıbey ,Ayşenur Büyükkaymaz	Çocuk Kurbanların Kimliklendirilmesinde Adli Genetik Soybilim Uygulamaları
Poster No:21	Şükrü Ötkün ,Ahmet Safi	Metamfetamin Bağımlılığının Aile Dinamiklerine Etkisi: Bir Vaka Analizi
Poster No:22	Rabia Beytuzun, Taha Tuzcu, Hatice Ada Özdemir	Normalleştirilmiş Sessizlik: Flört Şiddetinin Kültürel Kodları
Poster No:23	Damla Akarsu Aydın, Gözde Masatcıoğlu	Bağımlılık Ve Toplum 5.0: Dijital Çağda Çocuklar İçin Riskler Ve Çözümler
Poster No:24	<i>Malik Emir Koçhan</i>	Kayıp Masumiyet: Çocuk İstismarının Kalıcı Yıkımları
Poster No:25	Elif Çınar	Aile İçi Şiddetin Bireyin İş Hayatındaki Davranış Ve Performansına Etkisi
Poster No:26	Beril Omak	Sanat Terapisinin Şiddet Görmüş Çocuklar Üzerindeki Etkisi
Poster No:27	Buse Akça	Çocuk İstismarının Dönüşen Biçimi: Dijital Çocuk İstismarı Ve Hukuksal Yansımaları
Poster No:28	Eyüp Erdem	Çocuk İstismarında Uzman Adli Hemşire
Poster No:29	Ertuğrul Taha Uçar	Kumar, Alkol Ve Uyuşturucu Bağımlılığının Hukuksal Boyutu
Poster No:30	Beril Hatinoğlu	Mizah Ve Manipülasyonun Akran Zorbalığındaki Maskelenmiş Roller
Poster No:31	Ömer Şeyda Köse, Semih Petekkaya, Esin Akgül Kalkan	Yüksek Ateş Çocuk İstismarı Veya İhmalinin Bulgusu Olabilir Mi: Bir Olgu Sunumu
Poster No:32	Ali Rıza Duru	Rüyalarda İhmal Ve İstismar Temaları
Poster No:33	Mediha Hazal Koç	Kıbrıs Sorununun Tarihsel Gelişimi, Enosis Hareketi Ve Kıbrıslı Türklere Yönelik Saldırıları Bağlamında Çocuk Hakları İhlalleri
Poster No:34	Berfin İlke Erdoğan	Çalışma Yaşamında Mobbing: Cinsiyet, Yaş Ve Meslek Boyutlarıyla Kültürlerarası Bir Karşılaştırma
Poster No:35	Kerem Yılmaz	Sağlıkta Şiddetin Sağlık Yönetimi Ve Hukuki Boyutları: Riskler, Sonuçlar Ve Önleme Stratejileri
Poster No:36	Murat Şahin	Görüntü Analizi
Poster No:37	Yeşim Karameşe	Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışanların Çocuk İstismarı Ve İhmali Konusundaki Bilgi Ve Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi
Poster No:38	Elvida Selin Sinoplu, Doğa Nur Şahin	Kadına Yönelik Şiddette İstanbul Sözleşmesi Öncesi Ve Sonrası Hukuki Yetersizlikler, Sözleşmenin Caydırıcılığı İle Toplumun Ve Faillerin Psikolojik Durumu

SÖZLÜ BİLDİRİ

ÖZETLERİ

(Bildiri sahibinin soyadına göre alfabetik sıradadır)

1- ŞİDDET MAĞDURU KADINLARDA TOPLUMSAL BASKI VE ANNELİK ROLÜNÜN ÖZDEĞER ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR, Uzm.Adli Psikolog, Türk Silahlı Kuvvetleri, 0000-0003-3898-6111, e.gurgezoglu@gmail.com

ÖZET

Giriş: Aile içi şiddet, yalnızca fiziksel travmalarla sınırlı olmayan; bireyin ruhsal, sosyal ve toplumsal işlevselliğini de derinden etkileyen karmaşık bir sorundur. Kadınlar, bu süreçte hem şiddetin doğrudan mağduru hem de toplumsal beklentilerin baskısı altında kalan bireyler olarak çoklu yükler taşımaktadır. Özellikle annelik rolü, kadının kendi ihtiyaçlarını geri plana atarak çocukların refahı uğruna şiddete katlanmasına zemin hazırlayabilmektedir. Bu durum, kadınların özdeğer algılarında ciddi kırılmalara yol açarken, yardım arama ve destek alma davranışlarını da olumsuz etkileyebilmektedir. Sunulan bu olgu, kadının annelik rolü ve toplumsal baskıların özdeğer üzerindeki yıkıcı etkisini anlamaya yönelik derinlemesine bir bakış sunmayı amaçlamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, eşinden şiddet gören bir kadının özdeğer algısının, maruz kaldığı toplumsal baskılar ve üstlendiği annelik rolü bağlamında nasıl şekillendiğini incelemektir. Sunumda, şiddet sonrası psikolojik süreçlerin yalnızca bireysel değil, toplumsal rollerle de kesiştiği vurgulanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Olgu sunumu biçiminde yürütülen bu çalışmada, 36 yaşında, evli ve iki çocuk sahibi bir kadının başvuru süreci ele alınmıştır. Danışanın öyküsünde uzun yıllar süren duygusal şiddetin yanı sıra zaman zaman fiziksel şiddet bildirilmiştir. Klinik görüşmeler ve psikolojik değerlendirmeler üzerinden özdeğer, annelik kimliği ve toplumsal baskı temaları irdelenmiştir.

Bulgular: Olgu incelemesi, kadının yaşadığı şiddeti rasyonelleştirme eğiliminin "annelik rolü" ile doğrudan ilişkili olduğunu göstermektedir. “Çocuklarım için katlanıyorum” düşüncesi ile boşanmanın toplumsal dışlanmaya yol açacağı korkusu, kadının şiddet döngüsünden çıkamamasına neden olmuştur. Süreç içinde gelişen suçluluk, yetersizlik ve değersizlik duyguları, özdeğer algısını ciddi biçimde zedelemiştir.

Sonuç: Kadınların şiddet sonrası psikolojik dayanıklılık süreçlerinde toplumsal cinsiyet rolleri belirleyici bir rol oynamaktadır. Özellikle annelik kimliği, kadınların şiddetle başa çıkma ve yardım arama davranışlarını doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle psikolojik müdahalelerde yalnızca travmaya değil, toplumsal rollerin birey üzerindeki etkilerine de odaklanmak gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Aile içi şiddet, Özdeğer, Anne rolü, Sosyal baskı, Olgu sunumu

1-THE IMPACT OF SOCIAL PRESSURE AND THE MATERNAL ROLE ON SELF-WORTH IN WOMEN VICTIMS OF VIOLENCE: A CASE REPORT

Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR, Forensic Psychologist, Turkish Armed Forces, 0000-0003-3898-6111, e.gurgezoglu@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Domestic violence is a complex issue that extends beyond physical trauma, deeply affecting an individual's psychological, social, and functional well-being. Women often carry multiple burdens in this context—as both direct victims of violence and individuals subjected to societal expectations. In particular, the maternal role may lead women to prioritize their children's well-being over their own needs, resulting in continued exposure to violence. This situation can cause significant damage to a woman's perception of self-worth and negatively impact her help-seeking behaviors. The present case aims to offer an in-depth perspective on the destructive influence of societal pressures and the maternal role on a woman's self-worth.

Purpose: This study aims to explore how a woman's perception of self-worth, in the context of experiencing spousal violence, is shaped by social pressures and her maternal role. The presentation emphasizes that post-violence psychological processes intersect not only with individual factors but also with societal roles.

Materials and Method: This case study focuses on the experience of a 36-year-old married woman with two children. The client's history revealed long-term emotional abuse, occasionally accompanied by physical violence. Themes of self-worth, maternal identity, and social pressure were examined through clinical interviews and psychological assessments.

Findings: The case analysis demonstrates that the woman's tendency to rationalize the violence she experienced is directly linked to her maternal role. The belief of "I endure it for my children" and the fear of social exclusion in case of divorce contributed to her inability to break the cycle of violence. Feelings of guilt, inadequacy, and worthlessness that developed during the process significantly damaged her self-worth.

Result: Gender roles play a decisive role in women's psychological resilience following experiences of violence. In particular, the maternal identity directly affects how women cope with violence and seek help. Therefore, psychological interventions should address not only trauma itself but also the impact of social roles on the individual.

Keywords: Domestic violence, Self-worth, Maternal role, Social pressure, Case study

2-ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FLÖRT ŞİDDETİ TUTUMLARI İLE RİSKLİ CİNSEL DAVRANIŞLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Melissa Altın, Psikoloji Lisans Öğrencisi, Yeditepe Üniversitesi, ORCID: 0009-0002-1951-4039, e-posta: unzilemelissa.altin@std.yeditepe.edu.tr

Onur Oruçhan, Psikoloji Lisans Öğrencisi, Yeditepe Üniversitesi, ORCID: 0009-0005-3253-9080, e-posta: onur.oruchan@std.yeditepe.edu.tr

Pelin Kutluay, Psikoloji Lisans Öğrencisi, Yeditepe Üniversitesi, ORCID: 0009-0003-2139-5021, e-posta: peлин.kutluay@std.yeditepe.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin flört şiddetine yönelik tutumları ile riskli cinsel davranışları arasındaki ilişkiyi incelemeyi ve literatüre katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma ilişkisel tarama modeline dayalı betimsel bir çalışmadır. 18-30 yaş aralığında toplam 395 üniversite öğrencisi örnekleme alınmıştır. Veriler çevrim içi ortamda, Demografik Bilgi Formu, Flört Şiddeti Tutum Ölçeği (DVAS), Cinsel Heyecan Arama Ölçeği (SSSS) ve Cinsel Risk Alma Ölçeği (SRTS) aracılığıyla toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %63,8'i kadın, %36,2'si erkektir ve yaş ortalaması 22,93'tür. Katılımcıların büyük çoğunluğu lisans öğrencisi olup en fazla katılım Fen-Edebiyat Fakültesi'ndendir. Katılımcıların çoğu büyükşehirde büyümüş, %81,3'ü çekirdek ailede yetişmiştir. Aile gelirini %51,9'u orta düzeyde değerlendirmiştir. Ebeveynlerin büyük kısmı lise ve lisans mezunudur. Katılımcıların %54,2'si sigara, %79'u alkol kullanmakta, %6,3'ü ise uyuşturucu madde kullanmaktadır. %95,7'si birden fazla romantik ilişki yaşamış olup %62,8'i şu anda ciddi bir ilişki içerisinde. Katılımcıların tamamı cinsel birleşme deneyimi yaşadığını belirtmiş; %66,8'i tek partnerle düzenli ilişki sürdürürken %26,1'i aktif değildir.

Sonuç: Üniversite öğrencilerinde flört şiddetine hoşgörülü tutumlar ile riskli cinsel davranışlara katılım arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Flört şiddetini tolere eden bireylerin, korunmasız cinsel ilişki, madde etkisi altında cinsel birliktelik ve çoklu partnerle ilişki gibi riskli davranışlarda bulunma olasılığı daha yüksektir. Ayrıca, kadın öğrenciler flört şiddetine karşı daha düşük tolerans gösterirken, alkol kullanan bireylerin şiddet eğilimine daha yatkın olduğu, sigara kullananların ise cinsel risk alma düzeylerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar, üniversite öğrencilerinde şiddet ve cinsellik bağlamındaki tutumların birbirini etkileyen bir yapı içinde değerlendirilebileceğini göstermekte, müdahale programlarında bütüncül bir yaklaşımın gerekliliğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Flört şiddeti, riskli cinsel davranış, üniversite öğrencileri, cinsel heyecan arama, şiddet tutumu

2-THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS' ATTITUDES TOWARD DATING VIOLENCE AND RISKY SEXUAL BEHAVIORS

Melissa Altın, Undergraduate Psychology Student, Yeditepe University, ORCID: 0009-0002-1951-4039, e posta: unzilemelissa.altin@std.yeditepe.edu.tr

Pelin Kutluay, Undergraduate Psychology Student, Yeditepe University, ORCID: 0009-0003-2139-5021, e-mail: pekin.kutluay@std.yeditepe.edu.tr

Onur Oruçan, Undergraduate Psychology Student, Yeditepe University, ORCID: 0009-0005-3253-9080, e-posta: onur.oruchan@std.yeditepe.edu.tr

ABSTRACT

Objective: This study aims to examine the relationship between university students' attitudes towards dating violence and their risky sexual behaviors and to contribute to the literature.

Materials and Methods: This research is a descriptive study based on a correlational survey model. The sample consisted of 395 university students aged between 18 and 30. Data were collected online using the Demographic Information Form, the Dating Violence Attitude Scale (DVAS), the Sexual Sensation Seeking Scale (SSSS), and the Sexual Risk-Taking Scale (SRTS).

Results: Of the participants, 63.8% were female and 36.2% were male, with a mean age of 22.93. Most participants were undergraduate students, with the Faculty of Arts and Sciences being the most represented. The majority had grown up in metropolitan areas, and 81.3% were raised in nuclear families. Regarding perceived family income, 51.9% rated it as moderate. Most parents had a high school or bachelor's degree. Among the participants, 54.2% smoked, 79% consumed alcohol, and 6.3% used illicit drugs. A total of 95.7% had experienced more than one romantic relationship, and 62.8% were currently in a committed relationship. All participants reported having experienced sexual intercourse; 66.8% reported being in a monogamous and stable sexual relationship, while 26.1% were not sexually active.

Conclusion: A significant relationship was found between tolerant attitudes toward dating violence and engagement in risky sexual behaviors among university students. Individuals who were more tolerant of dating violence were more likely to engage in behaviors such as unprotected sex, sexual activity under the influence of substances, and having multiple sexual partners. Furthermore, female students were found to be less tolerant of dating violence compared to male students. Those who consumed alcohol exhibited higher tolerance toward dating violence, while those who smoked showed significantly higher levels of sexual risk-taking. These findings suggest that attitudes toward violence and sexual behaviors among university students are interrelated and should be addressed through comprehensive and integrated intervention programs.

Keywords: Dating violence, risky sexual behavior, university students, sexual sensation seeking, attitude toward violence

3-ULUSLARARASI KORUMA ALTINDAKİ REFAKATSİZ ÇOCUKLARIN YETİŞKİNLİĞE GEÇİŞİNDE BARINMA İMKANLARI VE ÖZERLİK KAZANIMI: TÜRKİYE VE İTALYA KARŞILAŞTIRMASI

Dr. Öğr. Üyesi Apak Kerem Altıntop, İstanbul Üniversitesi, Uluslararası Soykırım ve İnsanlığa Karşı İşlenen Suçlar Enstitüsü, kerem.a@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6854-1378

ÖZET

Amaç: Bu çalışma İtalya ve Türkiye’de bulunan uluslararası koruma altındaki refakatsiz çocukların yetişkinliğe geçiş aşamalarında ve sonrasında özerkliklerini kazanma süreçlerine ve barınma imkanlarını araştırmayı ve çocuklar üzerindeki etkileri analiz etmeyi amaçlamaktadır. Her iki ülke de önemli sayıda refakatsiz çocuğa ev sahipliği yaptığından ve ülke topraklarına varan refakatsiz çocukların yaşları genelde 15-16 olduğundan hali hazırda yetişkinliğe geçiş aşamasındaki adolesanların temsil ettiği bir grubu oluşturmaktadırlar.

Metodoloji: Bu amaçla, Türkiye ve İtalya’daki barınma sistemi, özerkliklerini destekleyecek mekanizmalar ve uygulamalar incelenmiş, bu kapsamda İtalya’da gönüllü vasilik, otonomi evleri ve mentorluk uygulamaları, Türkiye’de ise var olan güncel uygulamalar incelenmiştir. Bu kapsamda İtalya’da 15 kişiyle (4 çocuk ve ergenlik garantörü ve garantörlük çalışanları, 3 akademisyen, 1 gönüllü vasi, 7 STK temsilcisi) ve Türkiye’de 14 kişiyle (4 ex-minor, 4 akademisyen, 3 STK temsilcisi, 2 belediye temsilcisi ve 1 Bakanlık personeli ile) mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Toplamda 29 yarı yapılandırılmış mülakat gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: İtalya’da refakatsiz çocukların yetişkinliğe geçişinde barınma merkezlerinin kapasitesi talebi karşılamakta zorlanmak ve acil durum perspektifi ile sürece bakmaya devam etmektedir. Bunun yanında otonomi evleri ve gönüllü vasilik uygulamaları çocukların yetişkinliğe geçişinde özerklik kazanmasına önemli katkılar sağlayan ve çocuğun topluma entegre olmasına fayda sağlayan mekanizmalardır. Türkiye’de ise yetişkinliğe geçişte çocuğun kaldığı birim önemlidir. Barınma merkezlerinde (yurtlarda) kalışı görece hazırlık derecesi düşük bir sürece tekabül ederken, Çocuk Sevgi Evleri’nde barınanlar ise daha kapsamlı bir hazırlık sürecinden geçmektedirler. Ex-minorların deneyimleri hazırlık sürecinden yoksun, hızlı ve yetişkinlik sürecinde barınma krizine tekabül etmektedir.

Sonuç: Refakatsiz çocukların çoklu kırılganlıkları, göç öncesinde, yolunda ve sonrasındaki travmalar ile genelde yetişkinliğe yakın yaşlarda geldikleri değerlendirildiğinde yetişkinliğe geçiş süreci hızlı hareket edilmesi gereken ve çocuğun topluma entegrasyonu, özerkliği ve aidiyetinin oluşmasına katkı sağlaması gereken bir süreçtir. Bu sürecin başarıyla sürdürülmemesi çocukların toplum içinde kaybolmalarına ve kriminalize suç örgütlerine katılmalarına neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Göç, Refakatsiz Çocuklar, Türkiye, İtalya, Yetişkinliğe Geçiş

3-RECEPTION OPPORTUNITIES AND THE ACQUISITION OF AUTONOMY IN THE TRANSITION TO ADULTHOOD OF UNACCOMPANIED CHILDREN UNDER INTERNATIONAL PROTECTION: COMPARISON OF TÜRKİYE AND ITALY

Apak Kerem Altıntop, Assistant Professor, İstanbul University, International Institute for Genocide and Crime Against Humanity, kerem.a@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6854-1378

ABSTRACT

Aim: This study aims to investigate and analyse the impact on unaccompanied minors under international protection in Italy and Türkiye during and after their transition to adulthood, the process of gaining autonomy and the availability of accommodation/reception. As both countries host a significant number of unaccompanied minors and the age of unaccompanied minors arriving on their territory is usually 15-16 years old, they constitute a group already represented by adolescents in the transition to adulthood.

Methodology: For this purpose, the reception system, mechanisms and practices to support their autonomy during transition to adulthood in Türkiye and Italy were analysed. In this context, voluntary guardianship, autonomy houses and mentoring practices in Italy and current practices in Türkiye were examined. In this context, interviews were conducted with 15 people in Italy (4 child and adolescence guarantors and guarantee workers, 3 academicians, 1 voluntary guardian, 7 NGO representatives) and 14 people in Türkiye (4 ex-minors, 4 academicians, 3 NGO representatives, 2 municipality representatives and 1 Ministry staff). In total, 29 semi-structured interviews were conducted.

Findings: In Italy, the capacity of reception centres in the transition of unaccompanied minors to adulthood has difficulty in meeting the demand and continues to look at the process from an emergency perspective. In addition, autonomy homes and voluntary guardianship practices are mechanisms that contribute significantly to the autonomy of children in their transition to adulthood and help the child to integrate into society. In Türkiye, the unit where the child stays is important in the transition to adulthood. While staying in shelters (dormitories) corresponds to a process with a relatively low degree of preparation, those staying in Children's Love Homes go through a more comprehensive preparation process. The experiences of ex-minors are devoid of a preparatory process, rapid and correspond to a crisis of accommodation in adulthood.

Conclusion: Considering the multiple vulnerabilities of unaccompanied children, the traumas before, during and after migration, and the fact that they usually arrive at an age close to adulthood, the transition to adulthood is a process that requires rapid action and should contribute to the child's integration into society, autonomy and belonging. Failure to maintain this process successfully causes children to disappear in the society and join criminalised criminal organisations.

Keywords: International Migration, Unaccompanied Minors, Italy, Türkiye, Transition to Adulthood

4-TOKAT VE GİRESUN İLİ ÖRNEĞİNDE KADINA YÖNELİK PARTNER ŞİDDETİ OLGULARININ MEDİKOLEGAL ANALİZİ

Tuğba ATASEVEN, Uzm.Dr, Tokat Devlet Hastanesi, Adli Tıp Kliniği, Tokat, Türkiye, <https://orcid.org/0009-0007-5275-5850>, dr.tugbaataseven@gmail.com, Tel:05313676863

Halil İlhan AYDOĞDU, Doç.Dr., Giresun Üniveristesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Giresun, Türkiye <https://orcid.org/0000-0002-5625-673X>, ilhanaydogdu@gmail.com, Tel: 05309209901

ÖZET

Giriş: Kadına yönelik partner şiddeti, toplumumuzda yaygın şekilde izlenen önemli bir halk sağlığı problemidir. Bu önemli konu hakkında farkındalığını artırmak ve etkili çözüm yöntemleri oluşturmak adli tıp çalışanlarının sorumlulukları arasında yer almaktadır.

Amaç: Bu sözlü bildiri, kadına yönelik partner şiddeti konusunda farklı şehirlere ait demografik verilerin paylaşımı ile farkındalık oluşturma yanı sıra şiddetin toplum içindeki görünürlüğünü arttırabilmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada 01.05.2023-01.05.2025 tarihleri arasında yaşadığı iddia edilen partner şiddeti sebebiyle adli makamlarca Tokat Devlet Hastanesi Adli Tıp Polikliniğine ve Giresun Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalına yönlendirilen 18 yaş üzeri toplam 217 kadın olguya ait adli rapor retrospektif olarak incelenmiştir.

Bulgular: Tokat iline ait 128 kadına yönelik partner şiddeti olgusunun incelenmesinde, olguların yaş ortalamasının 33.88 olduğu, %60'ında (n=77) tekrarlayan şiddet öyküsünün bulunduğu, %81 olguda (n=104) darp edenin mağdurun eşi olduğu, eş dışı faillerin %40'ının (n=10) eski partner olduğu saptanmıştır. Mağdurların %71'inin (n=91) baş bölgesinden yaralandığı, %7'sinde (n=10) kemik kırığı meydana geldiği, %13'ünde (n=17) yaralanmanın basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif olmadığı, Giresun ilindeki 89 olguya ait yaş ortalamasının 33.85 olduğu, olguların %77,53'ünde (n=69) şiddet uygulayanın mağdurun eşi olduğu, %60 (n=54) olguda tekrarlayan şiddet öyküsü yer aldığı, %12 olguda (n=11) kemik kırığı tespit edildiği, 1 vakada yaralanmanın hayati tehlike oluşturduğu ve %16,8'inde (n=15) basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Kadına yönelik partner şiddeti, çoğu birey tarafından henüz mücadele yöntemi geliştirilememiş önemli bir halk sağlığı sorunudur. Yaşanan şiddetin boyut ve sonucunun tespit edilebilmesi konu özelinde konuşma ve çözüm geliştirme kültürünün yaygınlaşması için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Fiziksel Şiddet, Partner Şiddeti, Adli Tıp

4-MEDICOLEGAL ANALYSIS OF PARTNER VIOLENCE AGAINST WOMEN IN THE TOKAT AND GİRESUN PROVINCES

Tuğba ATASEVEN, Forensic Medicine Specialist, Forensic Medicine Clinic, Tokat State Hospital, Tokat, Türkiye – <https://orcid.org/0009-0007-5275-5850>, dr.tugbaataseven@gmail.com, Tel: +90 531 367 6863

Halil İlhan AYDOĞDU, Assoc. Prof., Department of Forensic Medicine, Faculty of Medicine, Giresun University, Giresun, Türkiye – <https://orcid.org/0000-0002-5625-673X>, ilhanaydogdu@gmail.com, Tel: +90 530 920 9901

ABSTRACT

Introduction: Intimate partner violence against women is an important public health problem that is widely seen in our society. It is among the responsibilities of forensic medicine professionals to raise awareness on this important issue and to create effective solution methods.

Purpose: This oral presentation aims to raise awareness about intimate partner violence against women by sharing demographic data from different cities and to increase the visibility of violence in society.

Materials and Methods: In this study, we retrospectively analysed the forensic reports of a total of 217 women over the age of 18 who were referred to the Forensic Medicine Clinic of Tokat State Hospital and the Department of Forensic Medicine of Giresun Medical Faculty by the judicial authorities due to alleged partner violence between 01.05.2023-01.05.2025.

Findings: In the examination of 128 cases of intimate partner violence against women in Tokat province, it was determined that the average age of the victims was 33.88 years, 60% (n=77) had a history of recurrent violence, 81% (n=104) of the victims' husbands were the perpetrators of violence and 40% (n=10) of the perpetrators were ex-husbands. It was determined that 71% (n=91) of the victims were injured in the head region, 7% (n=10) had bone fractures, 13% (n=17) had injuries that were not mild enough to be treated with simple medical intervention, and the average age of 89 cases in Giresun province was 33 years. 85% of the cases, in 77.53% (n=69) of the cases the perpetrator of violence was the spouse of the victim, in 60% (n=54) of the cases there was a history of recurrent violence, in 12% (n=11) of the cases there was a bone fracture, in 1 case the injury was life threatening and in 16.8% (n=15) of the cases it was not mild enough to be treated with simple medical intervention.

Result: Intimate partner violence against women is a public health problem that most individuals have not yet developed a method to combat. Identifying the extent and outcome of the violence experienced is important for the spread of the culture of talking and developing solutions on the subject.

Keywords: Forensic Medicine, Physical Violence, Partner Violence, Women

5-ÇOCUĞUN GÖZÜNDEN AİLE İÇİ ŞİDDET

Tansen Taygur Altıntaş/Dr.Öğr.Üyesi/Gedik
3258/tansen.altintas@gedik.edu.tr

Universitesi/0000-0003-2837-

Hüseyin Yavuz Gökbayrak/öğrenci/Gedik
7691/hyavuzgokbayrak@gmail.com

Universitesi/0009-0008-7875-

ÖZET

Giriş: Aile, çocuğun ilk sosyal çevresi ve temel güven duygusunu geliştirdiği yerdir. Ancak bazı çocuklar için aile ortamı, şefkatten çok korku ve güvensizlik duygularının beslendiği bir alan haline gelebilmektedir. Aile içinde maruz kalınan ya da tanıklık edilen şiddet, çocukların psikolojik, duygusal ve sosyal gelişimlerinde kalıcı izler bırakmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, aile içi şiddete maruz kalan çocukların bu durumu nasıl algıladıklarını, bu algının çocukların iç dünyasında ve gelişim süreçlerinde ne tür etkiler yarattığını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kapsamında nitel yöntemler kullanılmış, konuyla ilgili literatür taraması yapılmıştır. Ayrıca çeşitli yaş gruplarından çocukların aile içi şiddet deneyimlerine dair yapılmış güncel bilimsel çalışmalar ve vaka analizleri incelenmiştir.

Bulgular: Çocukların şiddeti doğrudan yaşaması ya da tanık olması, özgüven eksikliği, kaygı bozukluğu, depresyon, travma sonrası stres bozukluğu ve davranış problemleri gibi psikolojik sonuçlara neden olmaktadır. Şiddetin birincil bakım verenden gelmesi, çocukta güven duygusunu zedelerken, ilerleyen yaşlarda şiddeti normalleştirmeye yol açabilmektedir. Yoksulluk, ebeveynin ruhsal sorunları ve bağımlılık gibi faktörler ise bu süreci daha da derinleştirmektedir.

Sonuç: Aile içi şiddetin çocuk üzerindeki etkilerinin erken dönemde fark edilmesi ve müdahale edilmesi büyük önem taşımaktadır. Psikolojik destek ve koruyucu önlemlerle çocukların iyileşmesi ve sağlıklı bireyler olarak gelişmeleri mümkün hale gelebilir. Bu süreçte çocukların sesi olmak, hem akademik hem toplumsal bir sorumluluktur.

Anahtar kelimeler: Çocuğa şiddet, Çocuğun gözünden şiddet, Aile içi şiddet, Şiddetin etkileri

5-DOMESTIC VIOLENCE THROUGH THE EYES OF THE CHILD

Tansen Taygur Altıntaş / Asst. Prof. Dr. / Gedik University / 0000-0003-2837-3258 / tansen.altintas@gedik.edu.tr

Hüseyin Yavuz Gökbayrak / Student / Gedik University / 0009-0008-7875-7691 / hyavuzgokbayrak@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: The family is the child's first social environment and the place where a sense of trust is initially developed. However, for some children, the family environment becomes a source of fear and insecurity rather than affection and safety. Exposure to or witnessing violence within the family leaves permanent marks on a child's psychological, emotional, and social development.

Purpose: This study aims to explore how children who are exposed to domestic violence perceive this experience, and what kind of impacts this perception has on their inner world and developmental processes.

Materials and Methods: This research was conducted using qualitative methods. A comprehensive literature review was carried out on the subject. In addition, recent scientific studies and case analyses regarding children of various age groups who have experienced domestic violence were examined.

Findings: Direct exposure to or witnessing violence negatively affects children's self-esteem, causes anxiety disorders, depression, post-traumatic stress disorder, and behavioral problems. When violence comes from a primary caregiver, it severely undermines the child's sense of trust and can lead to the normalization of violence in later stages of life. Factors such as poverty, parental mental health problems, and substance abuse further deepen the impact of this trauma on children.

Result: It is of great importance to recognize and intervene in cases of domestic violence affecting children at an early stage. Psychological support and protective measures are essential for the healing process and healthy development of affected children. Being the voice of these children and striving to understand violence from their perspective is both an academic and societal responsibility.

Keywords: Violence against children, Child's perspective on violence, Domestic violence, Effects of violence

6-GENÇLERİN ŞİDDET ALGISI VE MEDYA: KADINA YÖNELİK ŞİDDET HABERLERİNİN ÜNİVERSİTELİLERE ETKİSİ

Sudenaz Akkoç, Öğrenci, Mef Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, İstanbul, Türkiye, Orcid ID 0009-0004-5593-6866, akkocs@mef.edu.tr

Simay Yılmaz, Öğrenci, Mef Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, İstanbul, Türkiye, Orcid ID: 0009-0007-2691-7334, yilmazsimay@mef.edu.tr

ÖZET

Giriş

Kadına yönelik şiddet, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin en belirgin ve yıkıcı sonuçlarından biridir. Bu sorunun kamuoyundaki algısını biçimlendiren başlıca unsurlardan biri ise şüphesiz ki medyadır. Medyanın şiddet olaylarını sunma biçimi, bireylerin bu olaylara karşı geliştireceği duyarlılığı veya duyarsızlığı doğrudan etkilemektedir. Özellikle üniversite öğrencilerinin hem medyayı sıkça takip eden hem de toplumsal farkındalık geliştirme sürecindeki bireyler olması nedeniyle medyanın bu etkisine açık bir konumdadır.

Araştırma ve Bulgular

Bu çalışmada, kadına yönelik şiddet haberlerinin üniversite öğrencilerinin algıları üzerindeki etkisi anket yöntemiyle incelenmiştir. 46 üniversite öğrencisinin katıldığı anket sonuçlarına göre, katılımcıların %88,9'u kadına yönelik şiddet haberlerini sosyal medya aracılığıyla takip etmektedir. %39,1'i haberlerin kadını suçlayıcı bir dil taşıdığını düşünürken, %68'i haberlerin yeterince eleştirel sunulmadığını kanaatindedir.

Katılımcıların %52'si bu haberler karşısında öfke, %39,2'si ise üzüntü ve umutsuzluk hissetmektedir. %53,3'ü haberlerde kullanılan görsellerin algılarını şekillendirdiğini, %78,3'ü ise haber dilinin faili haklı gösterebileceğini belirtmiştir. Ayrıca, %69,6 oranında katılımcı failin geçmişine veya ruhsal durumuna yer verilmesinin okuyucuda empati yaratabileceğini ifade etmiştir.

Son olarak, katılımcıların %84,8'i medyada yer alan “kıskançlık cinayeti” veya “aşk yüzünden öldürdü” gibi bazı ifadelerin kadına yönelik şiddeti meşrulaştırdığı görüşünde olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç Bu bağlamda gerçekleştirdiğimiz çalışmada, şiddet haberlerinin genellikle eleştirel bir dilden yoksun olduğu, mağdurun geçmişini fazla sorgulayan ve zaman zaman failin davranışlarını mazur gören görseller ve ifadelerin, okurun olaylara bakışını ve duygusal tepkilerini doğrudan etkilediği görülmüştür. Bu bulgular ışığında, medyanın dil ve sunum tercihlerinin toplumsal cinsiyet algıları ve şiddet olgusu üzerinde belirleyici bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Medya, Kadın, Şiddet, Algı

6-YOUNG PEOPLE’S PERCEPTION OF VIOLENCE AND THE MEDIA: THE IMPACT OF NEWS ON VIOLENCE AGAINST WOMEN ON UNIVERSITY STUDENTS

Sudenaz Akkoç, Student, MEF University, Faculty of Law, Istanbul, Turkey, Orcid ID 0009-0004-5593-6866, akkocs@mef.edu.tr

Simay Yılmaz, Student, MEF University, Faculty of Law, Istanbul, Turkey, Orcid ID: 0009-0007-2691-7334, yilmazsimay@mef.edu.tr

ABSTRACT

Introduction

Violence against women is one of the most clear and destructive results of gender inequality. One of the main factors that shapes public opinion about this problem is the media. The way media presents violence affects how people react — whether they become more sensitive or more indifferent to the issue. University students, who follow media closely and are developing social awareness, are especially open to this influence.

Research and Findings

In this study, the effects of news about violence against women on university students' perceptions were examined using a survey. According to the results from 46 university students, 88.9% follow news about violence against women through social media. 39.1% think the news language blames the woman, and 68% believe the news is not critical enough.

52% of the participants feel anger, and 39.2% feel sadness or hopelessness when they see such news. 53.3% say that the visuals used in the news shape their perception, and 78.3% think the news language can make the attacker look justified. Also, 69.6% said that giving information about the attacker’s past or mental state can create empathy in the reader.

Lastly, 84.8% of participants think that expressions in the media like “jealousy killing” or “killed for love” make violence against women seem acceptable.

Conclusion In this study, it was observed that news about violence often lacks a critical tone, includes visuals and expressions that question the victim’s past too much, and sometimes excuse the perpetrator’s actions. These elements directly affect how readers view the events and how they respond emotionally. In light of these findings, it can be said that the media’s language and presentation choices play a significant role in shaping perceptions of gender and the issue of violence.

Keywords: *Media, Woman, Violence, Perception*

7-ADLI RAPOR DÜZENLENİRKEN YAPILAN HATALARIN KOVUŞTURMALARA ETKİSİ OLGU SUNUMU

Ömer ALTAN, Emekli Emniyet Personeli, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı, ORCID ID: 0009-0002-3219-4949, omeraltan2734@gmail.com

ÖZET

Giriş: Gerek mağdur olsun, gerekse şüpheli adli bir vakaya karışarak sağlık birimlerine başvuran kişiler hakkında “Genel Adli Muayene Raporu” düzenlenmektedir. Bu raporlar soruşturma ve kovuşturma aşamasında kişilerin birbirlerine karşı olan eylemlerinin türünü, eylemde herhangi bir silah, bıçak, sopa vb. suç aleti kullanıldı ise kullanılan aletin özelliklerini, eylemin ağırlık derecesini, kişilerin olaydaki rolünü ve sorumluluk derecelerini tayin etmek için son derece önemlidir. Çünkü yapılacak soruşturma ve kovuşturma neticesinde kişilerin alacağı cezalar bu raporlarda belirtilen travmanın ağırlığına göre değişmektedir. Bu bildiride, söz konusu genel adli muayene raporunda yapılacak bir yanlışlığın kovuşturma aşamasında ne gibi sonuçlara yol açtığı ele alınmaktadır.

Amaç: Bu çalışma, Genel Adli Muayene Raporu düzenleyen sağlık çalışanlarının yaptıkları işin ne kadar önemli olduğu ve yapılacak hataların ne gibi sonuçlar doğuracağının ortaya konmasını amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, ateşli silah yaralanması sonucu sağlık kuruluşuna başvuran bir somut olgunun değerlendirmesi şeklinde olacaktır. Bu somutolguda mağdur hakkında düzenlenen rapordaki ifadelerin doğru şekilde kullanılmaması nedeniyle mağdur ve sanığın yaşamış olduğu sorunlar ve hukuki sonuçlar olgu üzerinden ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Bulgular: Adli raporda olayın tam olarak izah edilmemesi nedeniyle mağdur birçok kez adli tıp kurumuna gitmek zorunda kalmış, mağdurun muayenesini yapan adli tıp uzmanları rapordaki ifadeler açık şekilde olmadığı için varsayımlar üzerinden kanaat belirtmeye çalışmıştır.

Olayda mağdur ve sanık olay hakkında farklı ifadelerde bulunurken rapor hüküm kurmaya elverişli olmadığı için yeterince inceleme yapılmadan hüküm kurulmak zorunda kalmıştır.

Sanık açısından bakıldığında olayla ilgili vermiş olduğu ifade sanığın yaralanması ile uyumlu iken rapor yeterince açık olmadığı için mağdurun ifadesi üzerinden karara varılmış ve sanık hakettiğinin üzerinde bir ceza almıştır.

Sonuç: Genel adli muayene raporları, çoğu zaman olayın en büyük tanığı olarak karşımıza çıkmaktadır. Kişinin vücudunda meydana gelen travmaların olay öyküsü temelli, bağlamsal ve ilişkisel bir perspektifle ele alınmasının önemine işaret etmektedir. Bu çalışma olaydan sonra ilk müdahaleyi yapan ve raporu düzenleyen sağlık personelinin gördüklerini objektif ve anlaşılır şekilde en küçük ayrıntılarına dikkat ederek raporlaması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Adli Rapor, genel adli muayene raporu, adli rapor vaka analizi.

7-THE IMPACT OF ERRORS IN FORENSIC REPORTS ON PROSECUTION PROCESSES: A CASE PRESENTATION

Ömer ALTAN, Retired Police Officer, Acibadem University Forensic Sciences Master's Program ORCID ID: 0000-0002-3219-4949 | Email: omeraltan2734@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Whether as a victim or suspect, individuals involved in a forensic incident and who apply to healthcare units are issued a “General Forensic Medical Report.” These reports play a critical role during the investigation and prosecution phases in determining the nature of the actions taken by individuals against each other, the characteristics of any weapon (such as firearms, knives, sticks, etc.) used, the severity of the act, and the roles and responsibilities of the individuals involved. This is because the penalties to be imposed at the end of legal proceedings vary depending on the severity of the trauma described in the reports. This paper addresses the consequences of possible errors made in such general forensic medical reports during the prosecution phase.

Objective: This study aims to emphasize the importance of the work carried out by healthcare professionals who prepare General Forensic Medical Reports and to highlight the potential legal consequences of errors in these reports.

Materials and Methods:

The study is based on the evaluation of a concrete case in which an individual presented to a healthcare institution due to a firearm injury. In this case, it was found that inaccurate terminology and improperly used expressions in the forensic report led to complications and legal consequences for both the victim and the accused.

Findings: Due to the insufficient explanation in the forensic report, the victim had to visit the forensic medicine institution multiple times. Forensic specialists examining the victim tried to form conclusions based on assumptions, as the expressions in the report were not clear. While the victim and the accused provided conflicting statements about the incident, a judgment had to be made without adequate investigation because the report was not suitable for judicial evaluation. From the perspective of the accused, although his statement aligned with his injuries, the report's lack of clarity led to a decision based on the victim's testimony, resulting in the accused receiving a harsher sentence than deserved.

Conclusion: General forensic medical reports often serve as the most objective witnesses to incidents. It is essential to evaluate bodily injuries within a context-based and relational framework rooted in the narrative of the incident. This study demonstrates that healthcare professionals who first respond to the incident and prepare the report must record their observations objectively, clearly, and with meticulous attention to detail.

Keywords: Forensic Report, General Forensic Medical Report, Forensic Report Case Analysis

8-EV ORTAMINDA FİZİKSEL ŞİDDET MAĞDURU ÇOCUKLARDA MEDİKOLEGAL DEĞERLENDİRME: İKİ MERKEZLİ ÇALIŞMA

Halil İlhan AYDOĞDU, Doç.Dr., Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Giresun, Türkiye <https://orcid.org/0000-0002-5625-673X>, ilhanaydogdu@gmail.com, Tel: 05309209901

Tuğba ATASEVEN, Uzm.Dr, Tokat Devlet Hastanesi, Adli Tıp Kliniği, Tokat, Türkiye, <https://orcid.org/0009-0007-5275-5850>, dr.tugbaataseven@gmail.com, Tel:05313676863

ÖZET

Giriş: Çocukları şiddetin her türünden, her ortamda korunmak Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin temel ilkelerindendir. Aile fertlerinin birbirlerini kontrol etme dürtüsünden kaynaklanan aile içi şiddet, tehdit ve hakaretten ölüme, yaralamalara varan kişinin fiziksel, psikolojik bütünlüğünü ve bağımsızlığını tehlikeye atan, kişilik gelişimine zarar verici birçok değişik davranıştır. Fiziksel şiddetin ortaya çıkma sebepleri arasında ebeveyn kaynaklı, çocuk kaynaklı ve çevre kaynaklı durumların yanında kültürel etmenler de tartışılmaktadır.

Amaç: Çocuklardaki fiziksel şiddete dair bölgesel verileri ortaya koymak, önleme çalışmalarına katkı sunmak amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada 30.03.2023-30.03.2025 tarihleri arasında Giresun Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Tokat Devlet Hastanesi Adli Tıp Poliklinik'lerine rapor talebi ile gönderilen fiziksel şiddet mağduru çocuk olgulara ait raporlar geriye dönük olarak taranmıştır. Verilerin analizi SPSS 23 paket programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 41 olgunun yaşları 1 ile 18 arasında değişmekteydi. Ortalama yaş $11 \pm 5,39$ 'du. Olguların 17 (%41,5)'si erkek, 24(%58,5)'i kadındı. Şiddetin faili olarak ise 18 (%43,9) dosyada babaydı bunu sırası ile anne n=5 (%12,2) üvey baba n=4 (%9,8), üvey anne n=2 (%4,9) takip etmekteydi. Diğer 7 (%17,1) olguda ise amca, kuzen, abla vb. aile üyeleri idi. Olguların 18 (%43,9)'inde tekrarlayan şiddet öyküsü mevcuttu.

Sonuç: Çalışmada iki şehirdeki çocuk olguların aile içi uğradıkları ve adli sürece konu olan şiddet olaylarına ilişkin veriler sunulmaktadır. Aile içi şiddet, daha az görünür olması sebebiyle üzerinde titizlikle çalışılması gerek bir alandır. Özellikle çocuklar gibi incinebilir risk gruplarında, eğitim ve sağlık kuruluşu çalışanlarının gözlemleri ve farkındalıkları oldukça önemlidir. Risk altındaki çocukların tespiti, aile kaynaklı risk faktörlerinin tespiti ve ortadan kaldırılmasına yönelik toplum temelli çalışmalar yürütülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Aile içi şiddet, Çocuk istismarı, Adli Tıp

8-MEDICO-LEGAL EVALUATION IN CHILDREN WHO ARE VICTIMS OF PHYSICAL VIOLENCE IN THE HOME ENVIRONMENT: A TWO-CENTRED STUDY

Halil İlhan AYDOĞDU, Assoc. Prof., Department of Forensic Medicine, Faculty of Medicine, Giresun University, Giresun, Türkiye – <https://orcid.org/0000-0002-5625-673X>, ilhanaydogdu@gmail.com, Tel: +90 530 920 9901

Tuğba ATASEVEN, Forensic Medicine Specialist, Forensic Medicine Clinic, Tokat State Hospital, Tokat, Türkiye – <https://orcid.org/0009-0007-5275-5850>, dr.tugbaataseven@gmail.com, Tel: +90 5313676863

ABSTRACT

Introduction: Protecting children from all forms of violence in every setting is one of the fundamental principles of the United Nations Convention on the Rights of the Child. Domestic violence, which stems from the urge of family members to control one another, encompasses a wide range of behaviors — from threats and insults to injury and death — that endanger the physical and psychological integrity, independence, and healthy personality development of the individual. The causes of physical violence are multifactorial and may originate from the parents, the child, the environment, and cultural influences.

Objective: This study aims to present regional data on physical violence against children and to contribute to violence prevention efforts.

Materials and Methods: In this study, medicolegal reports of child victims of physical violence who were referred to the Forensic Medicine Outpatient Clinics of Giresun Training and Research Hospital and Tokat State Hospital between March 30, 2023, and March 30, 2025, were retrospectively reviewed. Data analysis was conducted using the SPSS version 23 software package.

Results: The study included 41 cases aged between 1 and 18 years, with a mean age of 11 ± 5.39 years. Of the cases, 17 (41.5%) were male and 24 (58.5%) were female. In 18 (43.9%) cases, the perpetrator was the biological father; followed by the mother in 5 cases (12.2%), stepfather in 4 cases (9.8%), and stepmother in 2 cases (4.9%). In 7 (17.1%) other cases, the perpetrator was another family member, such as an uncle, cousin, or older sibling. A history of repeated violence was reported in 18 (43.9%) of the cases.

Conclusion: This study presents data on domestic violence incidents involving children that were subject to judicial evaluation in two provinces. Domestic violence, due to its often-hidden nature, is a critical issue that requires meticulous attention. In vulnerable risk groups such as children, the awareness and observations of professionals working in education and healthcare settings are of great importance. Community-based efforts should be undertaken to identify children at risk, determine family-related risk factors, and eliminate these factors.

Keywords: Violence, Domestic violence, Child abuse, Forensic medicine

9-CİNSEL İSTİSMAR VAKALARINDA MAĞDUR ÇOCUĞUN İFADESİNİN ALINMASI ESNASINDA DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

Elif ARAYAN, Avukat, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi, [ORCID ID:0009-0000-6254-5784](https://orcid.org/0009-0000-6254-5784), elif@elifarayan.av.tr

ÖZET

Amaç

Cinsel istismar vakaları, soruşturulması ve kovuşturulması oldukça hassas dosyalardır. İstismar bulgularının saptanıp tarafların belirlenmesi, çelişkilerin giderilmesi önemlidir. Eğer fiziki bir bulgu, görgü tanığı ya da kamera kaydı yoksa da, mağdur çocuğun ifadesi çoğu zaman olayın ispatı için tek delildir. Çalışmamızda, istismar vakalarının açıklığa kavuşması için bu denli önemli bir delil olan mağdur çocuğun ifadesinin alınması işleminde dikkat edilmesi gereken hususlar ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

Gereç ve Yöntem

Mağdur çocuğun ifadesinin nasıl alınacağına ilişkin mevzuatımızdaki düzenlemeler taranıp, bunların konuluş amacının ne olduğu aktarılacaktır.

Bulgular ve Sonuç

Mevzuatımız uyarınca; mağdur çocuğun tanık olarak dinlenmesinde ses ve görüntü kaydının alınması zorunlu olup, bu kayıtlar sadece ceza muhakemesinde kullanılabilir (CMK m.52/3-4). İşlenen suçun etkisiyle psikolojisi bozulmuş çocuk ya da mağdur bu suça ilişkin soruşturma ya da kovuşturmada maddi gerçeğin ortaya çıkması için zorunluluk arz eden haller dışında tanık olarak bir kez dinlenebilir (CMK m. 236/2) ve dinlenilmesi sırasında psikoloji, psikiyatri, tıp veya eğitim alanında uzman bir kişi bulundurulur (CMK m.236/3). Cumhuriyet savcısı veya hâkim tarafından ifade ve beyanının özel ortamda alınması gerektiği ya da şüpheli veya sanık ile yüz yüze gelmesinde sakınca bulunduğu değerlendirilen çocuk veya mağdurların ifade ve beyanları, özel ortamda uzmanlar aracılığıyla alınır (CMK m.236/4). “Özel ortam” ibaresinden ise “Çocuk İzlem Merkezleri” ve “Adli Görüşme Odaları” anlaşılmalıdır.

TCK 103/2 de düzenlenen suçlardan mağdur olan çocukların soruşturma evresindeki beyanları, bunlara yönelik hizmet veren merkezlerde Cumhuriyet Savcısının nezaretinde uzmanlar aracılığıyla alınır (CMK m.236/5). Mağdur çocuğun beyan ve görüntüleri kayda alınır. Mağdur çocuğun alınan beyan ve görüntü kayıtlarının dava dosyasında saklanarak gizliliğin sağlanması için gerekli tedbirler alınır (CMK m.236/7). Alınan bu beyan ve görüntü kayıtları, yazılı tutanağa dönüştürüldükten sonra talepte bulunması halinde şüpheli, sanık, müdafî, mağdur, vekil veya kanuni temsilciye verilebilir ve soruşturma ve kovuşturma makamlarının gözetiminde gizliliği korunmak suretiyle izletilebilir (CMK m.236/8).

Anahtar Kelimeler; cinsel istismar, mağdur, çocuk, ifade alınması

9-THINGS TO BE CONSIDERED DURING TAKING THE STATEMENT OF THE CHILD VICTIM IN CASES OF SEXUAL ABUSE

ABSTRACT

Purpose

Sexual abuse cases are very sensitive files to investigate and prosecute. It is important to determine the findings of abuse, identify the parties, and resolve contradictions. If there is no physical evidence, eyewitness or camera recording, the victim child's statement is often the only evidence to prove the incident. In our study, the points to be considered in the process of taking the victim child's statement, which is such an important evidence for clarifying abuse cases, will be discussed in detail.

Material and Method

The regulations in our legislation regarding how to take the victim child's statement will be scanned and the purpose of these will be explained.

Findings and Conclusion

According to our legislation; it is mandatory to record audio and video recordings when hearing a child victim as a witness, and these records can only be used in criminal proceedings (CMK Art.52/3-4). A child or victim whose psychology has been damaged as a result of the crime committed can be heard once as a witness in the investigation or prosecution related to this crime, except in cases where it is necessary to reveal the material truth (CMK Art.236/2), and a person who is an expert in the fields of psychology, psychiatry, medicine or education must be present during the hearing (CMK Art.236/3). The statements and statements of children or victims whose statements and testimonies are deemed necessary to be taken in a private environment by the public prosecutor or judge or who are deemed to have a risk in coming face to face with the suspect or the defendant are taken in a private environment by experts (CMK Art.236/4). The term “private environment” should be understood as “Child Monitoring Centers” and “Forensic Interview Rooms”.

The statements of children who are victims of crimes regulated in TCK Art.103/2 are taken during the investigation phase by experts under the supervision of the Public Prosecutor in centers providing services for these (CMK Art. 236/5). The statements and images of the victim child are recorded. The statements and images of the victim child are kept in the case file and necessary measures are taken to ensure confidentiality (CMK Art. 236/7). These statements and images can be turned into a written report and given to the suspect, defendant, defense counsel, victim, attorney or legal representative upon request and can be watched under the supervision of the investigation and prosecution authorities, with confidentiality protected (CMK Art.236/8).

Keywords; sexual abuse, victim, child, statement taking

10-BİR BÖLGESEL İNCELEME: ŞANLIURFA'DA CİNSEL İSTİSMARIN ÇOCUK GELİŞİMİNE ETKİLERİ

Fatma Ece Ateş/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0000-0002-1454-5656/lifeline.eceates@gmail.com

Şükrü Ötkün/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği(0000-0003-1409-8232) /sukruotkun76@gmail.com

ÖZET

Çocuklara yönelik cinsel istismar, fiziksel temas içeren ya da içermeyen eylemlerle çocuğun cinsel anlamda suistimal edilmesini ifade eder ve toplumsal düzeyde ciddi bir çocuk hakları ihlali olarak görülmelidir. Bu çalışma, cinsel istismarın çocuklar üzerindeki psikolojik etkilerini analiz etmeyi ve travmaya maruz kalan çocukların psikososyal iyilik hâllerinin desteklenmesine yönelik müdahalelerin önemine dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, cinsel istismarın çocuklarda uzun vadeli psikolojik etkilerini inceleyerek, travma sonrası gelişen duygusal ve davranışsal tepkilerin yanı sıra bilişsel gelişim üzerindeki olumsuz etkilerini, özellikle mental retardasyon riski bağlamında değerlendirmek ve iyileştirici psikososyal müdahale yaklaşımlarının önemini vurgulamaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, nitel yöntem çerçevesinde yapılandırılmış olup bir olgu sunumuna dayanmaktadır. 9 yaşındaki büyük kardeş ve 8 yaşındaki küçük kardeşle yapılan bireysel terapötik görüşmelerde, her iki çocuk da komşuları tarafından farklı zaman dilimlerinde cinsel istismara uğramıştır. Terapötik süreç, güvenli bağlanma, duygusal ifade ve travmatik yaşantıların işlenmesine yönelik olarak yürütülmüştür.

Bulgular: Terapötik görüşmelerde, büyük kardeşte iştahsızlık ve yemek yemeyi reddetme gibi davranışlar gözlemlenmiş; küçük kardeşte ise travmayı model alarak okul arkadaşına yönelik cinsel istismar girişimi ve fiziksel şiddet davranışları saptanmıştır. Çocukların davranışlarındaki regresyon, dürtü kontrolü zayıflığı ve sınır ihlalleri belirginleşmiştir.

Sonuç: Çocukların travmatik yaşantıları, hem psikolojik hem de sosyal ilişkilerinde derin izler bırakmaktadır. Terapötik müdahale, çocukların iyileşme süreçlerini desteklese de, uzun vadeli etkilerin azaltılması için sürekli psikososyal destek gereklidir. Aile içi şiddet ve istismarın kesilmesi, çocukların sağlıklı gelişimi için kritik bir öneme sahiptir.

Anahtar kelime: Çocuk Cinsel İstismarı, Travma Sonrası Tepkiler, Psikososyal Müdahale, Bilişsel ve Duygusal Gelişim

10-A REGIONAL STUDY: THE EFFECTS OF SEXUAL ABUSE ON CHILD DEVELOPMENT IN SANLIURFA

SUMMARY

Sexual abuse of children refers to the sexual exploitation of children through actions that may or may not involve physical contact and should be seen as a serious violation of children's rights at the societal level. This study aims to analyse the psychological effects of sexual abuse on children and draw attention to the importance of interventions to support the psychosocial well-being of children exposed to trauma.

Objective: The aim of this study was to examine the long-term psychological effects of sexual abuse in children, to evaluate the negative effects on cognitive development as well as emotional and behavioural reactions that develop after trauma, especially in the context of mental retardation risk, and to emphasise the importance of remedial psychosocial intervention approaches.

Materials and Method: This research is structured within the framework of qualitative methodology and is based on a case report. In individual therapeutic interviews with a 9-year-old older sibling and an 8-year-old younger sibling, both children were sexually abused by their neighbours at different time periods. The therapeutic process focused on secure attachment, emotional expression and processing of traumatic experiences.

Results: In the therapeutic interviews, behaviours such as anorexia and refusal to eat were observed in the older sibling, while the younger sibling was found to have attempted sexual abuse and physical violence against a schoolmate by modelling the trauma. Regression in the children's behaviour, poor impulse control and boundary violations were evident.

Conclusion: Children's traumatic experiences leave deep scars on both their psychological and social relationships. Although therapeutic intervention supports children's recovery processes, continuous psychosocial support is necessary to minimise long-term effects. Stopping domestic violence and abuse is critical for the healthy development of children.

Keyword: Child Sexual Abuse, Post Traumatic Reactions, Psychosocial Intervention, Cognitive and Emotional Development

11-ÇOCUKLUK ÇAĞI CİNSEL İSTİSMARI VE GECİKMIŞ TRAVMA: PSİKOTERAPİ SÜREÇLERİNDEN KLİNİK BULGULAR

Binnur Aytan, Psikolog, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı, ORCID ID: 0000-0001-6942-4782, binnuraytan@gmail.com

ÖZET

Giriş: Çocukluk çağı cinsel istismarı, gelişimsel psikolojide bireyin benlik gelişimi, bağlanma örüntüleri ve nöropsikolojik işleyişi üzerinde kalıcı etkiler yaratan ağır bir travma biçimidir. Bağlanma kuramı (Bowlby) ve gelişimsel travma yaklaşımları, erken dönem travmaların bireyin duygu düzenleme, stresle başa çıkma ve kişilerarası ilişkiler gibi yaşam boyu süren işlevlerde bozulmalara yol açabileceğini göstermektedir. Cinsel istismar vakalarında bastırma, dissosiyasyon ve travmatik amnezi gibi mekanizmalar nedeniyle, travmanın farkına varılması çoğu zaman yetişkinlik dönemine kadar ertelenebilir. Bu bildiride, söz konusu farkındalığın psikoterapi süreciyle birlikte nasıl geliştiği klinik gözlemler temelinde ele alınmaktadır.

Amaç: Bu çalışma, çocukluk döneminde cinsel istismara maruz kalan bireylerin terapi sürecinde ortaya çıkan anlatıları aracılığıyla, istismarın uzun vadeli ve gecikmiş psikolojik etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, dört danışana ait psikoterapi süreçlerinden elde edilen niteliksel verilerin sistematik vaka analiziyle değerlendirilmesine dayanmaktadır. Danışanlar yaş, cinsiyet ve sosyal çevre açısından farklılık göstermektedir. Tüm vakalar anonimleştirilmiş ve etik kurallara uygun olarak kodlanmıştır. Temalar, dissosiyasyon, bilişsel gerileme, güven problemleri, kimlik gelişiminde bozulmalar ve aile içi inkâr/cezalandırma örüntüleri etrafında yapılandırılmıştır.

Bulgular: Danışanların tamamı, terapi öncesinde yaşadıkları psikolojik sorunların çocukluk dönemindeki cinsel istismar öyküsüne bağlı olduğunun farkında değildir. Bu farkındalık, yalnızca terapi sürecinde gelişmiştir. Vakalar arasında öğretmen, baba, imam ve abi gibi fail pozisyonundaki hem aile içi hem dışı figürler yer almaktadır. Bazı danışanlar, istismarın etkilerini ancak 40'lı veya 50'li yaşlarda anlamlandırabilmiştir. Gecikmiş travma semptomları arasında dissosiyatif belirtiler, suçluluk, cinsel işlev bozukluğu, sosyal geri çekilme ve kimlik çatışmaları öne çıkmaktadır.

Sonuç: Çocukluk çağı cinsel istismarı, yalnızca olay anında değil, yaşam boyu süren ve geç fark edilen bir psikolojik yük yaratmaktadır. Bu olgular, klinik değerlendirmelerde gelişimsel travmaların yaşam öyküsü temelli, bağlamsal ve ilişkisel bir perspektifle ele alınmasının önemine işaret etmektedir. Gecikmiş travmanın ayırt edilmesi, terapi sürecinin yalnızca semptom çözümüne değil, anlam kurmaya da odaklanması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk çağı cinsel istismarı, gecikmiş travma, gelişimsel psikoloji, vaka

11-CHILDHOOD SEXUAL ABUSE AND DELAYED TRAUMA: CLINICAL FINDINGS FROM PSYCHOTHERAPY PROCESSES

Binnur Aytan, Psychologist, MSc Candidate in Forensic Sciences, Acıbadem University, ORCID ID: 0000-0001-6942-4782, binnuraytan@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Childhood sexual abuse (CSA) is a profound developmental trauma that significantly impacts an individual's self-concept, attachment patterns, and neuropsychological functioning. Grounded in attachment theory (Bowlby) and developmental trauma perspectives, current literature shows that early interpersonal traumas disrupt affect regulation, interpersonal trust, and identity development. In many CSA cases, mechanisms such as dissociation, repression, and traumatic amnesia result in the delayed recognition of trauma, often not emerging until adulthood. This paper explores how such delayed trauma becomes accessible and integrated during the psychotherapeutic process.

Objective: This study aims to examine the long-term and delayed psychological effects of childhood sexual abuse as observed through clients' narratives during psychotherapy.

Method: The study is based on qualitative clinical observations from the psychotherapy sessions of four adult clients from diverse socio-demographic backgrounds. All cases were anonymized in accordance with ethical standards and analyzed thematically. Clinical codes include dissociation, cognitive inhibition, trust impairment, identity disturbance, and familial invalidation or punishment.

Findings: All clients were unaware of the connection between their current psychological difficulties (e.g., insomnia, relationship dysfunction, identity confusion) and childhood sexual trauma before entering therapy. Awareness of abuse and its impact emerged only during the therapeutic process. Perpetrators included both intrafamilial and extrafamilial figures, such as a teacher, father, a cleric in a Qur'an course, and older brother. In some cases, the abuse remained unrecognized until the clients were in their 40s or even 50s. Delayed trauma symptoms included dissociative reactions, guilt, sexual dysfunction, social withdrawal, and identity-related conflict.

Conclusion: CSA creates a psychological burden that often remains hidden for decades and emerges in adulthood as delayed trauma. These cases highlight the necessity of a developmental and trauma-informed clinical approach that integrates narrative reconstruction with symptom evaluation. Recognizing delayed trauma is essential for enabling meaningful therapeutic change beyond symptom relief.

Keywords: Childhood sexual abuse, delayed trauma, developmental psychology, case analysis, psychotherapy process.

12-AFET ORTAMLARINDA ÇOCUKLARA YÖNELİK CİNSEL İSTİSMAR: NEDENLER, SONUÇLAR VE KORUMA YAKLAŞIMLARI BİLDİRİ ÖZETİ

Emirhan AYDOĞMUŞ, Yönetim Kurulu Başkanı/Araştırmacı, Gönül Elçileri Arama Kurtarma ve Uluslararası İnsani Yardım Derneği, 0009-0009-6774-4382, emirhanaydogmus34@icloud.com

ÖZET

Giriş: Afet ortamlarında çocuklara yönelik cinsel istismar, görünmeyen ancak derin etkiler yaratan bir insan hakları ihlalidir. Bu bildiri, afet dönemlerinde cinsel istismarın nedenlerini, biçimlerini, etkilerini ve korunma yollarını irdelemektedir. Afet sonrası oluşan kaotik yapı, refakatsizlik, güvenlik ve denetim eksiklikleri, geçici barınma alanlarının yetersizliği gibi pek çok unsur çocukları savunmasız hale getirmektedir. Özellikle kız çocukları, gece saatlerinde veya yalnız kaldıklarında daha yüksek risk altındadır. Yardım ilişkilerinin kötüye kullanılması, bazı faillerin sistem boşluklarını fırsata çevirmesi ve toplumsal sessizlik kültürü istismarın sürekliliğini sağlamaktadır. Bu kapsamda bildiride, Gönül Elçileri Derneği'nin 15 yıllık saha deneyimiyle şekillenen saha gözlemleri ve çözüm önerileri sunulmaktadır. Ayrıca çocuklara yönelik koruyucu mekanizmaların hangi ilkeler çerçevesinde inşa edilmesi gerektiğine dair politika temelli yaklaşımlar da ele alınmaktadır.

Amaç:

Çalışmanın amacı; afet sonrası oluşan kaotik yapının çocuk istismarını nasıl tetiklediğini, bu ihlallerin çocuklar üzerindeki fiziksel ve psikolojik sonuçlarını ve alınabilecek koruyucu önlemleri açıklamaktır.

Gereç ve Yöntem: Gönül Elçileri Derneği'nin 15 yıllık saha tecrübesine ve ulusal-uluslararası insan hakları belgelerine dayalı nitel analiz yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular:

İstismarın en çok refakatsiz kalan çocuklarda ve güvenliksiz alanlarda gerçekleştiği tespit edilmiştir. Yardım ilişkilerinin kötüye kullanılması, denetim eksikliği ve toplumsal sessizlik kültürü, failleri cesaretlendirmektedir. Cinsel istismar; psikolojik travmalar, fiziksel sağlık sorunları ve sosyal dışlanma gibi uzun vadeli etkiler yaratmaktadır.

Sonuç: Afet sonrası çocuk koruma sistemlerinin acil devreye alınması, özel yaşam alanlarının kurulması, çocuklara ve görevlilere eğitim verilmesi büyük önem taşımaktadır. Cinsel istismarın önlenmesi; devlet, STK ve toplum iş birliğini zorunlu kılmaktadır

Anahtar Kelimeler: Afet, çocuk, cinsel istismar, koruma, insan hakları.

12-SEXUAL ABUSE AGAINST CHILDREN IN DISASTER SETTINGS: CAUSES, CONSEQUENCES, AND PROTECTION APPROACHES

Emirhan AYDOGMUS, Chairperson/Researcher, Gonul Elcileri Search and Rescue and International Humanitarian Aid Association, 0009-0009-6774-4382, emirhanaydogmus34@icloud.com

ABSTRACT

Introduction: Sexual abuse of children in disaster environments is an invisible yet deeply impactful human rights violation. This report examines the causes, forms, effects, and protection mechanisms of sexual abuse during disaster periods. The chaotic structure that emerges after a disaster, lack of accompaniment, security and oversight deficiencies, and the inadequacy of temporary shelters are among the many factors that render children vulnerable. In particular, girls are at higher risk, especially during the night or when left alone. The abuse of aid relationships, the exploitation of system gaps by some perpetrators, and the culture of societal silence contribute to the continuity of abuse. In this context, the report presents field observations and solutions shaped by the 15 years of field experience of the Gönül Elçileri Association. Additionally, policy-based approaches are discussed regarding the principles under which protective mechanisms for children should be built.

Objective:

The aim of this study is to explain how the chaotic conditions that arise after disasters trigger child abuse, to identify the physical and psychological impacts of these violations on children, and to propose protective interventions.

Materials and Methods:

A qualitative analysis method was employed based on the 15-year field experience of the Gönül Elçileri Association and national and international human rights documents.

Findings:

It has been identified that abuse most frequently occurs among unaccompanied children and in insecure environments. The misuse of aid relationships, lack of supervision, and a culture of silence in society embolden perpetrators. Sexual abuse leads to long-term consequences such as psychological trauma, physical health issues, and social exclusion.

Conclusion: The immediate activation of child protection systems, establishment of private safe zones, and provision of training to both children and personnel are of critical importance. The prevention of sexual abuse requires cooperation between the state, NGOs, and society.

Keywords: Disaster, child, sexual abuse, protection, human rights

13-TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTSİZLİĞİ VE KÜLTÜREL DEĞERLERİN ÇOCUK YAŞTA EVLİLİKLERE ETKİSİ: ŞANLIURFA ÖRNEĞİ

Mahi Aslan, Şiddeti Önleme ve Rehabilitasyon Derneği (İMDAT)

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, toplumsal cinsiyet eşitsizliği, kültürel değerler ve çocuk yaşta evlilikler arasındaki ilişkiyi Şanlıurfa ili örneğinde incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın temel hedefi, çocuk evliliği olgusunun yerelde nasıl meşrulaştırıldığını sosyo-kültürel boyutlarıyla değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Şanlıurfa'nın Suruç, Haliliye ve Eyyübiye ilçelerinde yürütülmüş ve 359 kişiyle yüz yüze anket uygulanmıştır. Katılımcılardan demografik bilgilerle birlikte, "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Ölçeği" ve "Kültürel Değerler Ölçeği" verileri toplanmıştır. Betimsel analizlerle birlikte karşılaştırmalı istatistiksel analizler gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %51.8'i 18 yaşından önce evlenmiştir; kadınlarda bu oran %62.6'dır. 15 yaşından önce evlenen bireylerin toplumsal cinsiyet eşitliği algılarının daha düşük ve güç mesafesi, kolektivizm, erillik gibi kültürel boyutlara verdikleri puanların daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, çocuk yaşta evliliğin bireysel tercih olmaktan çok, içselleştirilmiş ataerkil normlar doğrultusunda şekillendiğini göstermektedir.

Sonuç: Çocuk yaşta evliliklerin önlenmesi yalnızca hukuki düzenlemelerle değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitliğini güçlendiren ve kültürel normları dönüştüren politikalarla mümkündür. Bulgular, yerel müdahalelerde sosyal normların dikkate alınması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk evliliği, toplumsal cinsiyet eşitliği, kültürel değerler, güç mesafesi, kolektivizm

13-THE IMPACT OF GENDER INEQUALITY AND CULTURAL VALUES ON CHILD MARRIAGES: THE CASE OF ŞANLIURFA

Mahi Aslan, Violence Prevention and Rehabilitation Association (İMDAT)

ABSTRACT

Objective: This study aims to explore the relationship between gender inequality, cultural values, and child marriages through the case of Şanlıurfa, a province in southeastern Türkiye. The main objective is to understand how child marriage is legitimized through socio-cultural norms in a local context.

Materials and Methods: The field research was conducted in the districts of Suruç, Haliliye, and Eyyübiye with face-to-face surveys administered to 359 participants. Demographic data as well as responses to the Gender Equality Perception Scale and Personal Cultural Values Scale were collected. Descriptive and comparative statistical analyses were employed.

Results: 51.8% of all participants were married before the age of 18, with the rate reaching 62.6% among women. Those who married before age 15 exhibited significantly lower perceptions of gender equality and higher scores in power distance, collectivism, and masculinity. These findings suggest that early marriages are shaped not by individual will, but by internalized patriarchal norms and social expectations.

Conclusion: Preventing child marriages requires not only legal interventions but also comprehensive policies that address gender equality and challenge deeply rooted cultural norms. The study underlines the importance of integrating local value systems into community-based interventions.

Keywords: Child marriage, gender equality, cultural values, power distance, collectivism

14-ÜNİVERSİTE VE LİSE ÖĞRENCİLERİNİN GEÇMİŞE YÖNELİK SİBER ZORBALIK DENEYİMLERİ VE İNTERNET BAĞIMLILIĞI İLE İLİŞKİSİNİN İNCELEMESİ

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof. Dr., Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, orcid: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Ayşe ÖZAL, Lisans Öğrencisi, Üsküdar Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Adli Bilimler Bölümü, orcid<https://orcid.org/0009-0001-4873-6995>Eposta: ayse.ozal@st.uskudar.edu.tr

ÖZET

Amaç Gençler arasında internet kullanımının artması, çeşitli faydalar sağlamakla birlikte siber zorbalık gibi önemli riskleri de beraberinde getirmiştir. Siber zorbalık, depresyon, düşük benlik saygısı ve anksiyete gibi olumsuz psikolojik etkilerle ilişkilendirilmektedir. Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin internet bağımlılığı düzeyleri ile siber zorbalık deneyimleri arasındaki ilişki incelenmiş; ayrıca bireylerin çocukluk dönemlerinde herhangi bir zorbalık yaşayıp yaşamadıkları da değerlendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, üniversite ve lise öğrencilerinin çocukluk dönemlerindeki internet bağımlılığı düzeyleri ile siber zorbalık deneyimleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem

Bu araştırmada Veriler, çevrim içi anket yöntemiyle toplanmış ve katılımcılara İnternet Bağımlılığı ile Siber Zorbalık/Siber Mağduriyet Ölçekleri uygulanmıştır, tanımlayıcı-korelasyonel tarama modeli benimsenmiştir. G-Power analizi sonucunda belirlenen örneklem, 100 lise ve üniversite öğrencisinden oluşmaktadır. Veri toplama sürecinin tamamlanmasının ardından veriler SPSS programına aktarılacak; öncelikle normallik dağılımı değerlendirilecek, ardından değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla korelasyon analizi gerçekleştirilecektir. Ayrıca, çocukluk döneminde zorbalık deneyimleme durumuna göre gruplar arasındaki fark t-testi ile analiz edilecektir.

Bulgular

Ön bulgular, internet bağımlılığı ile siber zorbalık davranışı arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki olduğunu göstermektedir. İnterneti yoğun kullanan katılımcıların önemli bir kısmı, siber zorbalığa maruz kaldığını ya da siber zorba olduğunu bildirmiştir. Ayrıca, çocukluk döneminde zorbalık yaşamış bireylerin dijital ortamda daha fazla siber zorba ya da mağdur olma eğiliminde olduğu görülmüştür. Sonuç: Elde edilen sonuçlar, gençlerin internet kullanım alışkanlıklarının dikkatle izlenmesi ve geçmişteki sosyal deneyimlerin çevrim içi davranışlarla ilişkilendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Farkındalık ve eğitim programlarıyla siber zorbalığın önüne geçilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnternet bağımlılığı, siber zorbalık, üniversite öğrencileri, zorbalık geçmişi

14-EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN PAST CYBERBULLYING EXPERIENCES AND INTERNET ADDICTION AMONG UNIVERSITY AND HIGH SCHOOL STUDENTS

Prof. Dr. Aylin YALÇIN SARIBEY

aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Üsküdar University / Faculty of Engineering and Natural Sciences / Department of Forensic Sciences / Deputy Director of BABE / Head of Criminal Justice Master's Program

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0975-8630>

Ayşe ÖZAL

ayse.ozal@st.uskudar.edu.tr

Üsküdar University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Forensic Sciences Undergraduate Program, Istanbul, Türkiye

Objective

The increasing use of the internet among young people brings various benefits, but also significant risks such as cyberbullying. Cyberbullying has been associated with negative psychological outcomes such as depression, low self-esteem, and anxiety. This study examines the relationship between internet addiction levels and cyberbullying experiences among university students. In addition, it evaluates whether individuals were exposed to bullying during childhood. The aim of this study is to investigate whether there is a significant relationship between childhood cyberbullying experiences and internet addiction levels among high school and university students.

Materials and Methods This research employed a descriptive-correlational survey model. Data were collected through an online questionnaire, and participants completed the Internet Addiction Scale and the Cyberbullying/Cyber Victimization Scales. The sample, determined through G*Power analysis, consisted of 100 high school and university students. After data collection, the data were transferred to the SPSS program. Normality distribution will first be assessed, followed by correlation analysis to examine the relationships between variables. Additionally, a t-test will be conducted to determine whether there are significant differences between participants based on whether they experienced bullying during childhood.

Results Preliminary findings indicate a moderate positive correlation between internet addiction and cyberbullying behavior. A significant portion of participants who reported heavy internet use also indicated that they had either engaged in or been subjected to cyberbullying. Furthermore, individuals who experienced bullying during childhood appeared more likely to be either cyberbullies or cyber victims in digital environments.

Conclusion

The results highlight the importance of closely monitoring young people's internet usage patterns and considering past social experiences when addressing online behavior. Raising awareness and implementing educational programs are recommended to prevent cyberbullying.

Keywords: Internet addiction, cyberbullying, university students, history of bullying

15-ÇOCUKLARDA DİJİTAL BAĞIMLILIĞIN DİJİTAL İSTİSMARA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof. Dr., Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, Orcid: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Sümeyye Adsan, Öğrenci, Üsküdar Üniversitesi, MDBF, Adli Bilimler Bölümü Orcid.:0009-0001-7669-1800, sumeyye.adsan@st.uskudar.edu.tr

ÖZET

Amaç: Çocuk, gelişimini henüz tamamlamamış birey olarak özel korunma gereksinimi taşıyan bir varlıktır. Dijital çağla birlikte çocukların çevrimiçi ortamlarda geçirdiği zaman artmış, bu durum dijital bağımlılık ve dijital istismar gibi yeni risk alanlarını gündeme getirmiştir. Bu çalışma, çocukların dijital bağımlılıkla karşı karşıya kalmasının dijital istismara maruz kalma riskine etkisi incelenmiş ve bu konuda çeşitli ülkelerde uygulanan yasal düzenlemeleri analiz edilerek Türkiye için öneri geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Ulusal ve uluslararası literatür taranarak, ABD, Çin, Japonya, İspanya, Finlandiya, Güney Kore, Almanya ve Avustralya'daki yasal düzenlemeler karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: DSÖ'nün 2023 verilerine göre 12-17 yaş grubu çocukların %38'i dijital bağımlılık riski altındayken, %14'ü dijital istismara maruz kaldığını bildirmiştir. ABD'de COPPA yasası, Çin'de dijital süre sınırlamaları, Finlandiya'da okul tabanlı dijital okuryazarlık gibi uygulamalar dikkat çekmektedir.

Sonuç: Türkiye'de çocuğun üstün yararını esas alan, yaşa uygun içerik denetimi, ebeveyn kontrol araçları ve dijital okuryazarlık eğitimini kapsayan bütüncül bir yasal ve teknolojik düzenleme modeli önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, dijital bağımlılık, dijital istismar, çocuk hakları

15-CHILDREN’S ADDICTION TO THE DIGITAL WORLD AND EXPOSURE TO DIGITAL ABUSE

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof. Dr., Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, Orcid: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Sümeyye Adsan, Lisans Öğrencisi, Üsküdar Üniversitesi, MDBF, Adli Bilimler Bölümü Orcid.:0009-0001-7669-1800, sumeyye.adsan@st.uskudar.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Children are individuals who have not yet completed their physical, mental, and emotional development and therefore require special protection. With the increasing time spent online, new risk areas such as digital addiction and digital abuse have emerged.

Purpose: This study aims to explore how digital addiction increases the risk of digital abuse among children and to examine international legal regulations on this issue, ultimately proposing a regulatory model specific to Türkiye.

Materials and Methods: The study integrates qualitative and quantitative data through literature review and analysis of statistics from sources such as the World Health Organization and UNICEF. Legal frameworks from the USA (both federal and state levels), China, Japan, Spain, Finland, South Korea, Germany, and Australia have been comparatively analyzed.

Findings: According to 2023 WHO data, 38% of children aged 12–17 are at risk of digital addiction, while 14% have reported exposure to digital abuse. Notable regulations include the COPPA Act in the USA, screen time restrictions in China, and school-based digital literacy programs in Finland.

Conclusion: A comprehensive national model is proposed for Türkiye, based on the best interest of the child. The model includes age-appropriate content regulation, parental control tools, and digital literacy education to protect children in digital environments.

Keywords: Child abuse, digital addiction, digital abuse, children's rights

16-ÇOCUKLUKTA DUYGUSAL İSTİSMAR YAŞANTISI İLE PARTNER İSTİSMARI, İLİŞKİ İSTİKRARI VE DUYGU DÜZENLEME ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ*

Ece AKTAŞ, Yüksek Lisans Öğrencisi, Bursa Teknik Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, ORCID: 0000-0002-5243-456X, ecenen5@gmail.com

Aslı YEŞİL, Doktor Öğretim Üyesi, Bursa Teknik Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, ORCID: 0000-0002-9068-6303, asli.yesil@btu.edu.tr

*Bu araştırma ilk yazarın yüksek lisans tezi olarak sunacağı tez verilerini içermektedir.

ÖZET

Amaç: Araştırmada çocuklukta duygusal istismar yaşantısı, yetişkinlikte partnere duygusal istismar uygulama ve partner duygusal istismarına maruz kalma boyutları, ilişki doyumu ve duygu düzenleme güçlüğü arasındaki ilişkiler incelenmektedir. Literatürde çocuklukta duygusal istismar yaşantısı ile partner istismarının birlikte yeterince ele alınmadığı belirtilmektedir (Farajı, 2016). Ancak çocuklukta istismar yaşantılarının yetişkinlikte romantik ilişkilere uzun vadeli etkileri bulunmaktadır (Bradbury ve Shaffer, 2012). Çocuklukta istismar yaşantısı ile partnere istismar uygulama arasındaki potansiyel aracının duygu düzenleme olduğu belirtilmektedir (Lee, 2021). Çocuklukta istismar yaşantıları bireyde duygu düzenleme güçlüğü ortaya çıkarmakta, bu durum da ilişkilerine yansımaktadır (Wolfe ve diğ, 2001). Aynı zamanda ilişkilerde partnere istismar uygulama ilişki doyumunu olumsuz etkilemektedir (Uyanık, 2022).

Gereç-Yöntem: Araştırmanın örneklemini en az 6 aydır romantik ilişkisi olan 18-30 yaş arasındaki 358 kişiden oluşmaktadır. Araştırmada Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği Revize Edilmiş ve Genişletilmiş Formu, Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği, İlişki İstikrarı Ölçeği ve Duygu Düzenleme Güçlüğü Ölçeği Kısa Form kullanılmıştır. Ölçekler katılımcılara Google Forms arayüzü kullanılarak uygulanmıştır. Elde edilen verilerin betimsel istatistikleri SPSS 22 paket programı ve AMOS 26 programı aracılığıyla yol analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Çocuklukta duygusal istismar, duygu düzenleme güçlüğü, partnere duygusal istismar uygulamayı ve partner duygusal istismarına maruz kalmayı doğrudan pozitif yönde yordamaktadır. Duygu düzenleme güçlüğü, partner duygusal istismarına maruz kalmayı pozitif yönde ve ilişki doyumunu doğrudan negatif yönde yordamaktadır. Partner duygusal istismarına maruz kalma ilişki doyumunu doğrudan negatif yönde yordamaktadır. Partner duygusal istismarına maruz kalma partnere duygusal istismar uygulamayı doğrudan pozitif yönde yordamaktadır. Çocuklukta duygusal istismar yaşantısı, partnere duygusal istismar uygulamayı duygu düzenleme güçlüğü üzerinden etkilemektedir. Aynı zamanda çocuklukta duygusal istismar yaşantısı, ilişki doyumunu duygu düzenleme güçlüğü üzerinden etkilemektedir.

Sonuç: Araştırmanın bulguları literatür ile paralellik göstermektedir. Çocuklukta duygusal istismar yaşantısı duygu düzenlemeyi, partner istismarını ve ilişki doyumunu etkilemektedir. Literatürde yeterince birlikte ele alınmayan değişkenlerin bu çalışmada birlikte çalışılması alanyazına katkı sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: Çocuklukta Duygusal İstismar, Partner İstismarı, İlişki Doyumu, Duygu Düzenleme Güçlüğü

16-EXAMINING THE RELATIONSHIPS BETWEEN CHILDHOOD EMOTIONAL ABUSE, PARTNER VIOLENCE, RELATIONSHIP STABILITY, AND EMOTION REGULATION

Ece AKTAŞ, Master Student, Bursa Technical University, Psychology Department, ORCID: 0000-0002-5243-456X, ecenen5@gmail.com

Asst. Prof. Aslı YEŞİL, Bursa Technical University, Psychology Department, ORCID: 0000-0002-9068-6303, asli.yesil@btu.edu.tr

ABSTRACT

Objective: The study investigates the relationships between childhood emotional abuse experiences, emotional abuse perpetration and victimization in adulthood, relationship satisfaction, and emotion regulation difficulties. The literature indicates that the relationship between childhood emotional abuse and partner abuse has not been sufficiently addressed together (Faraji, 2016). However, childhood abuse experiences have long-term effects on romantic relationships in adulthood (Bradbury & Shaffer, 2012). Emotion regulation is suggested as a potential mediator between childhood abuse experiences and partner abuse perpetration (Lee, 2021). Childhood abuse experiences lead to difficulties in emotion regulation, which in turn affect relationships (Wolfe et al., 2001). Additionally, perpetrating emotional abuse in relationships negatively affects relationship satisfaction (Uyanık, 2022).

Materials and Methods: The sample of the study consists of 358 individuals who have been in a romantic relationship for at least 6 months and aged 18-30. The study used the Revised and Expanded Childhood Trauma Questionnaire, the Multidimensional Emotional Abuse Scale, the Relationship Stability Scale, and the Difficulties in Emotion Regulation Scale Short Form. The scales were administered to participants by the Google Forms interface. Descriptive statistics of the obtained data were analyzed using SPSS 22 and path analysis through AMOS 26 software.

Findings: Childhood emotional abuse directly and positively predicts emotion regulation difficulties, emotional abuse perpetration towards a partner, and victimization of emotional abuse by a partner. Emotion regulation difficulties positively predict partner emotional abuse victimization and negatively predict relationship satisfaction. Partner emotional abuse victimization directly negatively predicts relationship satisfaction. Partner emotional abuse victimization directly positively predicts emotional abuse perpetration. Childhood emotional abuse affects emotional abuse perpetration towards a partner through emotion regulation difficulties. Additionally, childhood emotional abuse affects relationship satisfaction through emotion regulation difficulties.

Conclusions: The findings of the study are consistent with the literature. Childhood emotional abuse affects emotion regulation, partner abuse, and relationship satisfaction. The inclusion of variables that have not been sufficiently addressed together in the literature contributes to the existing body of knowledge.

Keywords: Childhood Emotional Abuse, Partner Violence, Relationship Satisfaction, Emotion Regulation Difficulties

17-ZORLA SİLAHLANDIRILAN ÇOCUKLUK: ÇOCUK ASKERLERİN KÜRESEL ÖRNEKLERİ, İSTİSMAR VE SOYKIRIM BAĞLAMİ

Gölsevil Aksoy, Sömürgecilik Tarihi ve Soykırım Araştırmalar, İstanbul Üniversitesi

gulsevilaksoy@ogr.iu.edu.tr ORCID ID: 0009-0000-2158-4664

ÖZET

Çocuk askerler, dünyanın farklı bölgelerinde devlet orduları, paramiliter gruplar ve terör örgütleri tarafından zorla silahlaltına alınmakta, savaşın hem faili hem de mağduru haline getirilmektedir. Çocukların asker olarak kullanılması, fiziksel ve psikolojik istismarın en ağır biçimlerinden biri olup, onların bireysel gelişimlerini ve topluma entegrasyon süreçlerini derinden etkilemektedir. Çalışmada, çocuk askerlerin soykırım süreçlerindeki olası rolleri tartışılacak ve bu çocukların fail mi yoksa kurban mı olduğu sorusu ele alınacaktır. Bu çalışma, çocuk askerlik olgusunu bireysel istismar deneyimleri ve soykırım pratikleri bağlamında derinlemesine incelemek amacıyla; farklı coğrafyalarda zorla silahlaltına alınmış; Ishmael Beah (Sierra Leone), Grace Akallo (Uganda) ve Dominic Ongwen (Uganda) adında üç çocuğun özgün yaşam hikâyeleri üzerinden seçilmiş vaka analizlerine odaklanmaktadır. Uluslararası hukuk bağlamında çocuk askerlerin korunması ve rehabilitasyon süreçleri incelenerek, mevcut politikaların yetersizlikleri değerlendirilecektir. Son olarak, çocuk asker istismarının önlenmesi için daha etkin uluslararası mekanizmalar, insan hakları politikaları ve sivil toplum kuruluşlarının rolü üzerine öneriler sunulacaktır.

Amaç: Bu çalışma, çocuk asker olgusunu kavramsal çerçevede ele alarak, küresel düzeyde örneklerini incelemeyi, maruz kaldıkları istismar biçimlerini analiz etmeyi ve bireysel ile toplumsal düzeydeki etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, çocuk askerlerin istismarı ve etkilerinin analizi için nitel veri analizi yöntemini kullanacaktır. Bu bağlamda, konuya ilişkin ulusal ve uluslararası makaleler, kitaplar, raporlar, resmi belgeler ve insan hakları örgütlerinin yayımladığı raporlar incelenecektir.

Bulgular: Araştırma, Ishmael Beah ve Grace Akallo'nın DDR (silahsızlandırma, terhis ve yeniden entegrasyon) programlarına dahil edilerek rehabilitasyondan yararlandığını ancak finansman ve koordinasyon yetersizliklerinin entegrasyon süreçlerini zayıflattığını ortaya koydu; Dominic Ongwen davası kararı ise ikili hukuki statü ve protokollerin standartlaştırılması gerektiğini göstermektedir.

Sonuç: Tahminlere göre 250.000'den fazla çocuk asker silah altına alınmakta, bu durum gelişimlerini kalıcı biçimde zedelemektedir. Çalışma, mağdur-fail ikiliğini vurgulayarak DDR protokollerinin yeniden yapılandırılması gerektiğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Askerler, Savaş, Soykırım, Çocuk İstismarı, Zorla Silahlandırma

17- FORCED ARMED CHILDHOOD: GLOBAL EXAMPLES OF CHILD SOLDIERS, THE CONTEXT OF ABUSE AND GENOCIDE

ABSTRACT

Child soldiers are forcibly recruited by state armies, paramilitary groups, and terrorist organizations worldwide, becoming both perpetrators and victims of armed conflict. This study employs a comparative case-study approach to explore the intersection of individual abuse and genocidal practices through the lived experiences of three former child soldiers; Ishmael Beah (Sierra Leone), Grace Akallo (Uganda), and Dominic Ongwen (Uganda). Drawing on memoirs, ICC trial records, and human rights reports, it examines the complex question of children's agency under coercion and their roles within mass-violence frameworks. Through analysis of international legal protections and rehabilitation mechanisms, the research identifies significant policy gaps and obstacles to effective reintegration. The paper concludes by proposing strengthened international instruments, targeted human rights policies, and expanded civil society engagement to prevent the exploitation of children in armed conflict and support their recovery.

Purpose: This study aims to examine the phenomenon of child soldiers within a conceptual framework, analyzing global examples, the forms of exploitation they are subjected to, and evaluating the impacts on both individual and societal levels.

Materials and Methods: This research will employ qualitative data analysis methods for the analysis of child soldier exploitation and its impacts. In this context, national and international articles, books, reports, official documents, and reports published by human rights organizations will be examined.

Findings: The study revealed that Ishmael Beah and Grace Akallo benefited from DDR (Disarmament, Demobilization, and Reintegration) programs, yet financial and coordination deficiencies weakened their reintegration processes; the Dominic Ongwen case demonstrated the emergence of a dual legal status and the need to standardize related protocols.

Conclusion: An estimated 250,000+ child soldiers are recruited globally, causing lasting developmental harm. The study highlights the victim-perpetrator duality and calls for restructuring DDR protocols to address this complex status.

Keywords: Child Soldiers, War, Genocide, Child Abuse, Forced Armament

18-ÇOCUK PORNOGRAFİSİNİN KÜRESEL SEYRİ: ULUSLARARASI RAPORLARIN TEMATİK VE ZAMANSAL DEĞERLENDİRMESİ

Ülçay Ecenur AVCI, Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü, <https://orcid.org/0000-0001-6009-174X>, ueavci@gmail.com

ÖZET

Giriş: Teknoloji çağında çocuk istismarı fiziksel ortamlarla sınırlı kalmayarak sanal dünyaya da taşınmıştır. İnternet kullanımının yaygınlaşmasıyla, sosyal ağlar ve dijital oyunlara erişim artmış; her ne kadar yaş sınırlandırması olsa da çocukların çevrimiçi dünyada çok küçük yaşlardan itibaren var olmalarının önü açılmıştır. Çocuk pornografisi; çocukların cinsel istismarını içeren görüntü ve videolara verilen genel bir isimlendirme olup ağır bir insan hakları ihlalidir. Nitekim bu sorun küresel çapta tüm çocukları ilgilendiren devletler üstü bir konu haline gelmiştir. Sorunun seyri hususunda uluslararası kuruluşların hazırladığı raporlar büyük önem taşımaktadır.

Amaç: Çalışma; INTERPOL, UNICEF, EUROPOL, NCMEC, INHOPE ve WeProtect isimli altı uluslararası kuruluşun çocuk pornografisiyle ilgili yayınlanmış açık erişimli raporlarını inceleyerek bu kuruluşların konuyu hangi temalar altında değerlendirdiklerini ve yıllara göre gerçekleşen değişimleri ele almayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada raporlar nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizine tabi tutularak faillerin profilleri, kuruluşların veriyi toplama yöntemleri, konuyla ilgili uluslararası iş birlikleri, hukuki boşluklar, önleme stratejileri gibi ana temalar altında değerlendirilecektir. Ardından belirlenen temaların yıllara göre değişimleri tespit edilmeye çalışılacaktır.

Bulgular: 2020 sonrası çocuklara yönelik çevrimiçi istismar vakalarında belirgin artış söz konusudur. Sakıncalı içeriği yayımlayan platformların bu konudaki sorumlulukları ve içeriğin kaldırılması konuları yıllar ilerledikçe daha çok konuşulmaktadır. Şifreli mesajlaşma uygulamaları ve dark web üzerinden dağıtılan istismar içeriklerine dair vurgular artmıştır.

Sonuç: Çevrimiçi ortamda çocuklara yönelik istismar olaylarında artan bir ivme olduğu, faillerin kullandıkları yöntem ve araçların zaman içerisinde çeşitlilik kazandığı, soruna yönelik müdahale ve önleme stratejilerinin ise bu hız karşısında yetersiz kaldığı görülmekte olup daha bütüncül önleme stratejilerine ihtiyaç duyulduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk pornografisi, Çocuk istismarı, Çevrimiçi istismar, Uluslararası raporlar.

18-THE GLOBAL TRAJECTORY OF CHILD PORNOGRAPHY: THEMATIC AND TEMPORAL EVALUATION OF INTERNATIONAL REPORTS

Ülçay Ecenur AVCI, PhD Student, Istanbul University-Cerrahpaşa Institute of Forensic Medicine and Forensic Sciences, <https://orcid.org/0000-0001-6009-174X>, ueavci@gmail.com

SUMMARY

Introduction: In the age of technology, child abuse is not limited to physical environments but has also moved to the virtual world. With the widespread use of the Internet, access to social networks and digital games has increased; although there are age restrictions, children have been allowed to exist in the online world from a very young age. Child pornography is a general term for images and videos containing sexual abuse of children and is a gross violation of human rights. As a matter of fact, this problem has become a supra-state issue that concerns all children globally. The reports prepared by international organizations on the course of the problem are of great importance.

Purpose: The study aims to examine the open access reports published by six international organizations, namely INTERPOL, UNICEF, EUROPOL, NCMEC, INHOPE and WeProtect, on child pornography and to address the themes under which these organizations evaluate

Materials and Methods: In the study, the reports will be subjected to content analysis, a qualitative research method, and will be evaluated under main themes such as the profiles of the perpetrators, the data collection methods of the organizations, international collaborations on the issue, legal gaps and prevention strategies. Then, it will be tried to determine the changes in the determined themes over the years.

Findings: There has been a significant increase in online abuse cases against children since 2020. The responsibilities of the platforms that publish harmful content and their role in content removal have been discussed increasingly over the years. The emphasis on abusive content distributed through encrypted messaging applications and the dark web has increased.

Conclusion: It is seen that there is an increasing momentum in the abuse of children in the online environment, the methods and tools used by the perpetrators have diversified over time, and the intervention and prevention strategies aimed at the problem are insufficient in the face of this speed, and it is understood that more holistic prevention strategies are needed.

Keywords: Child pornography, Child exploitation, Online abuse, International reports.

19-ÇOCUKLARI CİNSEL İSTİSMARDAN KORUMA POLİTİKALARI BAĞLAMINDA MEGAN YASASI: TOPLUM TEMELLİ BİR ÖNLEME MODELİ

Yeşim Bucak, Avukat, Doktora Öğrencisi, Üsküdar Üniversitesi Adli Bilimler Enstitüsü, yesimbucak58@gmail.com

Giriş:Çocuklara yönelik cinsel istismar, yalnızca bireysel değil, toplumsal düzeyde de yıkıcı sonuçlara yol açan ciddi bir şiddet türüdür. Bu tür suçların artan sıklığı, yalnızca cezalandırma değil, aynı zamanda önleyici, koruyucu ve toplum temelli yaklaşımların da geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Özellikle kamuoyunun bilgilendirilmesi ve yüksek riskli failerin izlenmesi gibi stratejiler, modern çocuk koruma politikalarının önemli bir parçası hâline gelmiştir.

Amaç: Bu çalışmada, çocuklara yönelik cinsel istismar suçları sonrasında geliştirilen koruma politikaları kapsamında Megan Yasası toplum temelli bir önleme modeli olarak ele alınmakta ve modelin güçlü ile tartışmalı yönleri değerlendirilmektedir. Yasaya konu olan olayda, faile ait sabıka bilgilerinin toplumdan saklı olması; kamu güvenliği ve şeffaflık temelinde yeni bir yaklaşım ihtiyacını doğurmuştur.

Gereç ve Yöntem:

1996 yılında Amerika Birleşik Devletleri’nde yürürlüğe giren Megan Yasası, cinsel suç faillerinin kamuya açık şekilde kayıt altına alınmasını ve belirli koşullar altında halkın bilgilendirilmesini öngörmektedir. Bu çalışmada, söz konusu yasa normatif hukuk analizi yöntemiyle incelenmekte; yargı kararları, akademik literatür ve karşılaştırmalı örnekler ile desteklenmektedir.

Bulgular:

Megan Yasası, çocukları cinsel istismardan korumaya yönelik etkili bir risk yönetimi ve kamusal bilgilendirme modeli sunmaktadır. Yasa kapsamında failer, işledikleri suçun niteliğine göre sınıflandırılmakta ve yüksek risk grubunda yer alanlara ilişkin bilgiler kamuoyuyla paylaşılmaktadır. Bu uygulamanın, özellikle yüksek riskli failerin gözetimi ve tekrar suç işleme oranlarının azaltılması bakımından caydırıcı etki yarattığı değerlendirilmektedir. Aynı zamanda kamuoyunun bilgilendirilmesi yoluyla ailelerin ve kurumların daha bilinçli önlem alabilmesi hedeflenmektedir. Ancak uygulamada özel hayatın gizliliği, damgalama riski ve topluma yeniden kazandırma hakkı gibi temel haklarla çatışma riski taşımaktadır. Modelin olumlu ve olumsuz yönleri irdelenmekte; İngiltere’de uygulanan Sarah Yasası başta olmak üzere, Kanada, Avustralya ve Güney Kore gibi ülkelerdeki benzer kamu bildirim sistemiyle kısa karşılaştırmalar yapılmaktadır.

Sonuç:

Megan Yasası, çocuğa yönelik cinsel suçların önlenmesine katkı sağlayan toplum temelli bir koruma modeli sunmaktadır. Ancak benzer bir modelin Türkiye’de uygulanabilirliği, hukuki sistem, insan hakları dengesi ve toplumsal yapı gibi pek çok faktör dikkate alınarak dikkatle değerlendirilmelidir. Bu bağlamda, modelin yalnızca ceza hukuku değil, aynı zamanda etik, sosyolojik ve adli bilimsel perspektiflerle de ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Megan Yasası, çocuk istismarı, kamu bildirim, cinsel suçlar, toplum temelli önleme

19-MEGAN’S LAW IN THE CONTEXT OF CHILD SEXUAL ABUSE PROTECTION POLICIES: A COMMUNITY-BASED MODEL OF PREVENTION

Yeşim Bucak, Attorney-at-Law, PhD Student, Institute of Forensic Sciences, Üsküdar University, yesimbucak58@gmail.com

Introduction:

Child sexual abuse is a serious form of violence that causes not only individual but also social harm. The increasing frequency of such offenses necessitates the development of not only punitive but also preventive, protective, and community-based approaches. Strategies such as public awareness and monitoring of high-risk offenders have become key components of modern child protection policies.

Aim:

This study examines Megan’s Law as a community-based model of prevention within the framework of policies developed in response to child sexual abuse. The case underlying the law involved a convicted sex offender whose criminal history was unknown to the community, prompting a new approach centered on public notification and safety.

Materials and Methods:

Megan’s Law, enacted in the United States in 1996, mandates the public registration of individuals convicted of sexual offenses and, under certain conditions, the notification of communities. This study analyzes the law using normative legal methods and is supported by case law, academic literature, and comparative legal frameworks.

Results: Megan’s Law offers an effective model of risk management and public awareness aimed at protecting children from sexual abuse. Offenders are classified based on the nature of their crimes, and information regarding high-risk individuals is made publicly available. This system is considered to have a deterrent effect, especially in terms of monitoring repeat offenders and reducing recidivism. It also aims to enable families and institutions to take preventive action through access to relevant information. However, the model presents legal and ethical challenges, particularly regarding privacy rights, stigmatization, and the reintegration of offenders. The strengths and weaknesses of the model are examined, along with brief comparisons to similar public notification systems in countries such as the United Kingdom (Sarah’s Law), Canada, Australia, and South Korea.

Conclusion: Megan’s Law represents a comprehensive example of community-based protection strategies against child sexual abuse. However, its applicability in Turkey should be carefully evaluated in light of the national legal framework, human rights balance, and social context. The model must be assessed not only through a criminal law lens but also from ethical, sociological, and forensic scientific perspectives.

Keywords: Megan’s Law, child abuse, public notification, sex crimes, community-based prevention

20-PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARININ TANILAMA, ADLİ VE SOSYAL SÜRECİNDEKİ ROLÜ

Beyza Başar, Hemşirelik Öğrencisi, Acıbadem Üniversitesi, 0009-0000-0948-1435, beyza.basar@live.acibadem.edu.tr

ÖZET

Giriş: Çocuk cinsel istismarı, multidisipliner bir yaklaşımla ele alınması gereken ciddi bir toplumsal sorundur. Pediatri hemşireleri çocuklarla yakın temas halinde olan sağlık çalışanları olarak istismarın tanınması, bildirimi ve adli-sosyal süreçlerin başlatılmasında rol oynar. Ancak hemşirelerin bilgi eksikliği, yasal süreçlerin bilinmemesi gibi nedenlerle bildirim yapmakta zorlandığını göstermektedir.

Amaç: Pediatri hemşirelerinin çocuk cinsel istismarının tanılama, adli ve sosyal süreçlerindeki bilgi düzeylerini belirlemek ve eksiklikleri saptamaktır. Bu çalışma, hemşirelerin farkındalığını değerlendirerek bu eksiklikleri gidermeye yönelik öneriler sunmayı hedefler.

Gereç ve Yöntem: Ankara'daki bir çocuk hastanesinde yapılan kesitsel bir çalışma, 206 gönüllü hemşireyle yapılmıştır. Etik kurul onayı alınmış, 52 soruluk anketle veriler toplanmıştır. Literatür taramasına dayalı geliştirilen 52 soruluk anket yüz yüze uygulanarak veriler toplanmıştır. Veriler ki-kare testiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Hemşirelerin %36,4'ü cinsel istismar konusunda eğitim almış, %40,8'i istismar vakasıyla karşılaşmıştır. Belirtileri bilme oranı %44-51, bildirim yapma isteği %97,1, ancak bildirim yerlerini bilme oranı %47,6'dır. Rehabilitasyon süreci farkındalığı düşüktür (%19,9). Eğitim, yaş ve mesleki tecrübe bilgi düzeyini artırır.

Sonuç: Eğitim ve mesleki tecrübe, hemşirelerin çocuk cinsel istismarı süreçlerindeki farkındalığını artırır. Pediatri hemşirelerine yönelik düzenli hizmet içi eğitim programları planlanmalı, sosyal süreçler ve rehabilitasyon rollerine dair farkındalık artırılmalıdır. Daha kapsamlı araştırmalar istismarla mücadelede hemşirelerin etkinliğini güçlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk cinsel istismarı, pediatri hemşireleri, tanılama, adli süreç, sosyal süreç, hemşire, rehabilitasyon.

20-THE ROLE OF PEDIATRIC NURSES IN THE DIAGNOSIS, JUDICIAL, AND SOCIAL PROCESSES OF CHILD SEXUAL ABUSE

Beyza Başar, Nursing Student, Acıbadem University, beyza.basar@live.acibadem.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Child sexual abuse is a serious societal issue requiring a multidisciplinary approach. Pediatric nurses, as healthcare professionals in close contact with children, play a critical role in the diagnosis, reporting, and initiation of judicial and social processes related to abuse. However, studies indicate that nurses face challenges in reporting due to knowledge gaps and lack of awareness about legal procedures.

Purpose: This study aims to assess the knowledge levels of pediatric nurses regarding the diagnosis, judicial, and social processes of child sexual abuse and identify deficiencies. It seeks to provide recommendations to address these gaps by evaluating nurses' awareness.

Materials and Methods: A cross-sectional study was conducted at a children's hospital in Ankara with 206 volunteer nurses. Ethical approval was obtained, and data were collected using a 52-question survey developed based on a literature review, administered face-to-face. Data were analyzed using the chi-square test.

Findings: Of the nurses, 36.4% had received training on child sexual abuse, and 40.8% had encountered abuse cases. Knowledge of symptoms ranged from 44–51%, with 97.1% expressing intent to report, though only 47.6% knew where to report. Awareness of rehabilitation processes was low (19.9%). Education, age, and experience significantly increased knowledge levels.

Result: Education and professional experience enhance nurses' awareness of child sexual abuse processes. Regular in-service training programs for pediatric nurses should be planned, and awareness of social processes and rehabilitation roles should be increased. More comprehensive research can strengthen nurses' effectiveness in combating abuse.

Keywords : Child sexual abuse, pediatric nurses, diagnosis, judicial process, social process, nurse, rehabilitation.

21-ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMASI İLE SOMATİZASYON ARASINDAKİ İLİŞKİDE ALEKSİTİMİ VE DUYGU DÜZENLEME GÜÇLÜĞÜNÜN İNCELENMESİ

Gizem Beyazıt, Klinik Psikolog, Acıbadem Üniversitesi, 0009-0002-2112-0629, psk.gizembeyazit@gmail.com

Ayşenur Aktaş, Dr. Öğr. Üyesi, Acıbadem Üniversitesi, 0000-0003-0020-1411, aysenur.aktas@acibadem.edu.tr

ÖZET

Giriş: Çocukluk döneminde yaşanan olumsuz yaşam olaylarının bireyin psikolojik gelişimini uzun vadede etkileyebileceği bilinmektedir. Çocukluk çağında maruz kalınan istismar ve ihmaller sonucunda bireylerin duyguları tanıma, ifade etme ve düzenleme becerileri üzerinde kalıcı etkiler meydana gelebilmektedir. Duyguları ifade etmede ve duyguları düzenlemede yaşanan zorluklar, bazı bireylerde psikolojik sıkıntıların bedensel belirtiler yoluyla dışavurumuna neden olabilmektedir.

Amaç: Çocukluk çağı travması ile somatizasyon arasındaki ilişkide aleksitimi ile duygu düzenleme güçlüğüne rolünün incelenmesi amaçlanmıştır. Elde edilecek bulguların, bu alandaki literatüre katkı sunması ve koruyucu ruh sağlığı hizmetlerine temel oluşturması hedeflenmektedir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma kapsamında kartopu örnekleme yoluyla ulaşılan 311 üniversite öğrencisinden Demografik Bilgi Formu, Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği, Toronto Aleksitimi Ölçeği, Duygu Düzenlemede Zorluklar Ölçeği ve Kısa Semptom Envanteri uygulanmıştır. Çalışma verileri çevrimiçi olarak toplanmıştır. Toplanan veriler IBM Statistics Package for Social Sciences 25 kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışma kapsamında betimleyici istatistik, bağımsız örneklem t-test ve Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı Analizi, Hayes Process Macro uygulanmıştır.

Bulgular: Çocukluk çağı travması ile aleksitimi, duygu düzenleme güçlüğü ve somatizasyon değişkenleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmüştür ($p<.01$). Aleksitimi ve duygu düzenleme güçlüğüne çocukluk çağı travması ile somatizasyon arasındaki ilişkide aracılık rolleri olduğu görülmüştür ($p<.01$). Katılımcıların çocukluk çağı travması puanlarındaki en yüksek puan ortalamalarının duygusal ihmal ($M=11.34$, $SS= 4.76$) ve duygusal istismar ($M=8.15$, $SS=3.70$) alt boyutlarında olduğu görülmüştür. Çocukluk çağı travmaları değişkeni katılımcıların cinsiyetlerine göre karşılaştırıldığında kadın katılımcıların puanlarının erkek katılımcılara göre anlamlı derecede daha yüksek olduğu görülmüştür ($t(200)=.03$, $p<.05$).

Sonuç: Çalışmada tüm değişkenler arasındaki korelasyonların anlamlı olduğu, çocukluk çağı travması ile somatizasyon arasındaki ilişkide aleksitimi ve duygu düzenleme güçlüklerinin aracı rol oynadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Travmaları, İstismar, İhmal, Aleksitimi, Duygu Düzenleme Güçlüğü, Bedenselleştirme

21-THE ROLE OF ALEXITHYMIA AND EMOTION REGULATION DIFFICULTIES IN THE RELATIONSHIP BETWEEN CHILDHOOD TRAUMA AND SOMATIZATION

Gizem Beyazıt, Clinical Psychologist, Acibadem University, 0009-0002-2112-0629,

psk.gizembeyazit@gmail.com

Ayşenur Aktaş, Assistant Professor, Acibadem University, 0000-0003-0020-1411,

aysenur.aktas@acibadem.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Childhood trauma is known to have long-term effects on an individual's psychological development. Experiences of abuse and neglect during this period may lead to lasting impairments in the ability to recognize, express, and regulate emotions. Difficulties in emotion expression and regulation may cause psychological distress to be expressed through physical symptoms in some individuals.

Purpose: This study aimed to examine the mediating roles of alexithymia and difficulty in emotion regulation in the relationship between childhood trauma and somatization. The findings are expected to contribute to the literature and inform preventive mental health interventions.

Materials and Methods: A total of 311 university students, recruited via snowball sampling, completed the Demographic Information Form, Childhood Trauma Questionnaire, Toronto Alexithymia Scale, Difficulties in Emotion Regulation Scale, and Brief Symptom Inventory. Data were collected online and analyzed using IBM SPSS 25. Analyses included descriptive statistics, independent samples t-tests, Pearson's product-moment correlation coefficients and the Hayes PROCESS macro.

Findings: Significant positive correlations were found between childhood trauma and alexithymia, difficulty in emotion regulation, and somatization ($p < .01$). Both alexithymia and difficulty in emotion regulation were found to have mediating roles in the relationship between childhood trauma and somatization ($p < .01$). The highest mean scores among the childhood trauma subscales were observed in emotional neglect ($M = 11.34$, $SD = 4.76$) and emotional abuse ($M = 8.15$, $SD = 3.70$). Female participants reported significantly higher childhood trauma scores than male participants ($t(200) = .03$, $p < .05$).

Result: The results revealed that all variables were significantly correlated, and that alexithymia and difficulties in emotion regulation mediated the relationship between childhood trauma and somatization.

Keywords: Childhood Trauma, Alexithymia, Difficulty in Emotion Regulation, Somatization

22-SHARENTİNG VE ÇOCUK İŞÇİLİĞİ: DİJİTAL PLATFORMLARDA FENOMEN ÇOCUKLARIN İSTİSMARI ÜZERİNDEN BİR İNCELEME

Merve BAKIRTAS, Avukat & Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, [ORCID ID: 0000-0002-9519-501X](https://orcid.org/0000-0002-9519-501X), av.mervebakirtas@gmail.com
Dilan ORAK, Avukat & Özel Hukuk Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, MEF Üniversitesi, [ORCID ID: 0000-0001-5636-8590](https://orcid.org/0000-0001-5636-8590), av.dilanorak@gmail.com

ÖZET**Amaç:** Bu çalışma, “sharenting” olgusunu çocuk işçiliği ve dijital istismar bağlamında değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Sharenting, ebeveynlerin çocuklarının özel yaşamına dair görsel ve içerikleri sosyal medyada paylaşımları olarak tanımlanmakta; bu paylaşımların bazı durumlarda çocuğun dijital içerik üreticisi haline getirilmesi suretiyle maddi kazanç elde etme amacına yöneldiği görülmektedir. Bu bağlamda, çocukların sosyal medya platformlarında sistematik biçimde çalıştırılması, Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) sözleşmeleri ve Avrupa Konseyi belgeleri uyarınca çocuk işçiliği ve sömürü kapsamına girebilecek uygulamalar doğurmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada nitel yöntem benimsenmiş, ulusal ve uluslararası belgeler ışığında sharenting’in çocuk işçiliği boyutu değerlendirilmiştir. Başta temel uluslararası belgeler incelenmiş; ardından fenomen çocukların çalıştırılmasına ilişkin medyada yer bulan üç çarpıcı örnek olay vaka çalışması yöntemiyle analiz edilmiştir. Ayrıca, Fransa ve ABD başta olmak üzere bu olguyu düzenleyen mevzuatlara yer verilmiştir.

Bulgular: Sosyal medyada yüksek takipçi kitlesine ulaşan bazı ebeveynlerin, çocuklarını düzenli içerik üretimi ve tanıtım faaliyetlerinde kullanarak gelir elde ettikleri gözlemlenmiştir. Bu durum, çocuğun yaşına uygun olmayan koşullarda çalıştırılması, mahremiyet ihlali, eğitim hakkının zarar görmesi ve dijital şiddet riskiyle karşı karşıya kalmasına yol açmaktadır. Fransa ve ABD’de yapılan yasal düzenlemeler çocukların bu yeni şiddet tipine karşı korunması yolunda önemli bir adımdır. Türkiye’de ise bu konuda özel bir yasal düzenleme bulunmamakta olup, çocuk koruma hukuku ve iş hukuku genel hükümleri çerçevesinde yorum yapılmaktadır.

Sonuç: Sharenting olgusu, yalnızca mahremiyetin değil, aynı zamanda çocuğun emek sömürsünün ve ticari istismarının da dijital düzlemde yeniden üretildiği bir alana dönüşmektedir. Bu bağlamda, çocukların sosyal medya üzerinden çalıştırılmasını düzenleyen açık ve çocuğun üstün yararını önceleyen ulusal düzenlemelerin yapılması zaruridir. Ayrıca, ebeveynlerin dijital medya kullanımı konusunda bilinçlendirilmesi, denetim mekanizmalarının geliştirilmesi ve sosyal medya platformlarına çocuk kullanıcı haklarına duyarlı içerik politikaları getirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sharenting, çocuk işçiliği, dijital istismar, fenomen çocuk, çocuk hakları

22-SHARENTING AND CHILD LABOR: AN ANALYSIS OF THE EXPLOITATION OF CHILD INFLUENCERS ON DIGITAL PLATFORMS

Merve BAKIRTAŞ, Avukat & Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, [ORCID ID: 0000-0002-9519-501X](https://orcid.org/0000-0002-9519-501X), av.mervebakirtas@gmail.com
Dilan ORAK, Avukat & Özel Hukuk Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, MEF Üniversitesi, [ORCID ID: 0000-0001-5636-8590](https://orcid.org/0000-0001-5636-8590), av.dilanorak@gmail.com

ABSTRACT

Purpose: This study aims to examine the phenomenon of “sharenting” within the context of child labor and digital exploitation. Sharenting refers to parents sharing visual content and personal information about their children on social media. In certain cases, such sharing evolves into a monetized practice, where children are turned into digital content creators. Within this framework, the systematic employment of children on social media platforms can constitute exploitative practices that fall under the scope of child labor as defined by the United Nations Convention on the Rights of the Child, International Labour Organization (ILO) conventions, and Council of Europe instruments.

Materials and Methods: A qualitative research method was adopted in this study. The child labor dimension of sharenting was evaluated in light of national and international legal instruments. Primary international documents were analyzed, followed by a case study analysis of three striking media-reported examples involving the exploitation of child influencers. Furthermore, legislation addressing this phenomenon—particularly in France and the United States—was examined.

Findings: It was observed that some parents with a large social media following generate income by involving their children in regular content production and promotional activities. This results in children being subjected to work conditions that are inappropriate for their age, violations of privacy, infringement of the right to education, and exposure to digital violence. Legislative measures taken in France and the United States represent important steps toward protecting children from this emerging form of violence. In contrast, Turkey lacks specific legal regulations on the issue, and interpretations rely on general provisions of child protection and labor law.

Result: The phenomenon of sharenting has evolved into a digital sphere where not only children's privacy but also their labor and commercial exploitation are reproduced. Therefore, there is an urgent need for explicit national regulations that prioritize the best interests of the child and govern the employment of children on social media. Moreover, it is essential to raise parental awareness regarding digital media use, to enhance monitoring mechanisms, and to impose child-sensitive content policies on social media platforms.

Keywords: Sharenting, child labor, digital exploitation, child influencers, children's rights

23-ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE CİNSİYET TEMELLİ İSTİSMAR FARKINDALIĞI

Dilruba Berber

MEF Üniversitesi , Hukuk Fakültesi , 3.Sınıf Öğrencisi , e-posta:berberd@mef.edu.tr

Orcid: <https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0009-8282-1526>

ÖZET

Cinsiyet temelli istismar, dünya genelinde ayrımcılığa maruz kalan bireylerin yaşamlarını derinden etkileyen, yaygın ve çok boyutlu bir toplumsal sorundur. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin cinsiyet temelli istismara ilişkin bilgi, farkındalık ve tutum düzeylerini incelemek amacıyla nicel araştırma desenine dayalı olarak yürütülmüştür.

Materyal & Metod

Araştırmaya Türkiye'deki çeşitli üniversitelerde öğrenim gören toplam 80 lisans öğrencisi katılmıştır. Katılımcıların %80'i kadın, %20'si erkektir. En çok katılım gösteren üniversiteler arasında Haliç Üniversitesi (%18.75), Medipol Üniversitesi (%15.00) ve Beykent Üniversitesi (%13.75) yer almaktadır. Katılımcılar 1. ila 4. sınıflar arasında dağılmıştır. Veriler, çevrim içi olarak uygulanan 20 maddelik Likert tipi bir anket ile toplanmıştır. Her madde 1 (Kesinlikle katılmıyorum) ile 5 (Tamamen katılıyorum) arasında derecelendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların büyük çoğunluğu (%80) kadındır. Katılımcılar farklı üniversite ve bölümlerden gelmektedir. En yoğun katılım hukuk, gastronomi ve hemşirelik bölümlerindendir. Ortalama değerler 2.76 ile 3.29 arasında değişmektedir. 4.soru en yüksek skoru alırken, Soru 13 en düşük ortalamaya sahiptir. Genel eğilim, istismara karşı orta düzeyde farkındalık ve hassasiyet olduğunu göstermektedir. Erkek öğrenciler bazı sorularda (örneğin soru 2 ve 13) daha yüksek ortalamalara sahiptir. Kadınların duygusal etkiler konusunda daha temkinli yaklaştığı görülmektedir. 3. ve 4. sınıf öğrencileri, özellikle farkındalık ve müdahale niyeti içeren maddelerde daha yüksek skorlar vermiştir. Bu durum, öğrenim süresi arttıkça bilinç düzeyinin de yükseldiğini göstermektedir.

Sonuç & Tartışma: Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin cinsiyet temelli istismara yönelik algılarında orta düzeyde farkındalık ve duyarlılık olduğunu ortaya koymuştur. Özellikle 3. ve 4. sınıf öğrencilerinde gözlenen yüksek skorlar, öğrenim süresi ile bilinç arasında bir ilişki olabileceğine işaret etmektedir. Cinsiyet temelinde bazı farklılıklar gözlemlenmiş, erkek katılımcılar belirli maddelerde daha yüksek puan vermiştir. Bu durum, kadınların konuya daha temkinli ve duygusal açıdan duyarlı yaklaştığı şeklinde yorumlanabilir.

Üniversiteler arası farklar ise kurumsal farkındalık çalışmaları, kampüs kültürü ve öğrenci profilleriyle açıklanabilir. Sabancı ve İstinye gibi özel üniversitelerde farkındalık düzeyinin yüksek olması bu yorumla örtüşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık Düzeyi , İstismar, Öğrenci, Üniversite

23-GENDER-BASED ABUSE AWARENESS AMONG UNIVERSITY STUDENTS

Dilruba Berber, MEF University, Law Faculty, 3rd Year, e-mail: e-mail:berberd@mef.edu.tr, Orcid: <https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0009-8282-1526>

ABSTRACT

Gender-based abuse is a multidimensional social problem that deeply affects the lives of individuals who are subject to discrimination worldwide. This study was conducted based on a quantitative research design to examine the knowledge, awareness, and attitude levels of university students regarding gender-based abuse.

Materials & Methods

80 undergraduate students studying at various universities in Türkiye participated in the study. 80% of the participants were female and 20% were male. The universities with the highest participation were Haliç University (18.75%), Medipol University (15.00%), and Beykent University (13.75%). The participants were distributed between the 1st and 4th grades. Data were collected with a 20-item Likert-type survey administered online. Each item was rated from 1 (Strongly Disagree) to 5 (Strongly Agree).

Findings

The vast majority of participants (80%) were female. The highest participation from different departments is the law, gastronomy, and nursing departments. Mean values vary between 2.76 and 3.29. Question 4 has the highest score, while Question 13 has the lowest average. The general trend shows that there is a moderate level of awareness and sensitivity to abuse. Male students have higher averages in some questions (e.g., questions 2 and 13). Third and fourth year students gave higher scores, especially in items that include awareness and intervention intention. This situation shows that the level of awareness increases as the duration of education increases.

Conclusion & Discussion

This study revealed that university students have a moderate level of awareness and sensitivity in their perceptions of gender-based abuse. In terms of gender differences and differences between universities, male participants gave higher scores on certain items, while the student profile of a university came to the fore.

The high level of awareness in private universities such as Sabancı and İstinye is consistent with this interpretation.

Keywords: Awareness Level, Abuse, Student, University

24-ÇOCUKLARIN DUYULMAYAN ÇIĞLIĞI: AİLE İÇİ CİNSEL SÖMÜRÜ ÖRNEĞİ

*Alim Cansız, Uzman Adli Psikolog, Acıbadem Üniversitesi, 0000-0003-3856-3661,
alimcansiz11@hotmail.com*

ÖZET

Giriş: Ülkemizde ve dünyada çocuklara yönelik uygulanan istismarın katsayısı her geçen gün artmaktadır. Çocuk istismarının en büyük ve en tehlikeli dallarından birisi olan çocuğun cinsel sömürüsü de bu alanda çalışılması gereken ve üzerinde düşünülmesi gereken konulardan biridir. Bu bağlamda, gerçekleştirilecek olan kongrede çocuğun cinsel sömürüsüne yönelik gerçekleştirilmiş olan bu çalışma sunulacaktır.

Amaç: Aile içi cinsel sömürüye maruz kalmış bir kız çocuğuyla görüşme yapılarak, cinsel sömürüye dair farkındalığın artırılması ve bu konuyla bağlantılı olarak aile içi istismar ve cinsel sömürüye dair yapılacak olan çalışmalara katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Daha önce koruma altına alınmış ve 18 yaşına geldikten sonra ailesine teslim edilmiş olan bir kız çocuğuyla yetkililer eşliğinde görüşme gerçekleştirilmiş ve derinlemesine mülakat yöntemiyle çocuğa birtakım sorular yöneltilmiştir. Çocuğun verdiği cevaplar doğrultusunda cinsel sömürünün aile içi boyutu incelenmiş ve istismara dair bulgular tespit edilmiştir. İçinde bulunduğu durumdan dolayı kendisine zarar vermiş olan çocuğun kolundaki yara izleri de fotoğraflanarak kaydedilmiştir.

Bulgular: Çocuğun; anne ve babasının uyuşturucu bağımlısı olduğu ve çocuğa da uyuşturucu denettikleri ve belli bir müddet sonra da babanın kız çocuğunu önce iş arkadaşlarına daha sonra da çevresine pazarladığı belirtilmiştir. Kız çocuğu defalarca evden kaçma girişiminde bulunmasına rağmen sürekli engellenmiştir. Anne figürü de burada çocuğa karşı engelleyici rol oynamıştır. Çocuk daha sonra anne ve babası uyurken evden kaçmış ve babaannesine sığınmıştır fakat ne yazık ki bu sefer de babaannesine çocuğu pazarlamıştır. Diğer komşuların ihbarı sayesinde aile tutuklanmış, çocuk da koruma altına alınmıştır.

Sonuç: Yaşadığı korkunç durumlardan ötürü çocuk daha sonra kendisine, koluna jiletle çizikler atmak suretiyle zarar vermiştir. Koruma altında gerekli bakımları ve iyi oluşları sağlanmış daha sonra da aileye teslim edilmiştir. Çocuğun cinsel sömürüsünde ailenin sağladığı yıkıcı etki, çocukta geri dönülmesi zor yaralara neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel İstismar, Çocuğun Cinsel Sömürüsü, Aile İçi İstismar, Çocuk

24-THE SILENT SCREAM OF CHILDREN: A CASE OF INTRAFAMILIAL SEXUAL EXPLOITATION

Alim Cansız, Forensic Psychologist, Acibadem University, ORCID: 0000-0003-3856-3661, alimcansiz11@hotmail.com

ABSTRACT

Introduction: The rate of abuse against children is increasing both in our country and globally. One of the most severe and dangerous forms of child abuse is the sexual exploitation of children. This area requires thorough research and serious attention. Accordingly, this study, focusing on child sexual exploitation, will be presented at the upcoming congress.

Aim: This study aims to raise awareness about sexual exploitation by presenting an interview conducted with a girl who was exposed to intrafamilial sexual exploitation. It also seeks to contribute to future research on child abuse and sexual exploitation within families.

Materials and Methods: An in-depth interview was conducted under the supervision of authorities with a girl who had previously been placed under protection and was returned to her family after reaching the age of 18. Through the semi-structured interview, questions were posed regarding her experiences, and the intrafamilial dimension of sexual exploitation was explored. Based on her statements, evidence of abuse was documented. The girl had harmed herself due to her traumatic experiences, and scars on her arm were photographed and recorded.

Results: The girl disclosed that both her mother and father were drug addicts and had introduced her to drugs. After some time, her father began offering her to his coworkers and later to others in their social circle. Despite several attempts to escape, the girl was repeatedly stopped, with the mother also playing an obstructive role. Eventually, she escaped while her parents were asleep and sought refuge with her grandmother. Unfortunately, her grandmother also exploited her. The family was arrested following neighbors' reports, and the child was placed under protection.

Conclusion: Due to the horrific experiences she endured, the girl began self-harming by cutting her arms with razor blades. During her time under protection, necessary care and support were provided before she was returned to her family. Intrafamilial sexual exploitation causes deep, often irreversible trauma in children and highlights the destructive role families can play in such abuse.

Keywords: Sexual Abuse, Child Sexual Exploitation, Intrafamilial Abuse, Child

25-“ÇOCUK GELİN”LİK VE ÇOCUK İSTİSMARI: HUKUKİ, SOSYOLOJİK VE PSİKOLOJİK AÇILARDAN MEDYA ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

İrem Cinnnet, Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Yönetimi Bölümü, ORCID ID: 0000-0002-5218-3289, irem.cinnnet@acibadem.edu.tr

Zehra Serpil Ustalar Özgen, Doç. Dr., Altunizade Acıbadem Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, ORCID ID: 0000-0001-5969-7576, serpozgen@gmail.com

ÖZET

Amaç:

Bu bildirinin amacı, çocuk istismarının ve çocuk yaşta evliliklerin medya ürünleri aracılığıyla nasıl temsil edildiğini inceleyerek, bu temsillerin hukuki, sosyolojik ve psikolojik bağlamda ne tür sonuçlara yol açtığını değerlendirmektir. Ayrıca, medya içeriklerinin farkındalık oluşturmadaki rolünü ve bu içeriklerin toplumsal algılar üzerindeki etkisini sorgulamaktır.

Gereç ve Yöntem:

Çalışmada, konuya ilişkin yedi film (*Lal Gece, Niloofar, Serçenin Gözyaşı, Tereddüt, Yarım, Halam Geldi, Dalgaların Prensi*), iki belgesel (*Bizim Evliliğimiz, Çocuk Gelin*) ve bir dizi (*Küçük Gelin*) seçilmiş ve nitel içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Her bir yapım, üç ana boyutta (hukuki, sosyolojik ve psikolojik) ele alınmış ve çocuk istismarının yapısal nedenleri ile medyadaki yansımaları analiz edilmiştir. Ayrıca ilgili akademik literatürden yararlanılarak çözümleme desteklenmiştir.

Bulgular:

Hukuki bulgular: Ulusal ve uluslararası sözleşmelere rağmen uygulamada yaşanan eksiklikler, çocukların yeterince korunamamasına neden olmaktadır. Dinî nikâhla meşrulaştırılan erken evlilikler hâlâ ciddi bir sorun olarak karşımızdadır.

Sosyolojik bulgular: Toplumsal normlar, yoksulluk, eğitimsizlik ve ataerkil yapılar istismarın devamlılığını sağlamaktadır. Medya yapımları bu normları ifşa etmede önemli bir rol üstlenmektedir.

Psikolojik bulgular: Erken yaşta evlendirilen ya da istismara uğrayan çocukların yaşadığı psikolojik travmalar, uzun süreli rehabilitasyon gerektirmektedir. Medyada bu travmalar dramatik anlatımlarla sunulmakta, ancak bazen mağdur suçlamasına varabilecek etkiler yaratmaktadır.

Sonuç:

Çocuk istismarı, çok boyutlu bir sorundur ve çözümü yalnızca yasal düzenlemelerle sınırlı değildir. Medya, bu sorunun görünür kılınmasında kritik bir rol oynarken, etik sorumluluğunu da taşımalıdır. Toplumsal farkındalığın artırılması, cezasızlık kültürünün sona erdirilmesi, çocukların uzun vadeli psikososyal destek alması ve toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinden politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Gelin, Çocuk İstismarı, Erken Evlilik, Medya Temsilleri, Psikolojik Travma

25-“CHILD BRIDES” AND CHILD ABUSE: A MEDIA-BASED EVALUATION FROM LEGAL, SOCIOLOGICAL, AND PSYCHOLOGICAL PERSPECTIVES

ABSTRACT

Objective:

The aim of this paper is to examine how child abuse and child marriages are represented through media products and to evaluate the consequences of these representations within legal, sociological, and psychological contexts. It also aims to question the role of media content in raising awareness and its influence on public perception.

Material and Methods:

This study analyzes seven films (*Lal Gece*, *Niloofar*, *Serçenin Gözyaşı*, *Tereddüt*, *Yarım*, *Halam Geldi*, *Dalgaların Prensî*), two documentaries (*Bizim Evliliğimiz*, *Çocuk Gelin*), and one TV series (*Küçük Gelin*) using the qualitative content analysis method. Each production is evaluated in three main dimensions: legal, sociological, and psychological. The study also incorporates relevant academic literature to support the analysis.

Findings:

Legal Findings: Despite national and international agreements, shortcomings in practice prevent adequate protection of children. Early marriages legitimized through religious ceremonies continue to be a serious issue.

Sociological Findings: Social norms, poverty, lack of education, and patriarchal structures sustain the continuation of abuse. Media productions play a significant role in revealing these norms.

Psychological Findings: Children subjected to early marriage or abuse suffer psychological trauma that requires long-term rehabilitation. While the media presents these traumas through dramatic narratives, it can sometimes lead to victim-blaming or misperceptions.

Conclusion:

Child abuse is a multidimensional problem, and its solution cannot be limited to legal regulations alone. While media plays a crucial role in making the issue visible, it also bears ethical responsibility. Raising social awareness, ending the culture of impunity, ensuring long-term psychosocial support for victims, and developing policies from a gender equality perspective are essential.

Keywords: Child Bride, Child Abuse, Early Marriage, Media Representations, Psychological Trauma

26-REŞİT OLMAYANLA CİNSEL İLİŞKİ SUÇUNDA YAŞ SORUNLARI: UYGULAMADAKİ ÇELİŞKİLER VE GÖRSEL MEDYA ÜZERİNDEN BİR ANALİZ

Leman Nur Çetinkaya, Avukat, Yüksek Lisans Öğr., Mef Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Kamu Hukuku Anabilim dalı, ORCID ID:0009-0005-1474-091X cetinakayal@mef.edu.tr

ÖZET

Bu bildiri, Türk Ceza Kanunu'nun 104. maddesinde düzenlenen reşit olmayanla cinsel ilişki suçunda uygulamada karşılaşılan yaş sorunlarını ve failin mağdurun yaşında hataya düşmesinin cezai sorumluluğa etkisini incelemektedir. İnceleme, çeşitli dizi ve film örnekleri üzerinden yürütülmekte; her örnek olayda fiilin suç oluşturup oluşturmadığı, fail ve mağdurun kim olduğu ile yaşta hatanın kabul edilip edilemeyeceği tartışılmaktadır. Bulgular, suçun çoğunlukla yaşlılar arasında gerçekleştiğini, failin yetişkin olduğu durumlarda ise mağdurun yaşında hata iddiasının sıkça gündeme geldiğini göstermektedir. Görsel medya örneklerinde kamuoyunun bu ilişkilerin hukuki niteliği konusunda çoğunlukla farkındalık sahibi olmadığı gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, rızaya dayalı yaşıt ilişkiler için ayrı bir düzenleme olmaması çocukların ceza sistemine suça sürüklenen çocuk olarak girmelerine neden olmakta; yaşta hata iddialarının ise her somut olay özelinde titizlikle değerlendirilmesi gerektiği ortaya konulmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı reşit olmayanla cinsel ilişki suçunda (TCK m. 104) uygulamada karşılaşılan fail ve mağdurun yaşına dair sorunlar ile failin mağdurun yaşında hataya düşmesinin cezai sorumluluğa etkisi incelenmektedir. Bu inceleme, çeşitli film ve dizi örnekleri üzerinden yapılmakta; her olayda “fiil suç mudur?”, “kim faildir?”, “kim mağdurdur?” ve “fail mağdurun yaşında hataya düşebilir miydi?” sorularına yanıt aranmaktadır.

Gereç ve Yöntem:Çalışmada doktrinsel kaynaklar, Yargıtay kararları ve Ceza Genel Kurulu içtihatları taranmış; failin mağdurun yaşında yanılmasının kabul edilebilirliği bakımından Türk Ceza Kanunu m. 30 çerçevesinde hukuki analiz yapılmıştır. Görsel medya temsilleri olarak konuya uygun bazı dizi ve film karakterleri örnek olarak incelenmiş, her örnek olay açısından fail, mağdur ve suç niteliği ayrı ayrı değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan inceleme sonucunda, uygulamada reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun büyük ölçüde yaşlılar arasında gerçekleştiği; failin yetişkin olduğu durumlarda ise mağdurun yaşında hata iddiasının yargılamalarda sıkça ileri sürüldüğü tespit edilmiştir. Failin bu konudaki hatasının, her somut olayın özelliğine göre ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmıştır. İncelenen görsel medya örneklerinde ise, kamuoyunun çoğu zaman dizilerde veya filmlerde yansıtılan ilişkinin Türk Ceza Kanunu kapsamında suç teşkil ettiğinin farkında olmadığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Türk Ceza Kanununda varlığı dahi tartışmalı olan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunda, yaşlılar arasında rızaya dayalı cinsel ilişkilere özgü ayrı bir yasal düzenlemenin bulunmaması, çocukların ceza adalet sistemine suça sürüklenen çocuk sıfatıyla dahil olmalarına neden olmaktadır. Öte yandan, failin mağdurun yaşında hataya düştüğü yönündeki iddialarda, fail ile mağdur arasındaki ilişki, iletişim geçmişi ve yaş farkı gibi unsurlar her somut olay özelinde ayrıntılı biçimde araştırılmalı; genellemelerden kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: reşit olmayan, cinsel ilişki, suça sürüklenen çocuk, yaşta hata

26-AGE-RELATED CHALLENGES IN THE CRIME OF SEXUAL INTERCOURSE WITH MINORS: CONTRADICTIONS IN PRACTICE AND AN ANALYSIS THROUGH VISUAL MEDIA

Leman Nur Cetinkaya, Attorney at Law, LL.M. Candidate, MEF University, Faculty of Law, Department of Public Law ORCID ID: 0009-0005-1474-091X – cetinakaya@mef.edu.tr

ABSTRACT

This paper examines the practical challenges arising from age-related issues in the offense of sexual intercourse with minors under Article 104 of the Turkish Penal Code, focusing particularly on the impact of the perpetrator's mistaken belief about the victim's age on criminal liability. The analysis is conducted through selected examples from films and television series, questioning in each case whether the act constitutes a crime, who the perpetrator and victim are, and whether a mistake of age is legally acceptable. The findings reveal that the offense often occurs between peers, while in cases involving adult perpetrators, the mistake of age is frequently invoked during prosecution. It is also observed that the public is generally unaware that the relationships portrayed in visual media may constitute a criminal offense under Turkish law. In conclusion, the lack of a specific legal provision for consensual relationships between peers results in children being drawn into the criminal justice system as juvenile offenders. Furthermore, claims of mistake of age should be carefully assessed based on the unique facts of each case. **Objective:** This study aims to examine the practical challenges related to the ages of the perpetrator and the victim in the offense of sexual intercourse with minors under Article 104 of the Turkish Penal Code (TPC), with a particular focus on the perpetrator's potential mistake regarding the victim's age and its implications for criminal liability. Through the analysis of selected films and television series, the study seeks to answer the questions: "Does the act constitute a crime?", "Who is the perpetrator?", "Who is the victim?" and "Could the perpetrator have reasonably been mistaken about the victim's age?" **Materials and Methods:** The study utilizes doctrinal legal sources, decisions from the Turkish Court of Cassation, and precedents of the Criminal General Assembly. Within the framework of Article 30 of the TPC, the legal acceptability of mistakes concerning the victim's age is analyzed. Selected characters and storylines from visual media serve as case examples, and for each, the status of the perpetrator, the victim, and the legal qualification of the act are evaluated individually. **Findings:** The analysis reveals that in practice, the offense of sexual intercourse with minors predominantly occurs between peers. In cases where the perpetrator is an adult, claims of mistaken belief regarding the victim's age are frequently raised during prosecution. It is observed that such claims must be assessed on a case-by-case basis, taking into account the specific circumstances of each incident. Furthermore, the examination of visual media indicates that the public is often unaware that the portrayed relationships may constitute a criminal offense under Turkish criminal law. **Conclusion:** The crime of sexual intercourse with minors, whose very existence in the Turkish Penal Code remains controversial, lacks a specific legal provision addressing consensual sexual relationships between peers. This gap leads to children being drawn into the criminal justice system as offenders. Additionally, in cases where the perpetrator claims to have been mistaken about the victim's age, the nature of the relationship between the parties, their communication history, and the age difference must be thoroughly investigated in each individual case, avoiding generalizations.

Keywords: minor, sexual intercourse, child dragged into crime, mistake of age

27-ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOKAK HAYVANLARINA YÖNELİK ŞİDDETE BAKIŞ AÇISI

Bengü Çetinkaya Öğrenci MEF Üniversitesi 0009-0007-5553 3276 Cetinkayebengu@icloud.com

Burçak Balıca Öğrenci MEF Üniversitesi 0009-0001-8263-0270 burbal06@hotmail.com

Elif Ceyda Keleş Öğrenci MEF Üniversitesi 0009-0003-4921-2450 eceydakeles1@gmail.com

Esmayayla Öğrenci MEF Üniversitesi 0009-0006-3086-2631 esmayyayla@gmail.com

ÖZET

Giriş

Sokak hayvanlarına yönelik şiddet son yıllarda önemli sorunlardan biri haline gelmiştir. Özellikle Hayvanları Koruma Kanunu'nda yapılan değişiklik ile birlikte somut düzenlemeler yerine geniş yoruma açık düzenlemeler getirilmiştir. Bu sorun yalnızca etik bir mesele değil, aynı zamanda toplumsal duyarlılık, empati ve sorumluluk bilincinin bir göstergesidir.

Gereç ve Yöntem

Özellikle üniversite öğrencileri, toplumun dinamik ve değişime açık kesimini temsil etmeleri bakımından bu konudaki yaklaşımlarıyla dikkat çekmektedir. Öğrencilerin sokak hayvanlarına yönelik şiddeti nasıl değerlendirdiği, hem mevcut toplumsal algının bir yansıması hem de gelecekte bu soruna karşı geliştirilecek çözümler açısından önem taşımaktadır. Bu sebeple üniversite öğrencilerinin katılabileceği onaltı soruluk çevrimiçi bir anket hazırlayarak soruları cevaplamalarını istedik. Bu ankete, farklı üniversitelerde öğrenim gören 600 üniversite öğrencisi katılmıştır. Katılımcılara sokak hayvanlarına yönelik şiddet konusundaki farkındalıkları, bu şiddeti nasıl değerlendirdikleri, tanıklık etme sıklıkları ve bu konudaki bireysel tutumları, yaklaşımları ile ilgili sorular yöneltilmiştir. %77,8'lik bir kesim değiştirilen yasadan haberdar iken, çözüm yaklaşımlarında ise %39,3'lük bir kısım toplatılıp barınaklara yerleştirilmesi gerektiğini düşünürken, %8,8'lik bir kısım çözümün direkt uyutmak olduğuna inanıyor. %83,8'lik kısım sokak hayvanlarının gördüğü şiddetten haberdardır.

SonuçAraştırma, üniversite öğrencilerinin sokak hayvanlarına yönelik şiddet konusunda yüksek farkındalığa sahip olduğunu, ancak çözüm yolları ve uygulamalar konusunda farklı ve zaman zaman tartışmalı görüşlere sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Özellikle, toplatma ve barınaklara yerleştirme gibi yaklaşımların öne çıkması, öğrencilerin bu soruna yönelik çözüm arayışlarında çeşitli perspektiflere sahip olduğunu göstermektedir. Birçoğu ise yanlış medya dili ve yönlendirmesi ile kanaat oluşturmaktadır. Bunun sonucunda uyutma gibi radikal çözümlere inanan bir kesimin varlığı, bu konuda daha fazla bilinçlendirme ve farklı çözüm önerilerinin tartışılması gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnsan-hayvan ilişkisi, Toplum bilinci, Hayvan hakları, Şiddet, Şiddet algısı, Toplumsal duyarlılık, Hayvana yönelik şiddet

Introduction

Violence against stray animals has become a significant issue in recent years. Especially with the amendments made to the Animal Protection Law, instead of concrete regulations, broad and interpretive provisions have been introduced. This problem is not only an ethical matter but also a reflection of social sensitivity, empathy, and a sense of responsibility.

Materials and Methods

University students, in particular, draw attention with their perspectives on this issue, as they represent the dynamic and open-to-change segment of society. How students evaluate violence against stray animals is both a reflection of current social perceptions and important for the development of future solutions to this problem. For this reason, we prepared a sixteen-question online survey that university students could participate in. A total of 600 students from various universities responded to the survey. Participants were asked questions about their awareness of violence against stray animals, how they evaluate such violence, the frequency of witnessing such incidents, and their personal attitudes and approaches regarding the issue. While 77.8% of the respondents were aware of the amended law, 39.3% believed that the animals should be collected and placed in shelters as a solution. Meanwhile, 8.8% considered euthanasia to be a direct solution. Furthermore, 83.8% were aware of the violence that stray animals are subjected to.

Results

The study reveals that university students have a high level of awareness regarding violence against stray animals. However, they hold different and at times controversial views on solutions and practices. The prominence of approaches such as collecting and placing the animals in shelters shows that students have various perspectives in seeking solutions to this issue. Many of them form opinions influenced by misleading media language and manipulation. As a result, the existence of a group that believes in radical solutions such as euthanasia highlights the need for further awareness-raising efforts and the discussion of alternative solutions.

Keywords

Human-animal relationship, Social awareness, Animal rights, Violence, Perception of violence, Societal sensitivity, Violence against animals

28-GÖRÜNMEZ MAĞDURİYETTE ENGELLİLİK

Ezgi Çınar, Psikolog, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans, 0000-0002-5996-7852, Ezgi.Cinar@live.acibadem.edu.tr

ÖZET

Giriş

Engellilik, yalnızca bireysel bir fiziksel farklılık değil, toplumsal yapılar ve normlarla şekillenen deneyimlerdir (Shakespeare, 2006). Görünmez mağduriyet kavramı bireyin maruz kaldığı, ancak toplum veya çevresindeki insanlar tarafından genellikle fark edilmeyen ya da tanımlanması güç olan zorlukları ifade etmek için kullanılır. Farklı boyutları; sosyal, psikolojik ya da fiziksel şeklinde karşımıza çıkabilir. Örneklerini ise günlük hayatta sıkça yaşarız. Toplumun “normal” beden ve zihin algısına uymayan bireyleri de, yalnızca fiziksel değil aynı zamanda sosyal ve duygusal bariyerlerle de karşı karşıya gelmektedir.

Bu çalışmada, görünmez mağduriyetin görünür deneyimlerle nasıl örtüştüğü incelenmiş, sosyal dışlanma pratiklerinin tüm engelli bireyleri kapsayan biçimde nasıl yeniden üretildiği değerlendirilmiştir.

Amaç: Bu çalışmada, görünmez mağduriyetin bireysel değil toplumsal düzeyde nasıl üretildiği ve sürdürüldüğünü sorgulayarak “Görünmez Mağduriyet” kavramını başlangıç noktası olarak ele alıp çalıştığım gruba bu farkındalığı aşılama, onların haklarını ve erişebilecekleri olanakları bilen, bilinçli bireyler haline gelmelerini sağlamak, ardından araştırma kapsamını daha geniş bir çerçevede ele alarak araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, İstanbul’da yaşayan 30 görünür engelliliğe sahip bireyle gerçekleştirilmiştir. Çalışma öncesinde Etik Kurul onayı alınmış ve Türkiye Omurilik Felçlileri Derneği ile yürütülmüştür. Katılımcılara bilgilendirilmiş onam formları sunulmuş ve gönüllülük esasına dayalı olarak 10 soruluk bir anket uygulanmıştır. Ankette, bireylerin engellilikle ilişkili sosyal, ekonomik ve duygusal deneyimlerinin yanı sıra, sosyal çevrelerine erişim durumları ve maruz kaldıkları ayrımcılık biçimleri sorgulanmıştır. Anket formu açık uçlu sorular içermekte olup, içerik analizi yoluyla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların büyük çoğunluğu, kamusal alanda erişilebilirlik sorunları yaşadıklarını, önyargılı toplumsal tutumlarla karşılaştıklarını ve sosyal çevrelerinde anlaşılma düzeylerinin genelin altında olduğunu ifade etmiştir. Görünür engelliliklerine rağmen, çoğu zaman görünmezleştirilmiş hissettiklerini ve belki de ayrımcılığa, kötü muameleye maruz kalmamak için görünmez engelli olmanın daha iyi olabileceğini belirtmişlerdir. Bu bulgular, görünmez engellilik kavramının bilinmemesinin etkileriyle birlikte her iki grup engellinin de birbirlerinden çok ayrıışmadığını ön görmemize sebep olabilmektedir.

Sonuç: Elde edilen bulgular, görünür engelliliğe sahip bireylerin “görünmez mağduriyet” kavramını aşıladıktan sonra, yaşadıkları yapısal sorunların, görünmez engellilik yaşayan bireylerin durumunu anlamada bir araç olarak kullanılabileceğini ortaya koymaktadır. Engellilik politikaları, bireyin görünürlük durumuna göre değil; deneyimlediği dışlanma biçimlerine göre yeniden yapılandırılmalıdır. Görünür bireylerin tanıklığı, görünmeyen sorunların meşrulaştırılmasında önemli bir kolektif farkındalık yaratma potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: *Engellilik, Görünmez Mağduriyet, Sosyal Dışlanma, Haklara Erişim, Görünürlük*

28-DISABILITY IN INVISIBLE VICTIMIZATION

Ezgi Çınar, Psychologist, Acibadem University Master's Student in Forensic Sciences, 0000-0002-5996-7852, Ezgi.Cinar@live.acibadem.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Disability is not merely an individual physical difference but a set of experiences shaped by social structures and norms (Shakespeare, 2006). Especially conditions referred to as "invisible disabilities"—including neurological, psychosocial, or chronic health issues—are systematically ignored due to their imperceptibility, resulting in profound social exclusion and victimization for individuals (Pfeiffer, 2001). Individuals who do not conform to societal perceptions of a "normal" body and mind face not only physical but also social and emotional barriers.

In this study, individuals with visible disabilities were the primary participants; however, the findings have been analyzed in the context of invisible disabilities, revealing parallel structural and societal challenges. The research explores how invisible victimization overlaps with visible experiences and how social exclusion practices are reproduced across all forms of disability.

Objective: This study aims to investigate how invisible victimization is generated and sustained not on an individual level but through social mechanisms. Starting from the concept of “Invisible Victimization,” the study seeks to raise awareness among the participants, enabling them to become informed individuals who understand their rights and the resources available to them. Expanding the scope of the research from this foundation forms the core objective of the study.

Materials and Methods: This research was conducted with 30 individuals living in Istanbul who have visible disabilities. Ethical approval was obtained prior to the study, and it was carried out in collaboration with the Turkish Spinal Cord Paralytics Association. Participants were provided with informed consent forms and voluntarily completed a 10-question survey. The survey included open-ended questions addressing participants' social, economic, and emotional experiences related to disability, their access to social environments, and the types of discrimination they faced. The data were analyzed through descriptive statistics and content analysis. In addition, a literature review was conducted to support and contextualize the findings.

Result: The majority of participants reported difficulties related to accessibility in public spaces, prejudiced societal attitudes, and a lack of understanding in their social environments. Despite their visible disabilities, many expressed feeling invisible and suggested that having an invisible disability might be preferable in order to avoid discrimination or mistreatment. These findings suggest that individuals with visible and invisible disabilities share similar experiences, and the lack of awareness about invisible disabilities contributes to this overlap.

Conclusion: The findings indicate that once individuals with visible disabilities are introduced to the concept of “invisible victimization,” their own structural challenges can serve as a lens through which to understand the experiences of individuals with invisible disabilities. Disability policies should not be structured based on the visibility of an impairment, but rather on the types of exclusion experienced. The testimony of visible individuals has the potential to legitimize the often-overlooked struggles of invisible disabilities and to create collective social awareness.

Keywords: *Disability, Invisible Victimization, Social Exclusion, Access to Rights, Visibility*

29-ÇOCUK İSTİSMARINDA İLK TEMAS: KOLLUĞUN ROLÜ, KURUMSAL EŞGÜDÜM SORUNLARI VE DUYGUSAL AŞINMA

Tayfun ÇELİK, Üsküdar Üniversitesi Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü Doktora Öğrencisi, <https://orcid.org/0000-0001-8744-8200>, celikta@mef.edu.tr

ÖZET

Giriş: Çocuk cinsel istismarı vakalarında adli süreç başlaması, çoğu zaman çocuğun sistemle kurduğu ilk temasla belirlenmektedir. Türkiye’de Çocuk İzlem Merkezleri (ÇİM) uzman temelli ifade alma modelini öngörse de, çocuğun adli sistemle ilk yüz yüze geldiği kişi genellikle kolluk görevlisidir. Bu karşılaşma, yalnızca adli beyanın niteliğini değil, aynı zamanda mağdurun sisteme olan güvenini ve anlatısını nasıl inşa edeceğini de belirler.

Amaç: Bu bildiri, çocuk istismarında kollukla kurulan ilk temasın yapısal ve psikososyal boyutlarını dört temel katman üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır: (kolluk personelinin iletişimsel etkisi, (2) mağdur sessizliğinin bilişsel ve kültürel kaynakları, (3) kurumsal eşgüdüm eksiklikleri, (4) polislerde gözlemlenen duygusal tükenmişlik ve empati erozyonu. Amaç, sistemsel çözümleri görünür kılarak çocuk odaklı bir dönüşümün zeminini oluşturmaktır.

Gereç ve Yöntem:

Bu çalışma, çocuk istismarı vakalarında kollukla ilk temasın etkilerini ele almak amacıyla yapılandırılmış nitel bir derleme yöntemine dayanmaktadır. Ulusal ve uluslararası literatür, adli görüşme protokolleri, kurumsal uygulama raporları ve temsili saha örnekleri karşılaştırmalı olarak incelenmiş; bilişsel önyargılar, iletişim hataları ve disiplinlerarası eşgüdüm sorunları tematik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: İlk temasta kullanılan dilin gelişimsel uyumu, sözsüz iletişim unsurları ve polisin bilişsel şemaları, mağdur beyanının niteliğini doğrudan etkilemektedir. Yönlendirici sorular, soyut dil ve bilinç dışı şüphecilik, çocuğun anlatısını zayıflatarak adli süreci baştan örseleyebilirken; yapılandırılmış mülakat eğitimi alan personelin daha güvenli iletişim kurabildiği görülmektedir. Mağdurun geç açıklamaları ise çoğu zaman failin çarpıtıcı söylemleri, aile içi sessizlik ve kültürel baskılarla şekillenmektedir. Ayrıca sosyal hizmet ve sağlık çalışanlarının bildirimdeki gecikmeleri, istismarın sürmesine neden olabilmekte; kolluk personelinde görülen tükenmişlik ve empati kaybı da ifade kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir.

Sonuç: Çocuk istismarında ilk temas, yalnızca teknik bir karşılaşma değil; travma, adalet ve insan onuru arasında kurulan en kırılgan bağıdır. Bu bağın sağlıklı kurulabilmesi için kolluk görevlilerinin gelişim psikolojisi, travma bilgisi ve etik iletişim alanlarında yapılandırılmış ve süreklilik arz eden eğitimlerle desteklenmesi; kurumsal eşgüdümün tüm birimlerde standartlaştırılması; tükenmişlik riskine karşı psikososyal destek mekanizmalarının kurulması gerekmektedir. Aksi takdirde ilk temas, çocuğu korumaktan çok, travmanın yeniden üretildiği bir eşik hâline gelebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, kollukla ilk temas, mağdur çocuk sessizliği, tükenmişlik, kurumsal eşgüdüm

29-INITIAL CONTACT IN CHILD ABUSE: THE ROLE OF LAW ENFORCEMENT, INSTITUTIONAL COORDINATION ISSUES, AND EMOTIONAL EROSION

Tayfun ÇELİK, Üsküdar Üniversitesi Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü Doktora Öğrencisi,
<https://orcid.org/0000-0001-8744-8200>, celikta@mef.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: In cases of child sexual abuse, the initiation of the judicial process is often determined by the child's first point of contact with the system. Although Turkey's Child Advocacy Centers (ÇİM) promote an expert-based interview model, the initial face-to-face interaction is typically with law enforcement officers. This encounter not only shapes the quality of the child's forensic statement but also influences their trust in the system and the way they construct their narrative.

Objective: This paper aims to examine the structural and psychosocial dimensions of the initial contact between children and law enforcement in child abuse cases across four analytical layers: (1) the communicative impact of law enforcement personnel, (2) the cognitive and cultural sources of victim silence, (3) deficiencies in institutional coordination, and (4) emotional burnout and erosion of empathy among police officers. The ultimate objective is to highlight systemic breakdowns and lay the foundation for a child-centered transformation.

Materials and Methods: This study adopts a structured qualitative review methodology to explore the implications of initial contact with law enforcement in child abuse cases. National and international literature, forensic interview protocols, institutional implementation reports, and illustrative field cases are comparatively analyzed. Themes such as cognitive biases, communication failures, and interdisciplinary coordination problems are systematically examined.

Findings: The developmental appropriateness of language used during initial contact, nonverbal communication elements, and the cognitive schemas of law enforcement personnel directly affect the quality of victim testimony. Leading questions, abstract language, and unconscious suspicion can undermine the child's narrative, potentially disrupting the judicial process from the outset. Conversely, officers trained in structured interviewing are observed to communicate more safely and effectively. Delayed disclosures by victims are frequently shaped by the manipulative rhetoric of the perpetrator, familial silence, and cultural pressures. Furthermore, reporting delays by social and healthcare professionals may allow abuse to continue, while emotional exhaustion and loss of empathy among officers negatively impact the quality of statements.

Conclusion: Initial contact in child abuse cases is not merely a procedural encounter; it represents the most fragile link between trauma, justice, and human dignity. To ensure this link is formed in a healthy manner, law enforcement officers must be supported with structured and ongoing training in developmental psychology, trauma-informed care, and ethical communication. Institutional coordination must be standardized across all units, and psychosocial support mechanisms should be implemented to mitigate burnout. Otherwise, this first contact risks becoming a threshold where trauma is reproduced rather than prevented.

Keywords: Child abuse, initial contact with law enforcement, child victim silence, burnout, institutional coordination

30-ÇOCUKLUKTAKİ İSTİSMAR YAŞANTILARININ YETİŞKİN DÖNEMDEKİ YANSIMALARININ BİR FİLM ANALİZİ İLE İNCELENMESİ: ANTWONE FISHER

Doç. Dr. Ş. Güliz KOLBURAN¹ (İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, sahidegulizkolburan@aydin.edu.tr, ORCID: 0000-0002-7403-6933)

Dr. Öğr. Üyesi Beyza Naz DENİZ² (İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, beyzadeniz@aydin.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8309-7175)

ÖZET

Erken dönemlerde maruz kalınan istismar yaşantıları ve çocukluk çağı travmaları kimlik gelişimini olumsuz etkilemektedir. Olumsuz yaşantılar nedeniyle ruhsal bütünleşme fonksiyonel boyutta kesintiye uğramaktadır. İstismar edilen çocuklar, ihtiyaç veya sıkıntı içinde olduklarında bakım verenin verdiği tepkiler üzerine ‘diğerleri’ hakkında bir algı oluşturur. Bu çocuklar diğerlerinin reddedici, tehlikeli, tehditkâr ve korkutucu olacağından emin olan bir zihinsel temsil (içsel çalışan model) geliştirirler. Fiziksel istismara maruz kalan çocuklar, kendileri hakkında ilgiye ve korunmaya değer bulunmadıklarına dair bir zihinsel temsil geliştirirler, özsaygıları düşüktür Film, Antwone senaryolaştırılmıştır. Antwone Fisher Amerikan Donanmasında görevli genç bir askerdir. Annesi cezaevindeyken doğmuş ve devlet tarafından bir bakımevinde koruma altına alınmıştır. Fisher, öfke kontrol problemi nedeniyle sıkça sorunlar yaşamakta, bu süreçlerde de hem cezalar almakta aynı zamanda yine orduda görevli bir psikiyatristten yardım alma zorunluluğundadır. Filmde psikiyatrist eşliğinde terapi süreci aktarılırken; çocuk istismarı yaşantıları, geçmişle yüzleşme, farkındalık kazanma ve geçmiş dönem çocukluk travmalarının onarılması ile ilgili süreçler de aktarılmaktadır. Bu süreçte hiç görmediği ailesini aramaya ve onlarla yüzleşmeye karar verdiğinde, çocukluk travmaları ile baş edebilecek süreç başlamış olur. Bu çalışmada filmde geçen sahneleri derinlemesine incelemek, teorik bağlar ve ilişkiler kurulması amacıyla, nitel araştırma yöntemlerinden olan söylem analizi tercih edilmiştir. Söylemlerden oluşan anlam ürünleri odak noktasını oluşturmaktadır. Filmde gelişen olaylar çocukluk çağı istismarlarının yetişkin dönemdeki olumsuz etkilerini ön plana çıkarırken, iyileştirici terapötik görüşmelerin de destekleyici rolünü vurgulamaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, kimlik gelişimi, çocukluk çağı travması, öfke kontrolü

30-AN EXAMINATION OF THE REFLECTIONS OF CHILDHOOD ABUSE EXPERIENCES IN ADULTHOOD WITH A FILM ANALYSIS: ANTWONE FISHER

ABSTRACT

Early experiences of abuse and childhood traumas negatively affect identity development. Psychological integration is interrupted in functional dimension due to negative experiences. Abused children form a perception of 'others' based on the caregiver's reactions when they are in need or distress. These children develop a mental representation (internal working model) that is certain that others will be rejecting, dangerous, threatening and frightening. Children who are physically abused develop a mental representation of themselves as unworthy of care and protection, and have low self-esteem. The film is scripted by Antwone. Antwone Fisher is a young soldier in the US Navy. He was born while his mother was in prison and was taken under the protection of the state in a nursing home. Fisher frequently experiences problems due to anger management problems, and during these processes, he is both punished and obliged to seek help from a psychiatrist in the army. The film depicts the process of therapy with a psychiatrist, as well as the processes of child abuse, confronting the past, gaining awareness and repairing past childhood traumas. In this process, when she decides to call and confront the family she has never seen, the process of coping with childhood traumas begins. In this study, discourse analysis, one of the qualitative research methods, was preferred in order to examine the scenes in the movie in depth and to establish theoretical links and relationships.

Meaning products consisting of discourses constitute the focal point. The events in the film highlight the negative effects of childhood abuse in adulthood and emphasize the supportive role of therapeutic interviews.

Keywords: Child abuse, identity development, childhood trauma, anger management

31-KONGO'DA SÖMÜRGEÇİLİK VE YAPISAL ŞİDDET: LEOPOLD'UN ŞAHSİ CEHENNEMİ

Nilcan Doğutaş, Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, Uluslararası Soykırım ve İnsanlığa Karşı İşlenen Suçlar Enstitüsü, ORCID: 0009-0001-3727-385X, nilcan16@gmail.com

ÖZET

Amaç:

1885 Berlin Konferansı'nın ardından Kongo Özgür Devleti, Belçika Kralı II. Leopold'un şahsi mülkü olarak ilan edilmiş ve 1908 yılına kadar uluslararası hukuk dışında yönetilmiştir. Bu dönem, yalnızca sömürü ekonomisinin işlediği bir sistem değil; aynı zamanda yerel halkın toplumsal, siyasal ve kültürel varlığına karşı yönelmiş sistematik bir şiddet süreciyle tanımlanır. Zorla kauçuk üretimi, infazlar, el ve uzuv kesmeleri, köy yakmaları ve çocukların rehin alınması gibi uygulamalar sıradanlaşmış, geleneksel otorite biçimleri hedef alınmıştır.

Bu kapsam değerlendirdiğinde, bu çalışma, Kongo Özgür Devleti'ndeki sömürge yönetiminin yalnızca fiziksel sömürüyle sınırlı kalmayıp, bilinçli bir kültürel yok etme süreci barındırdığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Söz konusu uygulamaların elit kırım ve yapısal şiddet çerçevesinde yeniden yorumlanması hedeflenmektedir.

Yöntem:Çalışma, nitel tarihsel analiz yöntemiyle şekillenmiştir. Casement Raporu, misyoner mektupları, döneme ait tanıklıklar, arşiv belgeleri ve Leopold karşıtı propaganda materyalleri incelenmiştir. Leona Toker'in elitocide kavramı ile Raphael Lemkin'in kültürel soykırım tanımı kuramsal çerçeveyi oluşturmaktadır.

Bulgular:Elde edilen veriler, yerli halkın entelektüel, ruhani ve yönetsel liderlerinin sistemli biçimde hedef alındığını göstermektedir. Bu strateji, halkın kendi içsel düzenini sürdürmesini engelleyerek kültürel belleğin kopmasına yol açmıştır. Kolonyal şiddet, ekonomik zorlamadan öte, kültürel sürekliliğin imhasını hedefleyen bütüncül bir rejime dönüşmüştür.

Sonuç:Kongo Özgür Devleti, modern sömürgecilik tarihinde hem fiziksel hem de kültürel yıkım ve şiddet pratiklerinin öncüllerinden biridir. II. Leopold'un yönetimi, bu sürecin en yıkıcı örneklerinden birini temsil eder. Sömürgecilik, yalnızca dışsal bir tahakküm biçimi değil; aynı zamanda yerli bilgi sistemlerini ve yaşam dünyalarını hedef alan yapısal ve epistemik bir şiddet biçimi olarak yeniden kavramsallaştırılmalıdır. Bu bağlamda, tarihsel travmaların unutulmaması ve benzer yıkımların tekrarının önlenmesi için güçlü bir toplumsal hafıza inşasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kongo Özgür Devleti, Sömürgecilik, Elitocide, Kültürel Soykırım, II. Leopold

31-COLONIALISM AND STRUCTURAL VIOLENCE IN THE CONGO: LEOPOLD'S PERSONAL HELL

Nilcan Doğutaş, MA Student, Istanbul University, Institute of Genocide and Crimes Against Humanity Studies, ORCID:0009-0001-3727-385X, nilcan16@gmail.com

ABSTRACT

Aim:

Following the 1885 Berlin Conference, the Congo Free State was declared the personal property of King Leopold II of Belgium and remained outside international legal oversight until 1908. This period was characterized not only by an extractive economic system but also by systematic violence targeting the social, political, and cultural existence of the local population. Forced rubber production, executions, limb amputations, village burnings, and the taking of children as hostages became normalized practices, while traditional structures of authority were deliberately dismantled. This study aims to demonstrate that the colonial administration of the Congo Free State did not merely implement physical exploitation but also engaged in a conscious process of cultural annihilation. The goal is to reinterpret these practices through the theoretical lenses of elitocide and structural violence.

Methodology: The research is based on qualitative historical analysis. Sources include the Casement Report, missionary letters, contemporary testimonies, archival documents, and anti-Leopold propaganda materials. The theoretical framework is informed by Leona Toker's concept of elitocide and Raphael Lemkin's definition of cultural genocide.

Findings: The data reveal a systematic targeting of the indigenous population's intellectual, spiritual, and administrative leaders. This strategy disrupted the society's internal organization and resulted in a rupture of cultural memory. Colonial violence thus evolved into a comprehensive regime aimed not merely at economic coercion but at the destruction of cultural continuity.

Conclusion: The Congo Free State stands as one of the earliest and most destructive examples of both physical and cultural violence in the history of modern colonialism. Leopold's rule represents a paradigm of colonialism as not only external domination but also a form of structural and epistemic violence targeting indigenous knowledge systems and ways of life. In this context, the construction of a strong collective memory is essential to prevent the recurrence of such historical traumas.

Keywords: Congo Free State, Colonialism, Elitocide, Cultural Genocide, Leopold II

32-KAHRAMANMARAŞ DEPREMİNİ YAŞAYAN DEPREMZEDELERDEKİ RUHSAL TRAVMANIN SOSYODEMOGRAFİK VERİLERLE İLİŞKİSİ

Nevra DUMAN DOLU, Psikolog, T.C. Sağlık Bakanlığı, 0009-0006-8423-9685, nevra.duman1@saglik.gov.tr

ÖZET

AMAÇ 6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş ilinin Pazarcık ve Elbistan ilçelerinde meydana gelen şiddetli ve yıkıcı depremler, son yıllarda ülkemizin yaşadığı en büyük afetlerden biri olarak tarihe geçmiştir. Bu depremler sonucunda binlerce insan hayatını kaybetmiş, çok sayıda insan psikolojik ve fiziksel yönden önemli ölçüde zarar görmüş ve yıkımın etkileri ekonomik, psikolojik ve toplumsal birçok alanda kendini göstermiştir. Bu çalışmada depremzedelerin yaşadığı ruhsal etkiler ve bu etkilerin sosyodemografik ve sosyoekonomik faktörlerle ilişkisi incelenmektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM Çalışmaya 18-65 yaş aralığında bulunan yaklaşık 314 katılımcı dahil edilmiştir. Örneklemin yaklaşık %33'ü erkeklerden %67'si ise kadınlardan oluşmaktadır. Bireylerin, ruhsal travma düzeyleri “DSM-5 için Travma Sonrası Stres Bozukluğu Kontrol Listesi (PCL-5)” ölçeği kullanılarak belirlenmiştir. Bireylerin sosyodemografik seviyeleri ise Sosyodemografik Veri Formu” kullanılarak tespit edilmiştir.

BULGULAR Ölçeklerden elde edilen veriler SPSS Analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Katılımcıların demografik özelliklerini tanımlamak için “Frekans Analizi” kullanılmış ve yanıtlara göre bireyler gruplandırılmıştır. Ölçek sorularının ise öncelikle seçilen örnekleme göre güvenilirlik düzeyini ölçmek amacıyla “Cronbach Alfa Katsayısı” ndan yararlanılmıştır. Yine ölçek ifadelerinin yapısal geçerliliğini ölçmek için faktör analizine uygunluğunu test etmek amacıyla “KMO Bartlett's testi” yapılmıştır. Sosyodemografik ve sosyoekonomik değişkenler, bireylerin yaşadığı kayıp ve psikiyatrik hastalıklar ile ruhsal travma şiddeti arasında anlamlı ilişki bulunmuştur.

SONUÇ Çalışmanın analiz sonuçları, önceki afet çalışmaları ile benzer bulgular ortaya koymuştur. Deprem sonrası yaşanan ruhsal travmanın şiddetinin, kadınlarda ve psikiyatrik rahatsızlığı olan bireylerde artış gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır; bununla birlikte araştırmada yaş ve sosyoekonomik düzey değişkenleri ile ruhsal travmanın şiddeti arasında anlamlı bir ilişki elde edilememiştir. Araştırma sonuçları adli bilimler açısından değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler Ruhsal travma, deprem, travma sonrası stres bozukluğu, depremzede

32-RELATIONSHIP BETWEEN PSYCHOLOGICAL TRAUMA AND SOCIODEMOGRAPHIC DATA IN KAHRAMANMARAŞ EARTHQUAKE VICTIMS

Nevra DUMAN DOLU, Psychologist, Ministry of Health of the Republic of Turkey, 0009-0006-8423-9685, nevra.dumanl@saglik.gov.tr

ABSTRACT

PURPOSE The severe and destructive earthquakes that occurred in the Pazarcık and Elbistan districts of Kahramanmaraş province on February 6, 2023 have gone down in history as one of the biggest disasters our country has experienced in recent years. As a result of these earthquakes, thousands of people lost their lives, many people suffered significant psychological and physical damage, and the effects of the destruction manifested themselves in many economic, psychological and social areas. This study examines the psychological effects experienced by earthquake victims and the relationship between these effects and sociodemographic and socioeconomic factors.

MATERIALS AND METHODS Approximately 314 participants between the ages of 18-65 were included in the study. Approximately 33% of the sample was male and 67% was female. The psychological trauma levels of the individuals were determined using the “Post Traumatic Stress Disorder Checklist for DSM-5 (PCL-5)” scale. The sociodemographic levels of the individuals were determined using the “Sociodemographic Data Form”.

Keywords Psychological trauma, earthquake, post-traumatic stress disorder, earthquake victim

FINDINGS The data obtained from the scales were evaluated with the SPSS Analysis method. “Frequency Analysis” was used to define the demographic characteristics of the participants and individuals were grouped according to their responses. In order to measure the reliability level of the scale questions according to the selected sample, “Cronbach Alpha Coefficient” was used. Again, “KMO Bartlett's test” was performed to test the suitability of the scale expressions for factor analysis in order to measure their structural validity. A significant relationship was found between sociodemographic and socioeconomic variables, loss and psychiatric diseases experienced by individuals and the severity of mental trauma.

CONCLUSION The analysis results of the study revealed similar findings to previous disaster studies. It was concluded that the severity of psychological trauma experienced after an earthquake increased in women and individuals with psychiatric disorders; however, no significant relationship was found between the variables of age and socioeconomic level and the severity of psychological trauma. The research results were evaluated in terms of forensic sciences.

33-UZMANLARIN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARINI BİLDİRMEYE YÖNELİK TUTUMLARI

Egemen Dursun/ Psikoloji 3. Sınıf Öğrencisi/Lefke Avrupa
Üniversitesi/egemendursun@yahoo.com

ÖZET

Amaç:

Bu araştırmanın amacı, çocukla çalışan uzmanların çocuk cinsel istismarını bildirme konusundaki tutumlarını ve süreçle ilgili algılarını incelemektir. Çalışmaya farklı yaş ve meslek deneyimine sahip bireyler katılmış, katılımcılara demografik bilgiler ile birlikte çocuk cinsel istismarını bildirmeye yönelik ifadeler içeren bir ölçek uygulanmıştır. İfadeler, bireylerin kendilerini tanımlama düzeylerine göre yüzde (%) üzerinden değerlendirilmiştir (1).

Gereç ve Yöntem:

Çalışmada, 2025 yılı Nisan ayında çevrim içi olarak uygulanan “Çocuk Cinsel İstismarını Bildirmeye Yönelik Tutumlar Ölçeği” kullanılmıştır. Anket, 18–50 yaş aralığında çeşitli meslek gruplarından toplam 101 katılımcı tarafından yanıtlanmıştır.

Bulgular:

Edinilen bilgiler kapsamında katılımcıların %95’i, şüpheli durumlarda çocuk cinsel istismarını bildirmeyi planladıklarını ifade etmiştir. “Mesleki sorumluluğumu yerine getirmek isterim” ve “Çocukların güvenliği için bildirim gereklidir” ifadelerine de yüksek düzeyde katılım gösterilmiştir. Öte yandan, sistemin işleyişine yönelik güven sınırlıdır. Katılımcıların %60’ı, yetkililerin etkili geri dönüş sağlayacağına dair şüphe duyduğunu belirtmiştir. Toplum ya da aile baskısından kaynaklı tereddüt oranı %25’in altındadır. Bildirimin önündeki en temel engel olarak ise, yeterli kanıt toplamının güç olduğu vurgulanmıştır (%45).

Sonuç:

Uzmanların çocuk cinsel istismarını bildirmeye yönelik tutumları; bilgi düzeyleri, etik sorumluluk algıları, kurum politikaları ve sosyal destek ile doğrudan ilişkilidir. Bu bağlamda, çocukla çalışan tüm profesyonellere yönelik kapsamlı hizmet içi eğitimlerin artırılması, bildirim sürecine dair prosedürlerin açık hale getirilmesi ve uzmanlara psikososyal destek sunulması önem arz etmektedir. Ayrıca, çocuk koruma mekanizmalarının güçlendirilmesi ve çok disiplinli iş birliği modellerinin yaygınlaştırılması önerilmektedir (2).

Anahtar Kelimeler: Cinsel İstismar, Çocuk, Bildirim Yükümlülüğü, Mesleki Sorumluluk

33-PROFESSIONALS' ATTITUDES TOWARD REPORTING CHILD SEXUAL ABUSE

Egemen Dursun / 3rd Year Psychology Student / European University of Lefke / egemendursun@yahoo.com

ABSTRACT

Purpose:

The aim of this study is to examine the attitudes and perceptions of professionals working with children regarding the reporting of child sexual abuse. Individuals of different ages and professional experiences participated in the study, and a scale containing statements related to reporting child sexual abuse was administered along with demographic questions. The statements were evaluated based on the level to which individuals identified with them, using percentages (%) (1).

Materials and Methods:

The “Attitudes Toward Reporting Child Sexual Abuse Scale” was administered online in April 2025. The questionnaire was answered by a total of 101 participants from various professional groups between the ages of 18 and 50.

Findings:

Based on the data obtained, 95% of the participants stated that they plan to report suspected cases of child sexual abuse. There was also a high level of agreement with the statements “I want to fulfill my professional responsibility” and “Reporting is necessary for the safety of children.” On the other hand, trust in the functioning of the system is limited. 60% of the participants expressed doubts about whether the authorities would provide an effective response. The hesitation rate due to societal or family pressure is below 25%. The primary obstacle to reporting was highlighted as the difficulty in collecting sufficient evidence (45%).

Conclusion:

Professionals' attitudes toward reporting child sexual abuse are directly related to their level of knowledge, perception of ethical responsibility, institutional policies, and social support. In this context, it is important to increase comprehensive in-service training for all professionals working with children, clarify the procedures regarding the reporting process, and provide psychosocial support to professionals. Furthermore, strengthening child protection mechanisms and promoting multidisciplinary collaboration models are recommended (2).

Anahtar Kelimeler: Cinsel İstismar, Çocuk, Bildirim Yükümlülüğü, Mesleki Sorumluluk

Referanslar

- 1.Koç, S., Ekşi, H., & Türk, T. (2020). Psychometric properties of Teachers' Attitudes Toward Reporting Child Sexual Abuse Scale: Turkish form. *Elementary Education Online*, 19(1), 173-182. doi:10.17051/ilkonline.2020.649372
- 2.Erdem, S. & Gökler, B. (2021). Sağlık çalışanlarının çocuk istismarına yönelik farkındalığı. *Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı Dergisi.*,

34-ÇOCUKLARDA CEZAI SORUMLULUĞUN BELİRLENMESİ: NART/TÜRKİYE KARARI BAĞLAMINDA ULUSLARARASI STANDARTLAR VE TÜRKİYE'NİN DURUMU

Selin DENİZ,Öğrenci,Acıbadem Üniversitesi, Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans,ORCID:, <https://orcid.org/0009-0003-5570-6545>, İletişim: selins.deniz0@gmail.com

ÖZET

Giriş: Çocukların ceza adaleti sistemindeki yeri hem ulusal hem de uluslararası insan hakları hukuku açısından önemlidir. Nart/Türkiye adli Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararı, Türkiye'deki çocukların gözüaltına alınması, tutulma koşulları ve cezai sorumluluk sürecinde karşılaştıkları uygulamaların Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile ne ölçüde bağdaştığını tartışmaya açması bakımından önemli bir karardır. Bu karar, başvuranın yalnızca bireysel mağduriyetinin ötesinde, Türkiye'nin çocuk adalet sisteminin temel sorunlarını da ele almaktadır.

Amaç: Bu bildiri, Nart/Türkiye kararını Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadı ve çocuk hakları açısından değerlendirerek çocukların cezai sorumluluğuna ve tutulma koşullarına ilişkin mevcut düzenlemeleri inceleme hedefindedir. Kararın bir sonucu olarak, çocuk ceza adalet sisteminin Türkiye'de iyileştirilmesi gerektiğini vurgulamak amaçlanmaktadır.

Yöntem: Çalışma, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin karar metni esas alınarak nitel içerik analizi yöntemiyle hazırlanmıştır. Kararda değerlendirilen olay, tarafların argümanları ve Mahkeme'nin gerekçeli tespitleri ayrıntılı biçimde incelenmiş; bunun yanı sıra Türkiye'nin mevzuatı ile çocuk haklarına ilişkin uluslararası belgeler (özellikle BM Çocuk Haklarına Dair Sözleşme ve AİHS) karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır.

Bulgular: Nart/Türkiye kararında Mahkeme, başvurucunun 17 yaşında olmasına rağmen maruz kaldığı gözüaltı sürecinde çocuk haklarına özgü güvencelerin sağlanmadığını, yeterli gerekçelere dayalı bir değerlendirme yapılmadığını ve bu durumun Sözleşme'nin 5. maddesine aykırılık teşkil ettiğini belirtmiştir. Türkiye'de çocukların cezai sorumluluk yaşı 12 olarak belirlenmiş olsa da, uygulamada çocuklara özgü usul güvenceleri çoğu zaman eksik kalmakta; kusur değerlendirmesi ise yeterince objektif kriterlere dayanmamaktadır. Karşılaştırmalı analiz, pek çok Avrupa ülkesinde bu yaşı daha yüksek belirlendiğini ve çocuklara özgü, daha koruyucu süreçlerin benimsendiğini göstermektedir.

Sonuç: bu karar, çocuk adalet sisteminde koruyucu ve insan hakları odaklı reformların gerekliliğini açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye'nin hem cezai sorumluluk yaşını hem de çocukların gözüaltı ve

tutukluluk koşullarını, AİHM içtihatları ve uluslararası çocuk hakları belgeleriyle uyumlu hale getirmesi, çocuğun üstün yararı ilkesinin somut biçimde uygulanabilmesi açısından zorunludur.

Anahtar Kelimeler: çocuk ceza adaleti, yaş, cezai sorumluluk, kusur, uluslararası insan hakları, suça sürüklenen çocuk

34-DETERMİNİNG CRIMINAL RESPONSIBILITY IN CHILDREN: INTERNATIONAL STANDARDS AND TURKEY'S SITUATION IN THE CONTEXT OF THE NART/TÜRKİYE CASE

ABSTRACT

Introduction: The place of children in the criminal justice system is important in terms of both national and international human rights law. The decision of the European Court of Human Rights, Nart/Turkey, is an important decision in that it opens up discussions on the extent to which the detention of children in Türkiye, their conditions of detention and the practices they face during the criminal liability process are compatible with the European Convention on Human Rights. This decision addresses not only the individual victimization of the applicant but also the fundamental problems of Türkiye's juvenile justice system.

Aim: This paper aims to examine the Nart/Turkey decision in terms of the jurisprudence of the European Court of Human Rights and children's rights, and to examine the current regulations regarding the criminal responsibility of children and the conditions of their detention. As a result of the decision, it is aimed to emphasize that the juvenile justice system in Türkiye needs to be improved.

Method: The study was prepared using the qualitative content analysis method based on the decision text of the European Court of Human Rights. The incident evaluated in the decision, the arguments of the parties and the reasoned findings of the Court were examined in detail; in addition, Turkey's legislation and international documents on children's rights (especially the UN Convention on the Rights of the Child and the ECHR) were comparatively discussed.

Findings: In the Nart v. Turkey decision, the Court stated that the applicant, despite being 17 years old, was not subjected to child rights-specific safeguards during the detention process, that an assessment based on sufficient reasons was not made, and that this situation constituted a violation of Article 5 of the Convention. Although the age of criminal responsibility for children is set at 12 in Turkey, in practice, procedural safeguards specific to children are often lacking, and the assessment of fault is not based on sufficiently objective criteria. Comparative analysis shows that this age is set higher in many European countries and that more protective processes specific to children are adopted.

Result: This decision clearly demonstrates the need for protective and human rights-focused reforms in the juvenile justice system. It is imperative for Turkey to align both the age of criminal responsibility and the conditions of custody and detention of children with ECHR case-law and international children's rights documents in order to concretely implement the principle of the child's best interests.

Keywords: juvenile justice, age, criminal responsibility, fault, international human rights, child delinquent

35- ÇOCUK İSTİSMARI KORUNMASINDA KURUM HİZMETİNİN ÖNEMİ

Kübra DURSUN, Klinik Psikolog, İmdat, 0009-0000-1082-9419, dursunkubraa@gmail.com

ÖZET

Giriş: Çocuk istismarı, çocukların fiziksel, duygusal, cinsel ve psikolojik gelişimini olumsuz etkileyen; bireysel, ailevi ve toplumsal boyutları olan ciddi bir sorundur. Bu sorunun önlenmesi ve istismara maruz kalan çocukların korunması sürecinde kurumsal hizmetler kritik rol oynamaktadır. Kurum temelli müdahaleler, hem koruyucu hem de önleyici işlevleriyle çocukların güvenliğini sağlamada etkili mekanizmalar sunmaktadır. Bu bağlamda Türkiye ve Almanya, çocuk koruma sistemleri açısından farklı yasal altyapılara, kurumsal işleyiş ve toplumsal yaklaşımlara sahiptir. İki ülkenin çocuk istismarına karşı geliştirdiği kurum hizmetlerinin yapısal ve işlevsel özelliklerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi, çocukların yüksek yararını esas alan daha etkili uygulamalara ulaşmada yol gösterici olacaktır.

Amaç: Araştırmanın amacı çocuk istismarı korunmasında kurum hizmetinin önemini incelenmesi ve Türkiye ile Almanya karşılaştırılmasının yapılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, doküman incelemesi yöntemine dayalı nitel bir araştırma olarak tasarlanmıştır. Türkiye ve Almanya'daki çocuk koruma sistemine ilişkin yasal metinler, akademik yayınlar, resmi raporlar ve istatistiksel veriler incelenmiştir. Karşılaştırmalı analiz yöntemiyle her iki ülkenin kurum temelli hizmet yapıları sistematik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Almanya'nın çocuk koruma sistemi, dar, geniş ve genişletilmiş koruma çerçevelerine dayalı olarak yapılandırılmış olup çok aktörlü ve disiplinler arası bir işleyişe sahiptir. Çocuk koruma hizmetleri, yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte yürütülmektedir. Türkiye'de ise koruma hizmetleri daha merkezîyetçi bir anlayışla sunulmakta, sivil toplum katılımı sınırlı kalmakta ve uygulamada esneklik yetersiz kalmaktadır.

Sonuç: Çocuk istismarıyla mücadelede kurum hizmetlerinin etkinliği, sistemin önleyici, koruyucu ve destekleyici yapılarla bütünleşmiş olmasına bağlıdır. Almanya'nın yerel temelli, çok disiplinli

ve sivil katılımı içeren yapısı, çocukların yüksek yararına daha uygun çözümler sunmaktadır. Türkiye’de ise son yıllarda gelişen yasal altyapıya rağmen uygulamadaki yapısal eksiklikler, sistemin bütüncül çalışmasını engellemektedir. Türkiye’nin çocuk koruma sisteminin daha etkin, esnek ve katılımcı hâle gelmesi için Almanya’daki uygulamalardan yararlanılması gerekmektedir. Anahtar Kelimeler: Çocuk İstismarı, Çocuk Koruma, Kurum Hizmetleri, Türkiye, Almanya

35-THE IMPORTANCE OF INSTITUTIONAL SERVICES IN THE PROTECTION OF CHILDREN FROM ABUSE

Kübra DURSUN, Klinik Psikolog, İmdat, 0009-0000-1082-9419, dursunkubraa@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Child abuse is a serious problem that negatively affects children's physical, emotional, sexual, and psychological development and encompasses individual, familial, and societal dimensions. In preventing this issue and protecting children who have been subjected to abuse, institutional services play a critical role. Institution-based interventions offer effective mechanisms to ensure the safety of children through both preventive and protective functions. In this context, Turkey and Germany have different legal frameworks, institutional structures, and societal approaches concerning child protection systems. A comparative examination of the structural and functional features of institutional services developed by both countries against child abuse can provide guidance for achieving more effective practices centered on the best interest of the child.

Purpose: This study aims to examine the importance of institutional services in the protection of children from abuse and to conduct a comparative analysis between Turkey and Germany.

Materials and Methods: The study is designed as a qualitative research based on document analysis. Legal texts, academic publications, official reports, and statistical data related to the child protection systems in Turkey and Germany have been examined. Using a comparative analysis method, the institution-based service structures of both countries have been systematically evaluated.

Findings: Germany’s child protection system is structured around three levels: narrow, broad, and extended frameworks. The system functions in a multidisciplinary and multi-actor manner and is implemented in cooperation with local authorities and non-governmental organizations. In

contrast, Turkey's child protection services are delivered through a more centralized structure, with limited NGO participation and restricted flexibility in practice.

Result: The effectiveness of institutional services in combating child abuse depends on the integration of preventive, protective, and supportive mechanisms within the system. Germany's locally grounded, multidisciplinary, and participatory structure offers more appropriate solutions aligned with the best interest of the child. Despite recent advancements in legal regulations in Turkey, structural deficiencies in practice hinder the holistic functioning of the system. For Turkey to develop a more effective, flexible, and participatory child protection model, it is essential to benefit from Germany's practices.

Keywords: Child Abuse, Child Protection, Institutional Services, Turkey, Germany

36-DRAMA TEMELLİ MÜDAHALE PROGRAMININ DİSLEKSİ TANISI OLAN BİR ÇOCUĞUN MAHREMİYET BİLİNCİ VE ZORBALIKLA BAŞ ETME BECERİLERİNE ETKİSİ: OLGU SUNUMU

Ozan Demirci, Uzm. Erg., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, ORCID: 0009-0007-6674-8897, erg.ozandemirci@gmail.com

Tuğçe Bozdoğan, Psk., Bağımsız Araştırmacı, ORCID: 0009-0009-7442-1768, psktugceboz@outlook.com

ÖZET

Giriş: Disleksi; okuma ve yazma güçlüklerinin yanı sıra kişisel sınırları koruma ve zorbalıkla baş etme becerilerini de etkileyen nörogelişimsel bir bozukluktur. Yaratıcı drama, empatiyi ve öz savunma becerilerini oyun temelli yöntemlerle geliştiren etkili bir yaklaşımdır; ancak disleksili çocuklar üzerindeki etkisi az sayıda çalışma ile sınırlıdır.

Amaç: Bu olgu sunumu, psikolog-ergoterapist iş birliğiyle tasarlanan sekiz haftalık bireysel yaratıcı drama programının, disleksi tanılı bir çocuğun mahremiyet bilinci ve zorbalıkla baş etme becerileri üzerindeki etkisini klinik ve istatistiksel açıdan değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, DSM-5'e göre disleksi tanısı konmuş, WISC-IV Tam Ölçek IQ skoru = 97 olan, ek nörolojik veya psikiyatrik tanısı bulunmayan 8 yaşındaki bir erkek öğrenci dahil edilmiştir. Müdahale programı, psikolog ve ergoterapistin ortak oluşturduğu protokol ile, haftada 2 kez, her biri 45 dakika süren toplam 16 bireysel oturumdan oluşmuştur. Oturumlarda drama

temelli rol oynama, metaforik hikaye anlatımı, beden farkındalığı çalışmaları ve öz savunma stratejilerine yer verilmiştir. Ölçümler, İlkokul Öğrencilerine Yönelik Mahremiyet Bilinci Ölçeği ve Zorbalıkla Baş Etme Ölçeği ile müdahale öncesinde ve sonrasında yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın nicel analiz bulguları, sekiz haftalık yaratıcı drama müdahalesinin öncesi ve sonrasında gerçekleştirilen karşılaştırmalarda, İlkokul Öğrencilerine Yönelik Mahremiyet Bilinci Ölçeği ve Zorbalıkla Baş Etme Ölçeği'nin toplam puanlarında ve her iki ölçüm aracının tüm alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde pozitif değişimler ortaya koyduğunu göstermiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Ergoterapist ve psikolog iş birliğinde uygulanan yaratıcı drama müdahalesi, disleksi tanıılı çocuğun mahremiyet bilincini ve zorbalıkla baş etme becerilerini anlamlı biçimde geliştirmiştir. Bulgular, yaratıcı dramanın disiplinlerarası uygulamalar içinde sosyal koruyucu becerileri desteklemede etkili bir araç olabileceğini göstermektedir. Sonuçların genellenebilirliğini test etmek üzere daha geniş örneklemlili, kontrollü araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Disleksi, Yaratıcı Drama, Mahremiyet Bilinci, Zorbalıkla Baş Etme, Ergoterapi, Psikoloji

36-THE IMPACT OF A DRAMA-BASED INTERVENTION ON PRIVACY AWARENESS AND BULLYING COPING SKILLS IN A CHILD WITH DYSLEXIA: A CASE REPORT

Ozan Demirci, OT, MSc, University of Health Sciences, ORCID: 0009-0007-6674-8897, erg.ozandemirci@gmail.com

Tuğçe Bozdoğan, Psych, Independent Researcher, ORCID: 0009-0009-7442-1768, psktugceboz@outlook.com

ABSTRACT

Introduction: Dyslexia is a neurodevelopmental disorder that, beyond reading and writing difficulties, can compromise children's ability to maintain personal boundaries and cope with bullying. Creative drama is a play-based approach that fosters empathy and self-advocacy skills; however, its effects on children with dyslexia have been explored in only a handful of studies.

Purpose: This case report evaluates, both clinically and statistically, the impact of an eight-week individual creative-drama program—designed collaboratively by a psychologist and an occupational therapist—on the privacy awareness and bullying-coping skills of a child diagnosed with dyslexia.

Materials and Methods: An eight-year-old boy, diagnosed with dyslexia according to DSM-5 and exhibiting a WISC-IV Full-Scale IQ of 97, with no additional neurological or psychiatric diagnoses, was included. The intervention comprised 16 individual sessions (2 × 45 min per week). Each session incorporated drama-based role play, metaphorical story enactment, body-awareness activities, and self-advocacy strategies. Outcomes were measured pre-and post-intervention using the Primary School Students' Privacy Awareness Scale and the Scale of Coping with Bullying.

Results: Quantitative analyses revealed statistically significant positive changes in total scores and all subscales of both instruments following the eight-week program ($p < 0.05$).

Conclusion: The creative-drama intervention, delivered through psychologist–occupational-therapist collaboration, markedly improved the child’s privacy awareness and bullying-coping skills. Findings suggest that drama-based, interdisciplinary practices may serve as effective tools for strengthening social-protective competencies in children with dyslexia. Larger, controlled studies are needed to verify generalisability.

Keywords: Dyslexia; Creative Drama; Privacy Awareness; Bullying; Occupational Therapy; Psychology

37-YARGILAMADA GÖRÜLMİYEN ÇOCUKLUK: CEZA ADALET SİSTEMİNE GİDEN YOLUN ANALİZİ

Selmin Cansu Demir, Öğretim Görevlisi Doktor, Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi
<https://orcid.org/0000-0002-5485-8569>, selmincansudemir@gmail.com

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, suça sürüklenen çocukların ceza adalet sisteminde yalnızca fail olarak değil, aynı zamanda sistematik biçimde görünmez kılınan mağdur yönleriyle değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktır. Çocukların özgürlükten yoksun bırakılmasına giden süreçte, sosyal hizmetler, eğitim, aile içi destek gibi alanlarda devletin koruma yükümlülüklerini yerine getirip getirmediği sorgulanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, Türkiye odaklı literatür incelemesine dayalı olarak yürütülmüştür. Ulusal ve uluslararası mevzuat, yüksek yargı kararları ve ilgili literatür analiz edilerek, çocukların yaşadıkları yapısal mağduriyetlerin nasıl göz ardı edildiği incelenmiştir.

Bulgular: Elde edilen bulgular, ceza adalet sistemi içine giren çocukların büyük bir bölümünün daha önce ciddi ihmal, istismar ya da sosyal dışlanma yaşadığını göstermektedir. Bununla birlikte, yargı sürecinde bu geçmiş travmaların yeterince dikkate alınmadığı, mağduriyetin fail kimliğiyle örtüldüğü gözlemlenmiştir.

Sonuç: Suça sürüklenen çocukların mağduriyet geçmişleri yargılamanın merkezine alınmadan, ocuk adaleti sisteminin hak temelli bir yapıya kavuşması mümkün değildir. Bu nedenle, erken müdahale mekanizmalarının güçlendirilmesi ve çocukların ‘fail’ kimliğinden önce ocuk olarak tanınması zorunludur.

Anahtar Kelimeler: Suça sürüklenen ocuk, ocuk adaleti, mağduriyet, koruma yükümlülüğü

37-CHILDHOOD UNSEEN IN TRIAL: AN ANALYSIS OF THE PATHWAY INTO THE JUVENILE JUSTICE SYSTEM

Selmin Cansu Demir, Instructor Dr., Özyeğin University Faculty of Law
<https://orcid.org/0000-0002-5485-8569>, selmincansudemir@gmail.com

ABSTRACT

Aim: This study aims to demonstrate that children in conflict with the law should not be considered solely as offenders, but also as individuals whose victimization is often systematically rendered invisible within the juvenile justice system. It questions whether the state fulfills its duty of protection in areas such as social services, education, and family support prior to children's deprivation of liberty.

Materials and Methods: This research is based on a literature review focused on the context of Turkey. National and international legislation, high court decisions, and relevant academic literature were analyzed to examine how children's structural victimization is often overlooked in legal and judicial processes.

Findings: The findings reveal that a significant proportion of children entering the justice system have previously experienced serious neglect, abuse, or social exclusion. However, these past traumas are rarely taken into consideration during judicial proceedings, and the children's victim status is often overshadowed by their constructed identity as offenders.

Conclusion: Unless the victimization histories of children in conflict with the law are placed at the center of legal evaluation, it is not possible for the juvenile justice system to become truly rights-based. Therefore, it is imperative to strengthen early intervention mechanisms and to recognize children primarily as children in need of protection—rather than solely as subjects of criminal responsibility.

Keywords: Children in conflict with the law, juvenile justice, victimization, duty of protection

38-TÜRKİYE’DE KADIN CİNAYETLERİNİN MEDYAYA YANSITILMA BİÇİMİNİN 18-24 YAŞ ARALIĞINDAKİ KADINLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

*Halit Tuna Dağdanaşar, MEF Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci,
halittunadagdanasar@gmail.com*

Eren Türkmen, MEF Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci, turkmene@mef.edu.tr

ÖZET

Giriş: Bu araştırma, kadın cinayetlerinin medyada nasıl yansıtıldığının, 18-24 yaş aralığındaki kadınlar üzerindeki etkilerini incelemektedir.

Gereç ve Yöntem: 155 kadın katılımcı ile yürütülen çalışmada, çoğunlukla sosyal medyayı takip eden genç kadınların haberlerden nasıl etkilendiği analiz edilmiştir. Anonim bir şekilde, internet üzerinden anket çalışması yapılarak veriler elde edildi. Literatür taraması da yapıldı.

Bulgular: Katılımcıların büyük çoğunluğu bu haberlerin tedirginlik ve güvensizlik yarattığını ifade etmiştir. Ayrıca, sosyal yaşamlarında kendilerini kısıtladıklarını ve bu durumun kıyafet seçimi, dışarı çıkma saatleri gibi alanlara yansıdığını belirtmişlerdir. Haber dilinin ve kullanılan görsellerin çoğu zaman rahatsız edici olduğu da vurgulanmıştır.

Sonuç olarak, medyanın kadın cinayetlerini sunuş biçimi genç kadınlar üzerinde kaygı, korku ve sosyal geri çekilme gibi olumsuz etkilere yol açmaktadır. Duyarlı ve etik habercilik bu etkileri azaltmada önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın cinayetleri, medya, genç kadınlar, psikolojik etki

38-THE EFFECT OF MEDIA COVERAGE OF FEMICIDES IN TURKEY ON WOMEN BETWEEN THE AGES OF 18-24

Halit Tuna Dağdanaşar, MEF University Faculty of Law Student, halittunadagdanasar@gmail.com

Eren Türkmen, MEF University Faculty of Law Student, turkmene@mef.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: This study examines the effects of how femicides are portrayed in the media on women between the ages of 18-24.

Materials and Method: With 155 female participants, the study analyzed how young women, who mostly follow social media, are affected by the news. Data were obtained anonymously through an online survey. A literature review was also conducted.

Findings: The majority of the participants stated that the news created anxiety and insecurity. They also stated that they restricted themselves in their social lives and that this situation was reflected in areas such as their choice of clothes and going out. It was also emphasized that the language of the news and the visuals used were often disturbing.

In conclusion, the way the media present femicides has negative effects on young women such as anxiety, fear and social withdrawal. Responsive and ethical reporting can play an important role in reducing these effects.

Keywords: Femicides, media, young women, psychological impact

39-ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE YAŞANMIŞ ENSEST İLİŞKİ VE BORDERLINE KİŞİLİK BOZUKLUĞU GELİŞİMİ: BİR VAKA SUNUMU

Neslim Güvendeğer Doksat, Prof.Dr., İstanbul Beykent Üniversitesi FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ PSİKOLOJİ BÖLÜMÜ, ORCID ID:0000-0002-5896-0165,

neslimdoksat@beykent.edu.tr

Mehmet Kerem Doksat, Prof. Dr., İstanbul Beykent Üniversitesi FEN-EDEBİYAT FAKÜLTESİ PSİKOLOJİ BÖLÜMÜ, ORCID ID:0000-0003-3415-7957, mehmetkeremdoksat@beykent.edu.tr

ÖZET

Giriş: Borderline kişilik bozukluğu, duygudurumsal düzenlemede, dürtü kontrolünde ve kişilerarası ilişkilerde dengesizliklerle karakterize olup, klinik açıdan duygudurum düzenlemede bozulma, fevrice saldırganlık, tekrarlayıcı kendine zarar verme davranışları ve kronik intihar eğilimiyle kendini ortaya koyan bir tablodur. Nedenleri arasında, genetik faktörler kadar, cinsel istismar mağduru olmak gibi olumsuz hayat olaylarının da rolü olduğu bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmada, çocukluk döneminde yaşanmış bir ensest ilişki süreci sonrasında ortaya çıkan bir borderline kişilik bozukluğu vakasının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu amaçla, çocukluğunda babasıyla ensest öyküsü olan ve hayatına giren romantik partnerlerine zarar veriyor olma şikayetleriyle otuz yaşında psikiyatra başvurmuş bir kadın avukatın iki buçuk senelik takip ve tedavi sürecini kapsayan bir vaka sunumu hazırlanmıştır.

Bulgular: G., muayene edildiği tarihte; otuz yaşında bir kadın hasta olup avukatlık yapmaktadır. Kendisinden alınan bilgiye göre, üç ilâ yedi yaşları arasında babasıyla ensest ilişki yaşadığı öğrenilmiştir. Yedi yaşından sonra canı acıdığı gerekçesiyle, o yaşa kadar “oyun” olarak nitelendirildiği bu eylemi yapmayı reddettiğini, dokuz yaşından sonra bunun oyun olmadığını idrak ettiğini, kendisini “lânetlenmiş ve kirli” hissetmeye başladığını ifade etmiş olup, ergenlik döneminden itibaren erkeklere yoğun ilgi duymaya başladığını belirtmiştir. Çocukluğunda hiçbir zaman mutlu aile paylaşımlarının olmadığını, kalıcı arkadaşlıklar kuramadığını, çok çabuk samimi olup ondan sonra insanları değersizleştirip onlardan uzaklaştığını belirtmiştir. Romantik ilişkilerinin genel özelliğinin erkekleri baştan çıkarıp elde ettikten sonra onları terk etmek üzerine olduğunu, özellikle sevgilisi olan erkekleri baştan çıkarmayı sevdiğini, yakın arkadaşlarının sevgililerini baştan çıkartıp, bunun ortaya çıkmasını sağladıktan sonra sebep olduğu “can yakma” duygusundan haz aldığını, bunları planlayarak yapmadığını, olayların kendiliğinden geliştiğini ifade etmiştir. G., tıbbî tedaviyle birlikte, iki buçuk sene destekleyici psikoterapi seanslarına devam etmiş olup, sonrasında kendi kararıyla tedaviyi bırakmıştır.

Sonuç: Bu vaka, cinsel istismarın özellikle kadınlarda borderline kişilik bozukluğunun gelişmesinde önemli bir payı olduğunu ve çocukluk cinsel istismarının bipolar kişilik bozukluğu gelişiminde önemli bir risk faktörü olduğunu ileri süren çalışmaların sonuçlarını destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk dönemi cinsel istismarı, ensest, borderline kişilik bozukluğu

39-CHILDHOOD INCEST AND THE DEVELOPMENT OF BORDERLINE PERSONALITY DISORDER: A CASE REPORT

Neslim Güvendeğer Doksat, Prof. Dr., Istanbul Beykent University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Psychology, ORCID: 0000-0002-5896-0165, neslimdoksat@beykent.edu.tr

Mehmet Kerem Doksat, Prof. Dr., Istanbul Beykent University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Psychology, ORCID: 0000-0003-3415-7957, mehmetkeremdoksat@beykent.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Borderline Personality Disorder (BPD) is marked by enduring difficulties in managing emotions, controlling impulses, maintaining stable interpersonal relationships. Clinically, BPD is often marked by affective dysregulation, impulsive aggression, recurrent self-injurious behaviors, and chronic suicidal ideation. Etiological factors include not only genetic predispositions but also adverse life events, notably experiences of childhood sexual abuse.

Objective: This case report aims to examine the clinical presentation and treatment process of a patient diagnosed with BPD following a history of incestuous abuse during childhood.

Materials and Methods: We present the case of a 30-year-old female attorney who sought psychiatric treatment with complaints of emotional harming her romantic partners. This report encompasses a two-and-a-half-year period of psychiatric follow-up.

Results: At the time of her initial psychiatric evaluation, the patient, referred to as G., was a practicing attorney aged 30. She disclosed experiencing sexual abuse by her father between the ages of three and seven. At the age of seven, she refused further involvement due to physical pain, and by the age of nine, she fully recognized the abusive nature of the acts, leading to pervasive feelings of being "cursed and contaminated." From adolescence onward, G. exhibited heightened sexualized behaviors and developed an intense interest in men. She reported difficulties in establishing lasting friendships, a tendency to quickly idealize and then devalue others, and recurrent patterns of seducing and subsequently abandoning romantic partners. She particularly derived pleasure from seducing the romantic partners of close friends, though she insisted these behaviors were not premeditated but emerged impulsively. G. engaged in supportive psychotherapy and pharmacological treatment for two and a half years before voluntarily discontinuing her treatment.

Conclusion: This case underscores the critical role of childhood sexual abuse in the development of BPD, aligning with existing literature that identifies early traumatic experiences as significant risk factors.

Keywords: Childhood sexual abuse, incest, borderline personality disorder.

40-GELİR DÜZEYİNE GÖRE ÇOCUK HAKLARI VE YAPISAL İSTİSMAR GÖSTERGELERİ: DÜNYA BANKASI SINIFLANDIRMASI TEMELİNDE KÜRESEL BİR DEĞERLENDİRME

Berna Eren^{1*}, Fatih Demir²

¹Dr. Öğr. Üyesi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, ORCID: 0000-0003-1459-3663, berna.eren@acibadem.edu.tr

²Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0002-6859-3039, fatih.demir1@live.acibadem.edu.tr

*Sorumlu Yazar

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Dünya Bankası'nın gelir düzeyine göre yaptığı ülke sınıflandırmasını temel alarak, çocukların eğitim, sağlık, kimlik ve korunma haklarına erişimlerini sınırlayan yapısal çocuk istismarı ve çocuk hakları ihlallerinin düzeyini karşılaştırmalı olarak analiz etmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada Dünya Bankası, UNICEF ve Dünya Sağlık Örgütü'nün açık veri tabanlarından elde edilen 2020–2023 yıllarına ait ülke düzeyindeki nicel veriler kullanılmıştır. Ülkeler, Dünya Bankası'nın düşük, alt-orta, üst-orta ve yüksek gelirli sınıflandırmasına göre gruplandırılmıştır. Eğitime erişim, doğum kaydının tamlığı, çocuk işçiliği ve bağışıklık kapsayıcılığı göstergeleri, gelir grupları arasında karşılaştırmalı istatistiksel analizler ve varyans analizi (ANOVA) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Düşük gelirli ülkelerde okula gitmeyen çocuk oranı yüksek gelirli ülkelere oranla daha yüksektir. Benzer şekilde doğum kaydı eksikliği düşük gelirli ülkelerde yüksek iken, yüksek gelirli ülkelerde neredeyse sıfıra yakındır. Çocuk işçiliği oranı düşük gelirli ülkelerde %20'nin üzerindeyken, bağışıklama kapsamı %60'ın altındadır.

Sonuç: Gelir eşitsizliği, çocuk haklarına erişimi doğrudan etkileyen ve yapısal çocuk istismarını besleyen temel bir faktördür. Eğitim, kimlik edinimi, sağlıklı yaşam ve istismardan korunma gibi temel haklara erişim, düşük gelirli ülkelerde ciddi oranda ihlal edilmektedir. Politika yapımcıların ve uluslararası destek mekanizmalarının, çocuk hakları alanındaki eşitsizlikleri yalnızca ihmal değil, istismar olarak tanımlaması; gelir adaletsizliğini dikkate alarak çocuk hakları temelli politikalar üretmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hakları, yapısal istismar, çocuk işçiliği, doğum kaydı, bağışıklık, gelir eşitsizliği

40-CHILD RIGHTS AND STRUCTURAL ABUSE BY INCOME LEVEL: A GLOBAL COMPARATIVE ANALYSIS BASED ON WORLD BANK CLASSIFICATION

Berna Eren^{1*}, Fatih Demir²

¹Asst. Prof., Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University Faculty of Health Sciences Department of Health Management, ORCID: 0000-0003-1459-3663, berna.eren@acibadem.edu.tr

²Graduate Student, Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University Graduate School of Health Sciences Health Management Program, ORCID: 0000-0002-6859-3039, fatih.demir1@live.acibadem.edu.tr

*Corresponding Author

ABSTRACT

Objective: This study aims to comparatively analyze structural forms of child abuse and child rights violations that restrict access to education, health, identity, and protection, based on the World Bank's country classification by income level.

Materials and Methods: Country-level quantitative data from the open databases of UNICEF, the World Bank, and WHO for 2020–2023 were used. Countries were categorized as low-, lower-middle-, upper-middle-, and high-income by the World Bank's income classification. Indicators of access to education, completeness of birth registration, child labour, and immunization coverage were assessed using comparative statistical analyses and analysis of variance (ANOVA) across income groups.

Findings: In low-income countries, the percentage of out of school children are higher than high-income countries. Similarly, birth registration gaps are high in low-income countries, while it is almost zero in high-income countries. Child labor exceeds 20%, and immunization coverage remains below 60% in low-income countries.

Conclusion: Income inequality is a structural determinant of child rights violations and fuels structural child abuse. Access to basic rights such as education, identity, healthy living and protection from abuse are severely violated in low-income countries. Policy makers and international support mechanisms must frame these disparities not only as neglect but also as institutionalized abuse, and develop child rights-based policies by taking income inequality into account.

Keywords: Child rights, structural abuse, child labour, birth registration, immunization, income inequality

41-ÇOCUĞA YÖNELİK İSTİSMAR BİÇİMİ OLARAK AİLE İÇİ DİSİPLİN UYGULAMALARI: GELİR DÜZEYİNE GÖRE KÜRESEL BİR İNCELEME

Berna Eren^{1*}, Özge Kovan²

¹Dr. Öğr. Üyesi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, ORCID: 0000-0003-1459-3663, berna.eren@acibadem.edu.tr

²Öğr. Gör., Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Görüntüleme Teknikleri Bölümü, ORCID: 0000-0003-1138-4102, ozge.kovan@acibadem.edu.tr

*Sorumlu Yazar

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuklara yönelik fiziksel ve psikolojik cezalandırma içeren zorlayıcı disiplin uygulamalarını çocuklara yönelik aile içi istismar biçimleri olarak değerlendirerek bu uygulamaların küresel dağılımını Dünya Bankası'nın gelir düzeyine göre sınıflandırdığı ülkeler temelinde incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırmada, UNICEF, Dünya Bankası ve Dünya Sağlık Örgütü gibi uluslararası kuruluşların açık erişimli veri tabanlarından elde edilen 2015–2023 dönemine ait güncel nicel veriler kullanılmıştır. Ülkeler, Dünya Bankası'nın 2023 yılı gelir sınıflandırmasına göre düşük, alt-orta, üst-orta ve yüksek gelirli olarak gruplandırılmıştır. Fiziksel cezalandırma, psikolojik şiddet içeren disiplin yöntemleri ve ebeveynlerin bu uygulamalara yönelik tutumları tanımlayıcı istatistikler ve varyans analizi (ANOVA) ile karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Düşük gelirli ülkelerde çocuklara fiziksel cezalandırma uygulama oranı yüksek gelirli ülkelere kıyasla daha yüksektir. Psikolojik şiddet içeren disiplin yöntemleri ise tüm gelir gruplarında %30-60 aralığında seyretmektedir. Ebeveynlerin fiziksel cezayı “eğitici” olarak görme oranı ülkelerin gelir düzeylerine göre farklılık göstermektedir.

Sonuç: Aile içinde disiplin adı altında çocuklara uygulanan fiziksel ve psikolojik şiddet biçimleri, çocuklar üzerinde travmatik etki yaratan istismar biçimleridir. Gelir düzeyine bağlı olarak değişkenlik göstermekle birlikte, birçok ülkede yaygın biçimde sürmekte ve gelire dayalı eşitsizlikler, bu istismarın sıklığını da şekillendirmektedir. Bu durum, şiddetin aynı zamanda kültürel ve ekonomik olarak yeniden üretilen bir kontrol biçimi olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel cezalandırma, psikolojik cezalandırma, disiplin, çocuk istismarı, gelir düzeyi, aile içi şiddet

41-FAMILY DISCIPLINE PRACTICES AS A FORM OF CHILD ABUSE: A GLOBAL ANALYSIS BY INCOME LEVEL

Berna Eren^{1*}, Özge Kovan²

¹Asst. Prof., Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University Faculty of Health Sciences Department of Health Management, ORCID: 0000-0003-1459-3663, berna.eren@acibadem.edu.tr

²Lecturer, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University Vocational School of Health Services Medical Imaging Techniques Program, ORCID: 0000-0003-1138-4102, ozge.kovan@acibadem.edu.tr

*Corresponding Author

ABSTRACT

Objective: The aim of this study is to examine the global distribution of coercive disciplinary practices involving physical and psychological punishment as forms of domestic abuse against children and to examine the global distribution of these practices based on the World Bank's country classification by income level.

Materials and Methods: In the study, open-access quantitative data from international organizations such as UNICEF, the World Bank, and the World Health Organization, covering the period 2015–2023 were used. Countries were grouped as low-, lower-middle-, upper-middle- and high-income according to the World Bank's 2023 income classification. Disciplinary methods including physical and psychological punishment, and parents' attitudes towards these practices were comparatively analyzed via descriptive statistics and analysis of variance (ANOVA).

Findings: The rate of physical punishment of children is higher in low-income countries than in high-income countries. Disciplinary methods involving psychological punishment are in the range of 30-60% across all income groups. Parental justification of these methods also varies by income.

Conclusion: The so-called disciplinary practices including physical and psychological forms of violence constitute normalized forms of child abuse that have traumatic effects on children. These practices are widespread in many countries despite variations by income level, and income-based inequalities shape their frequency. This shows that violence is also a form of control that is culturally and economically reproduced.

Keywords: Physical punishment, psychological punishment, discipline, child abuse, income level, domestic violence

42-ÇOCUK EVLİLİKLERİ VE KARŞILIKSIZ EV İÇİ EMEK YÜKÜ BAĞLAMINDA KIZ ÇOCUKLARINA YÖNELİK SİSTEMATİK İSTİSMAR: NİCEL BİR DEĞERLENDİRME

Berna Eren^{1*}, İrem Cinnet²

¹Dr. Öğr. Üyesi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, ORCID: 0000-0003-1459-3663, berna.eren@acibadem.edu.tr

²Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0002-5218-3289, irem.cinnet@acibadem.edu.tr

*Sorumlu Yazar

ÖZET

Amaç: Bu araştırma, kız çocuklarının erken yaşta evlendirilmesi ve ev içi ücretsiz emek yükü altına sokulması bağlamında ortaya çıkan yapısal ve görünmeyen şiddet biçimlerini nicel veriler üzerinden analiz ederek, şiddetin biçimlerini anlamada görünmeyen yapısal boyutlara ışık tutmayı ve politika geliştiricilere veri temelli öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırmada, UNICEF, Dünya Bankası ve Dünya Sağlık Örgütü gibi uluslararası kuruluşların açık erişimli veri tabanlarından elde edilen 2015–2023 dönemine ait güncel nicel veriler kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra, çocuk evliliği, evlilik yaşı, eğitim ve sağlık hizmetlerine erişim ve ev içi emek yükü göstergeleri arasındaki ilişkiler korelasyon analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Analizler, özellikle düşük ve orta gelirli ülkelerde, 15 yaş altı evliliklerin hâlâ yaygın olduğunu, erken yaşta evlendirilen kız çocuklarının eğitim sürelerinin kısaldığını, sağlık hizmetlerine erişim oranlarının düştüğünü ve haftalık ortalama 20 saati aşan karşılıksız ev içi emek yükü taşıdıklarını göstermektedir. Bu bulgular, söz konusu durumların fiziksel değilse de yapısal ve ekonomik şiddet olarak değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Sonuç: Çocuk evlilikleri ve karşılıksız ev içi emek yükü, kız çocuklarına yönelik sistematik istismar biçimleridir ve kız çocuklarının eğitim, sağlık ve korunma gibi temel haklarını doğrudan tehdit etmektedir. Bu ihlallerin önlenmesi için, çocuk haklarını koruma politikalarının bu görünmeyen şiddet biçimlerini de içerecek şekilde dönüştürülmesi ve uluslararası iş birliğinin güçlendirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk evliliği, ev içi emek, yapısal istismar, çocuk istismarı, çocuk hakları

42-SYSTEMATIC ABUSE OF GIRLS THROUGH CHILD MARRIAGE AND UNPAID DOMESTIC LABOUR: A QUANTITATIVE ASSESSMENT

Berna Eren^{1*}, İrem Cinnet²

¹Asst. Prof., Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University Faculty of Health Sciences Department of Health Management, ORCID: 0000-0003-1459-3663, berna.eren@acibadem.edu.tr

²Graduate Student, Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University Graduate School of Health Sciences Health Management Program, ORCID: 0000-0002-5218-3289, irem.cinnet@acibadem.edu.tr

*Corresponding Author

ABSTRACT

Objective: The aim of this study is to analyze structural and invisible forms of violence that occur in the context of early marriage and unpaid domestic labour of girls, using quantitative data to reveal the extent to which these practices constitute violations of child rights, and to shed light on the invisible structural dimensions in understanding the forms of violence and to provide data-based recommendations to policy-makers.

Materials and Methods: The research is based on open-access quantitative data from international organizations such as UNICEF, the World Bank, and the World Health Organization, covering the period 2015–2023. Descriptive statistics were employed alongside correlation analyses to examine relationships between indicators such as child marriage prevalence, age at first marriage, access to education and healthcare, and the burden of domestic labor.

Findings: Analyses show that child marriages under the age of 15 remain prevalent, particularly in low- and middle-income countries. Girls who are married at an early age experience a reduction in years of schooling, lesser access to health services, and carry unpaid domestic workloads exceeding 20 hours per week on average. These findings suggest that such practices constitute structural and economic forms of violence, if not physical violence.

Conclusion: Child marriage and unpaid domestic labour represent systematic forms of abuse against girls and directly threaten their fundamental rights to education, health and protection. Preventing these violations requires child protection policies to address these invisible forms of violence and the strengthening of international cooperation.

Keywords: Child marriage, domestic labour, structural abuse, child abuse, child rights

43-ÇOCUĞUN GÖRÜNMEZLİK HAKKI

Deniz ESKİKÖY, Hukuk Fakültesi Öğrencisi, MEF Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, İstanbul, Türkiye, ORCID ID 0009-0008-5839-2138, eskikoyd@mef.edu.tr

ABSTRACT

GİRİŞ

“Sharenting” terimi, ana babaların çocuklarına ait fotoğraf, video ve kişisel bilgileri sosyal medya ortamında paylaşmasını ifade eder. Çocuğun rızası olmadan bu tür ortamlarda yapılan paylaşımlar dijital ayak izi bırakır ve çocukları istismar, siber zorbalık gibi dijital risklere açık hale getirebilir. Ana babaların sosyal medyada paylaşımlarda bulunmaya devam etmesi ve çocukların da yaşları gereği bu paylaşımlara bilinçli onay verememesi, çocukların mahremiyet haklarının ihlaline sebep olur. Bu durum, onları koruma gerekliliğini doğurur. Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi çocukların özel hayatına saygı gösterilmesini yasalarca güvence altına almıştır. Anayasa, Türk Medeni Kanunu ve Çocuk Hakları Sözleşmesi; çocuğun üstün yararını esas alarak çocukların mahremiyet haklarını güvence altına alır, “unutulma hakları”nı kullanmalarının önünü açar ve kamu yararı bulunmaması sebebiyle de sharenting’e konu olan paylaşımların suç kapsamında değerlendirilmesini öngörür.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

0-17 yaş aralığında çocuğu olan 340 ebeveyn ile yapılan ankette, demografik bilgilerin yanı sıra çocuklarının içinde bulundukları hangi ortamlarda paylaşım yaptıklarını ve bu paylaşımların gelecekteki olası etkileri hakkında sorular yöneltilmiştir.

340 ebeveynin %20.8’i çocuklarının ev ve okul ortamında çekilmiş olan içeriklerini paylaşmıştır. Paylaşımlarda en sık yer alan yaş grubu %39.4 oranıyla 7-11 yaş aralığıdır.

%70.4 oranında lisans ve lisans üstü eğitim almış olan, ev ve okul ortamında paylaşım yapan ebeveynlere bu paylaşımların gelecekte çocuklarını nasıl etkileyeceği sorulduğunda ise; %60.5’i paylaşımların çocuklarının kariyer hayatını etkilemeyeceğini düşünürken, %32.3’ü kararsız ya da bu konu üzerine düşünmediğini belirtmiştir. Benzer şekilde, %57.7’si gelecekte özel hayatı etkilemeyeceğini belirtmiş, %30.9’u ise kararsız kalmıştır.

SONUÇ

Anket sonuçları, dijital ortamlarda paylaşımında bulunan ana babaların, çocuklarının mahremiyet haklarına yeterli özeni göstermediklerini ve çocuklarının kişilik haklarının korunması konusunda yeterince bilinçli olmadıklarını göstermektedir. Özellikle çocukların ev ve okul gibi özel alanlarına ait paylaşımların bilinçli bir şekilde koruma altına alınması gerektiği anlaşılmaktadır.

ANAHTAR KELİMELE

Çocuk hakları, çocuğun mahremiyet hakkı, sharenting, ana babalık, çocuğun görünmezlik hakkı

43-THE CHILD’S RIGHT TO INVISIBILITY

ABSTRACT

INTRODUCTION

The term “*sharenting*” refers to parents sharing photos, videos, and personal information about their children on social media. Posting such content without the child’s consent creates a digital footprint and can expose children to online risks like abuse and cyberbullying.

Since children cannot give informed consent due to their age, continued parental sharing constitutes a violation of their privacy rights and highlights the need for protection.

The United Nations Convention on the Rights of the Child guarantees respect for children's private lives. The Constitution, the Turkish Civil Code, and the Convention—based on the best interests of the child—protect their privacy rights, enable them to exercise the “*right to be forgotten*,” and allow sharenting posts to be evaluated as criminal acts in the absence of public interest.

RESEARCH AND FINDINGS

A survey with 340 parents of children aged 0–17 included questions on sharing environments and possible future effects. 20.8% of parents shared their children’s content taken at home and school. The most frequently shared age group was 7–11, with 39.4%. Among the 70.4% of parents with undergraduate or postgraduate education who shared such content, 60.5% believed it would not affect their children’s career, while 32.3% were undecided or hadn’t considered it. Similarly, 57.7% stated it would not affect their children’s private life in the future, and 30.9% remained undecided.

CONCLUSION

The survey results show that parents who share in digital media do not pay sufficient attention to their children's privacy rights and are not sufficiently aware of protecting their children's personal rights. It is understood that especially the shares belonging to children's private areas such as home and school should be protected in a conscious way.

KEYWORDS

Children's rights, right to privacy, sharenting, parenting, child's right to invisibility

44-TÜRKİYE'DE VOLEYBOL A TAKIM SPORCULARINA YÖNELİK DUYGUSAL ŞİDDET

Göksu Ekici. Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, 0000-0001-7277-179, goksuekici@gmail.com

ÖZET

Giriş: Spor, bireyleri hatalı davranışlardan uzaklaştırma ve onları suça teşvik eden her türlü davranıştan caydırma konusunda önemli bir role sahip olarak kabul edilmektedir. Spor esnasında şiddet, farklı türleri ile karşımıza çıkmaktadır: fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik, siber). Sportif faaliyetler esnasında meydana gelen sporda şiddet, sporcuların kısa ve uzun vadeli motivasyonlarını, buna bağlı olarak başarılarını ve psikolojilerini olumsuz yönde etkilemektedir.

Amaç: Türkiye'de A takım düzeyinde oynayan müsabık voleybolcuların maruz kalmış oldukları duygusal şiddetin boyutunun ve sonuçlarının araştırılması ve şiddetin sporcular üzerindeki etkisinin tespiti amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: A takım sporcularının maruz kalmış oldukları duygusal şiddet kapsamında uygulanacak olan ölçek 2015 yılında yayınlanmış olan araştırma makalesinden uyarlanmıştır. Bu anket 19 sorudan oluşmaktadır. Veriler, SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 26 programına kayıt edilip sonrasında analizi yapılmıştır. Verilerin anlamlılığı Ki Kare testi yapılarak incelenmiştir ve anlamlılık $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmanın pilot sonuçlarına göre cinsiyet ve yaş aralığı ile sorular arasında anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Tehdit algısının cinsiyete göre farklılık gösterdiği bulunmuştur ve $p = 0.0099$ 'dur. Sporcuların yaşamış oldukları hakaret deneyimi yaş aralığına göre anlamlı sonuçlar göstermiştir ($p = 0.0001$). Antrenörün; sporcunun ailesi ya da arkadaşlarını küçümsemesi de yaş aralığına göre farklılık göstermektedir ($p = 0.103$).

Sonuç: Çalışmanın pilot sonuçlarına göre, A takım seviyesindeki 18 yaş üstü sporcuların maruz kalmış oldukları duygusal şiddetin ağırlıklı olarak cinsiyetlerine ve yaşlarına bağlı olarak değişkenlik gösterdiği görülmektedir. Özellikle genç yaş gruplarının duygusal şiddete daha sık maruz kaldığı tespit edilmiştir. Kadınların ise antrenör tarafından daha fazla tehdit edildiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Şiddet, Voleybol, A Takım, Antrenör

44-EMOTIONAL VIOLENCE AGAINST VOLLEYBALL ATHLETES IN TURKEY

Göksu Ekici. Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, 0000-0001-7277-179, goksuekici@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Sports are considered to have an important role in keeping individuals away from wrong behaviors and deterring them from any behavior that encourages them to commit crimes. Violence during sports can be seen in different forms: physical, psychological, sexual, economic, cyber). Violence in sports that occurs during sports activities negatively affects the short and long-term motivations of athletes, and therefore their success and psychology.

Aim: The aim was to investigate the extent and consequences of emotional violence that competitive volleyball players playing at the A team level in Turkey were exposed to and to determine the effects of violence on the athletes.

Materials & Methods: The scale to be applied within the scope of emotional violence that A team athletes were exposed to was adapted from a research article published in 2015. This survey consists of 19 questions. The data was recorded in SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 26 program and then analyzed. The significance of the data was examined by using the Chi Square test and significance was accepted as $p < 0.05$.

Findings: According to the pilot results of the study, a significant relationship was found between gender and age range and the questions. It was found that the perception of threat differed according to gender and $p = 0.0099$. The insult experience experienced by the athletes showed significant results according to age range ($p = 0.0001$). The coach's belittling of the athlete's family or friends also differed according to age range ($p = 0.103$).

Conclusion: According to the pilot results of the study, it is seen that the emotional violence experienced by athletes over the age of 18 at the A team level varies depending on their gender and age. It was determined that especially the younger age groups were exposed to emotional violence more frequently. It was seen that women were threatened more by the coach.

Keywords: Sports, Violence, Volleyball, A Team, Coach

45-ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE BABANIN ANNEYE YÖNELİK ŞİDDETİNE TANIK OLMA VE FLÖRT ŞİDDETİ MİTLERİ ARASINDA İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Haydeh Faraji, Doç. Dr., İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, 0000-0001-5306-6546, haydehfaraji@aydin.edu.tr

Huri Uçak, Psk. İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, 0009-0009-4173-6229, huriucak@stu.aydin.edu.tr

Riggs ve O'Leary'nin (1989), sosyal öğrenme teorisinden yararlanarak önerdikleri en kapsamlı Flört Şiddeti modeli çerçevesinde çocuklukta babanın anneye şiddetine tanık olan kişilerin, flört ilişkisi içinde şiddetin varlığını normalize eder şekilde gerçek dışı düşünceler geliştirmesi ve buna tutunması beklenmektedir. Bu doğrultuda bu çalışmada çocukluk döneminde babanın anneye yönelik şiddetine tanık olma ile yetişkinlikte flört şiddeti mitleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya başlamadan önce İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Komisyonundan çalışmanın etik uygunluğuna dair onay (2025/2 nolu, 21.02.2025 tarihli karar) alınmıştır. Bu çalışma kesitsel desende tasarlanmış olup, katılımcılar kolayda örnekleme ile belirlenen 18-45 yaş arası, 218 kişiden oluşmaktadır. Veriler sosyodemografik veri formu, Çocukluk Döneminde Babanın Anneye Yönelik Şiddetine Tanık Olma Ölçeği ile Flört Şiddeti Mitleri ölçeklerinden yararlanılmıştır. Veriler SPSS 27 aracılığıyla Pearson Korelasyon Analizi, Bağımsız Gruplar t-testi, Anova ve Kruskal Wallis-H testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışma sonucunda çocukluk döneminde babanın anneye yönelik şiddetine tanıklığın flört şiddeti mitlerini yordadığı (%14) ve aralarında orta düzeyde pozitif ilişki olduğu belirlenmiştir. Kadınların flört şiddeti mitleri düzeyi erkeklerden düşüktür. Yüksek lisans mezunlarının flört şiddeti mitleri düzeyleri daha düşük eğitim seviyelerine kıyasla daha düşüktür. Ayrıca annesi okur-yazar olmayan ya da ilkökul mezunu olan bireyler annesi daha yüksek eğitim düzeyine sahip olanlara kıyasla çocukluklarına dair daha fazla babanın anneye şiddetine tanık olma durumu bildirmektedir. Çalışma sonuçları çocukluk döneminde babanın anneye şiddetine tanık olmanın flört ilişkilerine dair mitlerin geliştirilmesiyle ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca annenin eğitim düzeyinin artırılmasının şiddetin önlenmesinde, bireyin eğitim düzeyinin artırılmasının ise şiddete maruziyete ve/veya uygulamaya eğilimi arttırabilecek mitlerin önlenmesinde faydalı olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Aile içi Şiddet, Partner Şiddeti, Şiddete Tanıklık

45-EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN WITNESSING FATHER'S VIOLENCE AGAINST MOTHER IN CHILDHOOD AND MYTHS OF DATING VIOLENCE

Within the framework of the most comprehensive Dating Violence model proposed by Riggs and O'Leary (1989) using social learning theory, it is expected that people who witness father's violence against mother in childhood will develop and hold on to unrealistic thoughts that normalize the existence of violence in the dating relationship. Accordingly, this study aimed to determine the relationship between witnessing father's violence against mother in childhood and dating violence myths in adulthood. Before starting the study, approval (decision no. 2025/2, dated 21.02.2025) was obtained from Istanbul Aydın University Social and Human Sciences Ethics Commission regarding the ethical appropriateness of the study. This study was designed in a cross-sectional design and the participants consisted of 218 people between the ages of 18 and 45, determined by convenience sampling. The data were collected using the sociodemographic data form, the Scale of Witnessing Father's Violence against Mother in Childhood and the Myths on Dating Violence scales. The data were analyzed using Pearson Correlation Analysis, Independent Groups t-test, Anova and Kruskal Wallis-H tests through SPSS 27. As a result of the study, it was determined that witnessing father's violence against mother during childhood predicted dating violence myths (14%) and there was a moderate positive relationship between them. Women had lower levels of dating violence myths than men. The levels of dating violence myths of master's degree graduates are lower than those of lower education levels. In addition, individuals whose mothers were illiterate or primary school graduates reported more cases of witnessing father's violence against mother during childhood compared to those whose mothers had higher education levels. The results of the study reveal that witnessing father's violence against mother during childhood is related to the development of myths about dating relationships. In addition, it shows that increasing the level of education of the mother may be useful in preventing violence, and increasing the level of education of the individual may be useful in preventing myths that may increase the tendency to be exposed to and/or practice violence.

Keywords: Violence, Domestic Violence, Partner Violence, Witnessing Violence

46-LİSE ÖĞRENCİLERİNDE DİJİTAL OYUN BAĞIMLILIĞI İLE SİBER ZORBALIK VE MAĞDURİYET ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

*Ayşe Eslem GÖRKAN, Psikolog, Acıbadem Üniversitesi, 0009-0007-3584-2178,
Ayse.Gorkan@live.acibadem.edu.tr*

ÖZET

Günümüzde internetin kullanımının yaygınlaşması dijital oyun bağımlılığı ve siber zorbalık gibi kavramları gündeme getirmiştir.Yapılan çalışmalar özellikle ergenlik dönemindeki çocukların oyun bağımlılığı açısından riskli grupta yer aldığını bildirmektedir..*Amaç:*Bu çalışmanın amacı,araştırmaya dahil olan 9,10,11 ve 12.sınıf lise öğrencilerinin dijital oyun bağımlılığı,siber zorbalık ve mağduriyet durumlarının tespit edilmesi ve bu değişkenler arasında ilişki olup olmadığının incelenmesidir.Aynı zamanda amaca uygun olarak dijital oyun bağımlılığı,siber zorbalık ve mağduriyet, çalışmada yer alan bazı sosyo-demografik bilgilere (okul türü,cinsiyet,sınıf düzeyi,oyunan oyun türü ve süresi,sahip olunan dijital alet,anne ve babanın eğitim durumu vb.) göre de incelenmiştir. *Gereç ve yöntem:* Araştırma betimsel nitelikte, nicel bir araştırmadır.İlişkisel tarama modeli ile yapılan çalışmaya 2024-2025 yılları arasında İstanbul ili Kağıthane ilçesine bağlı 3 okulda öğrenim gören 202 lise öğrencisi dahil edilmiştir.Araştırma için güvenilirlik ve geçerliği Türkiye örnekleminde kullanılmaya uygun olan Irmak ve Erdoğan (2015) tarafından geliştirilen 5’li Likert tipi Dijital Oyun Bağımlılığı Ölçeği, Çetin ve ark. (2011) tarafından geliştirilen Siber Mağduriyet ve Zorbalık Ölçeği uygulanmıştır.Ölçeklerin dışında analiz için dahil edilecek sosyo-demografik bilgilerin yer aldığı Kişisel Bilgi Formu,Veli Onam Formu ve Gönüllü Katılım Formları kullanılmıştır. *Bulgular:* IBM SPSS 23 programı ile Shapiro-Wilk testi,Spearman’s Rho Korelasyon testi,Kruskal Wallis ve Mann-Whitney testleri,Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma kullanılmış ve analiz edilmiştir.Analizlere göre dijital oyun bağımlılığı ile siber zorbalık ve mağduriyet arasında orta düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki gözlenmiştir.Öğrencilerin dijital oyun bağımlılık düzeylerinin cinsiyete,oyun süresine,oyun türüne göre anlamlı farklılık gösterdiği ancak

okul türü, anne ve babanın eğitim düzeyi, sınıf düzeyine göre anlamlı bir fark göstermediği belirlenmiştir. Siber zorbalık düzeylerinde ise yalnızca cinsiyet ve sınıf düzeyi ile anlamlı fark gösterdiği belirlenmiştir. Siber mağduriyet düzeylerinin ise dijital oyun bağımlılığı dışında diğer değişkenlerle anlamlı bir ilişkinin olmadığı belirlenmiştir. *Tartışma ve sonuç:* Araştırma bulgularından yola çıkarak literatürle uyumlu olarak dijital oyun bağımlılığı ile siber zorbalık ve mağduriyetin ilişkili olduğu belirlenmiştir. Sosyo-demografik bilgilerle bu değişkenler arasında yapılan analizlerde literatürle hem uyumlu hem uyumsuz sonuçlar gözlenmiştir.

Anahtar kelimeler: dijital oyun bağımlılığı, oyun oynama bozukluğu, siber zorbalık, siber mağduriyet

ABSTRACT

Nowadays, the widespread use of the internet has brought concepts such as digital game addiction and cyberbullying to the forefront. Studies indicate that especially children in adolescence are in the high-risk group in terms of game addiction. *Aim:* The aim of this study is to identify the levels of digital game addiction, cyberbullying, and victimization among high school students in grades 9, 10, 11, and 12 who participated in the research, and to examine whether there are relationships between these variables. Additionally, in line with the purpose, digital game addiction, cyberbullying, and victimization were also analyzed in relation to various socio-demographic variables (such as type of school, gender, grade level, type and duration of games played, type of digital devices owned, parents' educational background, etc.). *Materials and Methods:* This is a quantitative and descriptive study conducted using the relational screening model. The study included 202 high school students from three schools in the Kağıthane district of Istanbul during the 2024–2025 academic year. For the study, the 5-point Likert-type Digital Game Addiction Scale developed by Irmak and Erdoğan (2015), and the Cyber Victimization and Bullying Scale developed by Çetin et al. (2011), both of which are reliable and valid for use in the Turkish sample, were applied. In addition to these scales, a Personal Information Form including socio-demographic data, a Parental Consent Form, and a Voluntary Participation Form were used for data collection. *Findings:* Data were analyzed using IBM SPSS 23 software with Shapiro-Wilk test, Spearman's Rho correlation test, Kruskal-Wallis and Mann-Whitney tests, as well as arithmetic mean and standard deviation. According to the analyses, a moderate, positive, and significant relationship was observed between digital game addiction and both cyberbullying and victimization. Students' levels of digital game addiction differed significantly according to gender, game duration, and game type, but not according to school type, parents' educational level, or grade level. In terms of cyberbullying levels, significant differences were found only in relation to gender

and grade level. For cyber victimization, no significant relationship was found with variables other than digital game addiction. *Discussion and Conclusion:* Based on the research findings and consistent with the literature, it was determined that digital game addiction is related to cyberbullying and victimization. Analyses of the relationship between these variables and socio-demographic data yielded results that were both consistent and inconsistent with the literature.

Keywords: digital game addiction, gaming disorder, cyberbullying, cyber victimization

46-SİBER ORTAMDA ÇOCUK İSTİSMARI VE GÜVENLİĞİ

A. Tufan Genç, (Adli Bilişim Uzmanı – Serbest Öğretim Görevlisi - 0009-0001-3104-7026 – tufan.genc@gmail.com)

ÖZET

AMAÇ: İnternet. Artık olmazsa olmazımız!

Siber dünyayı birçok alanda sürekli kullanmaktayız ve kullanmamız da gerekmektedir. Ancak interneti nasıl kullandığımız, tıpkı ne ekeceğimize karar vermemiz gibi değişimler gösterebilmektedir. Bahçenize (veya saksınıza) çiçek de ekebilir, yaşadığınız yeri mis kokulu, rengarenk bir ortama çevirebilirsiniz. Sebze – Meyve de ekebilir, bu şekilde sağlıklı beslenebilirsiniz. Çeşitli uyuşturucu bitkiler ekip onları farklı kimyasallar ile birleştirerek yasadışı olan bağımlılık yapıcı maddeler de üretebilirsiniz.

Siber ortam da sizin ne amaçla, hangi düşünce ile kullanmak istediğinize bağlı olarak değişmektedir.

Siber suçun evrensel olarak kabul görmüş bir tanımı bulunmamaktadır. Bunun başlıca nedeni siber suçun disiplinler arası bir konu olması ve birçok alanı ve tekniği içermesidir. Bu nedenle, siber suçlara yönelik yaklaşımlarda çok fazla çeşitlilik içermektedir.

Siber suç, bu nedenle "yeni" suçları içermekte (Bilgi ve İletişim Teknolojisinin varlığı sayesinde mümkün hale gelenler) bilgisayar verilerinin ve sistemlerinin gizliliğine, mahremiyetine, bütünlüğüne ve kullanılabilirliğine karşı işlenen suçlar ve Bilgi ve İletişim Teknolojisi tarafından

bir şekilde kolaylaştırılan, bilgisayarla ilgili suçlar ve içerikle ilgili suçlar gibi geleneksel suçlardır. Bununla birlikte daha vahim olanı, dijital ve ağ teknolojilerini kullanarak daha geniş (küresel) bir erişim sağlayan dolandırıcılık, aldatma, zorbalık ve taciz gibi "mevcut suçları" da içermesidir. Sunumumda değineceğim suçlar, çocukların siber ortamda kandırılması, tacizi, zorbalığı ve Siber Mahremiyeti ve Siber güvenliği içermektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmamda, yerli ve yabancı literatürde, siber suçlar ve özellikle çocuklara karşı işlenen siber suç yöntem ve teknikleri üzerine yapılan çalışmaların araştırılması amaçlanmıştır.

BULGULAR: Literatürde yapılan araştırmaların sonucunda internetin kullanıldığı her ülkede siber suçlar ve dolayısı ile çocuklara karşı işlenen siber suçlar çok önem arz eden bir konu olarak her zaman güncelliğini korumaktadır. Siber suçlara, özellikle de çocuklara karşı işlenen siber suçlara ve türlerine karşı ülkeler de bir arada çalışarak yasalar ve koruma önlemleri geliştirmeye çalışmaktadırlar.

SONUÇLAR: Siber suçlar günümüzde her ne kadar tüm bireylerin üzerinde önemle durdukları ve hassasiyet gösterdikleri bir konu olsa da, çocukların siber ortamda korunması ve internet ortamından gelebilecek kötülöklere karşı bilgilendirilmesi çok önem taşımaktadır. Unutmamalıyız ki çağ bilgi ve internet çağıdır. Çocukların interneti kullanmaması düşünölemez. Ancak buradan gelebilecek kötölöklere ve saldırılara karşı önlemler almak %100 bir koruma sağlamayacaktır. Çocukları bilinçlendirmek en önemli noktadır.

Anahtar Kelimeler : Çocuk istismarı, internette çocuk istismarı, internette çocuk istismarı ve güvenliği

46-CHILD ABUSE AND SAFETY IN CYBER ENVIRONMENT

A. Tufan Genç

(MSc. Digital Forensics - Freelance Forensics Lecturer - 0009-0001-3104-7026 –

tufan.genc@gmail.com))

AIM OF THE STUDY: Internet. Now indispensable! We use the cyber world constantly in many areas and we need to use it. However, how we use the internet can change, just like deciding what to plant. You can plant flowers in your garden (or pot) and turn your living space into a fragrant, colorful environment. You can also plant vegetables and fruits and eat healthy this way. You can also plant various narcotic plants and combine them with different chemicals to produce illegal addictive substances.

The cyber environment also changes depending on what you want to use it for and with what thoughts. There is no universally accepted definition of cybercrime. The main reason for this is that cybercrime is an interdisciplinary subject and includes many fields and techniques. Therefore, there is a great deal of diversity in approaches to cybercrime. Cybercrime therefore includes “new” crimes (those made possible by the existence of Information and Communication Technology)

crimes against the confidentiality, privacy, integrity and availability of computer data and systems, and traditional crimes that are facilitated in some way by Information and Communication Technology, such as computer-related crimes and content-related crimes. More seriously, however, it also includes “existing crimes” such as fraud, deception, bullying and harassment, which have a wider (global) reach using digital and networked technologies. The crimes I will address in my presentation include the deception, harassment, bullying and cyber privacy and cybersecurity of children in cyberspace.

MATERIALS AND METHODS: My study aims to investigate studies in domestic and foreign literature on cybercrimes and especially cybercrime methods and techniques committed against children..

FINDINGS: As a result of the research done in the literature, cybercrimes and therefore cybercrimes committed against children are always a very important issue in every country where the internet is used. Countries are working together to develop laws and protection measures against cybercrimes, especially cybercrimes committed against children and their types.

CONCLUSION: Although cybercrimes are a subject that all individuals care about and show sensitivity today, it is very important to protect children in cyberspace and inform them about the harm that may come from the internet. We should not forget that this is the age of information and the internet. It is unthinkable for children not to use the internet. However, taking precautions against the harm and attacks that may come from here will not provide 100% protection. Raising awareness in children is the most important point.

Keywords: Child abuse, child abuse on the internet, child abuse and safety on the internet

47-EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMARI HAKKINDAKİ FARKINDALIKLARI VE BİLGİLERİ

Bilgesu Gökal, Mef Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Matematik Öğretmenliği Bölümü
Lisans Öğrencisi, gokalb@mef.edu.tr 0009-0007-8719-4627

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Eğitim Fakültesi öğrencilerinin çocuk istismarı konusundaki bilgi düzeylerini, farkındalıklarını ve olası bir durumda müdahale etme konusundaki yeterlilik düzeylerini incelemektir. Çocuk istismarı, özellikle öğretmenlerin çocuklarla doğrudan etkileşimde bulundukları ortamlarda onları daha yakından takip etmesi, böylelikle erken tespit edilmesi ve önlenmesi gereken ciddi bir sorundur. Bu araştırma, eğitim fakültesi öğrencilerinin, çocuk istismarının farklı türleri, olası durumda ne yapması gerektiğini, erken tanıma belirtileri ve raporlama süreçleri hakkında sahip oldukları bilgi düzeyini kapsamlı bir şekilde değerlendirmeyi hedeflemektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının eğitim dönemi boyunca bu konudaki ihtiyaçlarını

ve eksikliklerini belirleyerek öğretmen yetiştirme programlarına yönelik öneriler geliştirmeyi hedeflenmektedir.

Gereç ve Yöntem: (Derleme): Bu araştırma, Eğitim fakültesi, öğrenciler ve çocuk istismarı konularıyla ilgili ulusal ve uluslararası literatür incelenmiş, konuyla ilgili yapılan önceki çalışmalar ve teorik bilgiler derlenmiştir. Öğretmen adaylarının çocuk istismarı hakkındaki bilgileri ve olası bir olaydaki durumları incelenmiştir. Ve elde edilen veriler sayesinde bilgi ve fikirleri anlamlandırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: (Saha) : Araştırma, veri toplama yöntemlerinden biri olan çevrimiçi anket aracılığıyla yürütülmüştür. Katılımcılar, Üniversitelerin Eğitim Fakültesinde öğrenim gören farklı sınıf ve bölüm düzeylerinden öğrencilerdir. Ankette katılımcılara çocuk istismarı konusundaki bilgi ve tutumlarını ölçmeye yönelik çoktan seçmeli sorular yöneltilmiştir. Bu verileri alırken bilgi düzeyi ölçen, mevcut durumu gözeten gibi faktörler baz alınarak sorular oluşturulmuştur. Katılımcıların büyük çoğunluğu, çocuk istismarının sadece fiziksel ya da cinsel değil, ihmal gibi daha az fark edilen türlerinin de istismar kapsamında olduğunu kabul etmektedir. Fakat, istismar şüphesi ile karşı karşıya kaldıklarında yapılacak ilk adım konusunda farklı görüşler bulunmaktadır. **Bulgular:** Forma göre Türkiye’de öğretmenlerin istismarı fark etme ve müdahale etme yetkinlik oranı %68 olurken koruma konusunda kendini yeterli hissetme oranı ise % 52 ile kısmen denmiştir. Ve fakültede eğitim alma oranı ise %77 ile hayır gelmiştir.

Sonuç: çocuk istismarı sadece bir bireyin değil, tüm toplumun sorunudur. Çocukların güvenliğini sağlamak aileden sonra ikinci evi olan okulda olmalıdır. Okullarda eğitimlerimizi güzelleştirmek başta bu konu olmak üzere sağlıklı nesiller yetiştirmek için elzemdir.

Anahtar kelime: Çocuk istismarı, Öğretmen, Müfredat, okul, öğrenci

47-AWARENESS AND KNOWLEDGE OF FACULTY OF EDUCATION STUDENTS ABOUT CHILD ABUSE

Bilgesu Gökal, Mef University Faculty of Education, Department of Elementary Mathematics Education Undergraduate Student gokalb@mef.edu.tr 0009-0007-8719-4627

Objective: The aim of this study was to examine the level of knowledge and awareness of the students of the Faculty of Education about child abuse and their level of competence to intervene in a possible situation. Child abuse is a serious problem that needs to be monitored more closely, especially in environments where teachers interact directly with children, so that it can be detected and prevented early. This study aims to comprehensively evaluate the level of knowledge of education faculty students about different types of child abuse, what to do in case of possible cases, early recognition symptoms and reporting processes. In addition, it is aimed to determine the needs and deficiencies of pre-service teachers on this subject during the education period and to develop suggestions for teacher training programs.

Materials and Method: (Review): In this study, the national and international literature on the Faculty of Education, students and child abuse was examined, and previous studies and theoretical knowledge on the subject were compiled. Pre-service teachers' knowledge about child abuse and their situation in a possible incident were examined. And thanks to the data obtained, their knowledge and ideas were made sense of.

Materials and Methods: (Field) : The research was conducted through an online survey, which is one of the data collection methods. The participants were students from different grades and department levels studying at the Faculty of Education of Universities. In the questionnaire, multiple-choice questions were asked to the participants to measure their knowledge and attitudes towards child abuse. While collecting this data, questions were formed based on factors such as measuring the level of knowledge and observing the current situation. The vast majority of participants agree that child abuse is not only physical or sexual, but also less recognized forms of child abuse such as neglect. However, there are different views on the first step to be taken when faced with suspicion of abuse.

Findings: According to the form, the rate of teachers' competence in recognizing and responding to abuse in Turkey is 68%, while the rate of feeling competent in protection is 52%, which is partially. And the rate of receiving training at the faculty was no with 77%.

Conclusion: Child abuse is not only a problem of an individual but of the whole society. Ensuring the safety of children should be at school, which is the second home after the family. Improving our education in schools is essential for raising healthy generations, especially on this issue.

Keyword: Child abuse, Teacher, Curriculum, school, student

48-OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE MAHREMİYET EĞİTİMİNİN UYGULANMASI, YÖNTEMİ VE ÇOCUKLAR ÜZERİNE ETKİLERİ: İZELMAN ÇOCUK ETKİNLİK MERKEZİ ÖRNEĞİ

Büşra Oya GÜLER/ Psikolojik Danışman/ İzmir Büyükşehir Belediyesi- İZELMAN A.Ş.
Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik Merkezleri/ oyakercek@gmail.com

Amaç:

Çocuğa kendisinin ve başkalarının bedensel, psikolojik, sosyal ve bilgisel özel alanlarını fark etmesini, özel alanlarına sınır çizmesini ve bu sınırları korumasını sağlayan süreç mahremiyet eğitimidir (1).

Türkiye’de mahremiyet eğitimi bakanlıkların da çalışmalarıyla eğitim verilen her kademenin müfredatına dahil edilmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı okul öncesi düzeyde mahremiyet eğitiminin özellikle özel alan tanımlama, “izin verirsem kabul edilirsin” bilinci, “bedenim bana ait” bilinci ve iyi ve kötü dokunuş farkındalığına odaklanılmaktadır (2).

Bu olguda, İzmir Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı İZELMAN Çocuk Etkinlik Merkezleri’nde psikolojik danışmanlar ve psikologlar tarafından üç eğitim dönemin boyunca uygulanan mahremiyet eğitimi modülleri sunulmuştur. Olgu, 36-72 ay aralığında bulunan çocuklarla çalışan psikolojik danışman, psikolog ve okul öncesi öğretmenlerine örnek teşkil etmesi amacıyla hazırlanmıştır.

Gereç ve Yöntem:

Mahremiyet eğitimi kapsamında özgün modül oluşturulmuştur. Modül oluşturulurken Milli Eğitim Bakanlığı’nın çizdiği doğrultuda, çoklu zeka kuramı modeli çerçevesinde etkinlikler hazırlanmıştır. Çalışma 2022-2023 eğitim yılında 10, 2023-2024 eğitim yılında 13 ve 2024-2025 eğitim yılında 5 anaokulu olmak üzere toplam 29 farklı 60-72 ay aralığındaki sınıf düzeyine uygulanmıştır.

Bulgular:

Çalışmaya toplamda 15 farklı etkinlik merkezinde, 29 farklı sınıftan 23 öğretmen, 370 öğrenci katılım sağlamıştır. Gözlem ve görüşme bulguları 3 eğitim dönemi boyunca farklı zamanlarda gerçekleştirilerek elde edilmiştir.

Sonuç ve Tartışma:

Elde edilen bulgular ışığında, öğrencilerin vücut bütünlüğü, iyi-kötü dokunuş, hayır diyebilme ve ifade hakkı- şikayet hakkını kullanma ilkelerinde farkındalık kazandıkları tespit edilmiştir. Yapılan gözlem ve görüşmelere bakıldığında öğrencilerin 16 hafta sonrasında modülün kazanımlarını içselleştirdikleri ve öğrenmelerin büyük oranda kalıcı hale geldiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Mahremiyet, Mahremiyet Eğitimi, Okul Öncesi Dönem

48-THE APPLICATION, METHOD AND EFFECTS OF PRIVACY EDUCATION ON CHILDREN N PRESCHOOL: THE EXAMPLE OF İZELMAN CHILDREN'S ACTIVITY CENTER

Purpose:

Privacy education is the process that enables children to recognize their own and others' physical, psychological, social and informational private areas, to draw boundaries for their private areas and to protect these boundaries (1).

In Turkey, privacy education has been included in the curriculum of every level of education with the efforts of the ministries. The Ministry of National Education focuses on privacy education at the preschool level, especially on defining private areas, the awareness of "if I allow, you will be accepted", the awareness of "my body belongs to me" and awareness of good and bad touch (2).

In this case, privacy education modules applied by psychological counselors and psychologists in İZELMAN Children's Activity Centers affiliated with the İzmir Metropolitan Municipality for three education periods were presented. The case was prepared to serve as an example for psychological counselors, psychologists and preschool teachers working with children between 36-72 months of age.

Materials and Methods:

An original module was created within the scope of privacy education. While creating the module, activities were prepared within the framework of the multiple intelligence theory model in line with the guidelines of the Ministry of National Education. The study was applied to a total of 29 different 60-72 month class levels, 10 in the 2022-2023 academic year, 13 in the 2023-2024 academic year and 5 in the 2024-2025 academic year.

Findings:

A total of 23 teachers and 370 students from 29 different classes in 15 different activity centers participated in the study. Observation and interview findings were obtained at different times during 3 education periods.

Results and Discussion:

In light of the findings, it was determined that the students gained awareness of the principles of body integrity, good-bad touch, being able to say no and the right to express and use the right to complain. When the observations and interviews were examined, it was seen that the students internalized the gains of the module after 16 weeks and the learning became largely permanent.

Keywords: Privacy, Privacy Education, Preschool Period

Kaynakça:

1. Çalışkan, H. (2019). *Okul Öncesi Dönemde Çalışan Öğretmenlerin Mahremiyet Eğitimi Konusunda Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi* [Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi]. Ulusal Tez Merkezi.
2. T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı (2017). *Mahremiyet eğitimi çalıştay sonuç raporu*. <https://www.aile.gov.tr/media/2497/mahremiyet-egitimi-calistayi-sonuc-raporu.pdf>

49-ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARININ KÜLTÜRLERARASI KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Sevil Gülsoy, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Lisans Öğrencisi, Ege Üniversitesi, 0009-0000-6699-7112, sevillsoy222@gmail.com

Simge Erdoğan, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Lisans Öğrencisi, Ege Üniversitesi, 0009-0002-6011-1194, erdogansimge16@gmail.com

Amaç: Çocuk cinsel istismarı, küresel düzeyde ciddi bir hak ihlali ve toplumsal problem olmasına rağmen, farklı kültürel bağlamlarda istismarın algılanış ve müdahale biçimleri önemli ölçüde değişkenlik göstermektedir. Toplumların kültürel değerleri; istismarın görünürlüğünü, raporlanma oranlarını ve geliştirilen sosyal tepkileri direkt olarak etkileyebilmektedir. Bazı kültürlerde aile, mahremiyet, namus gibi değerler, istismarın üstünün örtülmesi ya da normalleştirilmesine neden olabilirken; bazı toplumlarda daha açık müdahale ve destek sistemleri gelişmiştir.

Bu çalışma, çocuk cinsel istismarını yalnızca bireysel bir düzlemde değil; kültürel ve toplumsal yapılarla iç içe katmanlı bir yapı olarak ele almaktadır. Farklı kültürel bağlamlarda istismara yönelik algıların nasıl şekillendiğini, hangi toplumsal dinamiklerle sürdürüldüğünü ve ne tür müdahale yaklaşımlarının benimsendiğini karşılaştırmalı olarak incelemek, bu alandaki farkındalığı artırmak ve kültüre duyarlı önleme stratejileri geliştirmek açısından önem taşımaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çocuk cinsel istismarının kültürlerarası bağlamda nasıl şekillendiğini incelemek amacıyla nitel ve karşılaştırmalı analiz çalışması yapılmaktadır. Japonya, Suudi Arabistan, İsveç ve Türkiye'deki çocuk cinsel istismarına dair kültürel, toplumsal ve hukuki dinamikleri incelenip çocuk cinsel istismarının kültürel boyutlarına dair veriler literatür taraması ile toplanarak karşılaştırılacaktır.

Bulgular: Japonya'da çocuk cinsel istismarı toplumsal utanç nedeniyle gizlenmektedir. İsveç'te ise istismar vakaları daha görünür ve etkin koruma mekanizmaları uygulanmaktadır. Suudi Arabistan'da, toplumsal normlar ve dini inançlar, çocuk cinsel istismarı ile ilgili farkındalığı engellemekte, aile içinde gizli tutulmaktadır. Türkiye'de ise, yasal çerçeve güçlenmiş olsa da geleneksel aile yapıları ve toplumsal tabular, istismarın tespiti ve çözülmesini zorlaştırmaktadır.

Sonuç: Asya'da geleneksel değerler, istismarın gizlenmesine yol açarken, Avrupa'da güçlü yasal düzenlemeler ve farkındalık, koruma sağlanmasını kolaylaştırmaktadır. Orta Doğu'da dini ve toplumsal normlar, istismarın görünürliğini engellerken, Türkiye'de geleneksel aile yapıları ve toplumsal tabular, mücadeleyi zorlaştırmaktadır. Sonuç olarak, her bölgenin dinamiklerine uygun, kültürel duyarlı müdahale yöntemleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Cinsel İstismarı, Kültür, Toplumsal Normlar, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği.

49-A CROSS-CULTURAL COMPARATIVE ANALYSIS OF CHILD SEXUAL ABUSE

Sevil Gülsoy, Undergraduate Student in Guidance and Psychological Counseling, Ege University, 0009-0000-6699-7112, sewillsoy222@gmail.com

Simge Erdoğan, Undergraduate Student in Guidance and Psychological Counseling, Ege University, 0009-0002-6011-1194, erdogansimge16@gmail.com

Purpose: Although child sexual abuse is a serious violation of rights and a social problem on a global scale, perceptions of abuse and intervention approaches vary significantly across different cultural contexts. Cultural values of societies can directly affect the visibility of abuse, reporting rates, and the social responses developed. In some cultures, values such as family honor, privacy, and chastity may lead to the concealment or normalization of abuse, whereas other societies have developed more open intervention and support systems.

This study addresses child sexual abuse not only on an individual level but as a multilayered phenomenon intertwined with cultural and social structures. Examining how perceptions of abuse are shaped in different cultural contexts, what social dynamics sustain them, and what types of intervention approaches are adopted is important for raising awareness and developing culturally sensitive prevention strategies.

Materials and Methods: In order to examine how child sexual abuse takes shape in a cross-cultural context, a qualitative and comparative analysis study is conducted. The cultural, social, and legal dynamics related to child sexual abuse in Japan, Saudi Arabia, Sweden, and Turkey are examined, and data on the cultural dimensions of child sexual abuse are collected through a literature review and comparatively analyzed.

Findings: In Japan, child sexual abuse is often hidden due to social shame. In Sweden, cases of abuse are more visible and effective protection mechanisms are implemented. In Saudi Arabia, social norms and religious beliefs hinder awareness of child sexual abuse and keep it hidden within the family. In Turkey, although the legal framework has been strengthened, traditional family structures and social taboos make it difficult to detect and resolve abuse cases.

Conclusion: In Asia, traditional values lead to the concealment of abuse, while in Europe, strong legal regulations and awareness facilitate protection. In the Middle East, religious and social norms hinder the visibility of abuse, whereas in Turkey, traditional family structures and social taboos complicate the fight against it. As a result, culturally sensitive intervention methods tailored to the dynamics of each region are required.

Keywords: Child Sexual Abuse, Culture, Social Norms, Gender Equality.

50-ÖĞRETMENLERİN DUYGUSAL ZEKÂ DÜZEYLERİ İLE ÇOCUK İHMAL VE İSTİSMARINI FARK ETME HASSASİYETLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Özlem MUTLU IŞIK /Uzman Psikolojik Danışman / Sosyolog / Eğitimci

İzmir Büyükşehir Belediyesi- İZELMAN A.Ş. Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik
Merkezleri/ozlemmutluisik@gmail.com

Amaç:

Araştırmanın temelinde, öğretmenlerin duygusal zekâ düzeylerinin, çocuk ihmal ve istismarını fark etme hassasiyetlerini etkileyebileceği düşüncesi oluşturmaktadır. Duygusal zekâsı yüksek öğretmenlerin, öğrencilerinin duygusal ihtiyaçlarına daha duyarlı yaklaşarak, olası ihmal ve istismar risklerini fark edebilecekleri ve öğretmenlerin duygusal zekâ boyutlarının, çocuk ihmal ve istismarını fark etme hassasiyeti ile ilişkili olduğunu saptamak amaçlanmaktadır. Elde edilen bulgular eşliğinde, çocuk ihmal ve istismarın okul ortamında fark edilmesi hususunda öğretmen eğitim programlarının geliştirilmesi ve okullarda çocuk koruma politikalarının daha kapsamlı düzenlemesine katkı sunmayı hedeflemektedir .

Gereç ve Yöntem:

Araştırma; öğretmenlerin duygusal zekâ düzeyleri ile çocuk ihmal ve istismarını fark etme hassasiyetleri arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlayan nicel bir çalışmadır. Öğretmenlerin duygusal zekâ düzeylerini belirlemek amacıyla Bar-On Duygusal Zekâ Envanteri (EQ-i) kullanılmıştır.

Bulgular:

Çalışma grubundaki öğretmenlerin duygusal zekâ ölçeği ve çocuk ihmal ve istismarını fark etme hassasiyeti ölçeğinden aldıkları puanlara ilişkin betimsel istatistikler (ortalama, standart sapma) tablolar ve grafikler üzerinden hazırlanmıştır. Çalışma İzmir ilinde görev yapan öğretmenlerle

gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya 200 öğretmen katılım sağlamıştır. Öğretmenler 18-60 yaş aralığındadır.

Sonuç:

Bu çalışma sonucunda, öğretmenlerin duygusal zekâ düzeyleri ile çocuk ihmal ve istismarını fark etme hassasiyetleri arasındaki korelasyon analizleri yapılmıştır. Bu bulgular, öğretmenlerin duygusal zekâ becerilerinin geliştirilmesinin, çocukların korunması ve refahı açısından önemli bir faktör olduğunu desteklemektedir. Öğretmenlerin duygusal zekâ düzeylerinin artırılmasına yönelik eğitim ve destek programlarının hayata geçirilmesi, okullarda çocuk ihmal ve istismarının erken tanınması ve gerekli müdahalelerin zamanında yapılmasına katkı sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Zekâ, Öğretmen, Çocuk, Çocuk İstismarı

50-THE RELATIONSHIP BETWEEN TEACHERS' EMOTIONAL INTELLIGENCE LEVELS AND THEIR SENSITIVITY TO NOTICING CHILD NEGLECT AND ABUSE

Purpose:

The basis of the research is the idea that teachers' emotional intelligence levels may affect their sensitivity to noticing child neglect and abuse. It is aimed to determine that teachers with high emotional intelligence can be more sensitive to the emotional needs of their students and can detect possible risks of neglect and abuse, and that teachers' emotional intelligence dimensions are related to their sensitivity to noticing child neglect and abuse. In light of the findings obtained, it aims to contribute to the development of teacher training programs on noticing child neglect and abuse in the school environment and to the more comprehensive regulation of child protection policies in schools.

Material and Method:

The research is a quantitative study aiming to determine the relationship between teachers' emotional intelligence levels and their sensitivity to noticing child neglect and abuse. The Bar-On Emotional Intelligence Inventory (EQ-i) was used to determine the emotional intelligence levels of teachers.

Findings:

Descriptive statistics (mean, standard deviation) regarding the scores of the teachers in the study group from the emotional intelligence scale and the scale of sensitivity to detect child neglect and

abuse were prepared through tables and graphs. The study was conducted with teachers working in the province of Izmir. 200 teachers participated in the study. The teachers were between the ages of 18-60.

Conclusion:

As a result of this study, correlation analyses were conducted between the emotional intelligence levels of teachers and their sensitivity to detect child neglect and abuse. These findings support the idea that developing teachers' emotional intelligence skills is an important factor in terms of the protection and well-being of children. Implementing training and support programs aimed at increasing teachers' emotional intelligence levels can contribute to the early recognition of child neglect and abuse in schools and the timely implementation of necessary interventions.

Keywords: Emotional Intelligence, Teacher, Child, Child Abuse

51-AİLE İÇİ DİSİPLİN Mİ, İSTİSMAR MI?: FİZİKSEL CEZALANDIRMA ÜZERİNE PSİKOLOJİK BİR OLGU İNCELEMESİ

Hilal KARAYAZI, Uzman Adli Psikolog, İmdat Şiddeti Önleme ve Rehabilitasyon Derneği, 0000-0003-3034-7630

ÖZET

Giriş:

Çocukların aile içinde karşılaştıkları disiplin uygulamaları, ebeveyn tutumları, kültürel değerler ve toplumsal normlar çerçevesinde şekillenir. Ancak bu uygulamaların bazı durumlarda çocuğun ruhsal ve bedensel bütünlüğünü zedeleyici, istismar niteliğinde sonuçlara yol açtığı görülmektedir. Psikolojik danışma sürecine başvuran bir çocuk üzerinden yapılan bu çalışma, disiplin adı altında uygulanan fiziksel müdahalenin sınırlarını tartışmayı amaçlamaktadır.

Amaç:

Bu bildiride, danışmanlık sürecine başvuran bir çocuk üzerinden aile içi fiziksel cezalandırmanın etkileri değerlendirilmiş, bu tür uygulamaların çocukta yarattığı psikolojik hasar ve davranışsal sonuçlar ele alınmıştır.

Bulgular:

Danışan çocuk, ebeveyni tarafından "eğitici" amaçla fiziksel müdahaleye maruz bırakıldığını ifade etmiştir. Görüşmeler sırasında çocuğun kaygı düzeyinin yüksek olduğu, kendini değersiz hissettiği ve aileye karşı güvensizlik geliştirdiği gözlemlenmiştir. Çocuğun anlatımları, ebeveynin

uygulamalarını disiplin olarak tanımlamasına rağmen psikolojik açıdan travmatik etkiler taşıdığını göstermektedir.

Sonuç:

Disiplin adı altında yapılan fiziksel müdahaleler, çocuğun psikolojik gelişimini olumsuz etkileyebilmekte ve istismar sınırlarına yaklaşabilmektedir. Bu tür vakalarda çocukla empatik, güvene dayalı bir ilişki kurmak, yaşadığı deneyimi anlamlandırmasına yardımcı olmak önemlidir. Ayrıca aileye yönelik psiko-eğitim çalışmaları ile olumlu ebeveynlik becerilerinin geliştirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, fiziksel cezalandırma, ebeveyn tutumu, çocuk psikolojisi

51-DOMESTIC DISCIPLINE OR ABUSE?: A PSYCHOLOGICAL CASE STUDY ON PHYSICAL PUNISHMENT

Hilal KARAYAZI, Expert Forensic Psychologist, İMDAT Violence Prevention and Rehabilitation Association, 0000-0003-3034-7630

ABSTRACT

Introduction: The disciplinary practices that children encounter within the family are shaped within the framework of parental attitudes, cultural values and social norms. However, it is observed that these practices sometimes lead to abusive results that damage the child's mental and physical integrity. This study, which was conducted on a child who applied for psychological counseling, aims to discuss the limits of physical intervention applied under the name of discipline.

Purpose:

In this report, the effects of physical punishment within the family were evaluated on a child who applied for psychological counseling, and the psychological damage and behavioral results of such practices on the child were discussed.

Findings: The counseled child stated that he was subjected to physical intervention by his parent for "educational" purposes. During the interviews, it was observed that the child's anxiety level was high, he felt worthless and developed distrust towards the family. The child's narratives show that although the parent defines their practices as discipline, they have psychologically traumatic effects.

Conclusion:Physical interventions carried out under the name of discipline can negatively affect the child's psychological development and can approach the limits of abuse. In such cases, it is important to establish an empathic, trusting relationship with the child and to help them make sense of their experiences. In addition, positive parenting skills should be developed through psycho-educational studies for the family

Keywords: Child abuse, physical punishment, parental attitude, child psychology

52-YARGITAY KARARLARINA GÖRE TÜRKİYE’DE ÇOCUK İSTİSMARI

Ömer Seyda KÖSE / Arş. Gör. Dr. / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi / 0000-0001-9312-6857 / omerseydakose@gmail.com

Ahmet Hüsrev KÖSE / Av. / Çanakkale Barosu / 0000-0001-9312-6857 / avahmethusrevkose@gmail.com

Semih Petekkaya / Dr. Öğr. Gör. / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi / 0000-0003-3851-6953 / semihpetekkaya@gmail.com

Esin Akgül Kalkan / Doç. Dr. / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi / 0000-0002-7045-5401 / dr.esin.akgul@gmail.com

AMAÇ

Çocuk istismarı, tüm dünyada çok yaygın görülen önemli bir sorundur. UNİCEF’in Türkiye’de aile içi şiddet ve çocuk istismarı raporuna göre; çocukların %25’nin ihmale maruz kaldığı, duygusal istismar alanında istenmeyen davranışlara maruz kalma tüm 7-18 yaş grubu genelinde her iki çocuktan biri için gerçekleştiği, fiziksel istismara maruz kaldığını belirtenlerin oranı ise yüzde 45 olduğu belirtilmektedir.

Bu çalışmanın amacı; Türkiye’de, Yargıtay kararlarına yansıyan çocuk istismarı davalarının incelenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Yargıtay karar arama internet adresinden ‘çocuk istismarı’ anahtar kelimesi kullanılarak ulaşılabilen tüm ceza dairesi kararları çalışmaya dahil edilmiştir. Ceza dairesi kararları; kararı veren ceza dairesi, karar yılı, karara çıkma süresi, istismarın türü, mağdur-sanık ilişkisi, suçun türü ve verilen hüküm doğrultusunda incelenmiştir.

BULGULAR

2010- 2025 yılları arasında, çocuk istismarı anahtar kelimesi kullanılarak yapılan tarama sonucunda 141 adet karara ulaşılmıştır. Kararların yıllara göre dağılımı, 2025 yılında 7, 2024 yılında 24, 2023 yılında 57, 2022 yılında 12, 2021 yılında 12, 2020 yılında 6, 2019 yılında 9, 2018 yılında 2, 2016 yılında 1, 2015 yılında 1, 2014 yılında 1, 2013 yılında 3, 2012 yılında 5 ve 2010 yılında 1’dir. 95 karar 9. Ceza Dairesi, 22 karar 14. Ceza Dairesi, 6 karar 1. Ceza Dairesi, 4 karar 4. Ceza Dairesi, 3 karar 8. Ceza Dairesi, 2 karar 3. Ceza Dairesi, 2 karar 12. Ceza Dairesi, 2 karar 16. Ceza Dairesi, 1 karar 6. Ceza Dairesi, 1 karar 10. Ceza Dairesi ve 1 karar 5. Ceza Dairesi tarafından verilmiştir.

SONUÇ

Çocuk istismarı konusunda toplumsal farkındalık artıkça, yargıya yansıyan dava sayılarında da yıllar içinde bir artış meydana gelmiştir. Ancak çocuk istismarının yaygınlığı göz önüne alındığında, birçok olgu yasal mercilere yansımamaktadır. Bu durumsa çocuk istismar sürecinin kronik bir hal almasına yol açarak, toplumsal üretkenliği düşürmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER

Çocuk istismarı, Yargıtay, ceza dairesi, suç

52-CHILD ABUSE IN TURKEY ACCORDING TO COURT OF APPEALS DECISIONS PURPOSE

Child abuse is a significant problem that is very common all over the world. According to UNICEF's report on domestic violence and child abuse in Turkey; it is stated that 25% of children are subjected to neglect, that one in every two children in the 7-18 age group is exposed to unwanted behaviors in the field of emotional abuse, and that the rate of those who stated that they were subjected to physical abuse is 45%.

The purpose of this study is to examine child abuse cases reflected in Court of Appeals decisions in Turkey.

MATERIAL AND METHOD

All criminal chamber decisions that can be accessed by using the keyword 'child abuse' from the Court of Appeals decision search internet address were included in the study. Criminal chamber decisions were examined in terms of the criminal chamber that made the decision, the year of the

decision, the period of the decision, the type of abuse, the victim-defendant relationship, the type of crime and the sentence given.

FINDINGS

A scan using the keyword child abuse between 2010 and 2025 yielded 141 decisions. The distribution of decisions by year is as follows: 7 in 2025, 24 in 2024, 57 in 2023, 12 in 2022, 12 in 2021, 6 in 2020, 9 in 2019, 2 in 2018, 1 in 2016, 1 in 2015, 1 in 2014, 3 in 2013, 5 in 2012, and 1 in 2010. 95 decisions were made by the 9th Criminal Chamber, 22 decisions by the 14th Criminal Chamber, 6 decisions by the 1st Criminal Chamber, 4 decisions by the 4th Criminal Chamber, 3 decisions by the 8th Criminal Chamber, 2 decisions by the 3rd Criminal Chamber, 2 decisions by the 12th Criminal Chamber, 2 decisions by the 16th Criminal Chamber, 1 decision by the 6th Criminal Chamber, 1 decision by the 10th Criminal Chamber and 1 decision by the 5th Criminal Chamber.

CONCLUSION

As public awareness of child abuse has increased, the number of cases brought to justice has also increased over the years. However, considering the prevalence of child abuse, many cases are not brought to justice. This situation leads to the child abuse process becoming chronic, reducing social productivity.

KEYWORDS

Child abuse, Court of Cassation, criminal chamber, crime

53-EĞİTİM FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARINA YÖNELİK FARKINDALIK DÜZEYLERİ VE BİLDİRİM SORUMLULUĞU ALGISININ İNCELENMESİ

Nisa Tuana Kanal, Psikoloji Lisans Öğrencisi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji Programı, ORCID: 0009-0001-1419-7807, nisatuana.kanal@stu.fsm.edu.tr

Yunus Emre Öksüz, Uzman Psikolog, İstinye Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sinirbilimleri Doktora Programı, ORCID: 0000-0002-2952-3759, yunusemreksuz@msn.com.

Giriş: Çocuk cinsel istismarı, bireyin fiziksel ve psikolojik gelişimini olumsuz etkileyen ciddi bir toplumsal sorun olup uzun vadeli ruh sağlığı problemlerine yol açabilmektedir. Eğitimcilerin bu konuda farkındalık ve bildirim sorumluluğu bilinci istismarın erken tespit edilmesi ve önlenmesinde hayati bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı eğitim fakültesi öğrencilerinin

çocuk cinsel istismarına yönelik farkındalık düzeyleri ile bildirim sorumluluğu algılarını incelemektedir.

Yöntem: Araştırma nicel bir yaklaşımla ve ilişkisel tarama modeliyle yürütülmüştür. Çalışmada demografik bilgi formu ile Koç ve ark. (2020) tarafından Türkçeye uyarlanan Öğretmenlerin Çocuk Cinsel İstismarını Bildirmeye Yönelik Tutumları Ölçeği kullanılmıştır. Örneklem büyüklüğü G*Power 3.1 sürümü kullanılarak hesaplanmış ve minimum 82 katılımcı gerekliliği belirlenmiştir. Araştırmaya İstanbul ilinde örgün eğitim gören 90 eğitim fakültesi öğrencisi katılmıştır. Ölçek likert tipi ölçektir. Çalışmada, ölçeğin alt boyutları arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla korelasyon analizi, değişkenlerin birbirlerini yordama düzeylerini incelemek amacıyla ise regresyon analizi gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Ölçekte yer alan üç alt boyut olan raporlama rolüne bağlılık, sistemin etkili yanıt vereceğine güven ve raporlamanın sonucu hakkında endişelenme düzeyleri ayrı ayrı analiz edilmiştir. Gerçekleştirilen korelasyon analizine göre, raporlama rolüne bağlılık azaldıkça, sisteme yönelik güvenin de anlamlı şekilde azaldığı bulunmuştur ($p<0.05$). Ayrıca, sisteme yönelik güven düzeyinin azalması ile raporlamanın sonucu hakkında endişelenme düzeyinin arttığı yönünde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). Cinsiyet değişkenine göre yapılan analizlerde, raporlama rolüne bağlılık, sisteme güven ve rapor sonucuna yönelik endişe düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışma eğitim fakültesi öğrencilerinin çocuk cinsel istismarını raporlamaya ilişkin tutumlarının sistem algısıyla yakından ilişkili olduğunu göstermiştir. Sisteme olan güven azaldıkça hem raporlama sorumluluğu algısının hem de rapor sonucuna yönelik endişenin arttığı anlaşılmıştır. Bulgular, eğitim sürecinde sistem güveni ve raporlama süreçlerine ilişkin farkındalık çalışmalarının önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel İstismar, Çocuğa Yönelik Cinsel İstismar, Bildirim Sorumluluğu, Eğitim Fakültesi, Sorumluluk Algısı.

53-AN INVESTIGATION OF EDUCATION FACULTY STUDENTS' AWARENESS LEVELS AND PERCEPTIONS OF REPORTING RESPONSIBILITY REGARDING CHILD SEXUAL ABUSE

Nisa Tuana Kanal, Undergraduate Student in Psychology, Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Psychology Program, ORCID: 0009-0001-1419-7807, nisatuana.kanal@stu.fsm.edu.tr

Yunus Emre Öksüz, Psychologist, Istinye University, Graduate School, Ph.D. Program in Neuroscience, ORCID: 0000-0002-2952-3759, yunusemreksuz@msn.com

Introduction: Child sexual abuse is a critical social issue that severely impacts individuals' physical and psychological development and can cause lasting mental health problems. Educators'

awareness and reporting responsibility are crucial for the early detection and prevention of abuse. This study aims to examine education faculty students' awareness levels and perceptions of reporting responsibility regarding child sexual abuse.

Method: This quantitative study employed relational survey design. Data were collected using a demographic information form and the *Teachers' Attitudes Toward Reporting Child Sexual Abuse Scale*, adapted into Turkish by Koç et al. (2020). The sample size was determined using G*Power 3.1, indicating a minimum of 82 participants; a total of 90 education faculty students in Istanbul were included. The scale was Likert-type. Correlation analysis was conducted to assess relationships among subdimensions, and regression analysis was performed to examine predictive relationships. Data analysis was carried out using IBM SPSS Statistics 30.0.

Results: The subdimensions—commitment to the reporting role, trust in the system's effective response, and concern about reporting consequences—were analyzed separately. A significant negative correlation was found between commitment to reporting and trust in the system ($p<0.05$). Additionally, decreased trust in the system was associated with increased concern about reporting consequences ($p<0.05$). No significant gender differences were found ($p>0.05$).

Conclusion: The findings show that students' attitudes toward reporting are closely linked to their trust in the system. Lower system trust is associated with reduced reporting responsibility and greater concern about reporting consequences. These results emphasize the need to strengthen system trust and awareness through educational interventions.

Keywords: Sexual Abuse, Child Sexual Abuse, Reporting Responsibility, Education Faculty, Responsibility Perception.

54-ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARININ YALNIZLIK, BENLİK SAYGISI VE İLETİŞİM DÜZEYLERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Leman Kutlu, Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, ORCID ID:0000-0001-6393-8328, bilgileman@gmail.com

Duygu Demir, Dr. Öğr. Üyesi., Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, ORCID ID: [0000-0003-1245-4424](https://orcid.org/0000-0003-1245-4424), duygu.dmr@outlook.com

Hülya Ceyhan, Uzm. Öğr. Gör., İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, ORCID ID:0000-0003-1821-8318, hulya.cejhan@atlas.edu.tr

Atilla Tekin, Doç. Dr. Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı, ORCID ID: 0000-0002-2281-6719, md.atillatekin@gmail.com

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı travmalarının yalnızlık, benlik saygısı ve iletişim düzeylerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Yöntem: Bu çalışma kesitsel bir çalışma olup tanımlayıcı tasarımda ilişki arayıcıdır. Çalışmanın örneklemini bir vakıf üniversitesinde öğrenim gören 841 öğrenci oluşturdu. Veriler yüz yüze bilgilendirme sonrası gönüllü öğrencilerden anket formuyla toplandı. Veri toplamada Kişisel Bilgi Formu Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği(ÇÇTÖ), UCLA Yalnızlık Ölçeği(UCLAYÖ), Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği(RBSÖ) ve İletişim Becerileri Ölçeği(İBÖ) kullanıldı. Veriler SPSS 22 programında; tanımlayıcı istatistiksel analizler, normal dağılım analizleri, korelasyon testleri, parametrik ve nonparametrik varyans analizleri ve multiple lineer regresyon analizleri kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $P<0.05$ kabul edildi.

Bulgular: Çalışmadaki öğrencilerin ÇÇTÖ puanları, bir işte çalışanlarda($n:158$; Ort $\pm$ SS=35,56 $\pm$ 10,91), fiziksel sağlığını orta düzeyde algılayanlarda($n:74$; Ort $\pm$ SS: 38,64 $\pm$ 14,12), ruhsal sağlığını orta($n:224$; Ort $\pm$ SS:36,16 $\pm$ 10,71) ve kötü($n:42$; Ort $\pm$ SS: 39,64 $\pm$ 11,36) düzeyde algılayanlarda, ruh sağlığı biriminde tedavi görenlerde($n:18$; Med:30), yardım alabilecek tanıdığı olmayanlarda($n:67$; Ort $\pm$ SS:38,93 $\pm$ 13) ve yetersiz olanlarda($n:214$; Ort $\pm$ SS:37,08 $\pm$ 10,11), aile bireylerinde psikolojik rahatsızlığı olanlarda($n:54$; Ort $\pm$ SS: 40.54 $\pm$ 13.33) anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu($P<0,05$), çocukluğundaki bakım ve ilgiyi yeterli($n:635$; Ort $\pm$ SS:30.8 $\pm$ 6.74) ve kısmen yeterli bulanlarda($n:171$; Ort $\pm$ SS:38.2 $\pm$ 9.7) ise anlamlı düzeyde daha düşük olduğu saptandı($P<0,05$). Çalışmadaki öğrencilerin ÇÇTÖ'nin duygusal ihmal alt boyut puanlarının daha yüksek olduğu (Ort $\pm$ SS:9.08 $\pm$ 3.94) belirlendi. Çalışmadaki öğrencilerin UCLAYÖ puanlarını, ÇÇTÖ'nün fiziksel ihmal($\beta=0.420$), cinsel istismar($\beta=0.413$), duygusal ihmal($\beta=0,444$) ve istismar($\beta=0,432$) puanlarının artırdığı ($P<0,05$), öğrencilerin RBSÖ puanlarını ÇÇTÖ'nün duygusal($\beta=0,060$) ve cinsel istismar($\beta=0,031$) puanlarındaki artışın düşürdüğü($P<0,05$), öğrencilerin iletişim becerilerinden egoyu geliştirici dil becerisini, fiziksel istismar($\beta=-0.074$), duygusal ihmal($\beta=-0.039$) ve cinsel istismar($\beta=-0,041$) puanlarındaki artışın düşürdüğü($P<0,05$), öğrencilerin etkin-katılımlı dinleme becerisini, fiziksel istismar($\beta=-0,042$), fiziksel ihmal($\beta=-0,038$) ve duygusal ihmal($\beta=-0,029$) puanlarındaki artışın düşürdüğü($P<0,05$), öğrencilerin kendini tanıma-açma becerisini duygusal istismar($\beta=-0,034$) ve ihmal($\beta=-0,029$) puanlarındaki artışın düşürdüğü($P<0,05$), öğrencilerin empati becerisi puanlarını duygusal ihmal($\beta=-0,035$)

puanlarındaki artışın düşürdüğü ($P<0,05$), öğrencilerin ben dili becerisi puanlarını fiziksel ($\beta=-0,026$) ve duygusal ihmal puanlarındaki ($\beta=-0,017$) artışın düşürdüğü saptandı ($P<0,05$).

Sonuç: Bu çalışmada öğrencilerin çocukluk çağı travmalarının yalnızlığı artırdığı, iletişim becerileri ve benlik saygısını düşürdüğü ve bazı sosyodemografik özelliklere göre puanlarında da anlamlı farklılıkların olduğu saptandı ($P<0,05$).

Anahtar Kelimeler: Çocukluk çağı travması, Yalnızlık, Benlik saygısı, İletişim becerisi.

54-THIS STUDY AIMED TO EVALUATE THE EFFECTS OF CHILDHOOD TRAUMA ON LONELINESS, SELF-ESTEEM, AND COMMUNICATION SKILLS AMONG UNIVERSITY STUDENTS

Leman Kutlu, Ph D, **Asst. Prof.**, Istanbul Atlas University Faculty of Health Sciences Nursing Department, ORCID ID:0000-0001-6393-8328, bilgileman@gmail.com

Duygu Demir, Ph D, **Asst. Prof.**, Yalova University Faculty of Health Sciences Nursing Department, Department of Child Health and Diseases, ORCID ID: [0000-0003-1245-4424](https://orcid.org/0000-0003-1245-4424), duygu.dmr@outlook.com

Hülya Ceyhan, MSc, Lecturer, Istanbul Atlas University Faculty of Health Sciences Nursing Department, ORCID ID:0000-0003-1821-8318, hulya.cejhan@atlas.edu.tr

Atilla Tekin, Ph D, **Assoc. Prof.**, Adıyaman University Faculty of Medicine Department of Psychiatry, ORCID ID: 0000-0002-2281-6719, md.atillatekin@gmail.com

Objective: Conducted as a cross-sectional descriptive study, it included 841 students from a foundation university who voluntarily completed questionnaires after face-to-face briefing. Data collection tools comprised the Personal Information Form, Childhood Trauma Questionnaire (CTQ), UCLA Loneliness Scale (UCLALS), Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES), and Communication Skills Scale (CSS). Statistical analyses were performed using SPSS 22, including descriptive statistics, correlation tests, variance analyses, and multiple linear regressions, with significance set at $P<0.05$.

Results: Results indicated that CTQ scores were significantly higher among employed students ($n=158$; Mean $\pm$ SD=35.56 $\pm$ 10.91), those perceiving moderate physical health ($n=74$; 38.64 $\pm$ 14.12), moderate ($n=224$; 36.16 $\pm$ 10.71) and poor mental health ($n=42$; 39.64 $\pm$ 11.36), students receiving mental health treatment ($n=18$; median=30), those lacking acquaintances for help ($n=67$; 38.93 $\pm$ 13), and those with family members diagnosed with psychological disorders ($n=54$; 40.54 $\pm$ 13.33) ($P<0.05$). Conversely, CTQ scores were lower among students who rated childhood care as sufficient ($n=635$; 30.8 $\pm$ 6.74) or partially sufficient ($n=171$; 38.2 $\pm$ 9.7). Among CTQ

subscales, emotional neglect scored highest (9.08 ± 3.94). Increased loneliness (UCLALS scores) was positively correlated with physical neglect ($\beta=0.420$), sexual abuse ($\beta=0.413$), emotional neglect ($\beta=0.444$), and emotional abuse ($\beta=0.432$) ($P<0.05$). Self-esteem (RSES scores) decreased significantly with higher emotional ($\beta=0.060$) and sexual abuse ($\beta=0.031$) scores ($P<0.05$). Communication skills specifically ego-enhancing language and active-participatory listening declined with increases in physical abuse ($\beta=-0.074$), emotional neglect ($\beta=-0.039$), and sexual abuse ($\beta=-0.041$) ($P<0.05$). Additionally, self-disclosure skills decreased with higher abuse and neglect scores ($P<0.05$).

Conclusion: In conclusion, childhood trauma affecting psychological and social well-being among college students was associated with increased loneliness and decreased self-esteem and communication skills. Additionally, these effects vary according to certain sociodemographic factors. These findings underscore the importance of addressing childhood trauma in interventions aimed at improving mental health and interpersonal functioning among young adults.

Keywords: Childhood trauma, Loneliness, Self-esteem, Communication skills.

55-TÜRKİYE’DE YAŞAYAN MÜLTECİ ÇOCUKLARIN İSTİSMARA AÇIK OLDUĞU DURUMLAR

İlayda Hanım Kılıç, Sosyal Çalışmacı, ORCID: 0000-0002-5574-7991

ilayda_kilic98@hotmail.com

Amaç

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’deki mülteci çocukların karşılaştığı istismara açık durumları belirlemek ve bu çocukların karşılaştığı riskleri kapsamlı bir şekilde incelemektir. Ayrıca, bu risklerin azaltılması için çözüm önerileri sunmak da bu araştırmanın hedefidir. İstanbul’un Esenyurt ilçesinde yaşayan 9-15 yaş arası Suriyeli çocukların, eğitim, barınma, sağlık ve ekonomik durumlardaki zorlukları incelenmiş ve çocukların en fazla karşılaştıkları istismara açık olduğu durumlar analiz edilmiştir.

Gereç ve Yöntem

Araştırma, Esenyurt’ta yaşayan 9-15 yaş arası Suriyeli mülteci hanelerinden 20’siyle yapılan derinlemesine görüşmelerle gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerde, bakımverenlerin çocukların yaşam koşullarına ilişkin gözlemleri toplanmış ve nitel içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Ayrıca, bazı bulgular nicel oranlarla desteklenmiştir. Çalışma, mülteci çocukların eğitim, barınma, ekonomik koşullar ve sağlık hizmetlerine erişim gibi temel alanlardaki istismara açık durumlarını vurgulamaktadır.

Bulgular

Araştırma, mülteci çocukların en fazla dil bariyeri (%70), akran zorbalığı (%60), çocuk işçiliği (%40) ve çocuk koruma hizmetlerine erişim eksiklikleri gibi risklerle karşılaştığını ortaya koymuştur. Dil bariyerinin, çocukların okulda dışlanmasına ve eğitime katılımda zorluklar yaşamalarına neden olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, ekonomik yetersizlikler nedeniyle bazı çocukların kayıt dışı iş gücüne dahil edilmesi, onların hem fiziksel hem de duygusal gelişimlerini olumsuz etkilemektedir. Çocukların karşılaştığı bu riskler, onları istismara açık hâle getiren temel unsurlardır.

Sonuç

Mülteci çocuklar, göç sürecinin getirdiği travmaların yanı sıra, Türkiye’deki yapısal eşitsizliklerle de mücadele etmektedir. Bu sorunların çözülmesi için, dil destekli eğitim programları, zorbalıkla mücadele, ekonomik destek ve güçlendirilmiş çocuk koruma hizmetlerine yönelik kapsamlı politikaların uygulanması gerekmektedir. Bu bütüncül yaklaşımlar, mülteci çocukların sağlıklı gelişimlerini ve güvenli yaşamlarını sağlamak için kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci çocuklar, İstismara Açık Durumlar, Çocuk Koruma

55-EXPOSED RISKS OF REFUGEE CHILDREN IN TURKEY

Aim

The aim of this study is to identify the situations in which refugee children in Turkey are exposed to abuse and to comprehensively examine the risks they face. Additionally, the study aims to propose solutions for mitigating these risks. The challenges faced by Syrian children aged 9-15 living in the Esenyurt district of Istanbul, particularly in areas such as education, housing, health, and economic conditions, are explored. The most common situations in which these children are vulnerable to abuse are analyzed.

Methods

The research was conducted through in-depth interviews with 20 Syrian refugee households living in the Esenyurt district, focusing on children aged 9-15. Observations from caregivers about the living conditions of the children were collected, and the data was analyzed using qualitative content analysis. Some findings were also supported by quantitative data. The study highlights the exposure of refugee children to risks in fundamental areas such as education, housing, economic conditions, and access to healthcare.

Findings

The study found that refugee children face significant risks such as language barriers (70%), peer bullying (60%), child labor (40%), and difficulties accessing child protection services. The language barrier was found to result in children being excluded from school and facing difficulties in participation. Furthermore, due to economic constraints, some children were found to be engaged in informal labor, which negatively impacts their physical and emotional development. These risks contribute to the vulnerability of the children, making them more susceptible to abuse.

Conclusion

Refugee children not only deal with the traumas caused by the migration process but also face structural inequalities in Turkey. To address these issues, it is essential to implement comprehensive policies focused on language-supported education programs, bullying prevention, economic support, and strengthened child protection services. These holistic approaches are crucial for ensuring the healthy development and safe lives of refugee children.

Keywords: Refugee children, Exposed Risks, Child Protection

56-SINIR TANIMAYAN ŞİDDET: AFGAN KADINLAR OLGU SUNUMU

Çiğdem Kulak, Psikolog, Yerel ve Sığınmacılar Yardımlaşma Derneği (YSYD), 0009-0007-9001-0198, cigdemkulakk@gmail.com

Büşra Tulumbacı, Uzman Psikolog, Yerel ve Sığınmacılar Yardımlaşma Derneği (YSYD), 0000-0002-4890-6755, busratulumbaci@gmail.com

Giriş-Amaç: Göç, savaş, hastalık ve yoksulluk gibi nedenlere bağlı olarak bireylerin ve grupların başka bir ülkeye kalıcı olarak ikamet etmek amacıyla yaptıkları bir harekettir. Dünyadaki tüm mültecilerin %47'si, sığınmacı ve yerlerinden edilmiş kişilerdir ve bunların %50'sini kadın mülteci ve sığınmacılar, %44'ünü ise 18 yaş altı çocuklar oluşturmaktadır. Bu çalışmada Türkiye'de bulunan mülteci kadınların ve çocukların fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet olgularının fark edilmesi, bu durumlarda sivil toplum kuruluşlarının önemi ve ruh sağlığı alanındaki müdahale programlarına dikkat çekmek amaçlanmıştır.

Gereç- Yöntem: Yerel ve Sığınmacılar Yardımlaşma Derneğine (YSYD) başvuru yapan Afgan mülteci grubundan kadın yararlanıcıların istismar ve şiddet olguları literatür bulguları eşliğinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Olgu Sunumu: 20-48 yaş aralığında olan Afgan kadınlar, göç süreci öncesinde başlayan istismar ve şiddet olgularından bahsetmektedir. Aile içi ve çocuk yaşta evlendirilmeleriyle beraber eşin istismar etmesi ve şiddet uygulama şekliyle devam etmektedir. Danışanlar geçmişte maruz kaldıkları savaş, göç, fiziksel ve psikolojik şiddet deneyimlerine bağlı olarak çeşitli psikolojik ve psikosomatik belirtiler nedeniyle destek talebinde bulunmuşlardır. Başvuru nedenleri arasında depresif duygudurum, sosyal izolasyon, baş ağrıları, unutkanlık, kendine zarar verme düşünceleri, ani öfke patlamaları, yoğun üzüntü ve ağlama atakları yer almaktadır. Müdahale sürecinde, danışanların geçmiş travmatik yaşantılarının etkilerini azaltmaya yönelik bireysel terapi çalışmaları yürütülmüş, duygu düzenleme becerileri ve kaygı yönetimi teknikleri öğretilmiştir. Danışanların sosyal destek ağlarının güçlendirilmesi ve günlük işlevselliklerini artıracak yaşam becerilerinin kazandırılması amacıyla yönlendirici ve güçlendirici çalışmalar yürütülmüştür.

Sonuç: Afgan kadın ve çocukların yaşamış oldukları zorluklar göz önünde bulundurularak sivil toplum alanında ve kamusal alanlarda çalışmalar yapılmalı ve destek programları oluşturulmalıdır. Afgan kadınların travma sonrası tepkilerini anlamalarına ve başa çıkma becerileri geliştirmelerine yönelik kültüre duyarlı psikoeğitim programları sunulmalıdır. Kadınların izolasyonunu azaltacak, aidiyet duygusunu artıracak ve pratik destek sağlayacak sosyal ağlar aktif olarak desteklenmelidir.

Şiddete yönelik farkındalığı arttırmak, dezavantajlı gruplarla da çalışmalarını sürdürülebilir hale getirmek ve yaşanan süreçlerin etkilerini en aza indirmek önemli bir adım olacaktır.

Anahtar Kelime: Göç, Şiddet, Afgan Kadınlar, İstismar

56-VIOLENCE WITHOUT BORDERS: AFGHAN WOMEN CASE REPORT

Çiğdem Kulak, Psikolog, Yerel ve Sığınmacılar Yardımlaşma Derneği (YSYD), 0009-0007-9001-0198, cigdemkulakk@gmail.com

Büşra Tulumbacı, Uzman Psikolog, Yerel ve Sığınmacılar Yardımlaşma Derneği (YSYD), 0000-0002-4890-6755, busratulumbaci@gmail.com

Introduction-Purpose: Migration is a movement made by individuals and groups to permanently reside in another country due to reasons such as war, disease and poverty. 47% of all refugees in the world are refugees and displaced persons, 50% of whom are women refugees and asylum seekers, and 44% are children under the age of 18. This study aims to recognize the physical, sexual and psychological violence cases of refugee women and children in Turkey, to draw attention to the importance of civil society organizations in these cases and intervention programs in the field of mental health.

Materials-Methods: Abuse and violence cases of women beneficiaries from the Afghan refugee group who applied to the Local and Refugee Assistance Association (YSYD) were evaluated in the light of literature findings.

Findings/Case Report: Afghan women between the ages of 20-48 talk about abuse and violence cases that started before the migration process. It continues with the abuse and violence of the spouse, along with being married within the family and at a young age. Clients have requested support due to various psychological and psychosomatic symptoms due to past experiences of war, migration, physical and psychological violence. Reasons for application include depressive mood, social isolation, headaches, forgetfulness, thoughts of self-harm, sudden bursts of anger, intense sadness and crying attacks. During the intervention process, individual therapy studies were conducted to reduce the effects of clients' past traumatic experiences, and emotion regulation skills and anxiety management techniques were taught. Guidance and empowerment studies were conducted to strengthen clients' social support networks and to provide them with life skills that will increase their daily functionality.

Conclusion: Considering the difficulties experienced by Afghan women and children, studies should be conducted in civil society and public areas and support programs should be created.

Culturally sensitive psychoeducation programs should be offered to Afghan women to understand their post-traumatic reactions and develop coping skills. Social networks that will reduce women's isolation, increase their sense of belonging and provide practical support should be actively supported. Raising awareness of violence, making work with disadvantaged groups sustainable and minimizing the effects of the processes experienced will be an important step.

Keywords: Migration, Violence, Afghan Women, Abuse

57-ERGOTERAPİ MÜDAHALESİNİN GELİŞİMSEL KOORDİNASYON BOZUKLUĞU OLAN ÇOCUKLARIN ZORBALIKLA BAŞ ETME VE İSTİSMAR BİLGİ DÜZEYLERİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Barkın Köse, Doç. Dr., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, 0000-0002-2840-3309, barkinkose@gmail.com

Ozan Demirci, Uzm. Erg., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, 0009-0007-6674-8897, erg.ozandemirci@gmail.com

Aslı Kaya, Uzm. Erg., Üsküdar Üniversitesi, 0000-0002-6280-4341, erg.aslikaya@gmail.com

ÖZET

Giriş: Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu (GKB), motor becerilerdeki yetersizlikler ile birlikte sosyal katılım, öz yeterlilik ve akademik işlevsellik gibi alanlarda zorluklara yol açan nörogelişimsel bir bozukluktur. GKB tanısı olan bireyler, zorbalıkla başa çıkma ve istismar konusunda farkındalık geliştirmekte zorluk yaşayabilirler; ergoterapi müdahaleleri bu becerilerin güçlendirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Amaç: Çalışma, ergoterapi müdahale programının, GKB tanılı çocukların zorbalıkla baş etme becerilerine ve cinsel istismarın önlenmesine yönelik bilgi düzeylerine etkisini incelemek amacıyla tasarlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma randomize kontrollü olarak yürütülmüştür. Çalışmaya Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Anketi'ne (DCDQ) göre GKB riski bulunan, dahil etme ölçütlerini karşılayan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 20 birey dahil edilmiştir. Bireyler rastgele bir şekilde çalışma ve kontrol olarak iki gruba ayrılmıştır. Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Anketi'ne (DCDQ) göre çalışmaya katılması uygun bulunan tüm bireylere, zorbalıkla baş etme düzeyinin değerlendirilmesi için Zorbalıkla Baş Etme Ölçeği, istismarı önleme kavramlarına ilişkin bilgi düzeyinin değerlendirilmesi için Çocuklar İçin İstismar Bilgi Ölçeği uygulanmıştır. Çalışma planı gereği çalışma grubuna 4 hafta boyunca haftada 3 seans her seans 45 dakika olarak ergoterapi

müdahalesi uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise herhangi bir müdahale gerçekleştirilmemiştir. 4 haftalık sürecin sonunda Zorbalıkla Baş Etme Ölçeği ve Çocuklar İçin İstismar Bilgi Ölçeği yeniden uygulanmıştır.

Bulgular: Ergoterapi programına dahil edilen çocukların müdahale öncesi ve sonrası Zorbalıkla Baş Etme Ölçeği ve Çocuklar İçin İstismar Bilgi Ölçeği sonuçları incelendiğinde; ölçeklerin tüm alt testlerinde ve toplam puanlarında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Kontrol grubunda bulunan çocukların ilk ve son değerlendirmeleri incelendiğinde; ölçeklerin toplam puanlarında ve alt testlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Ergoterapi müdahalesinin GKB olan çocukların zorbalıkla baş etme becerilerini ve cinsel istismarın önlenmesine yönelik bilgi düzeylerini geliştirmekte etkili bir yöntem olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi, Zorbalıkla Baş Etme, İstismar Bilgi Düzeyi, Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu

57-INVESTIGATING THE EFFECT OF OCCUPATIONAL THERAPY INTERVENTION ON BULLYING COPING SKILLS AND ABUSE KNOWLEDGE LEVELS IN CHILDREN WITH DEVELOPMENTAL COORDINATION DISORDER

Barkın Köse, Doç. Dr., University of Health Sciences, 0000-0002-2840-3309, barkinkose@gmail.com

Ozan Demirci, Uzm. Erg., University of Health Sciences, 0009-0007-6674-8897, erg.ozandemirci@gmail.com

Aslı Kaya, Uzm. Erg., Üsküdar University, 0000-0002-6280-4341, erg.aslikaya@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Developmental Coordination Disorder (DCD) is a neurodevelopmental disorder that causes difficulties in areas such as social participation, self-efficacy, and academic functioning, in addition to deficits in motor skills. Individuals with DCD may have difficulty coping with bullying and developing awareness of abuse. Occupational therapy interventions play an important role in enhancing these skills.

Objective: The study aimed to examine the effect of an occupational therapy intervention program on bullying coping skills and knowledge about the prevention of sexual abuse in children with DCD.

Materials and Methods: The study was designed as a randomized controlled trial. It included 20 individuals at risk for DCD, as determined by the Developmental Coordination Disorder Questionnaire (DCDQ), who met the inclusion criteria and agreed to participate. Participants were randomly assigned to either the study group or the control group. All participants completed the

Coping with Bullying Scale to assess bullying coping skills and the Child Abuse Knowledge Scale to evaluate their understanding of abuse prevention concepts. According to the study protocol, the study group received occupational therapy intervention three times a week for 45 minutes per session over four weeks. The control group received no intervention. At the end of the four weeks, both scales were administered again.

Results: An analysis of the Coping with Bullying Scale and Child Abuse Knowledge Scale scores before and after the intervention in the study group revealed statistically significant improvements in all subtests and total scores ($p < 0.05$). In contrast, no statistically significant differences were found in the control group's scores ($p > 0.05$).

Conclusion: Occupational therapy interventions were found to be an effective method for improving bullying coping skills and increasing knowledge about sexual abuse prevention in children with DCD.

Keywords: Occupational Therapy, Bullying Coping Skills, Abuse Knowledge, Developmental Coordination Disorder

58-ARKEOLOJİK İSKELET KALINTILARINDAKİ ÇOCUK İSTİSMARI BULGULARININ ADLİ ANTROPOLOJİK AÇIDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Esin AĞÜL KALKAN

ORCID: 0000-0002-7045-5401

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, ÇANAKKALE

Amaç: Çocuk istismarı insanlık tarihi kadar eski bir sorundur. Arkeolojik kazılarda ele geçirilen çocuk iskeletlerindeki travmatik bulguların, çocuk istismarı açısından tanımlanması, birçok disiplin açısından çok önemlidir. Bu nedenle bu çalışmada, arkeolojik alanlarda ele geçirilen çocuk iskeletlerindeki travmatik değişimler, fiziksel istismar açısından ve adli antropolojik perspektif ile tartışılacaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, Google Akademik veritabanı üzerinden literatür taraması yapıldı. Literatür taramasının gerekçesi, çocuk istismarının biyoarkeolojik ve adli antropolojik boyutu hakkındaki adli tıp çalışmalarının sayısının son derece az olmasıdır. Anahtar kelimeler olarak, "forensic anthropology", "child abuse", "physical abuse", "archaeology", "skeletal", "bone", "remain" kelimeleri kullanıldı. İngilizce ve Türkçe literatür tarandı. Arkeolojik alanlardaki çocuk iskeletlerine ait kemikler üzerinde, makroskopik inceleme, radyolojik veya histolojik inceleme ya da bazı elementlerin kimyasal analizi yapılmış olan araştırmalar, derleme kapsamına dahil edildi.

Bulgular: Arkeolojik alanlardaki çocuk iskeletlerini çocuk istismarı açısından ele alan araştırmalar oldukça nadirdir. Bu araştırmalarda, kemiklerin makroskopik incelemesinde birden fazla travma bulgusu olup olmadığı, radyolojik ve histolojik incelemede travma ve iyileşme belirtileri ile bazı elementlerin kimyasal analizi sonucunda beslenme ve metabolik süreçlerin tartışıldığı saptandı.

Sonuç: Arkeolojik çocuk iskeletlerinde çocuk istismarı göstergesi olan bazı travmatik değişimler, histopatolojik bulgular ya da kimyasal ve toksikolojik bulgular; bu konuda uzmanlaşmış olan adli antropologlar tarafından tanımlanmalıdır. Bulguların atlanmaması ve doğru tanımlanması için, biyoarkeoloji ve adli antropoloji perspektifinden bakış ve disiplinler arası yaklaşım önemlidir.

Anahtar Kelimeler: adli antropoloji, çocuk istismarı, arkeoloji, iskelet, kemik, kalıntı

58-FORENSIC ANTHROPOLOGICAL PERSPECTIVE OF CHILD ABUSE FINDINGS IN ARCHAEOLOGICAL SKELETAL REMAINS

Esin AKGÜL KALKAN

ORCID: 0000-0002-7045-5401

Department of Forensic Medicine, Faculty of Medicine, Çanakkale Onsekiz Mart University

Objective: Child abuse is a problem as old as human history. The identification of traumatic findings in child skeletons found in archaeological excavations in terms of child abuse is very important for many disciplines. Therefore, in this study, traumatic changes in child skeletons found in archaeological sites will be discussed in terms of child abuse and forensic anthropological perspective.

Materials and Methods: In this study, a literature review was conducted through the Google Scholar database. The rationale for the literature review is that the number of forensic studies on the bioarchaeological and forensic anthropological aspects of child abuse is extremely low. The words “forensic anthropology”, “child abuse”, “physical abuse”, “archaeology”, “skeletal”, “bone”, “remain” were used as keywords. English and Turkish literature was reviewed. Studies in

which macroscopic examination, radiological or histological examination or chemical analysis of some elements were performed on the bones of child skeletons from archaeological sites were included in the scope of the review.

Results: Research on child skeletons from archaeological sites in terms of child abuse is quite rare. In these studies, macroscopic examination of the bones revealed the presence of multiple trauma findings, radiologic and histologic examination revealed signs of trauma and healing, and chemical analysis of some elements revealed nutritional and metabolic processes.

Conclusion: Some traumatic changes, histopathological findings or chemical and toxicological findings that are indicative of child abuse in archaeological child skeletons should be identified by forensic anthropologists specialized in this field. An interdisciplinary approach from the perspectives of bioarchaeology and forensic anthropology and an interdisciplinary approach are important for the correct identification and identification of findings.

Keywords: forensic anthropology, child abuse, archaeology, skeleton, bone, remains

59-EVDE BAŞLAYAN MÜCADELE: ÇOCUKLUKTA ŞİDDET, İHMAL VE CİNSEL KİMLİK GELİŞİMİ

Malik Emir Koçhan / Psikolog, Acıbadem Mehmet Aydınlar Üniversitesi / 0009-0009-6445-4849, malikemirkochan@gmail.com

Özet

Çocuk istismarı ve ihmali, çocukların fiziksel, duygusal, bilişsel ve sosyal gelişim süreçlerini derinden zedeleyen, çok yönlü ve yaygın bir sorundur. Çoğu zaman aile içinde, bakım veren kişiler tarafından gerçekleşen bu ihlaller; çocuğun güvenlik, sevgi, saygı ve aidiyet duygusunu kırarak yaşam boyu süren psikolojik yaralar bırakmaktadır. Çocukluk dönemi, bireylerin psikolojik ve sosyal gelişimleri açısından kritik bir evredir. Aile içi şiddet, ihmali ve olumsuz aile dinamikleri, bu dönemdeki bireylerin kimlik gelişimini derinden etkileyebilmektedir. Özellikle ebeveyn çatışmaları ve sözlü şiddet, çocuğun kendilik algısını ve cinsiyet kimliğini şekillendiren önemli faktörlerdir. Fiziksel ya da cinsel şiddet kadar duygusal istismar ve özellikle ihmali de çocuk üzerinde geri dönüşü zor olan gelişimsel hasarlara yol açar. İhmalin görünmezliği, toplumsal ve mesleki farkındalık eksikliğiyle birleştiğinde, mağdur çocukların yıllarca tespit edilememesine

neden olabilmektedir. Bu durum yalnızca bireyin değil, gelecekteki toplumsal yapının da sağlığını tehdit etmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, aile içi şiddet ve travmaların, çocukların cinsiyet kimliği ve cinsel yönelim gelişimi üzerindeki etkilerini incelemektir. Ayrıca, bu tür travmaların uzun vadede bireylerin psikososyal iyilik halleri üzerindeki yansımalarını ortaya koymaktır.

Gereç ve yöntem: Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemi kullanılarak, 19 yaşındaki bireyin yaşam öyküsü ve psikososyal gelişimi derinlemesine incelenmiştir. Vaka çalışması yaklaşımıyla bireyin çocukluk dönemindeki aile içi şiddet, cinsiyet kimliği ve cinsel yönelim değişim süreçleri analiz edilmiştir. Veriler, bireyin deneyimlerine dayalı görüşmeler ve gözlemler yoluyla toplanmış, içerik analiziyle değerlendirilmiştir.

Bulgular: 19 yaşındaki erkek çocuğunun 11 yaşından itibaren süren sözlü şiddet ve aile içi çatışmalar sonucu psikolojik travmalar yaşadığını göstermektedir. Annesinin sürekli babasını eleştirmesi, çocuğun babasıyla olan ilişkisini koparmasına ve kimlik karmaşası yaşamasına yol açmıştır. Çocuk, cinsiyet kimliğini değiştirme isteğiyle, annesinin "bu evin babasıym" söylemlerine karşılık olarak kadın kimliğini benimsemiştir. Madde kullanımı ve cinsel kimlik arayışı, ailesindeki olumsuz deneyimlerin bir sonucu olarak gelişmiş, birey sokakta yaşamaya ve kimlik mücadelesine devam etmiştir. Bu durum, çocukluk travmalarının kimlik gelişimi üzerindeki uzun vadeli etkilerini ortaya koymaktadır.

Sonuç: Bu çalışma, aile içi şiddet ve travmaların, bireylerin cinsiyet kimliği ve cinsel yönelim gelişiminde önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Erken yaşta yaşanan olumsuz deneyimlerin, bireylerin kimlik arayışını ve toplumsal ilişkilerini şekillendirdiği görülmüştür. Sonuç olarak, çocukluk travmalarının uzun vadede psikolojik ve davranışsal sorunlara yol açabileceği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, İhmal, Şiddet, Kimlik arayışı

59-THE STRUGGLE THAT BEGİNS AT HOME: CHILDHOOD VİOLENCE, NEGLECT, AND THE DEVELOPMENT OF GENDER İDENTİTY

Malik Emir Koçhan / Psychologist, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University / 0009-0009-6445-4849, malikemirkochan@gmail.com

Abstract

Child abuse and neglect are complex and widespread issues that profoundly impair children's physical, emotional, cognitive, and social development. These violations, often occurring within the family and perpetrated by caregivers, disrupt a child's sense of safety, love, respect, and belonging, leading to long-lasting psychological scars. Childhood is a critical period for psychological and social development. Domestic violence, neglect, and negative family dynamics can significantly impact identity formation during this stage. In particular, parental conflict and verbal abuse are key factors shaping a child's self-concept and gender identity. Emotional abuse

and especially neglect—though less visible than physical or sexual abuse—can result in developmental damage that is difficult to reverse. The invisibility of neglect, compounded by social and professional unawareness, often delays identification of child victims for years. This issue not only affects individuals but also threatens the well-being of future social structures

Aim: This study aims to examine the impact of domestic violence and trauma on the development of children's gender identity and sexual orientation. It also explores the long-term effects of such trauma on individuals' psychosocial well-being.

Materials and Methods: Using a qualitative research design, this study conducts an in-depth case analysis of a 19-year-old individual's life history and psychosocial development. A case study approach is used to analyze childhood experiences of domestic violence, gender identity, and the process of sexual orientation development. Data were collected through interviews and observations based on the participant's lived experiences, and analyzed using content analysis.

Results: The findings reveal that the 19-year-old male experienced psychological trauma resulting from verbal abuse and family conflict beginning at age 11. The mother's constant criticism of the father led the child to sever emotional ties with him and experience identity confusion. In response to his mother's statement, "You are the man of this house," the child adopted a female identity. Substance use and the search for sexual identity developed as outcomes of negative family experiences. The individual eventually lived on the streets while continuing to struggle with identity. These findings illustrate the long-term impact of childhood trauma on identity development.

Conclusion: This study reveals that domestic violence and childhood trauma play a significant role in shaping individuals' gender identity and sexual orientation. Adverse early-life experiences have been shown to influence identity formation and social relationships. In conclusion, childhood trauma can lead to long-term psychological and behavioral issues.

Keywords: Child abuse, Neglect, Violence, Identity exploration

60-ADLİ BOTANİK UYGULAMALARINDA FİTOLİT VE POLEN KANITLARI: POTANSİYEL, SINIRLILIKLAR VE TÜRKİYE'DE DURUM

Elif ŞAHİN-KARAÇAM, Sosyolog, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı, ORCID ID: 0009-0005-7698-2519, sahin.elif@hotmail.com.tr

ÖZET

Giriş: Adli botanik, fitolit, polen, diatom ve bitki parçaları gibi bitki temelli materyallerin ceza soruşturmalarında iz delili olarak kullanımını inceleyen disiplinler arası bir bilim dalıdır. Bu çalışma, mikroskobik bitkisel kalıntıların – özellikle fitolit ve polenlerin – adli değeri, kullanım potansiyeli ve hem uluslararası hem de Türkiye bağlamındaki sınırlılıklarını değerlendirmektedir.

Amaç: Bu çalışma, adli botanik alanında özellikle fitolit ve polen gibi mikroskobik bitki kalıntılarının adli delil olarak taşıdığı potansiyeli ve sınırlılıklarını ortaya koymayı; uluslararası örneklerle destekleyerek Türkiye’deki mevcut durumu değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Literatür taraması yöntemiyle uluslararası vaka analizleri incelenmiş; polen, fitolit ve diğer mikroskobik bitki izlerinin olay yeri incelemelerinde nasıl kullanıldığı değerlendirilmiştir. Ayrıca Türkiye’deki uygulama kapasitesi ve eksiklikler betimleyici olarak ele alınmıştır.

Bulgular: Kuzey İtalya’da bir şüphelinin ayakkabısındaki polenlerin yalnızca kurbanın gömüldüğü bölgede bulunması; Avustralya’da bir kürekteki toprağın, gömü alanıyla birebir eşleşmesi ve Yeni Zelanda’da araçtan elde edilen polenlerin olay yeri tespitinde kullanılması, bu tür kanıtların güçlü bağlayıcılığını ortaya koymuştur. Türkiye’de ise adli botanik veri tabanlarının, uzman insan gücünün ve laboratuvar desteğinin eksik olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Fitolit ve polenler gibi mikroskobik deliller, olay yeri ile fail arasında coğrafi bağ kurmada değerlidir. Türkiye’nin biyolojik çeşitliliği, bu alanda özgün veri üretimine imkân tanımaktadır. Bu bağlamda adli botanikğin geliştirilmesi için referans koleksiyonlar, eğitim programları ve validasyon çalışmaları gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Adli botanik, fitolit, polen, adli ekoloji, olay yeri delili

60-PHYTOLITH AND POLLEN EVIDENCE IN FORENSIC BOTANY APPLICATIONS: POTENTIAL, LIMITATIONS, AND THE SITUATION IN TURKEY

Elif ŞAHİN-KARAÇAM, Sociologist, Acıbadem University Forensic Sciences Master's Program, ORCID ID: 0009-0005-7698-2519, sahin.elif@hotmail.com.tr

ABSTRACT

Introduction: Forensic botany is a multidisciplinary branch of forensic science that involves the use of plant-based materials as evidence in criminal investigations. Plant traces such as pollen, phytoliths, seeds, leaves, twigs, and diatoms found at crime scenes may serve to establish spatial and physical connections between the suspect, the victim, and the scene. Microscopic plant remains, especially pollen and phytoliths, are highly resistant to environmental degradation and can retain their forensic value over extended periods. These properties make them valuable indicators for linking individuals to specific geographical locations. Numerous cases in the international literature demonstrate the evidential value of botanical traces. However, forensic botany remains underutilized in Turkey. The field faces challenges such as limited laboratory infrastructure, a shortage of trained experts, the absence of national reference databases (e.g., phytolith and pollen atlases), and a lack of standardized validation protocols. Additionally, the admissibility of botanical evidence in judicial processes is not yet firmly established. This study aims to assess the forensic potential of microscopic plant traces—particularly phytoliths and pollen—through selected international case examples, and to analyze the current state of forensic botany in Turkey. Based on the findings, the paper offers practical recommendations to promote the development and institutional recognition of forensic botany in the country.

Objective: This study aims to explore the forensic potential and limitations of microscopic botanical remains—particularly phytoliths and pollen—supported by international case studies, and to evaluate the current state of forensic botany in Turkey.

Materials and Methods: A literature review was conducted to examine global case examples involving the use of phytoliths, pollen, and other microscopic botanical traces in crime scene investigations. A descriptive evaluation of Turkey's forensic infrastructure and institutional gaps was also included.

Findings: In Northern Italy, pollen on a suspect's shoe was found to match vegetation only present at the burial site. In Australia, soil on a spade matched a quarry where two bodies were later recovered. In New Zealand, pollen evidence linked a vehicle to an undisclosed crime scene. In contrast, Turkey lacks reference databases, qualified personnel, and laboratory infrastructure in forensic botany.

Conclusion: Microscopic botanical evidence such as phytoliths and pollen can establish spatial links between suspects and crime scenes. Given Turkey's rich biodiversity, the country holds strong potential for original data production in this field. Advancing forensic botany requires national reference collections, specialized training, and validation studies.

Keywords: Forensic botany, phytolith, pollen, forensic ecology, trace evidence

61-ÇOCUĞUN CİNSEL İSTİSMARINDA ÇOCUĞUN BEYANININ DELİL NİTELİĞİ: YARGITAY 9. CEZA DAİRESİ KARARLARI IŞIĞINDA BİR DEĞERLENDİRME (2023-2025)

Simge KALKAN, Avukat, Şiddeti Önleme ve Rehabilitasyon Derneği-İMDAT, 0002-3541-7503, av.simgemurat@gmail.com

0009-

ÖZET

Giriş

Çocuğun cinsel istismarı, ortaya çıkması ve tespit edilmesi açısından oldukça hassas ve zor bir suç türü olup, bu davalarda bazen tek delil çocuğun beyanı olabilmektedir. Bu da, istismar olayı ile ilgili çocuğun beyanı dışında başka delillerin olmadığı durumlarda, maddi gerçeğin ortaya çıkarılması için çocuğun beyanının yargı organları nezdinde nasıl değerlendirildiği sorusunu akıllara getirmektedir.

Amaç, Gereç ve Yöntem

Bu çalışmada, 01.01.2023-01.01.2025 tarihleri arasında Yargıtay 9. Ceza Dairesi tarafından çocuğun cinsel istismarı suçuna ilişkin verilen ve çocuğun beyanına dayanan kararlar incelenmiştir. Bu inceleme, kamuya açık 42 karar üzerinden yapılmıştır. Bu kararlarda çocuğun beyanının tek delil olduğu ya da diğer delillerle desteklenip desteklenmediği, çoğunluk kararına karşı oy olup olmadığı, karşı oy varsa gerekçesinin içeriği incelenerek, Yargıtay'ın çocuğun beyanının delil olarak değerlendirilmesine ilişkin yaklaşımının ortaya konulması amaçlanmış olup, çocuğun beyanına yönelik delil değerlendirme kriterlerinin neler olduğu ve bu konuda içtihat birliği olup olmadığı araştırılmıştır.

Bulgular

Bu çalışma kapsamında incelenen mevcut Yargıtay kararlarında çocuğun beyanının nasıl değerlendirilmesi gerektiğine ilişkin dikkate alınan bazı kriterler bulunmakla birlikte; yerleşik ve sistematik bir yaklaşım olmadığı, çoğu kararda çocuğun beyanının değerlendirilmesine ilişkin çoğunluğun tam aksi yönde karşı oyların da bulunduğu ve hakimlerin öznel değerlendirmelerinin belirleyici olduğu görülmektedir.

Sonuç

Çocuğun beyanının delil niteliği bakımından daha öngörülebilir, objektif ve çocuk haklarını esas alan bir standart oluşturulması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu sayede uygulamada yeknesaklığın ve içtihat birliğinin tam anlamıyla sağlanması gerekmektedir. Hem maddi gerçeğin ortaya çıkması ile adaletin sağlanması hem de adalet sistemi içerisinde çocuğun yüksek yararının gözetilmesi ile adalet sistemine olan güveninin zedelenmemesi açısından bu beyanların bilimsel temelli ve multidisipliner bir yaklaşımla belirli bir standart çerçevesinde değerlendirilmesi büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocukların Cinsel İstismarı, Çocuğun Beyanı, Delil Değerlendirmesi, Yargıtay Kararları, İçtihat Birliği

61-THE EVIDENTIARY VALUE OF THE CHILD'S STATEMENT IN CHILD SEXUAL ABUSE: AN EVALUATION IN LIGHT OF THE DECISIONS OF THE 9TH CRIMINAL CHAMBER OF THE COURT OF CASSATION (2023-2025)

Simge KALKAN, Lawyer, Association for the Prevention and Rehabilitation of Violence (İMDAT), 0009-0002-3541-7503, av.simgemurat@gmail.com

ABSTRACT

Introduction

Child sexual abuse is a very sensitive and difficult crime to detect and in these cases, the only evidence may sometimes be the child's statement. This raises the question of how the child's statement is evaluated by the judicial bodies in order to reveal the material truth in cases where there is no other evidence other than the child's statement regarding the abuse incident.

Purpose, Materials and Methods

This study examines the decisions made by the 9th Criminal Chamber of the Court of Cassation between 01.01.2023 and 01.01.2025 regarding the crime of child sexual abuse and based on the child's statement. This review was conducted on 42 publicly available decisions. In these decisions, it was aimed to reveal the Court of Cassation's approach to the evaluation of the child's statement as evidence by examining whether the child's statement was the only evidence or whether it was supported by other evidence, whether there was a vote against the majority decision, and if there was a vote against, the content of the reasoning, and to investigate what the criteria for evaluating the child's statement as evidence were and whether there was a consensus of case law on this issue.

Findings

Although there are some criteria taken into consideration in the existing Court of Cassation decisions examined within the scope of this study regarding how the child's statement should be evaluated; it is seen that there is no established and systematic approach, that in most decisions there are dissenting votes in the exact opposite direction of the majority regarding the evaluation of the child's statement, and that the subjective evaluations of the judges are decisive.

Result

In terms of the evidentiary nature of the child's statement, it is necessary to establish a more predictable, objective and child rights-based standard. In this way, uniformity and jurisprudence must be fully ensured in practice. It is of great importance that these statements are evaluated within a certain standard framework with a scientific basis and a multidisciplinary approach, both in order to ensure justice by revealing the material truth and to ensure that the child's best interests are observed within the justice system and that trust in the justice system is not damaged.

Keywords: Child Sexual Abuse, Child's Statement, Evidence Evaluation, Court of Cassation Decisions, Jurisprudence Union

62-ÇOCUKLUK DÖNEMİ TRAVMALARININ FLÖRT ŞİDDETİNİN OLUŞUMUNDAKİ ROLÜ: AİLE İÇİ ŞİDDET DENEYİMİNİN UZUN VADELİ ETKİLERİ

Busenaz KAYA, Hukuk Fakültesi Öğrencisi, MEF Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, İstanbul, Türkiye, ORCID ID 0009-0001-3047-785X, kayabus@mef.edu.tr

GİRİŞ

Çocukluk döneminde aile içi şiddete maruz kalmak, bireylerin ilerleyen yaşlarda romantik ilişkilerinde şiddet mağduru ya da faili olma riskini etkileyen önemli bir faktördür. Literatürde, erken yaşta yaşanan travmatik deneyimlerin bireyin sosyal etkileşimleri üzerinde uzun vadeli etkiler yarattığı belirtilmiştir. Bu araştırma, çocuklukta aile içi şiddete maruz kalmanın flört ilişkilerinde şiddet döngüsüne katılım üzerindeki etkisini incelemeyi hedeflemektedir.

ARAŞTIRMA VE BULGULAR

Bu çalışmada, 18-25 yaş aralığındaki 160 genç yetişkinden çevrim içi anket yoluyla veri toplanmıştır. Anket, katılımcıların çocukluk döneminde maruz kaldıkları aile içi şiddet deneyimleriyle, ilerleyen yaşlarda flört ilişkilerinde şiddete maruz kalma veya şiddet uygulama eğilimleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır.

Katılımcıların %50,6'sı çocukluk döneminde aile içi şiddete maruz kaldıklarını belirtmiştir. Bu grubun %26,8'i yalnızca psikolojik şiddete, %1,87'si yalnızca fiziksel şiddete, %21,8'i ise hem fiziksel hem de psikolojik şiddete maruz kalmıştır.

Aile içi psikolojik şiddete maruz kalan katılımcıların %88,3'ü flört ilişkilerinde en az bir tür şiddete maruz kaldığını; %79,1'i ise partnerine en az bir tür şiddet uyguladığını belirtmiştir. Yalnızca fiziksel şiddete maruz kalanların tamamı flört ilişkilerinde psikolojik şiddete maruz kaldığını ifade etmiş; bu grubun %33,3'ü partnerine psikolojik şiddet uyguladığını bildirmiştir. Hem psikolojik hem fiziksel şiddete maruz kalan katılımcıların %74,2'si flört ilişkilerinde en az bir tür şiddetin mağduru olmuş; %77,1'i ise partnerine en az bir tür şiddet uyguladığını belirtmiştir.

Aile içinde herhangi bir şiddet türüne maruz kalmadığını belirten katılımcıların ise %68,3'ü flört ilişkilerinde en az bir tür şiddete maruz kaldığını; %49,3'ü partnerine en az bir tür şiddet uyguladığını ifade etmiştir.

SONUÇ

Araştırma bulguları, çocukluk döneminde aile içi şiddete maruz kalmanın, bireylerin flört ilişkilerinde şiddet mağduru ve faili olma riskini önemli ölçüde artırdığını göstermektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Flört şiddeti, aile içi şiddet, şiddet, flört, çocukluk çağı travmaları
62-THE IMPACT OF TRAUMAS IN EARLY LIFE ON DATING VIOLENCE DEVELOPMENT: LONG-LASTING EFFECTS OF EXPERIENCING DOMESTIC VIOLENCE

Busenaz KAYA, Law Student, MEF University, Faculty of Law, Istanbul, Türkiye
ORCID ID 0009-0001-3047-785X, kayabus@mef.edu.tr

INTRODUCTION

Childhood exposure to domestic violence is one of the most important variables that enhances the likelihood of an individual becoming either a perpetrator or victim of violence in later romantic relationships. Literature at hand attests to the fact that early traumatic experiences leave lasting impressions on social interaction. The objective of this study is to examine how childhood exposure to domestic violence facilitates the transmission of violence within dating relationships.

RESEARCH AND FINDINGS

The study collected data from 160 young-adult aged between 18 and 25 years via an online survey. The survey aimed at exploring the relationship between histories of domestic violence exposure as children and subsequent exposure to or perpetration of dating relationship violence.

Among participants, 50.6% had a history of childhood exposure to domestic violence. Of these, 26.8% had witnessed only psychological violence, 1.87% only physical violence, and 21.8% both. Among those exposed to psychological violence, 88.3% were victimized by at least one violence type in their dating relationships, and 79.1% reported having perpetrated at least one. All of those victimized by physical violence only reported psychological victimization in dating, and 33.3% reported perpetration of it. Among those exposed to both, 74.2% were victims of dating violence, and 77.1% were perpetrators.

Even among participants with no background of childhood exposure to domestic violence, 68.3% had been exposed to at least one form of dating violence, and 49.3% had perpetrated at least one form.

CONCLUSION

The results indicate that exposure to domestic violence in childhood greatly raises the risk of experiencing and being engaged in dating violence at subsequent stages of life.

KEYWORDS: Dating violence, domestic violence, violence, dating, childhood trauma

63-ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİNİ ÖNLEME ÇALIŞMALARI: GÜNCEL LİTERATÜRDE TÜRKİYE VE ULUSLARARASI UYGULAMALARIN İNCELENMESİ

Merve Karaburun, Dr. Öğr. Üyesi, Bursa Teknik Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji Bölümü, 0000-0002-4589-5069, merve.karaburun@btu.edu.tr

Aleyna Aydoğdu, Yüksek Lisans Öğrencisi, Bursa Teknik Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji Anabilim Dalı, 0009-0006-1645-4244, aleynaaydogdu27@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, son beş yıl içinde Türkiye ve farklı kültürlerde yapılan çocuk istismarı ve ihmali önlemeye yönelik uygulamaların literatür taraması yoluyla incelenmesidir. Çalışma ile, çocuk istismarı ve ihmalinin önlenmesine yönelik etkin stratejilerin ve programların belirlenmesi ve mevcut araştırmaların bulgularını değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Bu derleme çalışmasında, çocuk istismarı ve ihmalinin önlenmesine yönelik programlara odaklanan uygulama temelli çalışmalar incelenmiştir. Google Scholar, PubMed, ScienceDirect, Scopus ve ULAKBİM gibi akademik veri tabanları kullanılarak gerçekleştirilen literatür taramasında, “child maltreatment prevention”, “child sexual abuse programs”, “Türkiye çocuk istismarı önleme” ve “çocuk istismarı önleme programları” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. 2019–2024 yılları arasında yayımlanmış ve önleyici müdahale ya da eğitim programlarını içeren Türkçe ve İngilizce bilimsel çalışmalar derlemeye dahil edilmiştir.

Bulgular: Okul temelli müdahaleler, özellikle 8 yaş ve üzeri çocuklarda, üçten fazla oturum içeren programlarla daha etkili bulunmuştur. Türkiye’de yapılan çalışmalar, okul öncesi dönemde yaşa uygun içeriklerle yapılandırılmış programların çocukların kendini koruma becerilerini anlamlı şekilde artırdığını göstermektedir. Ebeveyn katılımının, çocukların istismardan korunma becerilerini pekiştirmede kritik bir rol oynadığı vurgulanmaktadır. Teknoloji destekli programlar, dijital platformlar aracılığıyla erişilebilir eğitimler sunarak etkili sonuçlar elde etmektedir ve bu yaklaşımın Türkiye’de henüz yaygınlaşmamış olduğu ifade edilmektedir. Profesyonellere yönelik eğitimlerin ise sağlık çalışanlarının çocuk istismarını tanıma becerilerini önemli ölçüde artırdığı gösterilmiştir.

Sonuç: Çocuk istismarı ve ihmali önleme programlarının etkinliği için bütüncül bir yaklaşım gereklidir; çocuk, aile, okul ve profesyonellerin birlikte çalışması önemlidir. Programlar uzun süreli ve yapılandırılmış olmalı, özellikle çok oturumlu müdahaleler daha etkili sonuçlar

vermektedir. Ayrıca, dijital araçların entegrasyonu, erişim kolaylığı sağlamak ve etkileşimi artırmak adına büyük önem taşımaktadır. Türkiye’de ise veri eksikliği ve uzunlamasına araştırmalardaki eksiklik nedeniyle, önleme programlarının uzun vadeli etkileri henüz yeterince bilinmemektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk istismarı, çocuk ihmal, önleme, derlem

63-CHILD ABUSE AND NEGLECT PREVENTION INTERVENTIONS: A REVIEW OF CURRENT LITERATURE ON NATIONAL AND INTERNATIONAL PRACTICES

Objective: The aim of this study is to examine the practices implemented in Turkey and other cultures in the last five years to prevent child abuse and neglect through a literature review. The study aims to determine effective strategies and programs for preventing child abuse and neglect and to evaluate the findings of existing research.

Material and Methods: In this review, application-based studies focusing on programs to prevent child abuse and neglect were examined. In the literature review conducted using academic databases such as Google Scholar, PubMed, ScienceDirect, Scopus and ULAKBİM, the keywords "child maltreatment prevention", "child sexual abuse programs", "Turkey child abuse prevention" and "child abuse prevention programs" were used. Scientific studies in Turkish and English, published between 2019 and 2024 and containing preventive interventions or training programs, were included in the compilation.

Results: School-based interventions that include more than three sessions have been found to be effective, especially for children aged 8 and above. Studies conducted in Türkiye show that programs structured with age-appropriate content in the preschool period significantly increase children’s self-protection skills. It is emphasized that parental involvement plays a critical role in reinforcing children’s skills to protect themselves from abuse. Technology-supported programs achieve effective results by providing accessible training through digital platforms, and it is stated that this approach has not yet become widespread in Turkey. It has been shown that training for professionals significantly increases the skills of health workers to recognize child abuse.

Conclusion: An integrated approach is necessary for the effectiveness of child abuse and neglect prevention programs; it is important for the child, family, school and professionals to work together. Programs should be long-term and structured, especially multi-session interventions provide more effective results. In addition, the integration of digital tools is of great importance in order to provide ease of access and increase interaction. In Turkey, the long-term effects of prevention programs are not yet sufficiently known due to lack of data and longitudinal studies.

Keywords: child abuse, child neglect, prevention, review

64-AİLE İÇİ ŞİDDET VE ŞİDDET AKTARIMI

Altay Ferit Kazdal, Hukuk Fakültesi Öğrencisi, MEF Üniversitesi, 0009-0003-7668-7750, kazdala@mef.edu.tr

BİLDİRİ ÖZETİ

Giriş: Bu çalışmanın amacı, aile içi şiddetin nedenleri arasında gösterilen; çocukluk döneminde aile içi şiddete maruz kalma veya şahit olma ile ileriki yaşlarda kendi ailesine şiddet uygulama arasındaki ilişkiyi ve şiddete maruz kalan veya şahit olan çocukların ileriki yaşlarda şiddete olan yatkınlığının nasıl önlenebileceğini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Aile içi şiddet ve şiddete tanık/maruz olan çocukların şiddete eğilimli olma düzeyler ile ilgili literatür taraması yapıldı. Özellikle ailesinde şiddet içeren bir davranışa maruz kalan çocukların davranışları üzerine yapılmış araştırmalar incelendi.

Bulgular: Sosyal Öğrenme Teorisine göre, insanlar küçük yaşlarda öğrendikleri ya da şahit oldukları her davranış gibi şiddet içeren davranışları da öğrenirler, onları modeller ve taklit ederler. Çocukların özellikle kendilerini emniyette hissetmeleri gereken evde, anne ve baba veya ebeveyn olma özelliğini taşıyan kişiler arasındaki şiddete şahit olmaları onların duygusal gelişimleri üzerinde olumsuz yönde önemli etkiler yapar. Yetişkinler çocukluk dönemlerinde öğrendikleri bu şiddet içeren davranışları daha çok bir sorun çözme metodu olarak kullanırlar.

Sonuç: Aile içinde şiddeti doğuran pek çok neden vardır. Birçok sosyal hadise gibi aile içi şiddet ve çocuğa karşı şiddet tek bir nedenle açıklanamamaktadır. Her bir neden uygulanan şiddete belli oranda etki etmektedir. Aile içindeki şiddet, ancak bütün bu nedenler aynı anda göz önünde bulundurularak açıklanabilir. Sosyal Öğrenme Teorisi de bu nedenlerden biri olan çocukken aile içinde şiddete tanık olma veya şiddete maruz kalma ile sonraki dönemde şiddete başvurma arasındaki ilişkiyi açıklamaya çalışmaktadır. Akademik çalışmalar çoğunlukla çocuğun aile içinde şiddet görmesiyle sonraki yıllarda kendi ailesine şiddet uygulaması arasında ya da şiddet mağduru olması arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Çocuk, Aile İçi Şiddet, Modelleme, Sosyal öğrenme teorisi

64-DOMESTIC VIOLENCE AND VIOLENCE TRANSMISSION

*Altay Ferit Kazdal, Law Faculty Student, MEF University, 0009-0003-7668-7750,
kazdala@mef.edu.tr*

ABSTRACT

Introduction: The aim of this study was to examine the relationship between being exposed to or witnessing domestic violence in childhood and perpetrating violence against one's own family at a later age, which is shown among the causes of domestic violence, and how to prevent the predisposition of children exposed to or witnessing violence to violence at a later age.

Materials and Method: A literature review was conducted on domestic violence and the level of violence tendency of children who witnessed/exposed to violence. In particular, studies on the behaviour of children who were exposed to violent behaviour in their families were examined.

Results: According to the Social Learning Theory, people learn, model and imitate violent behaviours like every behaviour they learn or witness at a young age. Especially at home, where children need to feel safe, witnessing violence between their parents or people who are parents has a negative impact on their emotional development. Adults use these violent behaviours that they learnt in childhood mostly as a problem solving method.

Conclusion: There are many reasons for violence in the family. Like many social events, domestic violence and violence against children cannot be explained by a single cause. Each cause has a certain effect on the violence to a certain extent. Violence in the family can only be explained by considering all these reasons at the same time. Social Learning Theory tries to explain the relationship between witnessing or being exposed to violence in the family as a child and resorting to violence in the following period. Academic studies mostly reveal that there is a significant relationship between witnessing violence in the family and the child's perpetrating violence against his/her own family or being a victim of violence in the following years.

Keywords: Violence, Child, Domestic Violence, Modelling, Social learning theory

65-ÇOCUKLARA YÖNELİK CİNSEL SUÇLARDA MAĞDUR BEYANININ DEĞERİ

Gizem Malak, Yüksek Lisans Öğr., Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Kamu Hukuku Anabilim Dalı, ORCID ID:0009-0008-3835-7247 gizem.malak@std.hku.edu.tr

Amaç: Bu çalışmada; Türk Ceza Kanunu’nun 103.maddesinde düzenlenen çocuğun cinsel istismarı suçu, mağdurun beyanının değeri açısından ele alınacaktır. Çocuklara karşı işlenen cinsel suçlarda klasik ifade alma usulünden vazgeçilerek, mağdurun doğru söyleyip söylemediğini anlamaya yönelik açık uçlu görüşme, temas anketi, kör nokta gibi modern tekniklerin uygulamada ne ölçüde uygulandığı incelenecektir. Ayrıca yargı kararlarında durumun nasıl değerlendirildiği de ortaya konulacaktır.

Metodoloji: Çalışmada literatür taraması yapılmış, çocukların cinsel istismarı ile ilgili yazılan lisans ve doktora tezlerinden yararlanılmıştır. Ayrıca çocukların cinsel istismarında delil elde etme yöntemleriyle ilgili kitaplardan ve yargı kararlarından yararlanılmıştır.

Bulgular: Çalışma konusu suçta mağdurun rızasının, çocukların cinsel istismarı suçunda istisnasız olarak geçersiz kabul edildiği tespit edilmiştir. Çocuğun beyanının Çocuk İzlem Merkezi’nde bir uzman tarafından alınması gerektiği tespit edilmiştir. Delil serbestisi ve vicdani delil sisteminin bir sonucu olarak çocuğun cinsel istismarı suçunda sadece bir mağdurun beyanı veya tek tanığın beyanı hükme esas alınabilir.

Sonuç: Çocuğun cinsel istismarı suçunda, rızanın varlığının suç tipine etki etmediği saptanmıştır. Çocuk İzlem Merkezi büyük illerde bulunmakla birlikte Çocuk İzlem Merkezi olmayan yerlerde Adli Görüşme Odaları kullanılmaktadır. Türkiye’de toplamda 70 ilde 74 adet Çocuk İzlem Merkezi faaliyette bulunmaktadır. Ayrıca ülkemizde 70 ilde, 86 adliyede, 90 Adli Görüşme Odası faaliyette bulunmaktadır. Bu odalarda Nisan 2017 den beri 21.000’in üzerinde görüşme gerçekleştirilmiştir. Çocuk İzlem Merkezleri’nin, Türkiye’de cinsel istismar mağduru çocukların beyanlarının alınması için en elverişli yerler olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, cinsel, istismar, rıza, delil, çocuk izlem merkezi, adli görüşme odaları

65-THE VALUE OF THE VICTIM'S STATEMENT IN SEXUAL OFFENSES AGAINST CHILDREN

Gizem Malak, Graduate Student, Hasan Kalyoncu University, Faculty of Law, Department of Public Law ,
ORCID ID: 0009-0008-3835-7247 –
gizem.malak@std.hku.edu.tr

Objective: This study examines the crime of child sexual abuse as regulated in Article 103 of the Turkish Penal Code, focusing on the value of the victim's statement. It will explore to what extent modern techniques—such as open-ended interviews, touch surveys, and blind spot methods—are used in practice instead of classical interrogation methods to determine whether the victim is telling the truth in sexual crimes committed against children. Furthermore, the way this issue is assessed in judicial decisions will be discussed.

Methodology: A literature review was conducted, and undergraduate and doctoral theses written on child sexual abuse were utilized. Additionally, books and judicial decisions related to methods of obtaining evidence in cases of child sexual abuse were consulted.

Findings: It was found that the victim's consent in the crime in question is categorically considered invalid in cases of child sexual abuse. It was determined that the child's statement should be taken by a specialist at a Child Advocacy Center. As a result of the principle of free evaluation of evidence and the system of conscience-based evidence, a single victim's or single witness's testimony can be sufficient for a conviction in child sexual abuse cases.

Conclusion: It has been determined that the existence of consent does not affect the legal classification of the crime of child sexual abuse. Although Child Advocacy Centers are located in major cities, Judicial Interview Rooms are used in areas without such centers. In total, 74 Child Advocacy Centers are operational in 70 provinces in Turkey. Additionally, there are 90 Judicial Interview Rooms in 86 courthouses across 70 provinces. Since April 2017, over 21,000 interviews

have been conducted in these rooms. Child Advocacy Centers have been found to be the most suitable places in Turkey for obtaining statements from child victims of sexual abuse.

Keywords: Child, sexual, abuse, consent, evidence, child advocacy center, judicial interview rooms

66-ÇOCUK CİNSEL CİNAYETİ: DİSİPLİNLER ARASI BİR İNCELEME

Damla Memişoğlu, Beykent Üniversitesi Hukuk Fakültesi

<https://orcid.org/0000-0001-6539-693X>

damla.memisogllu@gmail.com

ÖZET

Çocuk cinsel cinayetleri, yalnızca çocuğun cinsel istismarından ibaret olmayıp; fail profilinin dinamikleriyle şekillenen ve sadistik dürtülerin çocuğun cinayeti ile son bulduğu kompleks bir özgül suç formudur. Çalışma, çocuk cinsel cinayetlerinin yalnızca yaş grubu üzerinden tanımlanan bir suç kategorisi olmanın ötesinde; fail dinamikleri, suçun yapısal özellikleri ve adli göstergeleri bakımından cinsel cinayetlerin sistematik bir alt dalı olarak açıklanmasına yöneliktir.

Çalışma kapsamında öncelikle fail tipolojileri, faillerin kurban seçme pratikleri ve suçun icra biçimleri uluslararası literatürün taranması suretiyle incelenmiştir. Akabinde, adli bilimler perspektifinden çocuk kurbanlarda sık rastlanan travmatik bulgular —strangülasyon izleri, asfiksiye bağlı ölümler, genital ve anal travmalar, post-mortem cinsel saldırı emareleri— değerlendirilmiş; kriminalistik bulgular ile fail profillemesi arasında kurulan korelasyonlar fail tipolojileri üzerinden tartışılmıştır. Devamında ise, hukuki düzlemde çocuk cinsel cinayetlerinin Türk Ceza Hukuku'ndaki normatif konumu ele alınmıştır. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda nitelikli kasten öldürme suçu kapsamında bu fiillere öngörülen ağırlaştırılmış müebbet yaptırımı irdelenmiştir. Ayrıca, Türkiye'nin taraf olduğu Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ve Lanzarote Sözleşmesi gibi uluslararası belgelerin incelenmesi ile devletin çocuklara karşı işlenen bu tür ağır suçlar kapsamında önleme ve koruma yükümlülüğü de değerlendirilmiştir.

Çalışma ile amaçlanan; çocuk cinsel cinayetlerinin farklı disiplinler içerisinde ayrıca ve özellikle değinilmesi gereken vakalar olduğu ve dolayısıyla cinsel cinayetler içerisinde sistematik bir şekilde sınıflandırılmasının sağlayacağı yararın tartışılmasıdır. Sınıflandırma ile bu suç fenomeninin özgüllüğü vurgulanacak olup, böylelikle bilimsel literatürde vakalara ilişkin kavramsal bir netlik kazanılacak ve suçun soruşturma, kovuşturma ve cezalandırma süreçlerinde uygulamaya dönük faydalar sağlanabilecektir. Çocuk cinsel cinayetlerinin kategorizasyonu; fail davranış profillerinin daha rafine biçimde tanımlanabilmesi, adli süreçlerin spesifik göstergeler üzerinden yürütülebilmesi ve hukuki normların çocuklara özgü koruma mekanizmalarıyla geliştirilebilmesi hususlarında katkı sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Cinsel Cinayeti, Çocuk İstismarı, Cinayet, Cinsel Cinayetler

66-CHILD SEXUAL HOMICIDE: AN INTERDISCIPLINARY ANALYSIS

Damla Memişoğlu

ABSTRACT

Child sexual homicides are not merely acts of child sexual abuse; they constitute a complex and specific form of crime shaped by the offender's dynamic profile, where sadistic impulses culminate in the child's murder. This study aims to explain child sexual homicides not simply as a crime category defined by the victim's age group, but rather as a systematic subcategory of sexual homicides, examined in terms of offender dynamics, structural characteristics of the crime, and forensic indicators.

Within the scope of this study, offender typologies, victim selection practices, and modus operandi were first analyzed through a comprehensive review of international literature. Subsequently, from the perspective of forensic sciences, the traumatic findings frequently observed in child victims — such as strangulation marks, asphyxia-related deaths, genital and anal traumas, and signs of post-mortem sexual assault — were evaluated. Correlations between criminalistic findings and offender profiling were discussed through offender typologies.

Following this, the legal framework surrounding child sexual homicides under Turkish Criminal Law was examined. The aggravated life imprisonment penalty prescribed for these acts under Article 82 of the Turkish Penal Code No. 5237 was analyzed. Additionally, by examining international instruments to which Turkey is a party, such as the United Nations Convention on the

Rights of the Child and the Lanzarote Convention, the state's obligation to prevent and protect against such grave crimes against children was also evaluated.

The aim of this study is to argue that child sexual homicides are cases that require distinct and particular attention across various disciplines and that their systematic classification as a subcategory of sexual homicides would be beneficial. Such classification would highlight the specificity of this crime phenomenon, thereby providing conceptual clarity in scientific literature and practical benefits in the investigation, prosecution, and sentencing processes. Categorization of child sexual homicides will contribute to the more refined definition of offender behavior profiles, enable forensic processes to be conducted based on specific indicators, and support the development of legal norms with child-specific protective mechanisms.

Keywords: Child Sexual Homicide, Child Abuse, Homicide, Sexual Homicide

67-HAKLARI ÇOCUKKEN ÖĞRENİLİR EĞİTİM MODÜLÜ'NÜN İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ İZELMAN YUVAMIZ İZMİR ÇOCUK ETKİNLİK MERKEZLERİNDE UYGULANMASI-ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Makbule Kurt MUTUOĞLU /Çocuk Hakları Araştırmaları Uzmanı/ İzmir Büyükşehir

Belediyesi- İZELMAN A.Ş. Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik

Merkezleri/makbulekurt.mkbl@gmail.com

Anahtar Kelime; Çocuk Hakları, Öğretmen, Eğitim, Okul Öncesi

Amaç:

Çocuk hakları, insan gelişimiyle ilgilenen alanlarda yoğun ilgi gören bir konudur. Çocuk hakları eğitimi; çocuklara temel hakları hakkında bilgi ve beceri kazandırma, sağlıklı gelişim için uygun tutumları öğretme sürecidir (1). Hak temelli eğitimler, çocukların kimlik gelişimini desteklerken, bilinçli bireylerden oluşan özgür ve güvenli toplumların oluşmasına katkı sağlamaktadır.

Bu çalışma, 4-5 yaş aralığındaki okul öncesi çocukların aileleri ve öğretmenlerine yönelik teorik ve uygulamalı eğitimler aracılığıyla, çocukların öğrenme ve davranış gelişiminde rolü olan yetişkinlerde çocuk hakları bilincini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Modül uygulaması sonrasında, çocuklarda gözlemlenen davranış değişiklikleri, ifade biçimleri ve hak temelli yaklaşımlar doğrultusunda değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem:

Araştırmacı tarafından geliştirilen “Çocuk Hakları Çocukken Öğrenilir” modülü, 16 haftalık bir eğitim programıdır. İzmir’de İZELMAN’a bağlı 20 şubede uygulanmış, 1.500 çocuğa ulaşmıştır. Programa, 4-5 yaş grubuna eğitim veren 35 okul öncesi öğretmen katılmıştır.

Bulgular:

Öğretmenlerin %61,1’i 4 yaş, %38,9’u ise 5 yaş grubunda görev yapmaktadır. %13,9’u çocukların çocuk haklarını öğrenemeyeceğini düşünürken, %27,8’i bu bilgileri çocuklarla birlikte öğrenmiştir. “Çocuk hakları eğitimi farkındalık yarattı mı?” sorusuna %47,2 “kesinlikle katılıyorum”, %44,4 “katılıyorum” yanıtı verilmiştir. “Çocuklar haklarını hayata geçiriyor mu?” sorusunda %33,3 “kesinlikle katılıyorum”, %55,6 “katılıyorum” denmiştir. “Çocuk hakları modülü ulusal eğitim planlarında olmalı” görüşüne ise %38,9 “kesinlikle katılıyorum” cevabı verilmiştir.

Sonuç:

Okul öncesi eğitimde yürütülen çalışmada, çocukların hak kavramıyla tanıştığı ve modülde yer alan çocuk haklarının davranışlarına ve ifadelerine yansıdığı gözlemlenmiştir. Kurum, öğretmen ve aile iş birliğiyle yapılan çalışmalar hem çocukların katılım hakkını desteklemiş hem de yetişkinlerde farkındalık oluşturarak çocuğun güçlenmesine katkı sağlamıştır. Bu bulgular, hak temelli çalışmaların uygun materyal ve modüllerle okul öncesi kurumlarda uygulanabileceğini; bu nedenle hak temelli programların eğitim politikalarına ve müfredata dahil edilmesi gerektiğini göstermektedir.

67-Implementation of the Education Module “Children’s Rights Are Learned When They Are Children” in İzmir Metropolitan Municipality İZELMAN A.Ş İzmir Children’s Activity Centers-Impacts on Children

Keywords; Children’s Rights, Teacher, Education, Preschool

Purpose:

Children’s rights are a subject of intense interest in areas dealing with human development. Children’s rights education is the process of providing children with information and skills about their basic rights and teaching them appropriate attitudes for healthy development (1). Rights-based education supports children’s identity development while contributing to the formation of free and secure societies consisting of conscious individuals.

This study aims to develop children’s rights awareness in adults who play a role in children’s learning and behavioral development through theoretical and practical education for families and teachers of preschool children between the ages of 4-5. After the module application, the

behavioral changes observed in children were evaluated in line with their expressions and rights-based approaches.

Material and Method:

The “Children’s Rights Are Learned When They Are Children” module developed by the researcher is a 16-week education program. It was implemented in 20 branches affiliated with İZELMAN in İzmir and reached 1,500 children. 35 preschool teachers who educated the 4-5 age group participated in the program.

Findings:

61.1% of the teachers work in the 4-year-old age group and 38.9% in the 5-year-old age group. While 13.9% thought that children would not learn children's rights, 27.8% learned this information together with the children. The question "Did children's rights education create awareness?" was answered by 47.2% "strongly agree" and 44.4% "agree". The question "Do children implement their rights?" was answered by 33.3% "strongly agree" and 55.6% "agree". The opinion "Children's rights module should be in national education plans" was answered by 38.9% "strongly agree".

Conclusion:

In the study conducted in preschool education, it was observed that children were introduced to the concept of rights and that the children's rights included in the module were reflected in their behaviors and expressions. The studies conducted with the cooperation of the institution, teacher and family both supported the children's right to participation and contributed to the empowerment of the child by creating awareness in adults. These findings show that rights-based studies can be implemented in preschool institutions with appropriate materials and modules; therefore, rights-based programs should be included in education policies and curricula.

1. UNICEF. “Child Rights Education Toolkit: Rooting Child Rights in Early Childhood Education, Primary and Secondary Schools-2014”

68-SHARENTING OLGUSU VE ÇOCUĞUN MAHREMİYETİ: ULUSAL VE ULUSLARARASI YARGI KARARLARI IŞIĞINDA VELAYET HAKKININ SINIRLARI

Dilan ORAK, Avukat & Özel Hukuk Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, MEF Üniversitesi, [ORCID ID: 0000-0001-5636-8590](https://orcid.org/0000-0001-5636-8590), av.dilanorak@gmail.com

Merve BAKIRTAŞ, Avukat & Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, [ORCID ID: 0000-0002-9519-501X](https://orcid.org/0000-0002-9519-501X), av.mervebakirtas@gmail.com

Amaç: Bu çalışma, sharenting olgusunu, çocuğun mahremiyeti ile velayet hakkı arasındaki çatışma bağlamında incelemektedir. Sharenting, ebeveynlerin çocuklarına ait görsel ve bilgileri dijital mecralarda paylaşmasıdır. Bu durum, çocuğun mahremiyetini ihlal ederek istismar riskini artırmaktadır. Çalışmada, sharenting’in velayet hakkı üzerindeki hukuki etkileri, ulusal ve uluslararası yargı kararları ile mevzuat çerçevesinde değerlendirilmektedir.

Gereç ve yöntem: Anayasa, TMK, ÇKK, KVKK, AİHS ve BM Çocuk Hakları Sözleşmesi temel hukuki kaynaklar olarak incelenmiştir. Ayrıca güncel literatür, karşılaştırmalı hukukta emsal kararlar ve Türkiye’deki yerel mahkeme kararları analiz edilmiştir. Çalışma, nitel yöntemle ve karşılaştırmalı hukuk perspektifiyle yürütülmüştür.

Bulgular: Ebeveynlerin çocuklarına dair sosyal medya paylaşımlarının, çocuğun kişisel verilerinin korunması ve mahremiyet hakkı üzerinde kalıcı etkiler doğurabilmektedir. GDPR’da çocuğa özgü veri işleme düzenlemesi bulunurken, KVKK’da böyle bir hükme yer verilmemektedir. İtalya’da 2018 yılında 16 yaşındaki bir çocuk, annesinin kendisine ait fotoğrafları sosyal medyada paylaşması nedeniyle dava açmış; mahkeme, çocuğun kişilik haklarının ihlal edildiğine karar vererek paylaşımların silinmesine hükmetmiştir. Türkiye’de bir Yargıtay kararında, çocuğun sosyal medyada siyasi amaçlarla kullanılmasına dayalı olarak anne ile kişisel ilişki kurulması sonlandırılmıştır. Ayrıca medyaya yansıyan bir olayda, çocuklarını sosyal medya paylaşımlarında ticari amaçla kullanan bir anneden çocukların velayeti alınarak babaya verilmiştir. Fransa’da 2024 yılında çıkarılan yasayla ebeveynlerin çocuklarının görüntüsü üzerindeki hakları sınırlandırılmıştır.

Sonuç: Sharenting, ebeveynin paylaşım hakkından çok, çocuğun dijital kimliği ve sosyal bütünlüğü çerçevesinde değerlendirilmelidir. Velayet hakkı kullanılırken çocuğun üstün yararı, kişilik ve mahremiyet hakları ile veri güvenliği gözetilmeli, çocuk istismara açık hale getirilmemelidir. Bu noktada, çocukların bu ihlallere karşı nasıl korunacağı sorusu önem kazanmaktadır. Sharenting’i sınırlayıcı yasal düzenlemeler yapılmalı; hukuk uygulayıcıları sosyal medya paylaşımlarına dayalı içtihatlar geliştirmelidir. KVKK’da çocuklara özel hükümler getirilerek, ebeveyn sorumlulukları ve çocuğun rızaya dayalı korunma hakkı netleştirilmelidir. Türkiye’de çocuk haklarına dayalı dijital politikalar geliştirilmeli, ebeveyn farkındalığı artırılmalı ve çocuğun dijital ortamdaki hakları tanınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sharenting, velayet hakkı, çocuğun üstün yararı, mahremiyet hakkı, çocuğun kişisel verileri, sosyal medya

68-THE PHENOMENON OF SHARENTING AND CHILD PRIVACY: LIMITS OF PARENTAL RIGHTS IN THE LIGHT OF NATIONAL AND INTERNATIONAL JUDICIAL DECISIONS

Purpose: This study examines the phenomenon of sharenting within the framework of the conflict between child privacy and parental rights. Sharenting refers to parents sharing visual content and information about their children on digital platforms. These practices may infringe upon children’s privacy and increase the risk of exploitation. The study evaluates the legal implications of sharenting on parental rights in light of national and international judicial decisions and legislation.

Materials and Methods: The Constitution, Civil Code, Criminal Code, Personal Data Protection Law (KVKK), European Convention on Human Rights (ECHR), and the UN Convention on the Rights of the Child were reviewed as primary legal sources. In addition, current literature, landmark decisions in comparative law, and rulings from Turkish courts were analyzed. The study was conducted using a qualitative methodology and a comparative legal perspective.

Findings: Parents' social media posts about their children can have lasting consequences for the protection of children's personal data and their right to privacy. While the GDPR includes provisions specifically related to the processing of children's data, the Turkish KVKK lacks such child-specific regulations. In Italy, in 2018, a 16-year-old sued his mother for sharing his photos on social media; the court held that the child's personality rights had been violated and ordered the removal of the content. In Turkey, a Court of Cassation ruling terminated a mother's visitation rights due to the political use of the child's image on social media. In another media-reported case, a mother who used her children in social media posts for commercial purposes lost custody, which was granted to the father. In France, a 2024 law limited parents' rights to publish images of their children online.

Result: Sharenting should be considered in terms of the child's digital identity and social integrity, rather than the parents' right to share. In the exercise of parental rights, the best interests of the child — including their personality rights, right to privacy, and data protection — must be prioritized to prevent potential harm. A key concern is how children can be effectively protected from such violations. Legal frameworks restricting sharenting should be established, and jurisprudence based on social media sharing should be developed. Child-specific provisions should be added to the KVKK to clarify parental responsibilities and ensure children's rights to consent-based protection. In Turkey, child-centered digital policies must be developed, parental awareness increased, and children's digital rights formally recognized.

Keywords: Sharenting, parental rights, best interests of the child, right to privacy, children's personal data, social media

69-ULUSLARARASI CEZA MAHKEMELERİNDE ÇOCUKLARA YÖNELİK CİNSEL İSTİSMAR: YARGILAMA PRATİKLERİ VE ÖRNEK VAKALAR

Selin Başer Özgen, Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi Uluslararası Soykırım ve İnsanlığa Karşı İşlenen Suçlar Enstitüsü, ORCID: 0000-0003-1267-6254, selinbaser@istanbul.edu.tr

Amaç: Çocuklara yönelik cinsel istismar, yalnızca bireysel mağduriyetler olarak değil, aynı zamanda silahlı çatışmalar ve soykırımlar bağlamında stratejik şiddet aracı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışma, savaş ve soykırım ortamlarında çocukların, özellikle kız ve erkek çocukların maruz kaldığı cinsel istismar fiillerini, uluslararası ceza mahkemelerinin bu suçları nasıl ele aldığı bağlamında incelemektedir. Çocuklara yönelik cinsel istismarın yargılama pratikleri, mahkeme kararları ışığında değerlendirilecek; çocukların yargılama süreçlerinde çoğunlukla görünmez olan mağduriyetleri, karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır. Bu konunun seçilmesinin nedeni, çocukların silahlı çatışmalar ve soykırımlarda yaşadığı cinsel şiddetin mahkemelerde nasıl temsil edildiğini ve adalet mekanizmalarının bu mağduriyeti ne ölçüde tanıyabildiğini sorgulamaktır.

Gereç ve Yöntem: Uluslararası ceza hukuku kapsamında, Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM), Eski Yugoslavya ve Ruanda Uluslararası Ceza Mahkemeleri (EYUCM ve RUCM) kararları incelenmiştir. Bu çerçevede Akayesu, Foça, Çelebiçi ve Ongwen davaları temel alınmış; ilgili davalarda çocuklara yönelik cinsel istismar fiillerinin nasıl tanımlandığı, hangi hukuki normlarla değerlendirildiği ve uygulamadaki yansımaları analiz edilmiştir.

Bulgular: Mahkemeler, çocuklara yönelik cinsel şiddeti belirli davalarda suç olarak tanımış olsa da, hem kız hem de erkek çocukların yaşadığı mağduriyetlerin adalet önünde tam anlamıyla görünür kılınmadığı görülmektedir. Kız çocuklarına yönelik sistematik cinsel şiddet, özellikle Akayesu ve Foça davalarında açıkça tanınmış; erkek çocuklara yönelik cinsel istismar ise yalnızca Çelebiçi davasında sınırlı biçimde yargı konusu olabilmıştır. Bu durum, cinsel istismarın cinsiyetli algılanmasının hukuki süreçlere de yansıdığını göstermektedir.

Sonuç: Çocuklara yönelik cinsel istismar, uluslararası hukukta tanınmakta; ancak mağdur çocukların, özellikle erkek çocukların adalet süreçlerindeki görünürlüğü sınırlı kalmaktadır. Bu durum, mevcut hukuki düzenlemelerin pratikteki yetersizliklerini ortaya koymakta; daha kapsayıcı ve onarıcı adalet mekanizmalarına duyulan ihtiyacı göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklara Yönelik Cinsel İstismar, Cinsel Şiddet, Uluslararası Ceza Hukuku, Savaş Suçu, İnsanlığa Karşı Suç, Soykırım.

69-SEXUAL VIOLENCE AGAINST CHILDREN BEFORE INTERNATIONAL CRIMINAL COURTS: JUDICIAL PRACTICE AND CASE STUDIES

Selin Başer zgen, Asst. Prof. Dr., İstanbul University International Institute for Genocide and Crimes Against Humanity, ORCID: 0000-0003-1267-6254, selinbaser@istanbul.edu.tr

Aim: Sexual violence against children emerges not only as a matter of individual victimization but also as a strategic tool of violence in the context of armed conflicts and genocides. This study examines how international criminal courts have addressed acts of sexual violence committed against children, particularly girls and boys, during war and genocide. The judicial treatment of such crimes will be evaluated in light of court rulings, with a comparative analysis of victimizations that remain largely invisible in judicial processes. The reason for choosing this topic is to examine how the sexual violence experienced by children in the context of armed conflicts and genocides is represented before courts, and to what extent justice mechanisms are able to recognize and respond to this victimization.

Material and Method: Within the scope of international criminal law, decisions by the International Criminal Court (ICC), the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY), and the International Criminal Tribunal for Rwanda (ICTR) were examined. The analysis focuses on the Akayesu, Foća, Čelebići, and Ongwen cases, exploring how acts of sexual violence against children were defined, assessed under legal norms, and reflected in judicial practice.

Findings: Although international courts have recognized sexual violence against children as a punishable crime in specific cases, the victimization of both girls and boys has not been fully rendered visible in judicial settings. Systematic sexual violence against girls has been explicitly acknowledged in cases such as Akayesu and Foća, while sexual violence against boys has only been partially addressed in the Čelebići case. This indicates that the gendered perception of sexual violence continues to influence legal proceedings.

Conclusion: While sexual violence against children is acknowledged under international law, the visibility of child victims -particularly boys- remains limited in justice processes. This reflects the practical shortcomings of existing legal frameworks and underscores the need for more inclusive and restorative justice mechanisms.

Keywords: Sexual Violence against Children, Sexual Violence, International Criminal Law, War Crime, Crime against Humanity, Genocide.

70-ERKEK ÇOCUKLARINA EĞİTİM VEREN FARKLI ALANLARDAKİ EĞİTMENLERİN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARINI BİLDİRMEYE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Yunus Emre Öksüz, Uzman Psikolog, İstinye Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sinirbilimleri Doktora Programı, ORCID: 0000-0002-2952-3759, yunusemreksuz@msn.com.
Gözde MASATCIOĞLU, Öğr. Gör., Doğu Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Otopsi Yardımcılığı Programı, ORCID: 0000-0003-3457-3539, gmasatcioglu@dogus.edu.tr.

Giriş: Çocuk cinsel istismarı, bireyin fiziksel, duygusal ve sosyal gelişimi üzerinde kalıcı etkiler bırakabilen ciddi bir insan hakları ihlalidir. Bu nedenle çocuklarla doğrudan çalışan eğitimcilerin, istismar durumlarını fark etme ve gerekli mercilere bildirme sorumluluğu, korunma mekanizmalarının etkinliğinde kritik bir role sahiptir. Bu çalışmanın amacı büyükşehirde ikamet eden 12-18 yaş arası erkek çocuklarla çalışan farklı alanlardaki eğitimcilerin çocuk cinsel istismarını bildirmeye yönelik tutumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırma, nicel ve karşılaştırmalı desen kullanılarak yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak *Öğretmenlerin Çocuk Cinsel İstismarını Bildirmeye Yönelik Tutumları Ölçeği* kullanılmıştır. Örneklem büyüklüğü G*Power 3.1 programı kullanılarak hesaplanmış ve grup başına yaklaşık 50-53 katılımcıdan oluşan toplam 261 kişilik bir örnekleme ulaşılmıştır. Araştırmada verilerin analizinde IBM SPSS Statistics 30.0 programı kullanılmıştır. Ölçeğin genel puanları ve alt boyut puanlarına ilişkin tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler) hesaplanmıştır. Ölçek maddelerinin normal dağılıma uygunlukları Shapiro-Wilk testi ile değerlendirilmiş; normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve bu doğrultuda gruplar arasındaki farklılıkları incelemek amacıyla bağımsız örneklem t-testi uygulanmıştır. Beş farklı grup arasında alt boyutlar arası anlamlı farklılık olup olmadığı test edilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda, farklı alanlarda çalışan eğitimciler arasında çocuk cinsel istismarına yönelik tutumlar açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Genel olarak tüm gruplarda farkındalık düzeyinin düşük olduğu görülmüştür. Ölçeğin "sisteme güven" alt boyutunda en yüksek güven düzeyine lise öğretmenleri sahipken, en düşük güven düzeyi sanat eğitimcileri ve Kuran kursu eğitimcilerinde saptanmıştır.

Sonuç: Çalışma sonuçları erkek çocuklarla çalışan farklı alanlardaki eğitimcilerin çocuk cinsel istismarını bildirme konusundaki farkındalık düzeylerinin yetersiz olduğunu göstermektedir. Eğitimcilerin sisteme güven düzeylerinde de alana göre değişiklikler görülmektedir. Özellikle sanat eğitimcileri ve Kuran kursu eğitimcilerinin sisteme olan güven düzeylerinin düşük olması, bu gruplara yönelik özel farkındalık ve eğitim programlarının geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bulgular, çocuk koruma politikalarının sahada uygulanabilirliğini artırmak için eğitimcilerle yönelik daha yaygın ve sistematik eğitimlere ihtiyaç olduğunu işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Cinsel İstismarı, Bildirim Sorumluluğu, Eğitimci Tutumu, Cinsel İstismar.

70-EXAMINING THE ATTITUDES OF EDUCATORS FROM DIFFERENT FIELDS WORKING WITH MALE CHILDREN TOWARD REPORTING CHILD SEXUAL ABUSE

Yunus Emre Öksüz, Psychologist, Istinye University, Graduate School, Ph.D. Program in Neuroscience, ORCID: 0000-0002-2952-3759, yunusemreksz@msn.com

Gözde MASATCIOĞLU, Lecturer, Doğuş University, Vocational School, Autopsy Assisting Program, ORCID: 0000-0003-3457-3539, gmasatcioglu@dogus.edu.tr.

Introduction: Child sexual abuse is a serious human rights violation that can cause lasting effects on the physical, emotional, and social development of individuals. Educators who work directly with children have a critical responsibility to recognize signs of abuse and report them to the relevant authorities. The aim of this study is to comparatively examine the attitudes of educators working with 12–18-year-old male children living in a metropolitan area regarding the reporting of child sexual abuse.

Method: This research employed a quantitative and comparative design. Data were collected using the *Teachers' Attitudes Toward Reporting Child Sexual Abuse Scale*. The sample size was calculated using G*Power 3.1 software, and a total of 261 participants were reached, with approximately 50–53 individuals in each group. Data analysis was performed using IBM SPSS Statistics 30.0. Descriptive statistics (mean, standard deviation, minimum, and maximum values) were calculated for the total and subscale scores. Normality was assessed via the Shapiro-Wilk test, and independent samples t-tests were conducted to examine differences between groups. Differences between five educator groups were analyzed across subscales.

Results: The analyses revealed no significant differences between educator groups regarding their attitudes toward reporting child sexual abuse ($p>0.05$). Overall, awareness levels were found to be low across all groups. In the "trust in the system" subscale, high school teachers had the highest levels of trust, while art educators and religious instructors reported the lowest levels.

Conclusion: The findings suggest that educators working with male children have insufficient awareness regarding the reporting of child sexual abuse. Differences in trust toward the system were observed across professional fields. Special awareness and training programs should particularly target art educators and religious instructors to enhance child protection practices.

Keywords: Child Sexual Abuse, Reporting Responsibility, Educator Attitudes, Sexual Abuse.

71-15-18 YAŞ ARASINDAKİ KIZ ÇOCUKLARININ ÇEVİRİMİÇİ ÇOCUK İSTİSMARI RİSKİNİN AİLE AİDİYETİ İLE ARASINDAKİ İLİŞKİNİN WHATSAPP GRUPLARI ÖZELİNDE İNCELENMESİ

Yunus Emre Öksüz, Uzman Psikolog, İstinye Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sinirbilimleri Doktora Programı, ORCID: 0000-0002-2952-3759, yunusemreksuz@msn.com.

Gözde MASATCIOĞLU, Öğr. Gör., Doğu Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Otopsi Yardımcılığı Programı, ORCID: 0000-0003-3457-3539, gmasatcioglu@dogus.edu.tr.

Yeliz GÜL, Öğrenci, İstanbul Beykent Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Programı, ORCID: 0009-0007-1748-1217, ylzgull0@gmail.com

Giriş: Çevrimiçi çocuk istismarı, dijital iletişim araçlarının yaygınlaşmasıyla birlikte ciddi bir toplumsal risk haline gelmiştir. Özellikle sosyal medya uygulamaları ve mesajlaşma platformları, çocukların çevrimiçi ortamda suistimal edilme olasılıklarını artırmaktadır. Aile aidiyeti duygusu ise çocukların çevrimiçi risklere karşı korunmalarında önemli bir koruyucu faktör olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmada 15-18 yaş arası kız çocuklarının çevrimiçi çocuk istismarı riski ile aile aidiyeti düzeyi arasındaki ilişkinin, WhatsApp gruplarına katılım özelinde incelenmesi amaçlanmıştır. Konuya ilişkin bilgi üretmek, çevrimiçi risklere karşı koruyucu önleyici stratejilerin geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Yöntem: Araştırma nicel bir araştırmadır ve ilişkisel tarama metodu kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 15-18 yaş arası ve son iki yıl içinde sosyal medya üzerinden WhatsApp grubuna dahil olmuş kız çocuklarından oluşmaktadır. Örneklem büyüklüğü G*Power programı kullanılarak hesaplanmış ve anlamlı bir sonuç çıkması için örneklem büyüklüğü 76 kişi olarak hesaplanmıştır. Çalışmaya toplam 88 katılımcı dâhil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak demografik bilgi ölçeği, Aktu (2024) tarafından geliştirilen *Çevrimiçi Çocuk İstismar Riski Ölçeği* ve Mavili, Kesen ve Daşbaşı (2014) tarafından geliştirilen *Aile Aidiyeti Ölçeği* kullanılmıştır. Çalışmanın sonunda IBM SPSS 30.0 programı aracılığıyla betimsel analiz ve korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Gerçekleştirilen istatistiksel analize göre aile aidiyeti ile çevrimiçi çocuk istismarı riski arasında anlamlı ve negatif yönde bir ilişki bulunmuştur. Buna göre aile aidiyeti azaldıkça çevrimiçi çocuk istismarı riski artmaktadır. Ayrıca sosyal medyada geçirilen sürenin artmasıyla birlikte risk düzeyinin de arttığı benzer şekilde ailedeki birey sayısının artmasının da riski yükselttiği saptanmıştır.

Sonuç: Çalışma, aile aidiyeti duygusunun çocukların çevrimiçi ortamlarda karşılaşılabilecekleri risklere karşı koruyucu bir işlev gördüğünü ortaya koymuştur. Sosyal medya kullanımının ve dijital grup etkileşimlerinin arttığı günümüzde aile içi bağlılığı güçlendirmeye yönelik müdahalelerin çevrimiçi istismar riskini azaltmada önemli bir strateji olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çevrimiçi Çocuk İstismarı, Çocuk İstismarı, Aile Aidiyeti, Sosyal Medya.

71-EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN FAMILY BELONGINGS AND THE RISK OF ONLINE CHILD ABUSE AMONG 15-18-YEAR-OLD GIRLS WITHIN THE CONTEXT OF WHATSAPP GROUPS

Yunus Emre Öksüz, Psychologist, Istinye University, Graduate School, Ph.D. Program in Neuroscience, ORCID: 0000-0002-2952-3759, yunusemreksz@msn.com

Gözde MASATCIOĞLU, Lecturer, Doğuş University, Vocational School, Autopsy Assisting Program, ORCID: 0000-0003-3457-3539, gmasatcioglu@dogus.edu.tr.

Yeliz GÜL, Student, Istanbul Beykent University, Faculty of Arts and Sciences, Psychology Program, ORCID: 0009-0007-1748-1217, ylzgull0@gmail.com

Introduction: Online child abuse has emerged as a significant social risk with the widespread use of digital communication tools. Social media applications and messaging platforms have increased the likelihood of children being exploited in online environments. A strong sense of family belongingness is considered a critical protective factor against such online risks. This study aims to examine the relationship between the risk of online child abuse and family belonging among 15-18-year-old girls, specifically in the context of their participation in WhatsApp groups. Generating knowledge on this topic is crucial for developing effective preventive strategies against online risks.

Method: This research employed a quantitative approach using a correlational survey design. The sample consisted of girls aged 15–18 who had participated in WhatsApp groups via social media within the past two years. The required sample size was calculated using G*Power software, determining a minimum of 76 participants for statistical significance. A total of 88 participants were included in the study. Data were collected through a demographic information form, the *Online Child Abuse Risk Scale* developed by Aktu (2024), and the *Family Belongingness Scale* developed by Mavili et al. (2014). Descriptive and correlational analyses were conducted using IBM SPSS 30.0.

Results: Statistical analysis revealed a significant negative correlation between family belongingness and the risk of online child abuse. Specifically, as family belongings decreased, the risk of online child abuse increased. Additionally, an increase in time spent on social media and a higher number of family members were both associated with elevated risk levels.

Conclusion: The findings suggest that a strong sense of family belonging plays a protective role against online child abuse risks. In today's environment, where social media usage and digital group interactions are increasingly common, strengthening family bonds appears to be a critical strategy in reducing the vulnerability of adolescents to online exploitation.

Keywords: Online Child Abuse, Child Abuse, Family Belongings, Social Media.

72-KADIN SIĞINMA EVLERİ: TÜRKİYE VE ALMANYA ÖRNEKLERİ

ÖZET

Adli Bilimci Zeynep ÖZAN, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Adli Bilimler Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye, Orcid ID: 0009-0005-8886-1706

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye ve Almanya'daki kadın sığınma evlerinin yapısal ve işlevsel yönlerini karşılaştırmalı olarak analiz etmektir. Kadına yönelik şiddetle mücadelede önemli bir rol üstlenen bu kurumların sunduğu hizmetlerin kapsamı, erişilebilirliği ve etkili işleyişleri değerlendirilmiş; ayrıca personel yapılanması, hizmet sunum kapasitesi ve yasal dayanakları incelenmiştir. Aynı zamanda bu merkezlerin toplumsal cinsiyet eşitliğine katkısı ve kırılgan gruplara yönelik hizmet üretme potansiyeli de araştırma kapsamına alınmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Nitel araştırma yöntemiyle hazırlanan bu çalışma, literatür taraması, resmi mevzuat analizi ve Almanya ile Türkiye'deki uygulamaların karşılaştırmalı değerlendirilmesine dayanmaktadır. Kurumların güçlü ve zayıf yönleri, uygulama modelleri ve destek mekanizmaları tablo halinde karşılaştırılmıştır. **Bulgular:** Türkiye'de kadın sığınma evleri yasal bir çerçeveye sahip olmakla birlikte; kapasite yetersizliği, kırsal alanlara sınırlı erişim, uzman personel eksikliği ve model çeşitliliği konularında çeşitli zorluklarla karşı karşıyadır. Almanya örneğinde ise devlet destekli, yerel yönetimlerle entegre çalışan ve çok dilli-toplum temelli hizmet modellerinin yaygınlaştığı görülmektedir. Özellikle göçmen kadınlar ve çocuklar gibi kırılgan gruplara yönelik özelleşmiş programlar, Almanya modelini öne çıkarmaktadır. Türkiye'de ise ŞÖNİM'lerin yaygınlaşması ve kamu-STK iş birliğinin güçlendirilmesi olumlu bir gelişme olarak değerlendirilmektedir. **Sonuç:** Kadın sığınma evleri, şiddet mağdurlarının korunması, yeniden hayata kazandırılması ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasında hayati bir role sahiptir. Türkiye'nin, Almanya örneğinde olduğu gibi, model çeşitliliğini artırması, insan kaynağını güçlendirmesi ve özel ihtiyaç gruplarına yönelik hizmetleri yaygınlaştırması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın sığınma evleri, kadına yönelik şiddet, toplumsal cinsiyet eşitliği, Türkiye, Almanya, şiddet

72-WOMEN’S SHELTERS: CASES OF TURKEY AND GERMANY

ABSTRACT

Forensic Scientist Zeynep ÖZAN, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University, Department of Forensic Sciences, İstanbul, Türkiye, ORCID ID: 0009-0005-8886-1706

Objective: The primary objective of this study is to provide a comparative analysis of the structural and functional characteristics of women’s shelters in Turkey and Germany. These institutions play a critical role in combating violence against women. Therefore, the scope, accessibility, and effectiveness of the services provided by these shelters are evaluated. In addition, the personnel structure, service delivery capacity, and legal foundations are examined. The study also explores the potential of these shelters to contribute to gender equality and to provide specialized services for vulnerable groups. **Materials and Methods:** This qualitative study is based on literature review, national legislation analysis, and comparative evaluation of practices in Turkey and Germany. The strengths and weaknesses of the shelters, as well as their implementation models and support mechanisms, are presented in a comparative framework. **Findings:** Although women’s shelters in Turkey are supported by a legal framework, they face several structural challenges, including limited capacity, restricted access in rural areas, shortage of trained personnel, and a lack of model diversity. In contrast, the German model demonstrates a more comprehensive and integrated approach, with state-supported, community-based services operated in collaboration with local authorities. Specialized programs for vulnerable groups such as migrant women and children are particularly prominent in Germany. In Turkey, the expansion of Violence Prevention and Monitoring Centers (ŞÖNİM) and the strengthening of public-NGO collaboration are considered positive developments. **Conclusion:** Women’s shelters serve a vital function in protecting survivors of violence, supporting their reintegration, and promoting gender equality. In line with the German model, it is recommended that Turkey enhance the diversity of shelter models, strengthen human resources, and expand inclusive services targeting vulnerable populations.

Keywords: Women’s shelters, violence against women, gender equality, Turkey, Germany, violence.

73-DİJİTAL KUMAR BAĞIMLILIĞI

SÖZLÜ

Şükrü Ötkün / Psikolog, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi/ 0000-0003-1409-8232, sukruotkun76@gmail.com

Fatma Ece Ateş/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0000-0002-1454-5656/lifeline.eceates@gmail.com

Özet

Bağımlılık, bir madde veya davranışa aşırı bir bağımlılık veya kontrol kaybı durumunu ifade eder. Bu durumda, bir kişi kontrolünü kaybeder, dürtülerine karşı koymakta zorlanır ve olumsuz sonuçlara rağmen devam eder. Bağımlılık genellikle alkol, uyuşturucu, sigara, kumar, teknoloji veya yiyecek gibi maddelere veya davranışlara odaklanabilir.

Dijital kumar bağımlılığı, internet üzerinden sunulan kumar oyunlarına aşırı bir bağımlılık veya kontrol kaybı durumunu ifade eder. Bu tür bağımlılık, online kumar platformlarında veya mobil uygulamalarda sunulan çeşitli kumar oyunlarına yönelik aşırı ilgi ve zaman harcanmasıyla kendini gösterir. Bu tür bağımlılık, bireyin sağlığına, ilişkilerine ve finansal durumuna ciddi zararlar verebilir. Dijital kumar bağımlılığının birçok potansiyel nedeni vardır bunlar; Erişilebilirlik ve kolaylık, yüksek heyecan ve ödül beklentisi, sosyal baskı ve kabul arayışı, kaçış yolu olarak kullanma, psikolojik faktörler, nörolojik etkiler.

Amaç: Dijital kumar bağımlılığı ve dijital kumar bağımlılığının adli psikolojik açıdan nedenlerinin incelenmesi.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Eylül 2024 tarihinde nitel araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmacı, 30 kişi üzerinde anket çalışması yapmış ve bu çalışmada South Oaks Kumar Bağımlılığı Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada, kişilerin benzer özellikler göstererek dijital kumar oynamaya girişimde bulundukları, düzensiz ve parçalanmış aile hayatına sahip olmaları, suça yatkınlık ve altta yatan psikolojik rahatsızlıkların bulunması gibi faktörlere rastlanmıştır.

Sonuç: Dijital kumar bağımlılığının karmaşık bir etiyolojisi vardır ve genellikle birden fazla faktörün bir araya gelmesi sonucunda ortaya çıkar. Bu nedenle, bağımlılığı anlamak ve tedavi etmek için çoklu bir yaklaşım gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Dijital, Kumar, Suç, Psikolojik Faktörler.

73-DIGITAL GAMBLING ADDICTION

Summary

Addiction refers to a state of extreme dependence or loss of control on a substance or behaviour. In this state, a person loses control, finds it difficult to resist impulses and continues despite negative consequences. Addiction can often focus on substances or behaviours such as alcohol, drugs, smoking, gambling, technology or food.

Digital gambling addiction refers to a state of extreme dependence or loss of control over gambling games offered over the internet. This type of addiction is characterised by excessive interest and time spent on various gambling games offered on online gambling platforms or mobile applications. This type of addiction can cause serious damage to an individual's health, relationships and financial situation. There are many potential causes of digital gambling addiction, including; accessibility and convenience, high expectation of excitement and reward, social pressure and seeking acceptance, use as an escape route, psychological factors, neurological effects.

Objective: To investigate digital gambling addiction and forensic psychological causes of digital gambling addiction.

Materials and Method: This study was conducted in September 2023 using qualitative research method. The researcher conducted a questionnaire study on 30 people and the South Oaks Gambling Addiction Test was used in this study.

Findings: In this study, it was found that people showed similar characteristics and attempted to engage in digital gambling, such as having an irregular and broken family life, having a predisposition to crime, and having underlying psychological disorders.

Conclusion: Digital gambling addiction has a complex aetiology and is often the result of a combination of multiple factors. Therefore, a multifaceted approach may be required to understand and treat addiction.

Keywords: Digital, Gambling, Crime, Psychological Factors.

74-ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÇOCUĞU OLAN AİLELERE VERİLEN MAHREMİYET EĞİTİM PROGRAMININ ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ*

Meryem ÖZKARA¹, Berfin ESKİCİ¹, Rumeysa GÜNEŞ¹, Tuğçe ATAK MERİÇ^{2**}

*Tübitak 2209-A projesidir.

¹İstanbul Gedik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü Öğrencileri

²Dr.Öğr.Üyesi, İstanbul Gedik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, ORCID ID: 0000-0001-7599-4538, e-mail: tugce.meric@gedik.edu.tr

**Sorumlu yazar

Giriş ve Amaç: Bu araştırma da özel gereksinimli çocuğu olan ailelere verilen mahremiyet eğitim programının etkinliğini değerlendirmek amacıyla yapılan ön test-son test yarı deneysel tipte bir araştırmadır.

Gereç ve yöntem: Bu araştırmanın verileri Nisan-Haziran 2024 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden İstanbul Gedik Üniversitesi Özel Eğitim Merkezi'ne eğitim alan tüm aileler araştırmanın evrenini oluşturmaktadır (N=77). Araştırmada verilen üç eğitime tamamlayan 22 aile araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır (n=22). Ailelere birinci eğitimde; cinsellik, cinsel organlar, hijyen, mahremiyet ve özel gereksinimli çocuklarda cinsellik konuları, ikinci eğitimde; ailelere özel gereksinimli çocuklarda mahremiyet eğitimi ve üçüncü eğitimde; ihmal ve istismarın ne olduğu, türleri, risk faktörleri ve çocukları istismar ve ihmalden koruma konuları anlatılmıştır. Araştırmanın verileri “Aile ve Çocuk Tanıtım Formu” ve “Ebeveynlere Yönelik İstismar Farkındalık Ölçeği” ile toplanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 25 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan ebeveynlerin tanımlayıcı özellikleri incelendiğinde, ebeveynlerin yaş ortalaması 49,23±8,05, çoğunun evli olduğu (%95,5), ilköğretim düzeyinde eğitim aldığı (%44,5) ve çoğunun çalışmadığı (%90,9) bulunmuştur.

Ebeveynlerin %68,2'si gelir- gidere denk bir gelir düzeyine sahip olduğunu ve yarısının iki çocuklu çekirdek aileler olduğu bulunmuştur. Ailede fiziksel şiddete maruz kalma durumu %4,5 olarak bulunurken psikolojik şiddete maruz kalma durumu %18,2 olarak bulunmuştur. Özel gereksinimli çocuğa ait özellikler incelendiğinde; %68,2'si erkek ve yaş ortalaması 16,00±6,44 olarak bulunmuştur. Mahremiyet eğitim programının etkisini değerlendirmek amacıyla yapılan analizlerde, eğitim sonrası istismar farkındalık puanlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı tespit edilmiştir (Eğitim öncesi istismar farkındalık ortalama; 63,22±4,19 ve eğitim sonrası ortalama: 67,50±5,78; p<0,05).

Sonuç: Özel gereksinimli çocuklara sahip ebeveynlere verilen mahremiyet eğitimi programı, ebeveynlerin istismar farkındalığını arttırmada etkili olmuştur. Eğitim programı sonrası ebeveynlerin bilgi düzeylerinde anlamlı bir artış gözlenmiş olup, bu bulgu eğitim programının mahremiyet eğitiminin önemini ve gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar kelimeler: Mahremiyet eğitimi, özel gereksinimli çocuklar, ebeveyn.

74-EVALUATION OF THE EFFECTIVENESS OF THE PRIVACY EDUCATION PROGRAM PROVIDED TO FAMILIES WITH CHILDREN WITH SPECIAL NEEDS*

Meryem ÖZKARA¹, Berfin ESKİCİ¹, Rumeysa GÜNEŞ¹, Tuğçe ATAK MERİÇ^{2**}

* TÜBİTAK 2209-A Research Project.

¹ Students of the Department of Child Development, Faculty of Health Sciences, İstanbul Gedik University

² Assistant Professor, İstanbul Gedik University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing ORCID ID: 0000-0001-7599-4538, e-mail: tugce.meric@gedik.edu.tr

**Corresponding author

Introduction and Aim: This research is a pre-test post-test quasi-experimental study conducted to evaluate the effectiveness of the privacy education program provided to families with children with special needs.

Materials and Methods: The data for this research were collected between April and June 2024 from all families (N=77) receiving education at the İstanbul Gedik University Special Education Center who agreed to participate in the study, constituting the study's population. The study sample consisted of 22 families (n=22) who completed all three training sessions. In the first training, families were informed about sexuality, sexual organs, hygiene, privacy, and sexuality in children with special needs; in the second training, privacy education for children with special needs was discussed; and in the third training, the definition, types, risk factors of neglect and abuse, and ways

to protect children from abuse and neglect were explained. The research data were collected using the "Family and Child Introduction Form" and the "Abuse Awareness Scale for Parents." The SPSS 25 statistical software package was used to analyze the data obtained from the research.

Results: The descriptive characteristics of the parents participating in the study revealed that the average age of the parents was 49.23 ± 8.05 , the majority were married (95.5%), had primary education (44.5%), and most were unemployed (90.9%). It was found that 68.2% of the parents had an income level equal to their expenses, and half were nuclear families with two children. The rate of exposure to physical violence in the family was 4.5%, while the rate of exposure to psychological violence was 18.2%. When the characteristics of the children with special needs were examined, 68.2% were male, and their average age was 16.00 ± 6.44 . Analyses conducted to evaluate the effect of the privacy education program showed a statistically significant increase in abuse awareness scores after the training (pre-training mean abuse awareness: 63.22 ± 4.19 and post-training mean: 67.50 ± 5.78 ; $p < 0.05$).

Conclusion: The privacy education program provided to parents with children with special needs was effective in increasing parents' awareness of abuse. A significant increase in the knowledge levels of parents was observed after the training program, and this finding emphasizes the importance and necessity of privacy education.

Keywords: Privacy education, children with special needs, parents.

75-BİR CİNSEL BASKI ARACI OLARAK DÜZELTİCİ TECAVÜZ: BİR LİTERATÜR TARAMASI VE DÜNYADAN VE TÜRKİYE'DEN VAKA ANALİZİ

Görkem Yiğit Öztürk, Acıbadem Üniversitesi, ORCID ID: 0009-0001-4263-4066

gorkem-ozturk@hotmail.com

GİRİŞ

Ağırlıklı olarak lezbiyen ve toplumsal cinsiyete uymayan bireyleri hedef alan bir cinsel şiddet biçimi olan düzeltici tecavüz, köklü bir küresel insan hakları ihlali olarak ortaya çıkmıştır. Uluslararası farkındalık ve aktivizme rağmen, bu olguya ilişkin akademik araştırmalar parçalı ve genellikle coğrafi veya kültürel sınırlarla sınırlı kalmaktadır.

AMAÇ

Bu çalışma, düzeltici tecavüzün sosyokültürel temellerini, yasal kör noktalarını ve psikolojik sonuçlarını inceleyerek, bu konudaki mevcut akademik literatürün kapsamlı bir edebi incelemesini sunmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, belgelenmiş uluslararası vaka çalışmaları ile Türkiye'de ortaya çıkan ancak yeterince rapor edilmeyen olayları karşılaştırarak küresel söyleme yerleştirilmiş bir bakış açısıyla katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışma, son yirmi yıla ait hakemli makaleler, STK raporları, insan hakları yayınları ve gazete arşivlerinin kapsamlı bir incelemesine dayanmaktadır. Güney Afrika, Hindistan ve Ekvador gibi ülkelerde rapor edilen olayların yanı sıra Türkiye'de belgelenen ve iddia edilen olaylara dikkat

çekilerek karşılaştırmalı vaka çalışması analizi kullanılmıştır. Sebep, toplumsal tepki ve kurumsal tepki ile ilgili tekrar eden kalıpları kategorize etmek için tematik bir yaklaşım kullanılmıştır.

BULGULAR

Bulgular, düzeltici tecavüzün ataerkil normlar, dini muhafazakârlık ve kurumsal eylemsizliğin bir kombinasyonu tarafından sürdürüldüğünü ortaya koymaktadır. Güney Afrika belgelenmiş en yüksek vaka sayısını sunarken, Türkiye'nin LGBTQ+ topluluğu da toplumsal damgalanma ve yasal görünmezlikle daha da kötüleşen benzer bir tehlikeli ortamla karşı karşıyadır. Türkiye'deki vakalar, her ne kadar az bildirilmiş olsa da, küresel eğilimleri yansıtan aile kaynaklı şiddet ve kurumsal sessizlik örüntülerini ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Düzeltilici tecavüz, kökleri heteronormatif ideolojilere dayanan toplumsal cinsiyete dayalı bir kontrol mekanizması olarak işlev görmektedir. Bunun ele alınması hem yasal reform hem de kültürel dönüşüm gerektirmektedir. Özellikle Türkiye gibi ülkelerde yerel vakaların daha fazla görünürlük kazanması, daha geniş politika ve insan hakları müdahaleleri için hayati önem taşımaktadır.

ANAHTAR KELİMELEER: düzeltici tecavüz, cinsel şiddet, LGBTQ+, Türkiye, vaka çalışması, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet, heteronormativite

75-CORRECTIVE RAPE AS A TOOL OF SEXUAL OPPRESSION: A LITERATURE REVIEW AND CASE STUDY ANALYSIS FROM TÜRKİYE AND THE GLOBAL CONTEXT

Görkem Yiğit Öztürk, Acıbadem Üniversitesi, ORCID ID: 0009-0001-4263-4066

gorkem-ozturk@hotmail.com

INTRODUCTION

Corrective rape, a form of sexual violence predominantly targeting lesbian and gender non-conforming individuals, has emerged as a deeply rooted global human rights violation. Despite international awareness and activism, academic inquiry into this phenomenon remains fragmented and often limited by geographic or cultural boundaries.

AIM

This study aims to provide a comprehensive literary review of the existing academic literature on corrective rape, examining its sociocultural foundations, legal blind spots, and psychological consequences. Furthermore, it compares and contrasts documented international case studies with

emerging but underreported incidents in Türkiye, thereby contributing to the global discourse with a localized perspective.

MATERIALS AND METHODS

The study is based on an extensive review of peer-reviewed articles, NGO reports, human rights publications, and newspaper archives from the last two decades. Comparative case study analysis is employed, highlighting reported incidents in countries such as South Africa, India, and Ecuador, alongside documented and alleged incidents in Türkiye. A thematic approach is used to categorize recurring patterns related to motive, societal reaction, and institutional response.

RESULTS

Findings reveal that corrective rape is perpetuated by a combination of patriarchal norms, religious conservatism, and institutional inaction. While South Africa presents the highest number of documented cases, Türkiye's LGBTQ+ community faces a similarly dangerous environment, exacerbated by societal stigma and legal invisibility. Turkish cases, although underreported, demonstrate patterns of family-instigated violence and institutional silence mirroring global trends.

CONCLUSION

Corrective rape functions as a mechanism of gender-based control rooted in heteronormative ideologies. Addressing it requires both legal reform and cultural transformation. Greater visibility of local cases, particularly in countries like Türkiye, is vital for broader policy and human rights interventions.

KEYWORDS: corrective rape, sexual violence, LGBTQ+, Türkiye, gender-based violence, heteronormativity

76-BEDEN KONUŞUR Çocukluk Travmasına CI Yaklaşımı

Nil Polat, Psikolog, ORCID ID: 0000-0002-0388-6500 ,Vanderbilt University, Tennessee United States

Anahtar Kelimeler: psikosomatik, istismar, çocuk, Compassionate Inquiry, travma

Amaç: Çocukluk çağında yaşanan istismar, boyutu ve süresi ne olursa olsun hepimizde derin izler bırakır. Bu izler, yetişkinlik döneminde çeşitli fiziksel hastalıklar veya psikolojik rahatsızlıklar olarak ortaya çıkabilir. Yaşadığımız travmaları bazen kolayca adlandıramasak da bedenimizde mutlaka bir kayıt vardır. Gabor Maté, geliştirdiği Compassionate Inquiry (CI) terapi yöntemiyle bireylerin çocukluk travmalarıyla yüzleşmelerini, kaynaklanan acılardan öğrenmelerini ve böylece özgürleşmelerini hedefler. Bu çalışmada, vaka örnekleri üzerinden çocukluk döneminde yaşanan istismarın kısa ve uzun vadeli etkileri ele alınacak ve bu problemlerin çözümünde CI yönteminin uygulama biçimleri incelenecektir.

Materyal ve Yöntem: Çalışma, Gabor Maté'nin Compassionate Inquiry profesyonel eğitimindeki vaka analiz yöntemleri incelenerek ve kendi yazdığı çalışmalarda paylaştığı gerçek vakalar incelenerek çocuk istismarının bireylerde etkileri ve bir çözüm olarak CI psikoterapi vurgulamayı amaçlamaktadır.

Bulgular: Bu çalışma, Gabor Maté tarafından geliştirilen Compassionate Inquiry (CI) yönteminin, çocukluk çağı istismarının yetişkinlik döneminde yol açtığı psikolojik rahatsızlıkların kabulü, anlaşılması ve çözüm sürecine katkılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Vaka örnekleri, katılımcıların gerçek yaşam öyküleri üzerinden ele alınarak; travmaların farkına varılması, kabul sürecinin işletilmesi ve bu deneyimlerin dönüştürülmesinin önemi vurgulanmıştır.

Sonuç: Çocukluk döneminde istismara maruz kalmış bireylerde yıllarca süren sağlık problemlerine rağmen, travmanın kökenini anlamak, kabul etmek ve çözümlemek mümkündür. Compassionate Inquiry yöntemi ise bu iyileşme sürecinde gerekli farkındalığı, şefkati ve anlayışı sağlar.

76-BODY TALKS THE CI APPROACH TO CHILDHOOD TRAUMA

Nil Polat ,Psychologist, ORCID ID: 0000-0002-0388-6500 , Vanderbilt University, Tennessee United States

Key Words: Psychosomati , Abuse, Child, Compassionate Inquiry,trauma

Aim: Childhood abuse,regardless its duration or severity,leaves deep and lasting imprints on individuals.These imprints often manifest in adulthood as physical illnesses or psychological disturbances.Even we struggle to name or articulate the traumas we've experienced,our bodies carry their memory.Developed by Gabor Maté the Compassionate Inquiry (CI) approach encourages individuals to recognize,explore,and learn from their pain,ultimately guiding them personal freedom and healing. This study aims to examine the short- and long-term impacts of childhood abuse through selected case examples, and to explore the application of the CI method in addressing and resolving these issues.

Materials and method: This study aims to examine the contribution of Gabor Maté's Compassionate Inquiry (CI) method in the acceptance, understanding, and resolution of psychological disorders caused by childhood abuse. Case studies, based on real-life experiences of participants, emphasize the importance of recognizing traumas, initiating the acceptance process, and transforming these experiences.

Findings: This study aims to examine the contribution of Gabor Maté's Compassionate Inquiry (CI) method in the acceptance, understanding, and resolution of psychological disorders caused by childhood abuse. Case studies, based on real-life experiences of participants, emphasize the importance of recognizing traumas, initiating the acceptance process, and transforming these experiences.

Conclusion: Despite years of ongoing health problems, individuals who have experienced childhood abuse can still recognize, accept, and resolve the roots of their trauma. The Compassionate Inquiry method offers the necessary awareness, compassion, and understanding throughout this healing process.

77-ÇOCUK HAKLARI BAĞLAMINDA KATILIM HAKKI: ÖĞRETMEN ADAYLARININ FARKINDALIK DÜZEYLERİ

Berrak Deniz POLAT, Öğretim Görevlisi, Kastamonu Üniversitesi Cide Rıfat Ilgaz Meslek Yüksekokulu Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü, 0000-0002-8052-962X, bdenizp@gmail.com

ÖZET

Giriş: Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin dört temel maddesinden biri olan katılım hakkı, demokratik toplumların inşasında merkezi bir çocuk hakkı olarak konumlanmaktadır. Katılım hakkı, çocukların kendi yaşamlarını etkileyen kararlarda görüş bildirme ve bu görüşlerin dikkate alınmasını içerir. Eğitimde katılım hakkına verilen önem çocuk

merkezli yaklaşımların gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Bu bağlamda, geleceğin eğitimcileri olan çocuk gelişimi ve okul öncesi öğretmenliği öğrencilerinin katılım hakkına dair farkındalık düzeyleri, çocuk haklarının hayata geçirilmesinde kritik bir rol oynamaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı Çocuk Gelişimi ve Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin çocuk katılımına dair farkındalık düzeylerinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeliyle gerçekleştirilmiştir. Araştırma örneklemi, rastgele örnekleme yöntemi ile belirlenmiş Çocuk Gelişimi (187) ve Okul Öncesi Öğretmenliği (179) Bölümünden toplam 366 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler; Polat, Ersoy ve Toran (2017) tarafından geliştirilen Çocuk Katılımı Farkındalık Ölçeği (ÇKFO) ile toplanmıştır. Çocuk Katılımı Farkındalık Ölçeği 18 madde ve 5 alt ölçekten (katılımda dekorasyon, katılımda görüşe saygı, katılımda zorlama, katılımda ayırım gözetmeme, katılımda fizyolojik ihtiyaçlar) oluşmaktadır. Araştırmanın amacını çözümllemek üzere bağımsız örneklem t-testi; tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve post-hoc test analizlerinden Tukey testi kullanılmıştır.

Bulgular: Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin çocuk katılımı farkındalık düzeylerinin katılımda dekorasyon, katılımda zorlama alt ölçekleri ve çocuk katılımı farkındalık ölçeği toplam puan ortalamaları bakımından Çocuk Gelişimi öğrencilerinden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Katılımda görüşe saygı ve katılımda fizyolojik ihtiyaçlar alt ölçeği için istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanamamıştır. Katılımda ayırım gözetmeme alt ölçeği puan ortalamalarının tüm örneklem için aynı skora sahip olduğu görülmüş ve söz konusu alt ölçek tüm analizlerde göz ardı edilmiştir.

Sonuç: Yapılan araştırma sonucunda Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin çocuk katılımı farkındalık düzeylerinin katılımda dekorasyon, katılımda zorlama alt ölçekleri ve Çocuk Katılımı Farkındalık Ölçeği toplam puan ortalamaları bakımından Çocuk Gelişimi öğrencilerinden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hakları, katılım hakkı, çocuk katılımı, öğretmen adayları

77-RIGHT TO PARTICIPATION IN THE CONTEXT OF CHILDREN’S RIGHTS: AWARENESS LEVELS OF PROSPECTIVE TEACHERS

*Berrak Deniz POLAT, Lecturer, Kastamonu University Cide Rifat Ilgaz Vocational School,
Department of Child Care and Youth Services, 0000-0002-8052-962X, bdenizp@gmail.com*

ABSTRACT

Introduction: One of the four fundamental principles of the United Nations Convention on the Rights of the Child, the right to participation, is positioned as a central child right in the construction of democratic societies. This right entails children expressing their views in matters that affect their lives and having these views taken into account. The importance given to the right to participation in education contributes to the development of child-centered approaches. In this context, the level of awareness regarding the right to participation among students of child development and early childhood education who are the educators of the future plays a critical role in the realization of children's rights.

Purpose: The aim of this study is to determine the awareness levels of students from child development and preschool education departments regarding child participation.

Materials and Methods: This research was conducted using the quantitative research method, specifically the survey model. The sample consisted of 366 students selected through random sampling: 187 from the child development department and 179 from the preschool education department. Data were collected using the Child Participation Awareness Scale (CPAS) developed by Polat, Ersoy, and Toran (2017), which consists of 18 items and five subscales: decoration in participation, respect for opinion in participation, coercion in participation, non-discrimination in participation, and physiological needs in participation. To analyze the data, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Tukey post-hoc test were used.

Findings: It was found that students in the preschool education department scored significantly higher in the subscales of decoration in participation, coercion in participation, and in total CPAS scores compared to child development students. No statistically significant differences were found in the subscales of respect for opinion in participation and physiological needs in participation. Since all participants had the same score in the non-discrimination in participation subscale, it was excluded from further analysis.

Result: The study concluded that preschool education students had higher levels of awareness regarding child participation, particularly in the subscales of decoration and coercion in participation, as well as in the total scale scores, compared to child development students.

Keywords: Children's rights, right to participation, child participation, pre-service teachers

78-TÜRKİYE'DE ÇOCUK İSTİSMARI KONUSUNDA YAPILAN TEZLERİN İNCELENMESİ

Semih Petekkaya, Doktor Öğretim Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0003-3851-6953, semihpetekkaya@gmail.com

Eren Tuzci, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0002-2925-0172, erentuzci@gmail.com

Ömer Seyda Köse, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0001-9312-6857, omerseydakose@gmail.com

ÖZET

Giriş-Amaç: Çocuk istismarı, bireylerin yaşamları boyu ciddi onarılması güç sonuçlara neden olan küresel bir sorundur. Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre 5 yaş altı her 10 çocuktan 6'sının düzenli olarak anne-babaları veya bakıcıları tarafından fiziksel cezaya ve/veya psikolojik şiddete maruz kaldığını, her 5 kadından 1'inin ve her 7 erkekten 1'inin çocukken cinsel istismara uğradığını ortaya koymaktadır. Bu çalışmanın amacı; Türkiye'deki üniversitelerde çocuk istismarı konusunda yapılan yüksek lisans, doktora ve tıpta uzmanlık düzeyinde yapılan tezlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı Ulusal Tez Merkezi'ne (ULAKBİM) ait internet adresinde 'çocuk istismarı' anahtar kelimesi kullanılarak ulaşılabilen tüm tezler çalışmaya dahil edilmiştir. Tezler; basım yılı, araştırmacının cinsiyeti, tezin konusu, tezin türü, araştırmacının bağlı olduğu bölüm, tez danışmanı konularında incelenmiştir.

Bulgular: 1989- 2024 yılları arasında, çocuk istismarı anahtar kelimesi kullanılarak yapılan tarama sonucunda 157 adet teze ulaşılmıştır. Tezlerin yıllara göre dağılımı, 2024 yılında 14, 2023 yılında 13, 2022 yılında 15, 2021 yılında 17, 2020 yılında 11 adet, 2016-2019 arasında 40, 2011-2015 yılları arasında 22, 2001-2010 yılları arasında 21, 1989-2000 arası 4'tür. Tezlerin 99'u yüksek lisans, 20'si doktora, 3'ü diş hekimlik uzmanlık ve 35 'i tıpta uzmanlık teziydi.

Sonuç: Son yıllarda çocuk istismarı ile ilgili konular toplumun dikkatini çekmektedir. Konu ile ilgili toplumun en önemli bilgi kaynağı ise görsel basından elde ettiği bilgilerdir. Ancak görsel basından elde edilen bilgilerin bir kısmı, yanlış ve bilimsel olmayan anlatımlar nedeniyle toplumun hafızasında yer etmekte ve toplumsal davranış kalıplarında onarılması güç sonuçlara yol açmaktadır. Üniversiteler, bilimsel metodolojik yöntemler kullanarak tezlerden elde ettiği bilgileri

görsel basın yoluyla toplumla paylaşarak toplumsal davranış kalıplarını doğru bir şekilde yönlendirmesi gerektiği düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, tez, üniversite, YÖK

78-REVIEW OF THESES MADE ON CHILD ABUSE IN TURKEY

Semih Petekkaya, Doktor Öğretim Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0003-3851-6953, semihpetekkaya@gmail.com

Eren Tuzci, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0002-2925-0172, erentuzci@gmail.com

Ömer Seyda Köse, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0001-9312-6857, omerseydakose@gmail.com

ABSTRACT

Introduction- Purpose: Child abuse is a global problem that causes serious and irreparable consequences throughout the lives of individuals. According to data from the World Health Organization, 6 out of every 10 children under the age of 5 are regularly exposed to physical punishment and/or psychological violence by their parents or caregivers, and 1 out of every 5 women and 1 out of every 7 men were sexually abused as children. The purpose of this study was to examine the theses on child abuse at the master's, doctorate and medical specialization levels in universities in Turkey.

Materials and Methods: All theses that could be accessed using the keyword ‘child abuse’ on the internet address of the National Thesis Center of the Council of Higher Education (ULAKBİM) were included in the study. Theses were examined in terms of publication year, gender of the researcher, thesis subject, thesis type, the department to which the researcher is affiliated, and thesis advisor.

Findings: As a result of the search conducted using the keyword child abuse between 1989 and 2024, 157 theses were reached. The distribution of theses by year is as follows: 14 in 2024, 13 in 2023, 15 in 2022, 17 in 2021, 11 in 2020, 40 between 2016-2019, 22 between 2011-2015, 21 between 2001-2010, and 4 between 1989-2000. Of all theses, 99 were master's theses, 20 were doctoral theses, 3 were dentistry specialization theses, and 35 were medical specialization theses.

Results: In recent years, issues related to child abuse have attracted the attention of society. The most important source of information on the subject is the information obtained from the visual media. However, some of the information obtained from the visual media remains in the memory of society due to incorrect and unscientific narratives and leads to irreparable consequences in

social behavior patterns. We believe that universities should use scientific methodological methods to share the information they obtain from theses with the public through visual media and guide social behavior patterns correctly.

Keywords: Child abuse, thesis, university, YÖK,

79-ÇOCUK İSTİSMARININ ÖNLENMESİNDE MÜDAHALE PROGRAMLARININ ÖNEMİ VE İATROJENİK ZARAR RİSKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: SOSYAL PSİKOLOJİK BİR BAKIŞ AÇISI

Psikolog Dr. Ufuk SARIGÜL, Polis Akademisi Başkanlığı, Rüştü Ünsal Polis Meslek Yüksek Okulu, ORCID ID: 0000-0001-8981-8295, E-posta: ufuksarigul@hotmail.com

Özet

Amaç:

Bu çalışmanın amacı, çocuk istismarına yönelik önleyici müdahaleler sırasında ortaya çıkabilecek olası iatrojenik zararlar konusunda farkındalık yaratmaktır. Bu kapsamda, “Müdahale programlarında hangi iatrojenik zararlar ortaya çıkabilir?” ve “Geliştirilecek yeni programlarda bu zararların etkisi nasıl azaltılabilir?” sorularına yanıt aranacaktır. Çalışma, hem mevcut literatürü incelemeyi hem de pratik öneriler sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem:

Çocuk istismarı, bireylerin psikolojik, fiziksel ve sosyal gelişimini olumsuz etkileyen evrensel bir problemdir. UNICEF raporlarına göre, dünya genelinde beş yaş altındaki her on çocukta altısı fiziksel ceza ve/veya psikolojik şiddete maruz kalmakta; her beş kadından biri ve her yedi erkekten biri ise çocukluk döneminde cinsel istismara uğramaktadır (UNICEF, 2024a; UNICEF, 2024b). İstismarın bu denli yaygın olması, bireysel travmanın yanı sıra sosyal yapıda da ciddi problemlere yol açmaktadır. Bu nedenle sosyal psikoloji alanında, istismarın etkilerini azaltmaya yönelik çeşitli müdahale programları geliştirilmiştir. Bu çalışmada, literatür taraması yöntemi kullanılarak bu programların işlevselliği ve karşılaşılan iatrojenik zararlar analiz edilmiştir.

Bulgular:

Önleyici müdahale programları, çocukların güvenliğini sağlamak ve istismarı önlemek için kritik

öneme sahiptir (Finkelhor, 2009). Bu programlar, birincil, ikincil ve üçüncül düzeylerde yapılandırılmakta, uygulama aşamaları ise önleyici ve iyileştirici olarak sınıflandırılmaktadır. Kültürleşme süreçleri, sosyal ekolojik sistemler ve koruyucu tutumlar, müdahalelerin başarısını etkileyen önemli faktörlerdir.

Sonuç:

Çalışma kapsamında, müdahale programlarının olumlu ve olumsuz etkileri detaylı bir şekilde ele alınacak; sosyal psikolojinin bu alanda sunabileceği katkılar, mevcut eksiklikler ve gelecekteki araştırmalara yönelik öneriler paylaşılacaktır. Ayrıca, müdahalelerin her aşamasında zarar vermeme (non-maleficence) ilkesine sadık kalınmasının gerekliliği vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk İstismarı, Sosyal Psikoloji, Müdahale Programları, İatrojenik Zarar

79-THE IMPORTANCE OF INTERVENTION PROGRAMS IN THE PREVENTION OF CHILD ABUSE AND THE EVALUATION OF IATROGENIC HARM RISKS: A SOCIAL PSYCHOLOGICAL PERSPECTIVE

Psychologist Dr. Ufuk SARIGÜL, Police Academy Presidency, Rüştü Ünsal Police Vocational School, ORCID ID: 0000-0001-8981-8295, E-mail: uufuksarigul@hotmail.com

Summary

Objective:

The objective of this study is to raise awareness regarding potential iatrogenic harms that may emerge during preventive interventions against child abuse. Within this scope, the study seeks to answer the questions: “What iatrogenic harms might occur during intervention programs?” and “How can these harms be minimized in newly developed programs?” It aims to review existing literature and offer practical suggestions.

Materials and Methods:

Child abuse is a universal issue that negatively impacts individuals' psychological, physical, and social development. According to UNICEF reports, six out of every ten children under the age of five worldwide are subjected to physical punishment and/or psychological violence, while one in five women and one in seven men experience sexual abuse during childhood (UNICEF, 2024a; UNICEF, 2024b). The widespread prevalence of abuse causes not only individual trauma but also serious social structural problems. Therefore, various intervention programs have been developed within the field of social psychology to reduce the adverse effects of abuse. This study uses a literature review method to analyze the functionality of these programs and explore encountered iatrogenic harms.

Results:

Preventive intervention programs are critically important for ensuring the safety of children and preventing cases of abuse (Finkelhor, 2009). These programs are structured at primary, secondary, and tertiary levels, and their phases are categorized into preventive and remedial stages. Acculturation processes, social ecological systems, and protective attitudes are identified as significant factors influencing the success of interventions.

Conclusion:

The study will discuss both the positive and negative outcomes of intervention programs, highlight the contributions and limitations of social psychology in preventing child abuse, and offer

recommendations for future research. Additionally, it will stress the necessity of adhering to the principle of non-maleficence throughout all stages of intervention planning and implementation.

Keywords: Child Abuse, Social Psychology, Intervention Programs, Iatrogenic Harm

80-SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLARIN İSTİHDAMINA YÖNELİK İŞVEREN TUTUMLARI

Damla Şakar, Acıbadem Üniversitesi, 0009-0004-3535-1801, damlasakar@gmail.com

Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR, Uzm.Adli Psikolog, Türk Silahlı Kuvvetleri, 0000-0003-3898-6111, e.gurgezoglu@gmail.com

ÖZET

Giriş: Suça sürüklenen çocuklar (SSÇ), yalnızca bireysel değil, aynı zamanda toplumsal düzeyde önemli sonuçlar doğuran çok boyutlu bir sorundur. Türkiye’de 18 yaş altı bireyler çocuk olarak kabul edilmekte ve adli sicil kayıtları, bu bireylerin gelecekteki istihdam olanaklarını önemli ölçüde etkilemektedir. SSÇ’lerin topluma entegrasyonu için istihdam olanakları kritik öneme sahiptir.

Amaç: Bu çalışmada, işverenlerin sabıka kaydı bulunan bireyleri işe alma konusundaki tutumları incelenmiş; özellikle SSÇ’lerin iş hayatına entegrasyon sürecinde karşılaştıkları engeller ile işverenlerin rehabilitasyon algıları değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: 2025 yılı Şubat ayında Türkiye genelinde işe alım yetkisine sahip 200 işverene çevrim içi anket gönderilmiş; bunlardan 61’i formu eksiksiz doldurarak çalışmaya katılmıştır. Katılımcılara, biri sabıka kaydı içeren, diğeri sabıka kaydı bulunmayan iki sahte özgeçmişten biri rastgele atanmıştır. Özgeçmişler; eğitim düzeyi, iş tecrübesi ve beceriler açısından eşdeğer hazırlanmıştır. Katılımcılar, adayın işe alınma olasılığını ve pozisyona uygunluğunu 1–5 arası puanlamış, açık uçlu olarak kararlarını etkileyen unsurları belirtmiş ve sabıka kaydına dair çeşitli önermelere yanıt vermiştir.

Bulgular: Grup A (sabıkalı aday), işe alınma olasılığı açısından ortalama 2,33; pozisyona uygunluk açısından ise 2,50 puan almıştır. Buna karşın Grup B (temiz sicil) ortalama 3,45 ve 2,97 puanla daha yüksek değerlendirilmiştir. Bu fark, sabıka kaydının işe alım sürecinde belirgin bir dezavantaj oluşturduğunu göstermektedir.

Ancak bazı suçtan uzaklaşma göstergeleri bu olumsuz etkinin azaltılmasına yardımcı olmuştur. Özellikle ceza sonrası olumlu referanslar (4,23), mesleki sertifika sahipliği (3,80) ve suç kaydına dair açık iletişim (3,53), işe alım olasılığını anlamlı biçimde artırmıştır. Açık uçlu yanıtlar, işverenlerin güvenlik ve itibarı ön planda tuttuğunu; ancak bireysel gelişim ve rehabilitasyon belirtilerine de duyarlı olduklarını ortaya koymuştur.

Sonuç: Sabıka kaydı, işveren kararlarında önemli bir engel oluştursa da değişim göstergeleri ve olumlu nitelikler bu algıyı yumuşatabilmektedir. İstihdam politikalarının bireyin potansiyeline

odaklanacak şekilde yeniden düzenlenmesi, SSÇ'lerin toplumsal bütünleşmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suça sürüklenen çocuklar, istihdam, işveren tutumları, rehabilitasyon

80-EMPLOYER ATTITUDES TOWARD THE EMPLOYMENT OF DELINQUENT YOUTH

Damla Şakar, Acıbadem Üniversitesi, 0009-0004-3535-1801, damlasakar@gmail.com

Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR, Uzm.Adli Psikolog, Türk Silahlı Kuvvetleri, 0000-0003-3898-6111, e.gurgezoglu@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Child delinquency represents a multidimensional issue with significant consequences not only at the individual level but also for society at large. In Turkey, individuals under the age of 18 are legally defined as children, and their criminal records can significantly impact future employment opportunities. Employment is critical for the reintegration of delinquent youth into society.

Purpose: This study investigates employers' attitudes toward hiring individuals with criminal records, focusing particularly on the barriers faced by delinquent youth during their integration into the workforce and employers' perceptions of rehabilitation.

Material and Methods: In February 2025, an online survey was sent to 200 employers across Turkey with hiring authority, and 61 fully completed the questionnaire. Each participant was randomly assigned one of two fictitious résumés—one with a criminal record and one without—both matched in terms of education, experience, and skills. Participants rated the candidate's likelihood of being hired and job suitability on a 1–5 scale, explained their reasoning through open-ended responses, and responded to various statements regarding criminal records.

Findings: Group A (candidate with a criminal record) received an average score of 2.33 for likelihood of being hired and 2.50 for job suitability. In contrast, Group B (clean record) was rated higher, with scores of 3.45 and 2.97, respectively. This indicates that a criminal record constitutes a clear disadvantage in hiring decisions.

However, certain indicators of desistance reduced this negative effect. Positive post-sentence references (4.23), possession of vocational certificates (3.80), and open communication about the offense (3.53) significantly improved hiring likelihood. Open-ended responses showed that employers prioritized safety and reputation but were also receptive to signs of personal development and rehabilitation.

Result: While a criminal record presents a significant barrier to employment, indicators of change and positive traits can mitigate this perception. Employment policies should be restructured to focus on individual potential, thereby supporting the social reintegration of youth with a history of delinquency.

Keywords: Child delinquency, employment, employer attitudes, rehabilitation

81-ÇOCUKLUKTA DUYGUSAL İSTİSMARIN ERGENLİK DÖNEMİNDEKİ BENLİK SAYGISI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Hatice Saddiki

Bahçeşehir Üniversitesi klinik psikoloji yüksek lisans öğrencisi

0000-0003-0974-7883

[*haticesaddiki@gmail.com*](mailto:haticesaddiki@gmail.com)

Deniz İrem Baydar

Yeditepe Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Psikoloji Mezun

[*Denizirembaydar@gmail.com*](mailto:Denizirembaydar@gmail.com)

Giriş

Düşük benlik saygısı, özellikle çocukluk döneminde yaşanan duygusal istismara bağlı travmanın yaygın ve önemli bir sonucudur. Bu çalışmanın amacı, çocuklukta duygusal istismara maruz kalmış bireylerde bu durumun uzun vadeli etkilerini incelemek ve özellikle 11-14 yaş aralığındaki ortaokul çağındaki çocukların benlik saygısı düzeyleri üzerindeki etkisini araştırmaktır.

Yöntem

Araştırmada, 11–14 yaş aralığında seçilmiş bir örnekleme iki standart anket uygulanmıştır. Bu ölçüm araçları, çocukların yaşadıkları veya algıladıkları duygusal istismarın varlığını ve şiddetini, aynı zamanda mevcut benlik saygısı düzeylerini değerlendirmek amacıyla tasarlanmıştır. Veri toplama sürecinde etik kurallara tam uyum sağlanmış, ebeveyn onayı alınmış ve katılımcıların anonimliği korunmuştur.

Bulgular

Bu araştırma henüz ön çalışma niteliğinde olmakla birlikte, duygusal istismarın şiddeti ile çocukların benlik saygısı düzeyleri arasında doğrudan negatif bir ilişki olacağı yönünde bir hipoteze dayanmaktadır. İlk gözlemler, daha yüksek düzeyde duygusal istismara maruz kaldığını

bildiren çocukların belirgin şekilde daha düşük benlik saygısı gösterdiğini ortaya koymakta; bu durum, travma ve gelişimsel psikoloji literatüründeki bulgularla örtüşmektedir.

Sonuç

Bu çalışmanın beklenen sonuçları, erken yaşta yaşanan olumsuz deneyimlerin çocukların psikolojik gelişimi üzerindeki etkilerine dair genel bilgi birikimine katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, risk altındaki çocuklara yönelik eğitimsel ve klinik müdahale stratejilerinin geliştirilmesine zemin hazırlayabilir. Bulguların derinleştirilebilmesi için daha geniş örneklem gruplarıyla ve uzun vadeli tasarımlarla yapılacak ileri araştırmalar önerilmektedir.

Anahtar kelimeler

Duygusal İstismar, Benlik Saygısı, Çocuk

Introduction

Low self-esteem is a common and significant consequence of trauma associated with emotional abuse, particularly during childhood. This study aims to explore the long-term impact of emotional abuse experienced in childhood on the self-esteem levels of children in early adolescence. Specifically, it focuses on children aged 11 to 14 who have been exposed to emotional abuse, with the goal of identifying how such experiences may continue to influence their self-perception and psychological well-being during the middle school years.

Methodology

The methodology involves the administration of two standardized questionnaires to a selected sample of children within the 11–14 age range. These instruments are designed to assess both the presence and intensity of emotional abuse as recalled or perceived by the children, as well as their current levels of self-esteem. Ethical considerations, including parental consent and the anonymity of participants, have been strictly observed to ensure the validity and integrity of the data collection process.

Result

Although this research is in its preliminary stages, it is grounded in a hypothesis that anticipates a direct negative correlation between the severity of emotional abuse and the level of self-esteem in the children studied. Early observations suggest that children reporting higher degrees of emotional abuse tend to exhibit notably lower self-esteem, aligning with findings from previous literature in trauma and developmental psychology.

Conclusion

The expected outcomes of this study are intended to contribute to the broader understanding of how early adverse experiences shape the psychological development of children. Moreover, these insights may inform future intervention strategies in educational and clinical settings, aiming to support children at risk and to prevent the long-term consequences of emotional abuse. Further

research with larger sample sizes and longitudinal designs is recommended to deepen the findings and establish more definitive conclusions.

Keywords

Emotional Abuse, Self-Esteem, Child

82-TEKSTİL SEKTÖRÜNDEKİ ÇOCUK İŞÇİLİĞİ SORUNUNUN MEDYADAKİ YANSIMALARI

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof. Dr., Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, ORCHID: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Ayşe Öykü TUNCAY, Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, ORCHID: 0000-0003-1237-3739, ayseoyku.tuncay@st.uskudar.edu.tr

ÖZET

Amaç: Çocuk işçiliği, çocukların sağlıklı, güvenli ve eğitim temelli bir yaşam sürdürmesini engelleyerek olağan gelişim süreçlerini kesintiye uğratan ciddi bir sorundur. Temel bir insan hakları ihlali olarak da kabul edilen çocuk işçiliği, çocukların fiziksel, psikolojik ve sosyal yönden istismar edilmesine neden olan ciddi bir toplumsal olgu olarak da karşımıza çıkmaktadır. Tekstil endüstrisinde çalışan çocukların; uzun ve düzensiz çalışma saatleri, yüksek gürültü düzeyleri, ağır makinelerle temas, zehirli kimyasal maddelere maruz kalma gibi birçok sağlık ve güvenlik riskiyle karşı karşıya kaldığı bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, tekstil sektöründe çocuk işçiliği sorununa yönelik medyada yer alan içeriklerin incelenmesi ve bu içeriklerin hangi temalar ve söylemlerle temsil edildiğinin analiz edilmesidir. Medyanın, tekstil endüstrisindeki çocuk işçiliği sorununu

hangi kavramsal çerçevelerle sunduğu, ne ölçüde görünür kıldığı ve bu sorunu hangi bağlamlarda tartıştığı ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Gereç ve Yöntem: Google News arama motoru ve çeşitli haber ajanslarının internet sayfaları kullanılarak “çocuk işçilik” ve “tekstil” anahtar kelimeleri taranmıştır. Tekstil sektöründeki çocuk işçiliği ile ilgili medya içerikleri seçilmiştir.

Bulgular: İncelenen medya içeriklerinde, tekstil endüstrisinin zorlu çalışma koşullarına sahip olduğu vurgulanmakta olup özellikle göçmen çocukların bu sektörde çalıştırıldığına dair haberlerin öne çıktığı görülmektedir. Hızlı moda sektöründe faaliyet gösteren çok uluslu markaların tedarik zincirlerinde çocuk işçiliğine ilişkin iddialar, medya tarafından sıklıkla gündeme getirilmiştir. Ayrıca, çocuk işçiliğiyle ilgili istatistiksel verilere dayanan haberlerin de yer aldığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Tekstil sektöründe çocuk işçiliği, hem yerel hem de küresel ölçekte varlığını sürdüren bir sorun olarak günümüz medyasında hâlâ önemli bir yer tutmaktadır. Bu sektörde yaşanan çocuk işçi ölümlerinin haberleştirilmesi, bu ihlallerin görünür kılınmasına katkı sağlarken, aynı zamanda sorunun ciddiyetini kamuoyuna hatırlatmaktadır. Hızlı moda sektöründe faaliyet gösteren firmaların medyada yer verilmesi, tüketici farkındalığının artırılması açısından önemli bir potansiyel taşımaktadır. Bu durum, etik üretim anlayışının ve tedarik zinciri uygulamalarının sorgulanmasına katkı sunarak toplumsal duyarlılığı güçlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk işçiliği, göçmen çocuklar, tekstil endüstrisi, haber, medya analizi.

82-REFLECTIONS OF THE CHILD LABOR IN THE TEXTILE INDUSTRY IN THE MEDIA

ABSTRACT

Aim: Child labor is a serious issue that disrupts children’s normal development processes by preventing them from leading a healthy, safe, and education-oriented life. Recognized as a fundamental human rights violation, child labor also emerges as a significant social phenomenon that exposes children to physical, psychological, and social exploitation. It is known that children working in the textile industry are exposed to numerous health and safety risks, including long and irregular working hours, high noise levels, contact with heavy machinery, and toxic chemical substances. This study aims to examine media content related to the problem of child labor in the textile industry and to analyze the themes and discourses through which this issue is represented. It seeks to reveal how the media frames the issue of child labor in the textile industry, to what extent it makes it visible, and in which contexts it is discussed.

Materials and Methods: By using the Google News search engine and various news agency websites, content was scanned using the keywords “child labor” and “textile.” Media items related to child labor in the textile sector were selected for analysis.

Findings: The analyzed media content emphasized the harsh working conditions in the textile industry, with particular focus on reports about migrant children being employed in the industry. Allegations of child labor within the supply chains of multinational fast fashion brands were frequently covered. Additionally, some media reports were found to include statistical data related to child labor.

Conclusion: Child labor in the textile sector continues to occupy a significant place in today's media, both as a local and global issue. Media coverage of child worker deaths in this industry contributes to making these violations visible and reminds the public of the gravity of the problem. The explicit mention of fast fashion brands in the media presents an important opportunity for raising consumer awareness. This visibility may foster public sensitivity and encourage scrutiny of ethical production practices and global supply chain systems.

Keywords: *Child labor, migrant children, textile industry, news, media analysis.*

83-18- 35 Yaş Arasındaki Kadınların Partnerleri Tarafından Psikolojik Şiddete Maruz Kalma Düzeyinin İncelenmesi ve Depresyon, Anksiyete, Stres Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Hilal ŞAHİN, Psikolog, Acıbadem Üniversitesi, e-posta: hilalsahinpsk@gmail.com, tel: +90 536 374 1803, ORCID ID: 0009-0004-6224-19-82

ÖZET

Kadına yönelik psikolojik şiddet; aşağılayıcı sözler, tehdit, duygusal manipülasyon, kontrol etme, kıskançlık ve sosyal izolasyon gibi yollarla kadının ruhsal bütünlüğüne zarar veren, çoğu zaman görünmez ancak etkisi derin olan bir şiddet türüdür. Bu şiddet biçimi, fiziksel iz bırakmamasına rağmen bireyin psikolojik sağlığında ciddi bozulmalara yol açabilmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 18-35 yaş aralığındaki kadınların partnerleri tarafından maruz kaldıkları psikolojik şiddet düzeylerini belirlemek ve bu şiddetin depresyon, anksiyete ve stres düzeyleri üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Türkiye’de yaşayan ve herhangi bir fiziksel şiddet öyküsü bulunmayan 610 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, kolayda örnekleme yöntemiyle seçilmiş olup, 18-35 yaş arasında olmaları temel kriter olarak belirlenmiştir. Verilerin toplanmasında Sosyodemografik Bilgi Formu, Psikolojik Şiddet Ölçeği ve DASS-21 (Depresyon, Anksiyete, Stres Ölçeği) kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programı aracılığıyla analiz edilmiş; tanımlayıcı istatistikler, korelasyon ve regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulguları, partnerleri tarafından psikolojik şiddete maruz kalan kadınların depresyon, anksiyete ve stres düzeylerinin anlamlı düzeyde yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca psikolojik şiddet düzeyleri ile depresyon, anksiyete ve stres arasında pozitif yönde anlamlı korelasyonlar saptanmıştır. Regresyon analizleri, psikolojik şiddetin özellikle depresyon üzerinde güçlü bir yordayıcı olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgular, psikolojik şiddetin kadınların ruh sağlığı üzerinde derin ve olumsuz etkiler yarattığını göstermektedir. Psikolojik şiddetle mücadelede yalnızca bireysel destek değil, toplumsal farkındalık çalışmaları ve yapısal müdahaleler de büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Şiddet, Kadına Yönelik Şiddet, Depresyon, Anksiyete, Stres

83-An Examination of the Level of Psychological Violence Experienced by Women Aged 18–35 from Their Partners and Its Impact on Depression, Anxiety, and Stress

Hilal ŞAHİN, Psikolog, Acıbadem Üniversitesi, e-posta: hilalsahinpsk@gmail.com, tel: +90 536 374 1803, ORCID ID: 0009-0004-6224-19-82

Abstract

Psychological violence against women is a form of abuse that harms women's emotional integrity through humiliating remarks, threats, emotional manipulation, control, jealousy, and social isolation. Although this type of violence does not leave physical marks, it can lead to serious deterioration in an individual's psychological well-being.

Objective: The aim of this study is to determine the levels of psychological violence experienced by women aged 18–35 from their partners and to examine the effects of this violence on levels of depression, anxiety, and stress.

Materials and Methods: The research was conducted with 610 women living in Turkey who had no history of physical violence. Participants were selected using a convenience sampling method, and being between the ages of 18 and 35 was the main inclusion criterion. Data were collected using the Socio-Demographic Information Form, Psychological Violence Scale, and DASS-21 (Depression, Anxiety, Stress Scale). The data were analyzed using the SPSS program, employing descriptive statistics, correlation, and regression analyses.

Results: The findings of the study revealed that women exposed to psychological violence by their partners had significantly higher levels of depression, anxiety, and stress. In addition, positive and significant correlations were found between psychological violence and depression, anxiety, and stress levels. Regression analyses showed that psychological violence was a strong predictor, particularly of depression.

Conclusion: The results indicate that psychological violence has profound and negative effects on women's mental health. Combating psychological violence requires not only individual support but also broader social awareness efforts and structural interventions.

Keywords: Psychological Violence, Violence Against Women, Depression, Anxiety, Stress

84-TEDBİRLERE RAĞMEN ÖNLENEMEYEN KADIN CİNAYETLERİ: M.Ç. DOSYASI

Av. LLM. Buse ŞAHİN

6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesine Dair Kanunun amacı; şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir. Böylelikle CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi ile teminat altına alınan toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin ve bu eşitsizliğin sonuçlarından biri olan kadına yönelik şiddetin önüne geçmek hedeflenmektedir. Tüm bunlara rağmen, Türkiye’de koruyucu ve önleyici tedbirler eksiksiz şekilde uygulandığında dahi kadına

yönelik şiddet önlenememektedir. Öyle ki şiddet failinin “ıslah” edilemediği toplumda, kadın cinayetlerinin önüne geçilmek de mümkün olamayacaktır.

Bu sözlü bildiride, M.Ç.’nin evlilik birliği içinde şiddet görmesi sebebiyle defalarca kez koruyucu ve önleyici tedbire başvurmasına rağmen yaşadığı evde, 7 yaşındaki çocuğu önünde, eşi tarafından silahla canına kastedilmesi sonucu kadın cinayetine kurban gittiği dosya ele alınacaktır.

Bu bildiride, kadına ve çocuğa yönelik şiddet ile kadın cinayetlerinin önüne geçmek için mevzuat eksiksiz uygulansa dahi yetersiz kalındığı sonucuna ulaşılırken failin cezalandırılması bakımından yargı kararlarının ve hükmedilen cezaların infazının, toplumdaki cezasızlık algısının önüne geçip geçmediği de incelenecektir. Bunun sonucunda, uluslararası sözleşmeler ve bu sözleşmelerin iç hukuka yansımaları olan düzenlemelerin tek başına yetersiz olduğu, kadın-erkek eşitsizliğinin bir sonucu olan kadına yönelik şiddetin önlenmesi için toplumsal bir dönüşüm gerektiği sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadına Yönelik Şiddet, Eşitsizlik, Kadın Cinayeti, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği

84-FEMİCİDES UNPREVENTABLE DESPİTE LEGAL MEASURES:

THE CASE OF M.Ç.

Av. LLM. Buse ŞAHİN

Law No. 6284 on the Protection of the Family and the Prevention of Violence Against Women aims to regulate the procedures and principles regarding protective and preventive measures for individuals exposed to violence or under threat thereof—specifically women, children, family members, and victims of persistent stalking. The law represents a domestic reflection of

international conventions such as CEDAW and the Istanbul Convention, both of which seek to eliminate gender-based violence arising from systemic gender inequality.

However, in practice, even the full implementation of these legal measures often fails to prevent acts of violence against women in Turkey. This presentation focuses on the case of M.Ç., a woman who experienced repeated domestic violence within her marriage and sought legal protection on several occasions. Despite these efforts, she was ultimately murdered by her husband with a firearm in their home, in front of their seven-year-old child.

This case study critically examines the limits of protective and preventive legal systems in stopping femicides. The presentation explores the role of judicial rulings, sentencing practices, and enforcement in addressing—or failing to address—the societal perception of impunity for perpetrators of gender-based violence.

The analysis concludes that while international and national legal frameworks are necessary, they are not sufficient on their own. Sustainable prevention of violence against women requires a profound societal transformation aimed at eliminating gender inequality at its root.

Keywords: Gender-Based Violence, Femicide, Legal Protection, Impunity, Gender Inequality

85-TCK 103/3-b HÜKMÜNÜN UYGULAMADAKİ SORUNLARI VE YORUMA DAYALI ÇÖZÜM ÖNERİSİ

ÖZET

Giriş: Türk Ceza Kanunu’nun 103/3-b maddesinde yer alan “insanların toplu olarak bir arada yaşama zorunluluğunda bulunduğu ortamların sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle” ifadesi, özellikle cinsel istismar suçlarının değerlendirilmesinde uygulamada ciddi yorum farklılıklarına neden olmaktadır. Bu hükmün lafzî değil, amacı doğrultusunda değerlendirilmesi gerektiği açıktır. “Toplu olarak bir arada yaşama zorunluluğu” ibaresi, yasa koyucu tarafından bilinçli olarak geniş bir biçimde kaleme alınmış ve daraltıcı bir çerçeveye oturtulmamıştır. Bu durum, uygulayıcı hâkime her somut olay özelinde değerlendirme yapma ve olayın gerçekleştiği çevresel koşulların, suçun işlenmesini kolaylaştırıp kolaylaştırmadığını takdir etme yetkisi tanımaktadır. Cinsel istismar gibi giderek yaygınlaşan suç tipleri karşısında, bu hükmün lafzi anlamı yerine, düzenlemenin korunmaya çalışılan hukuki değer ve amaç bağlamında yorumlanması zorunludur. Zira kanun koyucunun amacı, toplumun güvenlik duygusunu zedeleyen bu tür fiillerin, failin avantaj sağladığı sosyal ortamlarda daha ağır şekilde cezalandırılmasını temin etmektir.

Amaç: Çalışmanın amacı, hükmün amacına aykırı dar yorumlanmasının yol açtığı hukuki boşluklara ve adaletsizliklere dikkat çekmek ve normun ruhuna uygun uygulanabilirliğini savunmaktır.

Gereç ve Yöntem: Normatif analiz yöntemiyle, yargı kararları ve somut dava örnekleri üzerinden hükmün uygulanış biçimi değerlendirilmiş; doktrinsel görüşler ve yasa koyucunun gerekçesine yer verilmiştir.

Bulgular: Uygulamada düğün evleri, çadırkentler, otobüs ve okul koridorları gibi kalabalık ortamlar toplu yaşama zorunluluğu kapsamında değerlendirilmeyerek hükmün uygulanmadığı ve ceza indirimini doğduğu gözlenmiştir. Bu durum hem mağdurlarda hem de toplum vicdanında ikincil mağduriyet yaratmaktadır. Yargıtay kararlarında da dar yorum sebebiyle farklılaşan uygulamalar dikkat çekmektedir.

Sonuç: “Yaşama zorunluluğu” ibaresi, hükmün amacına ulaşmasını engellemekte, suçun caydırıcılığını azaltmaktadır. Bu nedenle maddenin “insanların toplu olarak bir arada bulunduğu ortamların sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle” şeklinde yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Hükmün lafzî sınırlar içinde değil, toplumu koruma amacı çerçevesinde yorumlanması, hukuki güvenliğin ve kamu vicdanının tesisi açısından zorunludur.

Anahtar Kelimeler: TCK 103/3-b, cinsel istismar, yorum, toplu yaşam alanı, ağırlaştırıcı neden
85-INTERPRETATION CHALLENGES AND REFORM PROPOSAL REGARDING ARTICLE 103/3-b of TURKISH PENAL CODE

Meryem Remziye SIMSEK, Avukat, Azure Law Office ORCID ID: 0009-000-3-7138-1728, meryem@azuredanismanlik.com.tr

ABSTRACT

Introduction: Article 103/3-b of the Turkish Penal Code introduces an aggravated penalty for sexual abuse committed by taking advantage of environments where individuals are compelled to live collectively. However, the clause “compelled to live collectively” causes significant ambiguity in legal practice. The phrase “obligation to live collectively” has been deliberately formulated by the legislator in broad terms and is not confined within restrictive boundaries. This legislative technique grants the judge discretionary authority to assess each case individually and determine whether the specific setting in which the offense occurred facilitated the commission of the crime. In the face of increasingly prevalent offenses such as sexual abuse, a purely literal interpretation of the provision is inadequate. Rather, it must be construed in light of the protective purpose and legal values underlying the legislation. The core legislative intent is to ensure more severe penalties for acts committed in social environments where the perpetrator benefits from the vulnerabilities created by collective presence, thereby safeguarding the public’s sense of security.

Purpose: This paper aims to highlight the misinterpretation of the clause in judicial practice and proposes a reform to ensure that the rule serves its protective function as intended by the legislator.

Materials and Methods: A normative legal analysis is conducted based on real case studies, judicial rulings, and legislative intent. Interpretations in Turkish doctrine are also discussed.

Findings: Court decisions have excluded places like wedding homes, refugee camps, buses, and school corridors from the scope of the provision due to a narrow interpretation of “compelled collective living.” This has led to unjust sentence reductions and secondary victimization.

Result: The clause "compelled to live collectively" must be revised to "where people are collectively present" to better reflect the law’s purpose. Judicial interpretations should prioritize the protective function of the law over a restrictive literal approach, thus ensuring justice and public trust.

Keywords: Article 103/3-b, sexual abuse, interpretation, collective environments, aggravating factor

86-OLGU SUNUMU: Çocuğun Aile İçi Cinsel İstismarı ve Adli Süreçteki Yansımaları – M.İ. Olgusu

Ece ŞAHKULUBEY – Avukat- Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi- Orcid Id: 0009-0008-9714-345X – ecesahkulubey@gmail.com

Anahtar Kelimeler: İstismar, Çocuk, Mağdur, Fail, Delil

Çalışmada, mağdur ile fail arasında aile bağı bulunan bir çocuk istismarı vakası çok boyutlu olarak ele alınmaktadır. Mağdur M., 2010 doğumlu olup fail F. ile dayı çocuklarıdır. Suç tarihleri 2016-2021 arasına yayılmakta olup; ilk eylem mağdurun anaokulu döneminde, son eylem ise 27 Mart 2021 tarihinde gerçekleşmiştir. Olayların ortak noktası, failin mağdurun gözlerini kapatmasını istemesi ve mağdura oral yolla cinsel istismarda bulunduğu iddiasıdır. Mağdur, olayları yaklaşık altı yıl sonra teyzesi aracılığıyla ifade etmiştir.

Adli süreçte Çocuk İzlem Merkezi'nde alınan beyanlar doğrultusunda iddianame düzenlenmiş, fail yargılama sonunda 18 yıl 9 ay hapis cezası almıştır. Hüküm, istinaf ve temyiz aşamalarından geçerek onanmıştır. Ancak Yargıtay'da oy çokluğu ile alınan karar, mağdurun anlatımları dışında delil bulunmaması, aile içi husumet iddiaları ve ifadelere yönelik çelişkiler nedeniyle bir üye hâkim tarafından eleştirilmiştir. Failin yeniden yargılama talebi reddedilmiştir.

Bu olgu; mağdurun küçük yaşta yaşadığı kayıpların, faille yaşadığı güç ilişkilerinin, gecikmiş beyanların ve çelişkili ifadelerin adli değerlendirmelerde ne denli karmaşık sonuçlar doğurabileceğini göstermektedir. Bildiri kapsamında, cinsel istismar olgularında delil yetersizliği, çocuğun beyanının değerlendirilmesi ve adaletin sağlanmasındaki güçlükler tartışılacaktır.

86-CASE REPORT: Intrafamilial Child Sexual Abuse and Its Reflections in the Judicial Process – The Case of M.İ.

Ece ŞAHKULUBEY, Attorney at Law, Acıbadem University, Institute of Forensic Sciences, Master's Program with Thesis

Keywords: Abuse, Child, Victim, Perpetrator, Evidence

This study presents a multidimensional analysis of a child sexual abuse case involving a familial relationship between the victim and the perpetrator. The victim, M., was born in 2010, and the perpetrator, F., is her maternal cousin. The offenses spanned the period between 2016 and 2021, with the initial incident occurring during the victim's preschool years and the final incident taking place on March 27, 2021. A recurring element in the events is the perpetrator's request for the victim to close her eyes, followed by alleged oral sexual abuse. The victim disclosed the incidents approximately six years later, through her aunt.

Based on the testimony obtained at the Child Advocacy Center during the legal proceedings, an indictment was issued, and the perpetrator was ultimately sentenced to 18 years and 9 months of imprisonment. This judgment was upheld through appellate and cassation review processes. However, the Supreme Court's majority decision was criticized by one dissenting judge due to the lack of corroborative evidence beyond the victim's statements, allegations of familial animosity, and inconsistencies in the testimonies. The perpetrator's request for a retrial was subsequently denied.

This case highlights the complex implications of early childhood trauma, power dynamics between the victim and perpetrator, delayed disclosures, and conflicting statements in judicial assessments. Within the scope of this report, issues such as the insufficiency of evidence in sexual abuse cases, the evaluation of a child's testimony, and the challenges in ensuring justice will be discussed.

87-TÜRK CEZA KANUNU’NUN 280. MADDESİ KAPSAMINDA ÇOCUK İSTİSMARINI BİLDİRMEME SUÇUNA İLİŞKİN SAĞLIK ÇALIŞANLARININ BİLGİ VE ALGILARINA YÖNELİK KESİTSEL BİR ÇALIŞMA

Nilüfer ŞENGÜL, Adli Sosyolog, ORCID ID No: 0000-0001-8212-0695, nilsengull4@gmail.com
Gülfem HARAÇCI, Uzman Adli Psikolog, ORCID NO: 0000-0002-4178-0264
gulfem.haracci@gmail.com

Özlem YİĞİTOĞLU, Avukat, İstanbul Barosu, ORCID ID: 0000-0001-8474-9139,
av.ozlemyigitoglu@gmail.com

Sağlık çalışanları, çocuk istismarı mağdurlarıyla ilk temas kuran ve belirtileri doğrudan gözlemleyebilen meslek grubudur. Bu nedenle, istismarın erken tanınması ve doğru mercilere raporlanması, çocuğun maruz kaldığı zararın en aza indirilmesi ve yeniden istismarın önlenmesi açısından hayati bir öneme sahiptir. Oysa ki “Türk Ceza Kanunu’nun 280. maddesi ile bir sağlık mesleği mensubunun görevini yaptığı sırada bir suçun işlendiğine dair bir durumla karşılaşmasına rağmen, bu durumu yetkili makamlara bildirmeyen veya bu hususta gecikme gösteren sağlık mesleği mensubunun cezalandırılması öngörülmüştür. Dolayısıyla sağlık mesleği mensupları bakımından suçu bildirmek aynı zamanda kanuni bir yükümlülük olarak öngörülmektedir. Ancak uygulamada, birçok sağlık çalışanı çeşitli bireysel ve kurumsal nedenlerle istismar vakalarını bildirme konusunda tereddüt yaşayabilmekte, bu da çocukların korunma hakkını doğrudan zedeleyebilmektedir. Dolayısıyla, sağlık çalışanlarının bu konudaki bilgi düzeyleri, tutumları ve karşılaştıkları engellerin detaylı biçimde analiz edilmesi, çocuk koruma sistemlerinin etkinliği açısından kritik bir gereklilik haline gelmiştir.

Amaç: Çocuk istismarı, küresel bir halk sağlığı sorunu olup, sağlık çalışanlarının bu vakaları tanıma ve raporlama yükümlülüğü, hem etik hem de yasal bir sorumluluk taşımaktadır. Ancak, sağlık profesyonellerinin çocuk istismarını raporlama konusundaki tutumları, çeşitli bireysel, örgütsel ve toplumsal faktörlerden etkilenmektedir. Bu yazı, sağlık çalışanlarının çocuk istismarını raporlama tutumlarını inceleyen uluslararası ve Türkiye’deki güncel araştırmaları derlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma nicel bir araştırmadır. Bu kapsamda İstanbul’da ikamet eden 18-35 yaş arası Özel Hastanelerde çalışan 300 sağlık mensubu çalışanı dahil edilmiştir. Veri toplama formu Google Forms olarak çevrimiçi hazırlanmıştır. Demografik özellikler sorgulanmış, Türkçeye Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması yapılmış olan ‘Sağlık Çalışanlarının Çocuk İstismarını Raporlamaya Karşı Tutumlarını Belirleme Ölçeği’ kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışma, sağlık çalışanlarının çocuk istismarını raporlamaya yönelik tutumlarını incelemeyi amaçlayan nicel bir araştırma sürecinin parçasıdır. Araştırma halen devam etmekte

olup, veri toplama aşaması sürmektedir. Süreç içerisinde elde edilen bulguların geçerliliğini artırmak adına hem katılımcıların yanıtlarına hem de literatürle karşılaştırmalı değerlendirmelere yer verilmektedir. Araştırmanın tamamlanmasını takiben, elde edilen verilerin analiz yöntemiyle yorumlanması ve çocuk istismarının sağlık sistemi içerisindeki bildirimi konusunda öneriler geliştirilmesi hedeflenmektedir.

Sonuç: Birçok ülkede çocuk istismarı ve ihmalinin rapor edilmesi zorunludur (Mathews B, Kenny MC. 2008). Buna rağmen, çocuklara yönelik istismar ve ihmal olgularının çoğunluğu rapor edilmemektedir.

Sağlık çalışanlarının çocuk istismarını raporlama konusundaki tutumları, eğitim, yasal düzenlemeler ve destek sistemleri gibi faktörlerden etkilenmektedir. Uluslararası ve Türkiye'deki araştırmalar, bu alanda daha etkili stratejilerin geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Sağlık çalışanlarının çocuk istismarını tanıma ve raporlama konusundaki yetkinliklerinin artırılması, çocukların korunması ve sağlıklı gelişimlerinin desteklenmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı/ihmal, Sağlık çalışanı mensuplarının suçu bildirmemesi, Sağlık çalışanı mensuplarının suçu bildirmemesi suçu

87- A CROSS-SECTIONAL STUDY ON HEALTHCARE PROFESSIONALS' KNOWLEDGE AND PERCEPTIONS REGARDING THE CRIME OF FAILURE TO REPORT CHILD ABUSE UNDER ARTICLE 280 OF THE TURKISH PENAL CODE

Niliifer ŞENGÜL, Forensic Sociologist, ORCID ID No: 0000-0001-8212-0695, nilsengul14@gmail.com

Gülfem HARAÇCI, Forensic Psychologist, ORCID ID No: 0000-0002-4178-0264, gulfer.haracci@gmail.com

Özlem YİĞİTOĞLU, Lawyer, Istanbul Bar Association, ORCID ID: 0000-0001-8474-9139, av.ozlemyigitoglu@gmail.com

Healthcare professionals are the first point of contact with victims of child abuse and are uniquely positioned to directly observe signs of abuse. Accordingly, the early identification of abuse and its timely reporting to the appropriate authorities are of vital importance in minimizing the harm suffered by the child and preventing re-victimization. Article 280 of the Turkish Penal Code stipulates that if a healthcare professional becomes aware of a criminal offense in the course of their duties and fails to report it to the relevant authorities or causes undue delay in doing so, they shall be subject to criminal liability. Thus, for healthcare professionals, reporting such offenses is not only an ethical obligation but also a legal duty. However, in practice, many healthcare professionals hesitate to report suspected cases of abuse due to various personal and institutional factors, which may directly compromise a child's right to protection. Consequently, a

comprehensive analysis of healthcare professionals' knowledge, attitudes, and the barriers they face in this regard has become essential to ensuring the effectiveness of child protection systems.

Objective: Child abuse is a global public health issue, and healthcare professionals have both ethical and legal responsibilities to identify and report such cases. However, attitudes toward reporting child abuse are shaped by various individual, organizational, and societal factors. This study aims to review current national and international research focusing on the attitudes of healthcare professionals toward reporting child abuse.

Materials and Methods: This is a quantitative research study. The sample includes 300 healthcare professionals aged 18–35, working in private hospitals in Istanbul. Data collection was conducted online via Google Forms. Participants' demographic characteristics were recorded, and the study utilized the “Healthcare Professionals' Attitudes Toward Reporting Child Abuse Scale,” which has been adapted into Turkish and validated for reliability and construct validity.

Findings: This study is part of a quantitative research process aimed at examining healthcare professionals' attitudes toward reporting child abuse. The research is ongoing, and data collection is still in progress. To enhance the validity of the interim findings, both participant responses and comparative evaluations with the literature are considered. Upon completion of the study, the collected data will be analyzed, and evidence-based recommendations will be developed to improve the reporting of child abuse within the healthcare system.

Conclusion: In many countries, reporting child abuse and neglect is a legal obligation (Mathews B., Kenny M.C., 2008). Nevertheless, the majority of child abuse and neglect cases remain unreported. Healthcare professionals' attitudes toward reporting are influenced by factors such as training, legal regulations, and institutional support systems. National and international studies highlight the need for more effective strategies in this area. Enhancing healthcare professionals' competence in recognizing and reporting child abuse is crucial for protecting children and supporting their healthy development.

Keywords: Child abuse/neglect, failure of healthcare professionals to report an offense, legal obligation to report by healthcare professionals

88-ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARINDA MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM: EYLÜL'ÜN HİKAYESİ

Dr. Ceren Özbaşaran Tan, Araştırmacı, cerenozbasaran@hotmail.com, 0000-0002-2468-588X

Arş.Gör. Özge Genç Sütü, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü, ozge.genc@iuc.edu.tr, 0000-0002-8863-9823

Özet

Bu çalışma, 2023 yılında Türkiye'nin batı illerinden birinde meydana gelen bir çocuk cinsel istismarı vakası olan üzerinden, adli bilimlerin olayın aydınlatılmasındaki işlevsel rolünü analiz etmeyi amaçlamaktadır. Multidisipliner yaklaşım temelinde yürütülen adli süreçte, Çocuk İzleme Merkezi (ÇİM) uygulamaları, adli görüşme ve muayene, psikolojik değerlendirme ve dijital delil analizi gibi yöntemlerle elde edilen bulgular, failin adli merciler önünde sorumlu tutulmasını mümkün kılmıştır. Çalışma, çocuk istismarı vakalarında adli bilimlerin bütüncül ve eşgüdümlü kullanımının adaletin tesisi açısından taşıdığı kritik önemi vurgulamaktadır.

Amaç: Bu olgu sunumunun temel amacı, çocuk istismarı gibi multidisipliner müdahale gerektiren karmaşık adli olaylarda, adli bilimlerin —özellikle adli tıp, adli psikoloji ve adli bilişim— nasıl etkin bir biçimde devreye girdiğini göstermektir. Ayrıca, Çocuk İzleme Merkezleri gibi kurumsal yapıların yeniden travmatizasyonu önleyici rolü ile delil toplama ve değerlendirme süreçlerine katkısı, vaka örneği üzerinden somutlaştırılmaktadır.

Gereç Ve Yöntem: Bu çalışma, nitel araştırma yöntemi kapsamında vaka analizi tekniği kullanılarak gerçekleştirilmiştir. “Vakaya ilişkin tüm süreçler (ihbar, ilk müdahale, adli görüşme, adli muayene, psikolojik değerlendirme, dijital inceleme ve mahkeme süreci) multidisipliner bakış açısıyla ele alınmıştır.

Bulgular: Çocuğun ifadesi doğrultusunda olay rehber öğretmen tarafından ÇİM'e bildirilmiş ve multidisipliner bir değerlendirme süreci başlatılmıştır. Çocuğun gelişim düzeyine uygun tekniklerle yapılan görüşme sonucu elde edilen beyanlar, içsel tutarlılık ve süreklilik göstermiştir. Yapılan muayene sonucunda aktif fiziksel travma izine rastlanmamış; ancak genital bölgede eski iyileşmiş lezyonlar tespit edilmiştir. Bu bulgular, mağdurun anlatımlarıyla örtüşmektedir. Projektif testler ve psikolojik görüşmeler sonucunda çocukta travma sonrası stres tepkileri (uyku

bozuklukları, ani korku tepkileri, suçluluk duygusu) gözlemlenmiş; beyanların gerçek dışı olamayacak derecede tutarlı olduğu raporlanmıştır. Failin dijital cihazlarında çocuklara yönelik müstahcen içeriklere erişim geçmişi saptanmış ve bu bulgular failin planlı ve sistematik bir şekilde hareket ettiğini göstermiştir. Tüm adli raporlar, psikolojik değerlendirme ve dijital deliller doğrultusunda fail hakkında “çocuğun cinsel istismarı” suçundan dava açılmış ve mahkeme tarafından 20 yıl hapis cezası verilmiştir.

Sonuç: “Küçük Eylül Vakası”, çocuk cinsel istismarında adli bilimlerin entegratif kullanımı sayesinde adaletin sağlanabildiğini örnekleyen bir vaka niteliği taşımaktadır. Multidisipliner yapıların —özellikle Çocuk İzleme Merkezlerinin— etkinliği, çocuğun ikincil travmaya maruz kalmadan değerlendirilmesini sağlarken; adli psikoloji ve bilişim alanlarının katkıları, olayın psikolojik ve dijital boyutlarının ortaya konmasına olanak tanımıştır. Bu doğrultuda; Türkiye genelinde ÇİM sayısının artırılması, adli bilim uzmanlarının (özellikle adli psikolog ve bilişim uzmanları) sistematik ve sürekli eğitimlere tabi tutulması ve okul/veli düzeyinde çocuk istismarına yönelik farkındalığın artırılması gerekmektedir. Bu tür olayların sağlıklı biçimde adli sürece taşınabilmesi, yalnızca disiplinlerarası işbirliğinin artırılması ile mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: cinsel istismar, adli bilimler, çocuk, multidisipliner

88-MULTIDISCIPLINARY APPROACH TO CHILD SEXUAL ABUSE: THE STORY OF EYLUL

Dr. Ceren Özbaşaran Tan, Independent Researcher, cerenozbasaran@hotmail.com, 0000-0002-2468-588X

Res.Asst. Özge Genç Sütü, Istanbul University-Cerrahpasa Institute of Forensic Sciences and Legal Medicine, ozge.genc@iuc.edu.tr, 0000-0002-8863-9823

Abstract

This study aims to analyze the functional role of forensic sciences in elucidating a child sexual abuse case that occurred in one of the western provinces of Turkey in 2023. Based on a multidisciplinary approach, forensic procedures such as the implementation of Child Advocacy Centers (CACs), forensic interviews and examinations, psychological assessments, and digital evidence analysis enabled the perpetrator to be held accountable before judicial authorities. The study highlights the critical importance of the integrated and coordinated use of forensic sciences in ensuring justice in cases of child abuse.

Objective

The primary aim of this case report is to demonstrate how forensic sciences—particularly forensic medicine, forensic psychology, and digital forensics—are effectively utilized in complex legal cases that require multidisciplinary intervention, such as child sexual abuse. Furthermore, the contribution of institutional structures like Child Advocacy Centers in preventing secondary trauma and facilitating the collection and evaluation of evidence is illustrated through this case study.

Materials and Methods

This study was conducted using a qualitative research design, specifically employing case analysis methodology. All stages of the case—including initial reporting, intervention, forensic interview, forensic medical examination, psychological evaluation, digital investigation, and judicial process—were examined from a multidisciplinary perspective.

Findings

Following the child's disclosure, the incident was reported to the Child Advocacy Center (CAC) by the school guidance counselor, initiating a multidisciplinary evaluation process. The child was interviewed using developmentally appropriate techniques, and her statements exhibited internal consistency and continuity. While no signs of acute physical trauma were identified during the medical examination, healed lesions were detected in the genital region, consistent with the victim's account. Psychological assessments, including projective tests and clinical interviews, revealed post-traumatic stress symptoms (e.g., sleep disturbances, heightened startle responses, guilt), and her testimony was deemed too coherent and consistent to be fictitious. Digital forensic analysis uncovered internet history involving child exploitation materials on the perpetrator's device, indicating a planned and systematic pattern of abuse. Based on comprehensive forensic reports, psychological evaluations, and digital evidence, a legal case was filed for "child sexual abuse," resulting in a 20-year prison sentence for the perpetrator.

Conclusion

The "Little Eylül Case" serves as a notable example of how the integrated application of forensic sciences can facilitate the delivery of justice in child sexual abuse cases. The effectiveness of multidisciplinary institutions—especially Child Advocacy Centers—allows for the assessment of children without subjecting them to secondary trauma. In addition, contributions from forensic psychology and digital forensics have enabled a deeper understanding of the psychological and digital dimensions of the abuse. In this context, it is imperative to increase the number of CACs across Turkey, ensure systematic and ongoing training for forensic science professionals (particularly forensic psychologists and digital forensic experts), and enhance awareness of child abuse among educators and parents. The effective legal handling of such cases can only be achieved through strengthened interdisciplinary collaboration.

Keywords: sexual abuse, forensic sciences, child, multidisciplinary

89-DUYGUSAL GÜVENİN ÇOCUK GELİŞİMİNDEKİ YERİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA AMAÇLARI İLE İLİŞKİSİ

Sevgi TANBOĞA/ Sosyal Hizmet Uzmanı/ İBB İZELMAN A.Ş./ sevgitanboga43@gmail.com

Anahtar Kelimeler: Güven, Sürdürülebilir Kalkınma, Çocuk

Amaç:

Bu çalışma, çocukların erken yaşta geliştirdiği duygusal güven duygusunun Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ile ilişkisini ortaya koymayı amaçlamaktadır. İzmir Büyükşehir Belediyesi İZELMAN A.Ş. Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik Merkezlerinde birebir görüşmeler yoluyla yürütülen saha çalışmasının amacı, çocukların duygusal güven duygusunu nasıl tanımladıklarını ve bu güven ortamlarının çocuk gelişimi üzerindeki etkilerini ortaya koymaktır. Ayrıca, duygusal güven ortamlarının SKA'nın özellikle aşağıdaki başlıklarıyla ilişkisini ortaya koymak hedeflenmektedir:

Gereç ve Yöntem:

Çalışma, Yuvamız İzmir İZELMAN A.Ş. Çocuk Etkinlik Merkezlerinden seçilen bir merkezdeki iki sınıfta eğitim gören 5-6 yaş arası çocuklarla yapılan birebir görüşmelerle yürütülen nitel bir araştırmadır. Görüşmeler; ısınma ve güven kurma, etkinliğe geçiş, soru-cevap ve çizim, kapanış dört aşamada gerçekleştirilmiştir:

Elde edilen veriler, çocukların çizimleri ve anlatımları doğrultusunda analiz edilerek ilgili SKA başlıkları ile eşleştirilmiştir.

Bulgular:

Bu araştırmaya, İZELMAN Çocuk Etkinlik Merkezi'nden, iki farklı sınıfta eğitim alan ve 5-6 yaş aralığında bulunan toplam 40 çocuk katılım sağlamıştır. Nitel veri toplama teknikleri kapsamında gerçekleştirilen birebir görüşmeler ve çocuk çizimleri analiz edildiğinde; çocukların duygusal güven kaynakları olarak en sık "ev", "ebeveynler", "öğretmenler" ve "doğal çevre"yi ifade ettikleri tespit edilmiştir. Verilerin tematik analizi sonucunda, çocukların güven algılarının özellikle SKA 3 (Sağlıklı Bireyler), SKA 4 (Nitelikli Eğitim) ve SKA 16 (Barış ve Güçlü Kurumlar) hedefleriyle doğrudan örtüştüğü belirlenmiştir. Ayrıca, kız çocuklarının güven figürü olarak öğretmenlere daha sık atıfta bulunması, SKA 5 (Toplumsal Cinsiyet Eşitliği) kapsamında dikkat çekici bir bulgu olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç:

Çalışma bulguları, duygusal güvenin erken çocukluk dönemindeki kritik rolünü destekler niteliktedir. Duygusal güven ortamlarının, çocukların sağlıklı bireyler olarak gelişimlerini desteklediği, nitelikli eğitim süreçlerine katılımlarını artırdığı ve toplumsal barışa katkı sunan bireyler yetiştirilmesine önemli ölçüde katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu çerçevede, çocukların erken dönemde güven duygusunu destekleyen uygulamaların yaygınlaştırılması, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmada etkili bir strateji olarak değerlendirilmektedir.

89-THE ROLE OF EMOTIONAL SECURITY IN CHILD DEVELOPMENT AND ITS RELATION TO THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

Sevgi TANBOĞA / Social Worker / İzmir Metropolitan Municipality İZELMAN A.Ş.
sevgitanboga43@gmail.com

Keywords: Security, Sustainable Development, Child

Objective:

This study aims to reveal the relationship between the emotional security developed by children at an early age and the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs). The field study, conducted through one-on-one interviews at İzmir Metropolitan Municipality İZELMAN A.Ş.'s Yuvarımız İzmir Children's Activity Centers, aims to identify how children define emotional security and how such environments impact child development. Additionally, the study seeks to establish links between emotional security environments and the following specific SDGs:

Materials and Methods:

This qualitative study was conducted through one-on-one interviews with children aged 5-6 in two classrooms at a selected center of Yuvamız İzmir İZELMAN A.Ş. Children's Activity Centers. The interviews were carried out in four stages: warm-up and trust-building, transition to activity, Q&A and drawing, and closure.

The data collected were analyzed through the children's drawings and verbal expressions and were matched with the relevant SDG targets.

Findings:

A total of 40 children aged 5-6 from two different classrooms at the İZELMAN Children's Activity Center participated in this study. Analysis of the one-on-one interviews and children's drawings, conducted as part of qualitative data collection techniques, revealed that the most frequently mentioned sources of emotional security were "home", "parents", "teachers", and the "natural environment". Thematic analysis showed that children's perceptions of security directly aligned with SDG 3 (Good Health and Well-being), SDG 4 (Quality Education), and SDG 16 (Peace, Justice and Strong Institutions). Moreover, the more frequent reference by girls to teachers as a source of security was noted as a significant finding within the context of SDG 5 (Gender Equality).

Conclusion:

The study findings support the critical role of emotional security in early childhood. Emotional security environments significantly contribute to the development of children as healthy individuals, enhance their participation in quality educational processes, and foster the upbringing of individuals who contribute to social peace. Therefore, promoting practices that support the sense of security in early childhood is considered an effective strategy in achieving sustainable development goals.

90-FLÖRT UYGULAMASI KULLANAN KADINLARIN SİBER TACİZ DENEYİMLERİ

Büşra Tulumbacı, Uzman Psikolog, Yerel ve Sığınmacılar Yardımlaşma Derneği (YSYD), 0000-0002-4890-6755, busratulumbaci@gmail.com

Giriş-Amaç: İnternet kullanımı, teknolojik gelişmelerin artmasıyla günümüzde kullanımı yaygınlaşmakta ve insan hayatında önemli bir yer edinmektedir. Dijital dünya; eğitim, sanat, politika ve eğlence gibi pek çok alanda kişinin hayatının içerisinde bulunmakta ve kolaylıklar sağlamaktadır. Hayatın içerisinde yenilikler getiren dijitalleşmenin, insan ilişkilerinde de yenilikler getirdiği görülmektedir. İlişkisel anlamda bireyler, duygu ve davranışlarını bir başkası ile paylaşma gereksinimi duymaktadır. Duyulan bu ihtiyaçla birlikte bireyler zaman içerisinde romantik ilişkilerini dijital ortamda yaşamaya başlamaktadır. Sosyal medya ve flört uygulamaların yaygınlaşmasıyla sosyal hayatına zaman ayıramayan ya da hayat telaşı içerisinde flörtleşmeye vakit bulamayanlar için alternatif tanışma ortamları oluşturulmaktadır. Teknolojik gelişmelerin olumlu yönlerinin yanında, dijital ortamda gelişen şiddet türleri de oluşmaya başladı. Siber şiddet

veya taciz durumlarının günümüzde giderek arttığı görülmektedir. Bu araştırmada yüksek lisans tezi olarak flört uygulaması kullanan kadınların siber taciz deneyimleri araştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmada İstanbul’da yaşayan 18 yaşını doldurmuş ve flört uygulamasını hayatında en az bir kere kullanmış olan kadınlarla çalışılmıştır. Araştırma da nitel yöntem kullanılmış, katılımcılar ile derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiş, elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir.

Bulgular: Tez araştırma bulguları ile katılımcıların flört uygulaması kullanma motivasyonları, amaçları ve yaşadıkları rahatsız edici durumlar belirlenmiştir. Siber taciz durumların yaşanıp yaşanmadığı sorgulanmış ve genel olarak katılımcıların uygulamayı kullandıkları esnada tacize uğradıklarını fark etmediklerini ancak sonrasında psikolojik olarak kendilerini kötü hissettikleri bulunmuştur. Sonradan fark edilen taciz durumları olsa da katılımcıların uygulamaları kullanmaya devam ettikleri görülmüş ve bazı katılımcıların uygulama üzerinden tanıştıkları kişiler ile evlilik yoluna gittikleri de bulgulara bulunmuştur.

Sonuç: Bu tez araştırması flört uygulaması kullanan kadınların siber tacize maruz kaldıkları ve aynı zamanda siber tacizinde ne olduğunu tam anlamıyla bilmedikleri, yaşadıklarında neler yapacaklarını ve sonrasında psikolojik olarak nasıl mücadele edeceklerini bilmedikleri sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Romantik İlişki, Flört Uygulamaları, Siber Şiddet, Siber Taciz, Dijitalleşme

90-CYBER HARASSMENT EXPERIENCES OF WOMEN USING FLIRTATION APPS

Büşra Tulumbacı, Uzman Psikolog, Yerel ve Stajınmacılar Yardımlaşma Derneği (YSYD), 0000-0002-4890-6755, busratulumbaci@gmail.com

Introduction-Purpose: Internet use is becoming widespread and has an important place in human life with the increase in technological developments. The digital world is present in many areas such as education, art, politics and entertainment and provides convenience in a person's life. It is seen that digitalization, which brings innovations in life, also brings innovations in human relations. In a relational sense, individuals feel the need to share their feelings and behaviors with someone else. With this felt need, individuals start to live their romantic relationships in a digital environment over time. With the spread of social media and dating applications, alternative dating environments are being created for those who cannot spare time for their social life or cannot find time to flirt in the rush of life. In addition to the positive aspects of technological developments,

types of violence developing in the digital environment have also begun to emerge. It is seen that cyber violence or harassment situations are increasing today. In this research, the cyber harassment experiences of women who use dating applications as a master's thesis were investigated.

Material-Method: The study was conducted with women who are 18 years old and have used the dating application at least once in their lives, living in Istanbul. The qualitative method was used in the research, in-depth interviews were conducted with the participants, and the obtained data were analyzed using the content analysis method.

Findings: The thesis research findings determined the participants' motivations, purposes, and disturbing situations they experienced when using the dating application. It was questioned whether cyber harassment situations were experienced and it was found that the participants generally did not realize that they were being harassed while using the application, but they felt bad psychologically afterwards. Although there were harassment situations that were noticed later, it was seen that the participants continued to use the applications and it was also found that some participants married people they met through the application.

Conclusion: This thesis research concluded that women who use dating applications are exposed to cyber harassment and at the same time they do not fully know what cyber harassment is, what to do when they experience it and how to cope psychologically afterwards.

Keywords: Romantic Relationship, Dating Apps, Cyber Violence, Cyber Harassment, Digitalization

91-ÇOCUKKEN FİZİKSEL ŞİDDETE MARUZ KALMIŞ 20-30 YAŞ ARASI KADINLARDA GÖRÜLEN PSİKOLOJİK ETKİLER

Sude Nur Topkara

MEF Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Öğrenci, Uluslararası Şiddeti Anlamak

Kongresi Tezimiz, ORCID ID: 0009-0001-8110-6952

İstanbul, Türkiye

topkaras@mef.edu.tr

Miray İnce

MEF Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Öğrenci, Uluslararası Şiddeti Anlamak

Giriş

Dünyada pek çok kadın şiddete uğramaktadır. Şiddet global bir problemdir. Fiziksel şiddet ise çok yaygındır. Fiziksel şiddet, insanların üzerinde hasarlar meydana getirmektedir.

Biz araştırmamızda, çocukken fiziksel şiddete maruz kalmış 20-30 yaş arası kadınların sosyal hayatlarında görülen psikolojik etkileri inceledik.

Bulgular

50 kadına ulaştık. Anket yöntemiyle çalıştık. 50 kadının %54'ünün fiziksel şiddete uğradığını gördük. Şiddet görenlerin %92'si üzerlerinde kalan psikolojik hasarlar olduğunu söyledi. Psikolojik hasarları: Korku, çaresizlik, aşağılanma duygusu, yetersizlik hissi ve en çok da güvensizlik hissi olarak tanımlamışlardır.

Sonuç

Bu araştırma bize, yüzdesel olarak birçok kadının fiziksel şiddete uğradığını ve üzerlerinde kalan psikolojik hasarlar nedeniyle sosyal hayatlarında şiddetin etkilerini taşıdıklarını göstermiştir. Ayrıca şiddetin getirdiği psikolojik etkilerden dolayı birçok kadın sosyal hayatlarında ve kurduğu ilişkilerde problem yaşamaktadır. Bu araştırma bize çocukken uygulanan fiziksel şiddetin hayatımızda her zaman bir iz bırakacağını görmemize yardımcı olmuştur. Yıllar geçse bile şiddetin etkisi hala üzerimizde olacaktır.

Anahtar kelimeler: Kadın, şiddet, fiziksel şiddet, psikolojik hasar

Introduction

Many women around the world are subjected to violence. Violence is a global issue, and physical violence is particularly widespread. Physical violence causes harm to individuals.

In our study, we examined the psychological effects observed in the social lives of women aged between 20 and 30 who were exposed to physical violence during childhood.

Findings

We reached a total of 50 women and conducted the study using a survey method. We found that 54% of these women had experienced physical violence. Among those who were subjected to violence, 92% reported that they suffered from lasting psychological effects. These psychological effects were described as feelings of fear, helplessness, humiliation, inadequacy, and, most notably, a sense of insecurity.

Conclusion

This research has shown us that a significant percentage of women are subjected to physical violence and that they carry the effects of this violence in their social lives due to the psychological damage it leaves behind. Moreover, many women experience problems in their social lives and relationships as a result of the psychological impacts caused by violence. This study has also helped us realize that physical violence experienced during childhood will always leave a mark on our lives. Even after many years, the effects of violence will still remain with us.

Keywords: Women, violence, physical violence, psychological trauma

**92-MEVSİMLİK TARIM İŞÇİLİĞİ, ÇOCUK İSTİSMARI VE BİLİŞSEL GELİŞİM:
EĞİTİMDE SÜREKSİZLİĞİN ETKİLERİ
SÖZLÜ**

Leyla Tavas/ Ruh Sağlığı ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0009-0009-7206-199X/leylatavas@gmail.com

Özet

Sezonluk tarım işçiliği, çocuklar için sadece eğitim hakkından mahrumiyet değil, aynı zamanda fiziksel, duygusal ve gelişimsel riskler taşıyan bir istismar biçimidir. Türkiye’de özellikle kırsal bölgelerde çocuklar, aileleriyle birlikte tarım alanlarında çalışmak zorunda kalmakta ve bu durum, çocukların temel haklarını ihlal etmektedir. Erken yaşta ağır iş koşullarına maruz kalan çocuklar, eğitim alma, oyun oynama ve sağlıklı bir birey olarak gelişme fırsatlarından yoksun kalmaktadır. Bu çalışma, sezonluk tarım işçiliğine maruz kalan çocukların fiziksel, ruhsal ve sosyal gelişimleri üzerindeki etkilerini incelemektedir.

Amaç

Bu araştırmanın amacı, sezonluk tarım işçiliği sürecinde çocukların maruz kaldığı ihmal ve istismar biçimlerini ele almak ve bu sürecin çocukların gelişimi üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Gereç

ve

Yöntem

Araştırma, 8–12 yaş arasındaki sezonluk tarım işçiliğine maruz kalan çocuklarla klinik ortamda yürütülmüştür. Yapılandırılmış formlar ve projektif testler kullanılarak, uzman psikologlar tarafından bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Çocuklara, öğrenme güçlüklerine yönelik bireysel eğitim ve psiko-eğitim programları uygulanmıştır. Süreç sekiz hafta sürmüş, haftalık düzenli oturumlarla bilişsel ve duygusal gelişimleri desteklenmiştir.

Bulgular

Mevsimlik tarım işçiliği nedeniyle dört öğrencinin eğitimde kesintiye uğradığını ve öğrenme kazanımlarında ciddi gerileme yaşandığını göstermektedir. Okuma yazma bilmeden başlayan öğrenciler, eğitimin kesilmesiyle kazanımlarını kaybetmiştir. Türkçe ve matematikte temel beceriler edinmiş bir öğrenci, geri döndüğünde basit işlemleri dahi yapamayacak duruma gelmiştir. Eğitimde sürekliliğin sağlanamaması, bilişsel gelişimi olumsuz etkilemiş ve kazanımların kalıcı olmasını engellemiştir.

Sonuç

Bu çalışma, mevsimlik tarım işçiliği nedeniyle eğitime kesintili katılım gösteren çocukların bilişsel gelişiminde gerileme yaşandığını ortaya koymaktadır. Bulgular, sürekli eğitim desteği, telafi programları ve psikososyal destek hizmetlerinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mevsimlik tarım işçiliği, öğrenme güçlüğü, eğitimde süreksizlik, çocuk gelişimi.

92-SEASONAL AGRICULTURE LABOUR, CHILD ABUSE AND COGNITIVE DEVELOPMENT: EFFECTS OF DISCONTINUITY IN EDUCATION

Summary

Seasonal agricultural labour is a form of exploitation that not only deprives children of their right to education, but also carries physical, emotional and developmental risks. In Turkey, especially in rural areas, children are forced to work in agricultural fields with their families, which violates children's fundamental rights. Children who are exposed to heavy labour conditions at an early age are deprived of the opportunity to receive education, play and develop as healthy individuals. This study examines the effects of seasonal agricultural labour on children's physical, mental and social development.

Objective

The aim of this study is to address the forms of neglect and abuse that children are exposed to during seasonal agricultural labour and to evaluate the effects of this process on children's development.

Materials and Methods

The research was conducted in a clinical setting with children exposed to seasonal agricultural labour between the ages of 8-12. Individual interviews were conducted by expert psychologists using structured forms and projective tests. Individual education and psycho-education programmes for learning difficulties were applied to the children. The process lasted eight weeks, and their cognitive and emotional development was supported with regular weekly sessions.

Findings

It shows that four students' education was interrupted due to seasonal agricultural labour and there was a serious regression in their learning outcomes. Students who started their education without knowing how to read and write lost their gains with the interruption of education. A student who had acquired basic skills in Turkish and mathematics was unable to perform even simple operations when he/she returned. The lack of continuity in education has negatively affected cognitive development and prevented gains from becoming permanent.

Conclusion

This study reveals that children with interrupted participation in education due to seasonal agricultural labour experience a decline in cognitive development. The findings highlight the importance of continuous educational support, catch-up programmes and psychosocial support services.

Keywords: Seasonal agricultural labour, learning disability, discontinuity in education, child development.

93-DİJİTAL AYAK İZİ VE MAHREMİYET İHLALİ: EBEVEYNLER ÜZERİNDE İNCELEME

Sinem TERZİ, Hukuk Fakültesi 3.Sınıf Öğrencisi, MEF Üniversitesi, ORCID ID: 0009-0000-5756-9693 terzis@mef.edu.tr

BİLDİRİ ÖZETİ

Ebeveynlerin sosyal medya kullanımının artmasıyla çocuklar üzerinde meydana gelen şiddet içeriklerinde de artış gözlemlenmiştir. Öyle ki bu durum karşısında ‘parenting’ ve ‘share’ kavramlarının birleşiminden oluşan ‘sharenting’ kavramı da ortaya çıkmıştır. Diğer yandan sosyal medyanın son derece yaygın olarak kullanımı literatürde yeni popülerleşen dijital ayak izi kavramının doğmasına da sebebiyet vermiştir. Dijital ayak izi, sosyal medyada ardımızda silinemeyen izler bırakmakla eş değerdir. Bu durum özellikle çocukların cinsel istismarına, siber zorbalıkla karşı karşıya kalmalarına hatta pedofili bireyler tarafından zarar görebilmelerine neden olmaktadır.

AMAC: Biz de bu araştırmamızda ailelerin sosyal medyada yaratmak istedikleri tablonun parçası olarak çocuklarını kullanmalarının dijital ayak izi kavramıyla nasıl bir ilişki içerisinde olduğunu ve sonuçlarını inceleyeceğiz.

MATERYAL VE YÖNTEM: Öncelikle bu çalışmada ebeveynlerin çocuklarını sosyal mecralar üzerinden paylaşması dijital ayak izi kavramıyla ilişkilendirilmesi ve değerlendirilmesine yönelik literatür taraması yapılmış ve daha sonra belirtilen konu kapsamında soruları içerisinde barındıran 12 soruluk bir anket sunulmuştur. Anket kapsamında 31 ebeveyn katılımcı bulunmaktadır. Bu kişiler çocuklarını sosyal medyada paylaşmanın şiddeti arttırdığına, mahremiyet ihlaline, çocukların fotoğraflarının sosyal medyada paylaşılmasının kalıcı yönlerine yönelik sorular içermektedir.

BULGULAR: Sonuçlar gösteriyor ki 31 ebeveynnden 28 tanesi sosyal medyada çocuklarını paylaşmanın şiddet içeriklerine maruz kalma riskini arttırdığı yönünde cevap vermiştir. Diğer yandan, 31 kişiden 16 kişi paylaşılan içeriklerin sonsuza kadar depolandığını düşünmüyor. Bunun yanında, açık uçlu sorularda da toplanan verilere göre çoğu ebeveyn sosyal medya hesaplarının gizli olduğunu düşündüğünü belirtmiştir.

SONUÇ: Yaptığımız araştırma sonucunda, ebeveynlerin çoğunun sosyal medyada çocuklarını paylaşmasının mahremiyetin ihlali teşkil ettiği ve şiddete maruz kalma riskinin farkında oldukları görülmüştür. Buna ek olarak, hesaplarını herkese açık yapmadıklarında bu hareketin tehlikeli olmadığını varsayarak paylaşımlarına devam etmekte ve bu da çocukların yaşayacakları şiddet veya istismara maruz kalmamaları üzerinde bir etki doğurmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital ayak izi, istismar, ebeveyn, mahremiyet ihlali

93-DIGITAL FOOTPRINTS AND PRIVACY VIOLATIONS: AN EXAMINATION OF PARENTAL PRACTICES

Sinem TERZİ, 3rd Law Student, MEF University, ORCID ID: 0009-0000-5756-9693, terzis@mef.edu.tr

ABSTRACT

Introduction:

The increase in parents' use of social media has been associated with a rise in exposure to violent content involving children. This phenomenon has led to the emergence of the term “**sharenting**,” a combination of the words “parenting” and “sharing.” Moreover, the widespread use of social media has contributed to the popularization of the concept of the **digital footprint** in academic literature. A digital footprint refers to the indelible traces individuals leave behind on digital platforms. This issue is particularly concerning for children, as it can lead to risks such as sexual exploitation, cyberbullying, and even being targeted by pedophilic individuals.

Objective:

This study aims to examine the relationship between parents' use of their children in social media content—often in an effort to create an idealized online image—and the concept of digital footprints, along with the potential consequences of such practices.

Materials

and

Methods:

The study first involved a literature review focusing on the correlation between parental sharing of children's content on social media and the concept of digital footprints. Following this, a 12-question survey was conducted with 31 parent participants. The questions addressed topics such as the potential increase in exposure to violent content, the violation of privacy, and the permanence of shared digital content involving children.

Findings:

Results show that 28 out of 31 parents believe that sharing their children on social media increases the risk of exposure to violent or harmful content. However, 16 participants do not believe that shared content is stored permanently. Additionally, data from open-ended questions indicate that many parents assume their content is safe because their social media accounts are set to private.

Conclusion:

The study concludes that while many parents are aware of the privacy violations and potential harm associated with sharing their children on social media, they tend to underestimate these risks if their accounts are not public. This belief leads to continued sharing practices, which do not necessarily mitigate the risks of exposure to violence or exploitation faced by children.

Keywords: Digital footprint, child exploitation, parenthood, privacy violation, sharenting

94-KADINLARIN ÇALIŞMA YAŞAMINA KATILIMI İLE AİLE İÇİ ŞİDDETE KARŞI FARKINDALIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

*İrem Sü İksen Uçar, Stajyer Avukat, MEF Üniversitesi, 0000-0003-1208-9498,
ilksenucar13@gmail.com*

BİLDİRİ ÖZETİ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kadınların çalışma yaşamına katılımı ile aile içi şiddete yönelik tutumları ve bu konudaki farkındalık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Kadınların ekonomik olarak bağımsız olmasının, aile içi şiddeti algılama, şiddete karşı duruş sergileme ve çözüm yollarını arama konusunda etkili olup olmadığını ortaya koymak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Aile içi şiddet ile ilgili literatür taraması yapıldı. İstanbul’da yaşayan çalışan ve çalışmayan evli kadınlar ile bir anket çalışması yapıldı. Anket formu; demografik bilgiler, çalışma yaşamına katılım durumu ve aile içi şiddete dair tutumları ölçen ifadelerden oluşmuştur. Bu konuda yapılmış farklı çalışmalar incelenerek, elde edilen veriler karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiş ve mevcut araştırmanın bulguları literatür çerçevesinde yorumlanmıştır.

Bulgular: Çalışmalar, kadınların aile içi şiddete maruz kalma durumlarının ekonomik bağımsızlıklarıyla yakından ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgular, aile içi şiddetin sadece gelir varlığıyla değil, gelirin miktarı ve eşler arası paylaşım biçimiyle de bağlantılı olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç: Bu çalışma, kadının ekonomik hayata katılımı ile aile içi şiddete yönelik tutumları arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu ortaya koymuştur. Literatürdeki bulgular, kadının gelir elde etmesinin yalnızca ekonomik bağımsızlık sağlamadığını, aynı zamanda aile içindeki güç dengelerini de etkilediğini göstermektedir. Ancak bu durum, şiddeti her zaman azaltan bir unsur değildir; eşler arasındaki gelir farkı, gelir paylaşımı biçimi ve toplumsal cinsiyet rollerine dair kabuller, şiddetin yönünü ve şiddete verilen tepkileri belirlemektedir. Kadının çalışmaması ya da

çalışmasına rağmen eşinden daha az ya da daha çok kazanması gibi durumlar, erkeklerde kontrolcü davranışları ve şiddet eğilimini tetikleyebilmektedir. Bu nedenle aile içi şiddetle mücadelede yalnızca kadın istihdamını artırmaya odaklanmak yeterli değildir; toplumsal cinsiyet eşitliği, aile içi güç dengesi, kadının karar alma süreçlerine katılımı ve gelir paylaşımı gibi faktörler de bütüncül bir şekilde ele alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aile içi şiddet, kadın, gelir düzeyi, çalışma yaşamı, farkındalık

94-THE RELATIONSHIP BETWEEN WOMEN’S PARTICIPATION IN WORK LIFE AND THEIR AWARENESS OF DOMESTIC VIOLENCE

*İremsu İlksen Uçar, Intern Lawyer, MEF University, 0000-0003-1208-9498,
ilksenucar13@gmail.com*

ABSTRACT

Objective: This study aims to examine the relationship between women's participation in the workforce and their attitudes and awareness levels regarding domestic violence. It seeks to determine whether women’s economic independence influences their perception of domestic violence, their ability to stand against it, and their tendency to seek solutions.

Materials and Methods: A literature review on domestic violence was conducted. A survey was carried out with married women, both working and non-working, living in Istanbul. The questionnaire consisted of items measuring demographic characteristics, employment status, and attitudes toward domestic violence. Various previous studies on the topic were also reviewed, and the collected data were comparatively evaluated and interpreted within the framework of existing literature.

Findings: Studies indicate that women's exposure to domestic violence is closely related to their level of economic independence. These findings reveal that domestic violence is not only related to the existence of income but also to the amount of income and how it is shared between spouses.

Conclusion: This study demonstrates a significant relationship between women's participation in economic life and their attitudes toward domestic violence. Literature findings suggest that earning an income not only provides women with financial independence but also shifts the power

dynamics within the household. However, this shift does not always reduce violence; differences in income levels, income-sharing practices, and societal gender norms can influence both the direction of violence and the responses to it. Situations where the woman does not work, earns less or more than her spouse, or where the man is unemployed can all trigger controlling behaviors and violent tendencies in men. Therefore, combating domestic violence should not focus solely on increasing women's employment. It must also address gender equality, power dynamics within the household, women's participation in decision-making processes, and equitable income-sharing practices in a comprehensive manner.

Keywords: Domestic violence, women, income level, workforce participation, awareness

95-ÇOCUKLARDA AYDINLATILMIŞ ONAM SORUNU

Remzi Çağrı Uzun, ORCID No: 0000-0002-7161-1461, r.cagriuzun@gmail.com

Amaç:^[1]^[2]Bu çalışmanın amacı, çocuklarda aydınlatılmış onam sürecindeki hukuki, etik ve pratik sorunları incelemek ve çocuk hakları perspektifinden öneriler sunmaktır. Çocukların tıbbi karar verme süreçlerine katılım hakkı, onların bilişsel gelişimleri ve yasal temsilcilerin rolü arasında hassas bir denge gerektirmektedir. Türkiye ve çeşitli ülkelerdeki yasal düzenlemeler ve uygulamalar karşılaştırmalı olarak ele alınarak, çocukların özerklik hakkının ne ölçüde gözetildiği değerlendirilecektir.

Gereç ve Yöntem:^[1]^[2]Çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş, konuya ilişkin ulusal ve uluslararası mevzuatlar, sözleşmeler (Çocuk Hakları Sözleşmesi, Helsinki Bildirgesi vb.) ve literatürde yer alan akademik çalışmalar incelenmiştir. Ayrıca mevcut uygulamalardaki etik ikilemler ve sağlık profesyonellerinin rollerine yönelik tartışmalar derlenmiştir.

Bulgular:^[1]^[2]Araştırmada, birçok ülkede çocuğun yaş ve bilişsel kapasitesine göre aydınlatılmış onam sürecine katılımının farklılık gösterdiği; Türkiye’de ise 18 yaş altındaki bireylerde temel yetkinliğin ebeveynde olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte, hekimlerin 13 yaş üstü çocuklardan da onam almasının etik bir sorumluluk olarak görüldüğü belirlenmiştir. Çocukların yeterlilik kavramı çerçevesinde karar verme kapasitelerinin bireysel olarak değerlendirilmesinin önem taşıdığı; çocuğun bilgilendirilmeden dışlanması psikososyal etkiler yaratabileceği görülmüştür.

Sonuç:^[1]^[2]Çocukların aydınlatılmış onam sürecine katılımının sağlanması, onların özerklik gelişimini desteklemenin yanı sıra tedaviye uyumu artırmaktadır. Türkiye’de mevcut yasal çerçevenin, çocukların görüşlerini dikkate alma yükümlülüğünü daha açık düzenlemelerle güçlendirmesi gerekmektedir. Sağlık çalışanlarının, çocukların anlayabileceği dil ve yöntemlerle

bilgilendirme yapmaları ve gönüllülüğe dayalı bir iletişim kurmaları, sürecin etik ve hukuki açıdan meşruiyetini artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Aydınlatılmış onam, çocuk hakları, özerklik, etik

95-The Issue of Informed Consent in Children

Remzi Çağrı Uzun, ORCID No: 0000-0002-7161-1461, r.cagriuzun@gmail.com

Objective: This study aims to examine the legal, ethical, and practical challenges in the process of obtaining informed consent from children and to offer recommendations from a child rights-based perspective. Ensuring children's participation in medical decision-making necessitates a delicate balance between their cognitive development and the authority of legal guardians. By comparing legal frameworks and practices in Türkiye and other jurisdictions, the extent to which the child's right to autonomy is recognized will be evaluated.

Materials and Methods: A qualitative research approach was employed. Relevant national and international legal sources, including the Convention on the Rights of the Child and the Declaration of Helsinki, were reviewed. In addition, academic literature was examined, and discussions surrounding ethical dilemmas and the responsibilities of healthcare professionals in practice were analyzed.

Findings: The study reveals that approaches to children's participation in the informed consent process vary across countries, often depending on age and cognitive maturity. In Türkiye, legal competence for individuals under 18 lies primarily with parents or guardians. Nevertheless, it is considered an ethical obligation for physicians to seek consent from children over the age of 13. The findings underline the importance of assessing decision-making capacity individually rather than relying solely on age. Excluding children from the process without appropriate information may have negative psychosocial consequences.

Conclusion: Facilitating children's participation in the informed consent process enhances both their autonomy and compliance with treatment. Türkiye's current legal framework should be revised to more explicitly require that children's views be taken into account. Moreover, healthcare professionals must inform children using developmentally appropriate language and foster a voluntary, trust-based dialogue to ensure both ethical and legal validity.

Keywords: Informed consent, children's rights, autonomy, ethics

96-ERKEN YAŞTA ÇOCUK İHMALİNİN EPİGENETİK ETKİLERİ

Simay YILDIZLI, Öğrenci, Acıbadem Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik, 0009-0000-0751-984X, simayyildizli06@gmail.com

Giriş: Çocukluk dönemi, bireylerin gelişimsel olarak kritik bir dönemdir ve bu dönemde yaşanan olumsuz deneyimler, kalıcı biyolojik ve psikolojik etkilere yol açabilir. Özellikle erken yaşta maruz kalınan çocuk ihmalinin, çocukların sağlıklı gelişimini nasıl etkilediği, son yıllarda önemli bir araştırma konusu haline gelmiştir. Bu çalışmada, çocuklukta ihmalin epigenetik mekanizmalar üzerindeki etkileri incelenmiştir. Epigenetik, genetik materyalin kalıtsal olmayan, çevresel faktörler tarafından şekillendirilen değişikliklerini açıklayan bir alan olarak, ihmalin bireylerin genetik yapıları üzerinde uzun süreli etkiler bırakabileceğini öne sürmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, erken yaşta çocuk ihmalinin epigenetik etkilerini araştırmak, çocukların biyolojik ve psikolojik sağlıklarını uzun vadede nasıl etkileyebileceğini anlamaktır. Çalışma, çocukluk döneminde yaşanan olumsuzlukların genetik ifade üzerinde nasıl değişikliklere

yol açtığını ve bu değişikliklerin bireylerin duygusal, psikolojik ve fiziksel sağlıklarıyla nasıl ilişkilendirilebileceğini incelemeyi hedeflemektedir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma kapsamında mevcut literatür detaylı şekilde gözden geçirilmiş ve bilimsel bilgiye ulaşmak amacıyla akademik veri tabanları taranmıştır. Veri toplama sürecinde Google Scholar, PubMed ve Yükseköğretim Kurulu Tez Merkezi gibi güvenilir kaynaklardan elde edilen akademik makaleler incelenmiş; ulaşılan bilgiler sistematik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmalar, erken yaşta çocuk ihmaline maruz kalan bireylerde epigenetik düzeyde önemli değişiklikler gözlemlendiğini ortaya koymuştur. Özellikle stres yanıtı, bağışıklık sistemi, nörogelişimsel ve beynin yapısal fonksiyonlarıyla ilişkili genlerin ekspresyonunda belirgin değişiklikler saptanmıştır. İhmal edilen çocuklarda, genellikle stresle başa çıkma yeteneklerini düzenleyen NR3C1 gibi stres hormonu ile ilişkili genlerde değişiklikler gözlenmiştir. Bu genler, vücudun stres yanıtı sistemlerini düzenler ve uzun vadeli psikolojik sağlık üzerinde önemli etkiler yaratır. Bu epigenetik değişiklik, gen ifadesinin baskılanmasına ve glukokortikoid reseptör düzeylerinde azalmaya yol açmaktadır.

Sonuç: Erken yaşta çocuk ihmalinin, epigenetik değişiklikler yoluyla bireylerin biyolojik yapısını uzun vade de etkilenebileceği sonucuna varılmıştır. Bu etkiler, çocukların gelişimsel süreçlerinde zorluklar yaşamalarına ve sağlıklı bir şekilde yetişkinliğe adım atmalarına engel olabilmektedir. Çalışmanın bulguları, erken dönem müdahalelerin önemini vurgulamaktadır; çünkü genetik değişiklikler, erken dönemde yapılan psikososyal müdahalelerle sayesinde iyileştirilebilir. Bu nedenle, çocuk ihmalinin önlenmesi ve bu duruma maruz kalan çocuklar için uygun desteklerin sağlanması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk İhmali, Epigenetik, Stres Yanıtı ve NR3C1 Geni.

96-EPIGENETIC EFFECTS OF EARLY CHILD NEGLECT

Introduction: Childhood is a critical developmental period for individuals and negative experiences during this period can lead to lasting biological and psychological effects. How child neglect, especially at an early age, affects the healthy development of children has become an important research topic in recent years. In this study, the effects of childhood neglect on epigenetic mechanisms were examined. Epigenetics, as a field that explains non-hereditary changes in genetic material shaped by environmental factors, suggests that neglect can have long-lasting effects on the genetic structures of individuals.

Objective: The aim of this study was to investigate the epigenetic effects of early child neglect and to understand how it may affect children's biological and psychological health in the long term.

The study aims to examine how adversities experienced during childhood lead to changes in genetic expression and how these changes can be associated with the emotional, psychological and physical health of individuals.

Materials and Methods: Within the scope of this study, the existing literature was reviewed in detail and academic databases were searched to access scientific information. During the data collection process, academic articles obtained from reliable sources such as Google Scholar, PubMed and the Council of Higher Education Thesis Center were examined and the information obtained was systematically evaluated.

Findings: Research has revealed that individuals exposed to child neglect at an early age show significant changes at the epigenetic level. Significant changes were found in the expression of genes associated with stress response, immune system, neurodevelopment and structural functions of the brain. In neglected children, changes in stress hormone-related genes, such as NR3C1, which often regulate their ability to cope with stress, were observed. These genes regulate the body's stress response systems and have important implications for long-term psychological health. This epigenetic alteration leads to repression of gene expression and a decrease in glucocorticoid receptor levels.

Conclusion: We conclude that early child neglect can affect the biological structure of individuals in the long term through epigenetic changes. These effects may prevent children from experiencing difficulties in their developmental processes and stepping into adulthood in a healthy way. The findings of the study emphasize the importance of early interventions, because genetic changes can be improved through early psychosocial interventions. Therefore, it is of great importance to prevent child neglect and provide appropriate support for children exposed to this situation.

Keywords: Child Neglect, Epigenetics, Stress Response and NR3C1 Gene.

97-ERKEN DÖNEM DUYGUSAL İHMAL YAŞANTILARI İLE KİŞİLERARASI PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ

Aslı YEŞİL, Dr. Öğretim Üyesi, Bursa Teknik Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, ORCID: 0000-0002-9068-6303 asli.yesil@btu.edu.tr

Sude MERT, Psikolog, Bursa Teknik Üniversitesi, ORCID: 0000-0001-8711-2248, sudemm5@hotmail.com

ÖZET

Çocukluk çağı travmatik yaşantılardan biri olan duygusal ihmal çocuğun bakımından sorumlu olan ebeveynler ya da bakım veren tarafından çocuğun duygusal ihtiyaçlarının karşılanmamasıdır. Problem çözme becerisi ilişkiler içerisinde bireylerin karşılaştıkları zorlukları aşmasında, duygusal açıdan sağlıklı yaşam sürmesinde etkili olan beceridir (Güçlü, 2003). Erken dönemde edinilen kalıcı inançların kişiler arası problem çözme becerilerini etkilediği düşünülmektedir (Davilla ve ark., 1999). Problem çözme becerileri çocukluk çağı travmatik deneyimleri sebebiyle olumsuz etkilenmektedir (Pfaltz ve diğerleri, 2022; D'Zurilla ve diğerleri, 2002). Alanyazın incelendiğinde çocukluk çağı travmatik deneyimlerinden olan duygusal ihmali temel alan bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı erken dönem duygusal ihmal yaşantıları ile kişiler arası problem çözme becerileri arasındaki ilişkilerin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu bildiride Bursa Teknik Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Projeleri Koordinatörlüğü tarafından desteklenen 241N006 Numaralı proje kapsamında toplanan online verilerden yararlanılmıştır. Araştırma örneklemini 18 yaşından büyük 185 bireydir. Araştırmada Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeğinin duygusal ihmal alt boyutu, Kişilerarası Problem Çözme Envanterinin yapıcı problem çözme ile probleme olumsuz yaklaşım alt ölçekleri ve Demografik Bilgi Formu kullanılmıştır (Çam ve Tümkeya, 2007; Şar ve ark. 2021). Ölçeklerin Cronbach Alfa değeri ihmal alt ölçeği için, .82, probleme olumsuz yaklaşım için .93, yapıcı problem çözme yaklaşımı için .89 tespit edilmiştir. Ölçme araçları katılımcılara Google Forms arayüzü kullanılarak uygulanmıştır. Veriler SPSS 30 paket programı ve basit doğrusal regresyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Duygusal ihmal yaşantısı yapıcı problem çözme becerisini anlamlı olarak pozitif yönde ($\beta = .20$, $p < .05$); duygusal ihmal yaşantısı probleme olumsuz yaklaşım becerisini anlamlı olarak negatif yönde yordamıştır ($\beta = -.24$, $p < .05$). Duygusal ihmal yaşantısı yapıcı problem çözme becerisindeki değişimin % 4'ünü; duygusal ihmal yaşantısı probleme olumsuz yaklaşım becerisindeki değişimin ise % 6'sını açıklamaktadır.

Sonuç: Elde edilen bulguların alanyazın ile uyumlu olduğu görülmüştür. Erken dönemde yaşanan duygusal, fiziksel, cinsel istismar ve duygusal ihmal deneyimlerinin problem çözme becerilerini olumsuz yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal ihmal, kişilerarası problem çözme, yapıcı problem çözme, probleme olumsuz yaklaşım

97-INVESTIGATING THE RELATIONSHIPS BETWEEN EARLY EMOTIONAL NEGLECT EXPERIENCES AND INTERPERSONAL PROBLEM-SOLVING SKILLS

Asst. Prof. Aslı YEŞİL, Bursa Technical University, Psychology Department ORCID:
0000-0002-9068-6303 *asli.yesil@btu.edu.tr*

ABSTRACT

Emotional neglect, one of the traumatic experiences of childhood, refers to the failure of parents or caregivers responsible for a child's care to meet the child's emotional needs. Problem-solving skills are essential for individuals to overcome challenges in their relationships and maintain emotionally healthy lives (Güçlü, 2003). It is believed that early acquired enduring beliefs influence interpersonal problem-solving skills (Davilla et al., 1999). Problem-solving skills are negatively affected by childhood traumatic experiences (Pfaltz et al., 2022; D'Zurilla et al., 2002). A review of the literature reveals a lack of research focusing on emotional neglect as a childhood traumatic experience.

Objective: The purpose of this study is to investigate the relationships between early emotional neglect experiences and interpersonal problem-solving skills.

Materials and Methods: In this paper, data collected through an online survey under the project numbered 241N006 supported by Bursa Technical University Scientific Research Projects Coordination Unit was utilized. The research sample comprised 185 individuals aged 18 and older. The emotional neglect subscale of the Childhood Trauma Scale, the constructive problem solving and unconstructive approach to the problem subscales of the Interpersonal Problem Solving Inventory, and the Demographic Information Form were used in the study. (Çam ve Tümkaya, 2007; Şar ve ark. 2021). The Cronbach's alpha value of the scales was determined as .82 for the neglect subscale, .93 for the unconstructive approach to the problem, and .89 for the constructive problem solving approach. The measurement tools were administered to participants via the Google Forms interface. The data were analyzed using SPSS 30 and simple linear regression analysis.

Results: It was found that emotional neglect experiences positively correlated with constructive problem-solving skills ($\beta = .20$, $p < .05$); conversely, emotional neglect experiences negatively correlated with the ability to approach problems negatively ($\beta = -.24$, $p < .05$). Emotional neglect explained 2% of the variation in constructive problem-solving skills, while it accounted for 6% of the variation in the negative approach to problems.

Conclusion: The findings are consistent with the literature. Early experiences of emotional, physical, and sexual abuse, as well as emotional neglect, adversely affect problem-solving skills.

Keywords: Emotional neglect, interpersonal problem solving, constructive problem solving, unconstructive approach to problems

KAYNAKÇA

- Davila J, Hammen C, Burge D, Daley SE, Paley B. Cognitive/interpersonal correlates of adult interpersonal problem-solving strategies. *Ther Res* 1996; 20:465-480.
- D’Zurilla TJ, Goldfried MR. Problem solving and behavior modification. *J Abnorm Psychol* 1971; 78:107-126.
5. Spivack G, Platt JJ, Shure MB. *The ProblemSolving Approach to Adjustment*. San Francisco, CA, Jossey-Bass, 1976
- Çam, S. ve Tümkaya, S. (2007).Kişilerarası Problem Çözme Envanterinin (KPÇE) geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derg*, 28:95-108.
- Pfaltz, M. C., Halligan, S. L., Haim-Nachum, S., Sopp, M. R., Åhs, F., Bachem, R., Bartoli, E., Belete, H., Belete, T., Berzengi, A., Dukes, D., Essadek, A., Iqbal, N., Jobson, L., Langevin, R., Levy-Gigi, E., Lüönd, A. M., Martin-Soelch, C., Michael, T., ... Seedat, S. (2022). Social functioning in individuals affected by childhood maltreatment: Establishing a research agenda to inform interventions. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 91(4), 238–251. <https://doi.org/10.1159/000523667>
- Güçlü, N. (2003). Lise Müdürlerinin Problem Çözme Becerileri. *Milli Eğitim Dergisi*. Madde 160.
- Şar, V., Necef, I., Mutluer, T., Parmis, F. ve Türk Kurtça, T. (2021). A Revised And Expanded Version Of The Turkish Childhood Trauma Questionnaire CTQ-33: Overprotection-Overcontrol As Additional Factor. *Journal of Trauma & Dissociation*, 221, 35-51. <https://doi.org/10.1080/15299732.2020.1760171>

98-ÇOCUĞUN CİNSEL İSTİSMARI SUÇU KAPSAMINDA SOSYAL İNCELEME RAPORUNUN ÖNEMİ

Özlem YİĞİTOĞLU, Avukat, İstanbul Barosu, ORCID ID: 0000-0001-8474-9139, av.ozlemyigitoglu@gmail.com

Amaç: Türk Ceza Kanunu'nun 103. maddesine göre; çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi cezalandırılmaktadır. Suçun mağdurunun çocuk olması nedeniyle bu suçun soruşturulması ve kovuşturulması özel bir önem teşkil etmektedir. Failinde çocuk olduğu durumlarda ise Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin sosyal adaleti sağlamaya ilişkin hedefin gerçekleştirilmesinde çocuk adalet sisteminin kurum ve kuruluşlarının yanında, çocukların kişisel durumları gözetilerek ihtiyaçları doğrultusundaki müdahalenin içeriğini belirleyen sosyal inceleme raporlarının (SİR) önemini belirtmek gerekmektedir. SİR, çocukların suça sürüklenme nedenlerini tespit eden ve ihtiyaç duyulan müdahalenin içeriğini belirleyen belgelerdir. Çalışmanın amacı, suça sürüklenen çocuklar bakımından sosyal adaleti sağlamak ve çocuklarla ilgili her işlemde çocuğun yüksek yararı ilkesini gözetmek hedefi kapsamında SİR'lerinin yargılama sürecinde dikkate alınıp alınmadığını tespit etmektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, konuyla ilgili tespit edilen anahtar kelimeler üzerinden Yargıtay'ın sitesinde yayınlanan 01.01.2024-01.01.2025 tarihleri arasında tespit edilen 56 kararın analizinin yapılması şeklinde gerçekleştirilmiştir. Kararlar; suçun failinin çocuk olup olmadığı, suça sürüklenen çocuk ve/veya mağdur çocuk hakkında SİR alınıp alınmadığı, hüküm kurulurken SİR alınmışsa raporun hükme etki edip etmediği açısından incelenmiştir.

Bulgular: 28 karara konu vakanın faili, suça sürüklenen çocuktur. SİR alınıp, alınan SİR'nun hem yerel mahkeme hem de Yargıtay'ın hükmünde açıkça hükme etki ettiği yalnızca 6 karar tespit edilmiştir. Yerel mahkeme aşamasında mağdur çocuk hakkında ise SİR'nun alınarak hükme etki ettiği 10 karar tespit edilmiştir. Suça sürüklenen çocuk bakımından SİR'nun alınmadığı, SİR alınmamasının temyize konu edildiği ve Yargıtay tarafından "bozma kararı" verilen 15 karar tespit edilmiştir. Suça sürüklenen çocuk hakkında SİR alınması gerektiğinin aleni bir biçimde vurgusunun yapıldığı 11 karar tespit edilmiştir.

Sonuç: Çocuğun cinsel istismarı suçu kapsamında yargılama aşamasında suça sürüklenen çocuklar için SİR alınması zorunlu olmasına karşın SİR'nın çocuk adalet sisteminde işlevselliğinin halen az olduğu, mahkemece SİR'nın alınması gerekliliğine yeterince itibar edilmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuğun cinsel istismarı suçu, Suça sürüklenen çocuklar, Sosyal inceleme raporu, Çocuğun yüksek yararı

98-THE SIGNIFICANCE OF SOCIAL INVESTIGATION REPORTS IN THE CONTEXT OF THE OFFENSE OF CHILD SEXUAL ABUSE

Özlem YİĞİTOĞLU, Lawyer, İstanbul Bar Association, ORCID ID: 0000-0001-8474-9139, av.ozlemyigitoglu@gmail.com

Objective: Pursuant to Article 103 of the Turkish Penal Code, individuals who sexually abuse children are subject to criminal sanctions. Given that the victim of the offense is a child, the investigation and prosecution of this crime carry particular significance. In cases where the perpetrator is also a child, it is essential to underscore the role of social investigation reports (SIRs), which, alongside institutions and mechanisms of the juvenile justice system, contribute to achieving the objective of ensuring social justice as set forth in the Convention on the Rights of the Child. These reports assess the personal circumstances of children and outline the necessary interventions tailored to their needs. SIRs are documents that identify the underlying causes leading children to commit offenses and determine the content of appropriate responses. The primary aim of this study is to ascertain whether SIRs are taken into account during judicial proceedings involving children in conflict with the law, within the broader framework of ensuring social justice and adhering to the best interests of the child principle in all child-related proceedings.

Materials and Methods: The research was conducted through the analysis of 56 judicial decisions published on the official website of the Court of Cassation, dated between 01.01.2024 and 01.01.2025. These decisions were examined in terms of: whether the perpetrator was a child; whether SIRs were obtained in relation to the child offender and/or child victim; and, in cases where a SIR was obtained, whether the report had a discernible impact on the court's judgment.

Findings: In 28 of the reviewed decisions, the perpetrator was a child in conflict with the law. Only six decisions explicitly stated that a SIR had been obtained and had influenced the judgment rendered by both the trial court and the Court of Cassation. In ten decisions, a SIR was prepared for the child victim and was found to have impacted the judgment at the trial stage. In fifteen decisions, a SIR was not obtained for the child in conflict with the law; the failure to obtain a SIR was raised on appeal and resulted in the Court of Cassation issuing a decision of reversal. In eleven other decisions, the necessity of obtaining a SIR for the child offender was explicitly emphasized.

Conclusion: Although the preparation of a SIR is mandatory during the adjudication of cases involving child sexual abuse where the accused is a child, the findings reveal that SIRs continue to lack sufficient functionality within the juvenile justice system. Courts do not consistently afford due regard to the necessity of obtaining such reports.

Keywords: Offense of child sexual abuse, Juvenile pushed to crime, Social investigation report, The best interests of the child

99- ADLİ BELGE İNCELEMESİNDE İMZA SAHTECİLİKLERİNİN İHLAL BOYUTUYLA İNCELENMESİ KİŞİNİN İMZA ÖRNEĞİNDEN FAYDANILARAK KAŞE İMZA OLUŞTURULMASI OLGU SUNUM

Hasan Albey, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı,

ORCID ID: 0009-0009-2431-7612, hasanalbey@gmail.com

ÖZET

Giriş:

İmza; bir bireyin kimliğini doğrulamak, bir belgedeki irade beyanını göstermek ve hukuki veya resmi işlemlerde sorumluluk üstlenmek amacıyla kendi el yazısıyla attığı ayırt edici işarettir. İmzalar, hukuki ve ticari işlemlerde bireylerin kimliklerini ve onaylarını temsil eden temel unsurlardır. Ancak, teknolojinin gelişimiyle birlikte, imza sahteciliği yöntemleri de çeşitlenmiş ve karmaşıklaşmıştır.

Amaç: İmza sahteciliklerinin gelişen teknoloji ile birlikte çeşitlilik ve profesyonellik kazandığı, sahteci ve dolandırıcıların yeni yöntemlerine karşın adli belge inceleme uzmanlarının incelemelerde yeterli cihaz, yazılım ve donanım kullanmak suretiyle inceleme konusu belge ve örnek imzaların laboratuvar ortamında detaylı incelemesinin önemini vurgulamaktır.

Gereç ve Yöntem:

Çalışma, Sahte imzalar, oluşturulma yöntemlerine göre farklı kategorilere ayrılır. Üstten kopyalama, bakarak taklit, serbest taklit, autopen veya robot kalem imzaları, **dijital araçlar yardımıyla yapılan imzalar ve kaşe imzaları** bu kapsamda değerlendirilmektedir. Bu türlerin ortak özelliği, gerçek imzayı taklit etme ya da tamamen uydurarak elde etme suretiyle oluşturulmalarıdır. Gelişen teknikler sayesinde, bu tür sahteciliğin yaygınlığı ve tespit edilmesi daha da önemli hale gelmektedir. Bu bağlamda çalışmanın odağı, özellikle hile ile elde edilmiş imzalar ve bunların adli belge inceleme yöntemleriyle tespiti üzerinedir.

Bulgular: Ancak senet üzerinde yer alan iki imzanın ayrıntılı analizi sonucunda; çizgisel yapı, başlangıç ve bitiş özellikleri, kalem hareketleri ve belge inceleme parametreleri açısından neredeyse birebir örtüştüğü görülmüştür. Bu derece benzerlik, doğal yollarla insan eliyle oluşturulan imzalar arasında beklenen bir durum değildir. Zira kişinin fizyolojik ve motor refleksleri gereği, aynı kişiye ait imzalar arasında bile mikro düzeyde farklılıkların oluşması doğaldır.

Sonuç: Bu bağlamda, incelenen imzaların olağandışı benzerliği, kopyalama ya da yapay üretim ihtimalini güçlendirmiştir. Bunun üzerine senet üzerinde **HS9P Forensic Image Analyzer, ForentekE10, USB Video Magnifier** gibi adli belge inceleme cihazları ile yapılan incelemede imzaların fulaj izi (kalem baskısı) bulunmadığı tespit edilmiştir. İnceleme sonucunda senet üzerindeki imzaların kaşe veya matbaa araçlarını kullanmak suretiyle kişinin imzasının kullanarak sonradan sahte üretilmiş imza olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İmza, adli belge inceleme, sahtecilik, kaşe imza, vaka analizi.

99-EXAMINATION OF SIGNATURE FORGERY VIOLATIONS IN FORENSIC DOCUMENT ANALYSIS: CREATION OF STAMP SIGNATURES USING AN INDIVIDUAL'S SIGNATURE SAMPLE CASE REPORT

Hasan Albey, Acibadem University, Master's Program in Forensic Sciences^{[1][2]}ORCID ID: 0000-0009-2431-7612 | Email: hasanalbey@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: A signature is a handwritten mark used by an individual to verify identity and express intent, serving as an indicator of consent and legal responsibility in official documents. It holds evidential value in both legal and commercial transactions. However, with the advancement of technology, methods of signature forgery have become increasingly varied and complex.

Objective: This study aims to emphasize the importance of examining signature forgeries in forensic document analysis, particularly in the face of increasingly diverse and sophisticated techniques employed by forgers. It highlights the necessity for forensic experts to be equipped with adequate devices, software, and laboratory tools to analyze forged documents and compare them with authentic signature samples in a controlled setting.

Materials and Methods: The study focuses on forged signatures, categorized based on the method of creation: direct copying (tracing), freehand simulation, mechanical reproduction (autopen), robotic pen use, and digitally assisted methods. Signatures created with the aid of digital tools and stamp signatures are also included. These forgery types typically involve the imitation of a genuine signature without the individual's knowledge and are produced over time using various techniques. Given the complexity of these forgeries, early detection and classification have gained importance. The core of the study lies in identifying and analyzing forged signatures and determining the methods used in their creation.**Findings:** In the analyzed promissory note, two signatures were found to be nearly identical through detailed examination, including assessments of graphic layout, initial and final strokes, pen pressure, stroke direction, and document comparison parameters. This level of similarity indicates that the signatures were not independently hand-written by a human, due to natural physiological and motor differences that typically produce micro-level variations in authentic signatures.

Conclusion: The significant resemblance of the analyzed signatures suggested the use of copying or artificial reproduction. Subsequent examinations using the HSPP *Forensic Image Analyzer*, *Forentek E10*, *USB Video Magnifier*, and other forensic devices confirmed the suspicion. It was determined that the questioned signatures lacked pressure patterns indicative of pen strokes (*fulaj*) and were likely produced using stamping or printing tools. The findings suggest that the signature on the promissory note was a fabricated reproduction made using the individual's original signature sample and printing tools, rather than being genuinely written.

Keywords: Signature, forensic document examination, signature forgery, stamp signature, case analysis.

100-ÇOCUĞA YÖNELİK ŞİDDET EYLEMLERİ NEDENİYLE ANNENİN VELAYET HAKKININ KISITLANMASININ HUKUKİ DAYANAKLARI VE UYGULAMA ESASLARI

Bilge Aksoy

Marmara Üniversitesi Genel Kamu Hukuku

Orcid: 0009-0003-0838-9794

bilge@vonahukuk.com

Amaç:

Bu çalışmanın amacı, annenin çocuğa karşı şiddet içeren eylemlerinin velayet hakkına etkisini Türk Medeni Kanunu ve Yargıtay içtihatları çerçevesinde değerlendirmek; çocuğun üstün yararı ilkesinin yargı kararlarına yansıma biçimini ortaya koymaktır.

Yöntem:

Normatif hukuk yöntemi benimsenmiş; ilgili mevzuat, Yargıtay 2. Hukuk Dairesi'nin 2013–2018 tarihli kararları ve alan literatürü sistematik olarak incelenmiştir.

Bulgular:

Yargıtay kararları, velayet değişikliği için yalnızca soyut iddiaların yeterli olmadığını; somut, inandırıcı ve kanıtlanabilir delillerin bulunması gerektiğini ortaya koymaktadır. Şiddet içeren davranışların sabit olduğu durumlarda, annenin velayet hakkı sınırlandırılmakta ya da kaldırılmaktadır. Ancak yalnızca evlenme, psikolojik rahatsızlık gibi unsurlar tek başına velayet değişikliği için yeterli görülmemektedir.

Sonuç:

Çocuğa yönelik şiddet eylemleri, hem medeni hukuk hem de ceza hukuku açısından ciddi yaptırımları beraberinde getirmektedir. Aile mahkemeleri, çocuğun psikolojik ve fiziksel bütünlüğünü esas alarak her somut olayda farklılık arz eden koşulları dikkatle değerlendirmelidir. Velayet kararlarında çocuğun üstün yararı mutlak öncelik taşınmalı; devletin koruyucu müdahalesi etkin biçimde işletilmelidir.

Anahtar Sözcükler: Velayet, Çocuk Hakları, Şiddet, TMK 346, Üstün Yarar

100-LEGAL GROUNDS AND IMPLEMENTATION PRINCIPLES FOR THE RESTRICTION OF MATERNAL CUSTODY DUE TO ACTS OF VIOLENCE AGAINST THE CHILD

Bilge Aksoy

Marmara University Department of General Public Law

Orcid: 0009-0003-0838-9794

bilge@vonahukuk.com

Introduction:

Custody is a legal responsibility rooted in the principle of the best interest of the child and obliges parents to safeguard the child's physical, emotional, and moral development. When a parent—particularly the mother—commits acts of physical or psychological violence against the child, restriction or revocation of custody becomes a legal necessity.

Objective:

This study aims to examine how maternal acts of violence affect custody rights under the Turkish Civil Code

Methodology:

A doctrinal legal research method is used. Relevant articles of the Turkish Civil Code and selected decisions from the Court of Cassation's 2nd Civil Chamber (2013–2018) are analyzed, along with national doctrine and international standards.

Findings:

Judicial precedents emphasize that custody cannot be altered based on vague claims alone; credible and substantiated evidence is essential. When violence is proven, courts have restricted or transferred custody. However, factors such as remarriage or psychological disorders, if unconnected to parental neglect, have not sufficed to justify changes in custody.

Conclusion:

Violence against children has significant legal implications under both civil and criminal law. Family courts must adopt a child-centered approach in each case, considering the unique circumstances to ensure the child's safety and well-being. The best interest of the child must remain the guiding principle in all custody decisions, supported by active state intervention where necessary.

Keywords: Custody, Child Rights, Violence, Turkish Civil Code 346, Best Interest of the Child

101-CEZA YARGILAMASINDA DİJİTAL DELİLLERİN MANİPÜLASYONU VE HUKUKİ KORUMA YOLLARI; YARGITAY KARARI İNCELEMESİ

Yahya GEÇİCİ, Avukat, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı, ORCID ID: 0009-0007-1996-1257, yahyagecici@gmail.com

ÖZET

Giriş: Dijital teknolojilerin hızla gelişmesi, suçların doğasını ve ceza yargılamalarında kullanılan delil türlerini önemli ölçüde dönüştürmüştür. Bilgisayarlar, mobil cihazlar ve çevrimiçi platformlardan elde edilen dijital deliller, modern hukuk süreçlerinin merkezine yerleşmiştir. Ancak, dijital verilerin doğası gereği manipülasyona açık olması, bu delillerin güvenilirliği ve mahkemelerde kabul edilebilirliği konusunda zorluklar yaratmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ceza yargılamalarında dijital delillerin manipülasyona açıklığını incelemek ve bu manipülasyonlara karşı uygulanan hukuki koruma mekanizmalarını araştırmaktır. Ayrıca, Türkiye'deki yargı mercilerinin dijital delilleri nasıl değerlendirdiğini analiz etmektir.

Gereç ve Yöntem: Dijital delillerin elde edilmesi, muhafazası ve değerlendirilmesi konularında kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. Ayrıca, Türkiye'de Yargıtay tarafından verilen ilgili kararlar seçilerek ve analiz edilerek, dijital delillerin hukuki geçerliliği ve manipülasyon riskleri konusundaki yargı perspektifleri betimsel içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir.

Bulgular: Analizler, dijital delillerin yetkisiz değişiklikler, silme veya sahte üretim gibi manipülasyonlara son derece açık olduğunu ortaya koymuştur. Türkiye Yargıtayı, bu riskleri kabul etmekte ve dijital delillerin toplanması, muhafazası ve değerlendirilmesi süreçlerinde teknik ve hukuki standartlara sıkı sıkıya uyulması gerektiğini vurgulamaktadır. Özellikle, adli bilişim uzmanlarının sürece dahil edilmesi ve delil zincirinin korunması, bu tür delillerin güvenilirliğinin sağlanmasında kritik faktörler olarak öne çıkmaktadır.

Sonuç: Ceza yargılamalarında dijital delillerin etkin ve güvenilir bir şekilde kullanılabilmesi için, sağlam hukuki çerçeveler ve teknik protokollerin uygulanması zorunludur. Bu, hukuk profesyonelleri için kapsamlı eğitimler, dijital delil işlemleri için standart prosedürlerin geliştirilmesi ve hukuk ile teknik uzmanlar arasında sürekli iş birliğini içermelidir. Bu tür önlemler, yargı sürecinin bütünlüğünü korumak ve tüm tarafların haklarını güvence altına almak için esastır.

Anahtar Sözcükler: Dijital delil, ceza yargılaması, delil manipülasyonu, adli bilişim, Türk yargısı

101-MANIPULATION OF DIGITAL EVIDENCE IN CRIMINAL PROCEEDINGS AND LEGAL SAFEGUARDS: AN ANALYSIS OF THE TURKISH COURT OF CASSATION'S DECISION

*Yahya GEÇİCİ, Attorney at Law, Acıbadem University Forensic Sciences Master's Program
ORCID ID: 0009-0007-1996-1257, yahyagecici@gmail.com*

Introduction: The rapid advancement of digital technologies has significantly transformed the nature of crimes and the types of evidence used in criminal proceedings. Digital evidence obtained from computers, mobile devices, and online platforms has become central to modern legal processes. However, due to the inherent characteristics of digital data, it is highly susceptible to manipulation, posing challenges to its reliability and admissibility in court.

Objective: This study aims to examine the vulnerability of digital evidence to manipulation in criminal proceedings and to investigate the legal protection mechanisms implemented against such manipulations. Additionally, it seeks to analyze how judicial authorities in Turkey evaluate digital evidence.

Materials and Methods: A comprehensive literature review was conducted on the acquisition, preservation, and evaluation of digital evidence. Furthermore, relevant rulings issued by the Court of Cassation in Turkey were selected and analyzed using a descriptive content analysis method to assess judicial perspectives on the legal validity of digital evidence and associated manipulation risks.

Findings: The analysis revealed that digital evidence is highly vulnerable to unauthorized alterations, deletion, or fabrication. The Turkish Court of Cassation acknowledges these risks and emphasizes strict adherence to technical and legal standards during the collection, preservation, and assessment of such evidence. The involvement of digital forensics experts and the maintenance of the chain of custody are identified as critical factors in ensuring the reliability of digital evidence.

Conclusion: For digital evidence to be effectively and reliably used in criminal proceedings, the implementation of robust legal frameworks and technical protocols is essential. This requires comprehensive training for legal professionals, the development of standardized procedures for handling digital evidence, and continuous collaboration between legal and technical experts. Such measures are vital to preserving the integrity of the judicial process and safeguarding the rights of all parties involved.

Keywords: Digital evidence, criminal proceedings, evidence manipulation, digital forensics, Turkish judiciary

102-ENGELLİ ÇOCUKLARIN FİZİKSEL İSTİSMARA UĞRAMA NEDENLERİ

Simge Erdoğan, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Lisans Öğrencisi, Ege Üniversitesi, 0009-0002-6011-1194, erdogansimge16@gmail.com

Sevil Gülsoy, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Lisans Öğrencisi, Ege Üniversitesi, 0009-0000-6699-7112, sevillsoy222@gmail.com

AMAÇ: Engelli çocuklar, çocuk istismarı açısından yüksek risk taşıyan gruplar arasında yer almaktadır. İstismar riskini artıran etkenlerin anlaşılması, bu çocukların korunmasına yönelik etkili önleyici stratejilerin geliştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, engelli çocukların fiziksel istismara uğrama nedenlerinin; aile yapısı, bakım veren bireylerin özellikleri, çocuğun içinde bulunduğu çevresel koşullar ve diğer ilgili faktörler açısından ele alınarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmada engelli çocuklar ve çevresinin yaşadıkları problemler ele alıp bunların fiziksel istismarla olan bağlantısını ortaya koyan araştırmalara yönelik bir derleme çalışması yapılması amaçlanmıştır. Literatür taraması yapılırken akademik veri tabanlarından elde edilen bilgiler bir araya getirilmiştir.

BULGULAR: Literatür taraması sonucunda, engelli çocukların maruz kaldığı fiziksel istismarın yaygınlığı dikkat çekici biçimde öne çıkmaktadır. Bu istismarın incelenmesinde, ailelerin psikolojik sağlığının belirleyici bir etken olduğu görülmektedir. Engelli çocuklara bakım veren kurumlarda istismar vakaları hem personel tarafından hem de kurumda bulunan diğer çocuklar tarafından gerçekleştirilmektedir.

SONUÇ: Engelli çocukların fiziksel istismara maruz kalma riski pek çok faktöre bağlı olarak artmaktadır. İletişim güçlükleri, psikolojik sorunlar ve toplumsal önyargılar istismarın tespiti ve tanınmasını zorlaştırmaktadır. Literatür taramasının alana katkı sağlaması ve bireylerin farkındalıklarını geliştirmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel istismar, Engelli, Aile, Çocuk, Psikolojik Faktörler.

102-REASONS FOR PHYSICAL ABUSE OF CHILDREN WITH DISABILITIES

Objective:

Children with disabilities are among the groups at high risk of child abuse. Understanding the factors that increase the risk of abuse is of great importance for developing effective preventive strategies to protect these children. This study aims to examine the causes of physical abuse against children with disabilities in relation to family structure, characteristics of caregivers, the child's environmental conditions, and other relevant factors.

Materials and Methods:

This is a literature review aiming to examine studies that reveal the problems experienced by children with disabilities and their environments and the relationship of these issues with physical abuse. The literature was compiled using data obtained from academic databases.

Results:

As a result of the literature review, the prevalence of physical abuse experienced by children with disabilities stands out as particularly noteworthy. In examining such cases of abuse, the psychological well-being of families emerges as a significant determining factor. In care institutions serving children with disabilities, incidents of abuse can occur both at the hands of staff members and from other children residing in the facility.

Conclusion:

The risk of physical abuse in children with disabilities increases due to multiple interrelated factors. Communication barriers, psychological challenges, and social prejudice complicate the detection and recognition of abuse. This literature review is expected to contribute to the field by enhancing awareness and informing future interventions.

Keywords: Physical Abuse, Disability, Family, Child, Psychological Factors.

103-DEEPFAKE TEKNOLOJİSİNİN ÇOCUK İSTİSMARINDAKİ HUKUKİ BOYUTU

Merve ŞAHİN, Maltepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi 3.Sınıf Öğrencisi, Maltepe Üniversitesi, ORCID ID: 0009-0004-7446-2416, merveesahinn58@gmail.com

ÖZET

Amaç: Yapay zekâ teknolojilerinin gelişimiyle ortaya çıkan cinsel içerikli kötüye kullanımlar bağlamında, çocuk istismarının ceza hukuku açısından doğurduğu yeni sorunları incelemek; Türk Ceza Kanunu'nun bu suçlara karşı yeterliliğini değerlendirmek ve hukuki boşluklara dikkat çekmek amaçlanmaktadır. Ayrıca, bu suçların toplumsal cinsiyet temelli etkileri de ele alınacaktır.

Araç ve Gereç: Veri toplama aracı olarak yalnızca literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. Konuya ilişkin yerli ve yabancı akademik kaynaklar, mevzuat metinleri, uluslararası belgeler ve güncel dijital yayınlar incelenerek değerlendirme yapılmıştır.

Bulgular: Deepfake teknolojisinin mağdurların hem kişilik haklarını hem de özel hayatın gizliliğini ihlal etmekte, bu durum ciddi psikolojik travmalara (depresyon, anksiyete, intihar vakaları) yol açtığı tespit edilmiştir. Deepfake teknolojisi sayesinde, gerçek çocuk görüntülerinden ayırt edilmesi güç, sahte pornografik materyallerin kolaylıkla üretilebildiği ve yayıldığı tespit edilmiştir. Yapay zekâ destekli içerik üretimiyle, gerçek çocukların görüntülerinin manipüle edilmesi veya tamamen yapay çocuk pornografisi üretilmesi mümkündür. Bu içerikler, darkweb gibi mecralar üzerinden hızla yayılmakta ve bir kez dolaşıma girdiğinde kontrolü imkânsız hale gelmektedir. Türk hukukunda mevcut çocuk pornografisi düzenlemelerinin, yapay olarak üretilen içerikler karşısında yetersiz kaldığı vurgulanmıştır. Mevzuatın, yalnızca gerçek çocuklara yönelik içeriklere odaklandığı, yapay görüntülerle üretilen istismar materyallerine yönelik açık ve yeterli düzenlemeler içermediği belirtilmiştir. Bu durum, çocukların dolaylı olarak da olsa korunmasız kalmasına ve failerin cezalandırılmasında ciddi boşluklara yol açmaktadır. Çalışmada, çocukların korunması amacıyla, yapay zekâ yoluyla üretilen sahte çocuk pornografisine ilişkin özel suç tiplerinin oluşturulması ve mevcut hukuki tanımların genişletilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç: Yapay zekâ teknolojileri kullanılarak üretilen deepfake içeriklerin çocuk istismarı alanında ciddi bir tehdit oluşturduğu ortaya konulmuştur. Özellikle yapay olarak üretilen çocuk pornografisi içeriklerinin mevcut Türk hukukunda açık bir düzenlemeye konu edilmediği, bu durumun ise çocukların korunmasında önemli hukuki boşluklara yol açtığı tespit edilmiştir. Çocukların cinsel dokunulmazlığını etkili şekilde koruyabilmek için, yapay zekâ destekli içeriklere yönelik özel suç tiplerinin ihdas edilmesi ve mevcut mevzuatın kapsamının genişletilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Deepfake, Çocuk İstismarı, Çocuk Pornografisi, Siber Suçlar

103-THE LEGAL DIMENSION OF DEEFAKE TECHNOLOGY IN CHILD ABUSE

Merve ŞAHİN, Maltepe University Faculty Of Law 3.Grade Student, ORCID ID: 0009-0004-7446-2416, merveesahinn58@gmail.com

ABSTRACT

Objective: In the context of sexual abuses arising from the development of artificial intelligence technologies, it is aimed to examine the new problems caused by child abuse in terms of criminal law; to evaluate the adequacy of the Turkish Criminal Code against these crimes and to draw attention to legal gaps. In addition, the gender-based effects of these crimes will also be addressed.

Tools and Equipment: Only the literature review method was used as a data collection tool. The evaluation was made by examining domestic and foreign academic resources, legislative texts, international documents and current digital publications related to the subject.

Results: It has been found that deepfake technology violates both the personal rights of the victims and the privacy of private life, which leads to serious psychological traumas (depression, anxiety, suicide cases). Thanks to deepfake technology, it has been found that fake pornographic materials, which are difficult to distinguish from real child images, can be easily produced and disseminated. With artificial intelligence-supported content production, it is possible to manipulate images of real children or produce completely artificial child pornography. These contents are spreading rapidly through media such as the darkweb and once they enter circulation, they become impossible to control. It has been emphasized that the existing child pornography regulations in Turkish law are insufficient in the face of artificially produced content. It has been stated that the legislation focuses only on content aimed at real children and does not contain clear and adequate regulations for abuse materials produced with artificial images. This situation leads to children being left unprotected, albeit indirectly, and serious gaps in the punishment of perpetrators. In the study, it was concluded that in order to protect children, special types of crimes related to fake child pornography produced by artificial intelligence should be created and existing legal definitions should be expanded.

Conclusion: It has been revealed that deepfake content produced using artificial intelligence technologies poses a serious threat in the field of child abuse. In particular, it has been determined that artificially produced child pornography content is not subject to a clear regulation in the current Turkish law, and this situation leads to important legal gaps in the protection of children. It has been concluded that in order to effectively protect the sexual immunity of children, special types of crimes should be created for artificial intelligence-supported content and the scope of the current legislation should be expanded.

Keywords: Artificial Intelligence, Deepfake, Child Abuse, Child Pornography, Cybercrime

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ

**(Bildiri sahibinin
soyadına göre
alfabetik sıradadır)**

1-ÇOCUK İSTİSMARININ DÖNÜŞEN BİÇİMİ: DİJİTAL ÇOCUK İSTİSMARI VE HUKUKSAL YANSIMALARI

Buse Akça, Avukat, İstanbul Barosu, 0000-0003-2799-3009, akcabuse09@gmail.com

ÖZET

Giriş: Dijital çağın gelişen teknolojileri, her geçen gün insan yaşamının bir parçası olmaya devam etmekte ve adeta vazgeçilmezlik düzeyine ulaşmaktadır. Bu dönüşüm yetişkinleri etkilediği gibi çocukları da doğrudan etkilemekte ve onlara fırsatlarla birlikte ciddi risk ortamları yaratmaktadır. Bu çevrimiçi riskler, çocuğun fiziksel istismara uğraması kadar ciddi ve tehlikelidir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dijitalleşmenin hızla yaygınlaştığı günümüzde çocuklara yönelik istismarın dönüşen biçimlerini incelemektir. Bu kapsamda çalışmada, özellikle sosyal medya, çevrim içi oyun platformları, sanal gerçeklik (VR) ortamları, gibi çevrim içi mecralarda çocukların maruz kaldığı cinsel, duygusal ve psikolojik istismar biçimleri analiz edilerek; mevcut hukuki düzenlemelerin bu tehditler karşısındaki yeterliliği ve çocuk haklarının dijital ortamda korunması üzerine değerlendirmeler yapılacaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden belgesel tarama ve durum analizi teknikleriyle gerçekleştirilmiştir. Bu çerçevede, çevrimiçi çocuk istismarı türleri irdelenerek ulusal ve uluslararası mevzuatta çocukların çevrimiçi ortamlarda korunmasına yönelik incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmada yapılan literatür incelemesi sonucunda dijital ortamların yaygınlaşması ile çocuklara yönelik istismarın görünmez ve gittikçe karmaşık bir hale geldiği tespit edilmiştir. Dijital platformlarda çocuğun istismara uğrama riskinin oldukça fazla olduğu ve istismar türlerinin gün geçtikçe dönüştüğü görülmüştür. Mevcut hukuki altyapının ise bu tür dijital tehditleri tanımlamakta ve önlemekte yetersiz kaldığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Dijital mecralarda çocuk istismarı, fiziksel bir temas olmaksızın gerçekleşen ancak çocuk üzerindeki etkileri en az geleneksel istismar davranışları kadar ağır ve yıkıcı sonuçlar doğuran bir tehdit haline gelmiştir. Hukuki düzenlemelerin teknolojiyle eş zamanlı olarak dönüşümü ve proaktif bir yapı olarak yapılandırılması gerekmektedir. Bununla birlikte çocukların dijital ortamlarda korunmasına ilişkin özel yasalar ile dijital platformların daha sıkı yükümlülüklerle tabi tutulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İstismar, Dijital Çocuk İstismarı, Hukuk.

1-THE TRANSFORMED FORM OF CHILD ABUSE: DIGITAL CHILD ABUSE AND ITS LEGAL IMPLICATIONS

Buse Akça, Attorney, Istanbul Bar Association, 0000-0003-2799-3009, akcabuse09@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: The advancing technologies of the digital age are increasingly becoming an integral part of human life, reaching an almost indispensable level. This transformation affects not only adults but also directly impacts children, creating environments that offer both opportunities and serious risks. These online risks are as serious and dangerous as physical abuse experienced by children.

Objective: This study aims to examine the transformed forms of child abuse in today's rapidly digitalizing world. In this context, it analyzes the types of sexual, emotional, and psychological abuse that children are exposed to particularly through social media, online gaming platforms, and virtual reality (VR) environments. It also evaluates the adequacy of existing legal regulations in addressing these threats and assesses the protection of children's rights in digital environments.

Materials and Methods: The study was conducted using qualitative research methods, particularly document analysis and case study techniques. Within this framework, various forms of online child abuse were examined, along with national and international legal frameworks aimed at protecting children in online environments.

Findings: The literature review revealed that with the widespread use of digital platforms, child abuse has become increasingly invisible and complex. The risk of children being subjected to abuse on digital platforms is significantly high, and the forms of abuse continue to evolve. It was observed that the current legal framework is insufficient in identifying and preventing such digital threats.

Conclusion: Child abuse in digital environments has emerged as a threat that occurs without physical contact but has consequences that are at least as severe and destructive as traditional forms of abuse. Legal regulations must evolve simultaneously with technological advancements and be structured in a proactive manner. Furthermore, it is recommended that specific laws be enacted for the protection of children in digital environments and that digital platforms be subjected to stricter obligations.

Keywords: Child, Abuse, Digital Child Abuse, Law.

2-ŞANLIURFA’DA CİNSEL İSTİSMARA MARUZ KALAN BİR ÇOCUKTA GEÇ BAŞVURU SONRASI GÖZLEMLENEN PSİKOLOJİK BELİRTİLER ÜZERİNE BİR OLGU ÇALIŞMASI

Fatma Ece Ateş/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0000-0002-1454-5656/lifeline.eceates@gmail.com

Şükrü Ötkün/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/(0000-0003-1409-8232) /sukruotkun76@gmail.com

ÖZET

Çocukta cinsel istismar, fiziksel temas içeren ya da içermeyen eylemlerle çocuğun cinsel yönden suistimal edilmesini ifade eder ve yalnızca bireysel patoloji çerçevesinde değil, toplumsal düzlemde ciddi bir hak ihlali olarak ele alınmalıdır. Bu çalışma, çocuklara yönelik cinsel istismarın psikolojik etkilerini değerlendirmek amacıyla hazırlanmış olup, psikososyal destek mekanizmalarının önemine vurgu yapmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuklara yönelik cinsel istismarın uzun vadeli psikolojik etkilerini inceleyerek, travma sonrası ortaya çıkan duygusal ve davranışsal tepkileri değerlendirmek ve iyileştirici psikososyal yaklaşımlara dikkat çekmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, nitel yöntem çerçevesinde bir olgu sunumuna dayanmaktadır. Çalışmada, çocuk terapisi yaklaşımı temel alınarak, 9 yaşında cinsel istismara uğramış bir kız çocuğu danışanla klinik ortamda toplam altı seans bireysel terapötik görüşme gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler; güvenli bağlanma, duygusal ifade, travma işleme ve benlik algısının yeniden yapılandırılması hedefleri doğrultusunda yürütülmüştür.

Bulgular: Danışan, istismar olayı üzerinden yaklaşık altı yıl geçtikten sonra kliniğe başvurmuş; yoğun mide bulantısı, nedensiz ağlama nöbetleri, kendini kirli hissetme, saç yolma davranışı, kendine zarar verme eğilimi ve erkeklerle iletişim kuramama gibi semptomlar sergilemiştir. Bu psikolojik belirtilere ek olarak, danışanın sosyal çevresinde akran zorbalığına maruz kaldığı da gözlemlenmiştir. Yapılan görüşmelerde, danışan yaşadığı travmayı ailesiyle paylaşmadığını ve olayın duyulması durumunda yaşadığı çevrenin kültürel yapısı gereği dışlanma ve suçlanma korkusu yaşadığını belirtmiştir.

Sonuç: Çocuklara yönelik cinsel istismar, uzun vadeli psikolojik etkiler doğurmakta ve erken dönemde müdahale edilmediğinde bu etkiler kalıcı hale gelebilmektedir. Mağdurun yaşadığı travmayı ifade edebilmesi, güvenli terapötik bir bağ kurması ve kültürel damgalanmanın etkilerini azaltacak destekleyici sistemlerin varlığı iyileşme sürecinde kritik rol oynamaktadır. Bu bağlamda, çocuklara yönelik istismarın önlenmesine ve istismar sonrası psikolojik iyileştirmeye yönelik multidisipliner ve kültürel bağlamı gözetten yaklaşımların güçlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler:Çocuk istismarı, Cinsel travma, Psikolojik etkiler, Çocuk terapisi, Akran zorbalığı

2- A CASE STUDY ON PSYCHOLOGICAL SYMPTOMS OBSERVED AFTER LATE PRESENTATION IN A CHILD EXPOSED TO SEXUAL ABUSE IN ŞANLIURFA SUMMARY

Fatma Ece Ateş/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0000-0002-1454-5656/lifeline.eceates@gmail.com

Şükrü Ötkün/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/(0000-0003-1409-8232) /sukruotkun76@gmail.com

ABSTRACT

Child sexual abuse refers to the sexual abuse of the child through actions with or without physical contact and should be considered not only within the framework of individual pathology but also as a serious violation of rights at the social level. This study was prepared to evaluate the psychological effects of child sexual abuse and emphasises the importance of psychosocial support mechanisms.

Objective: The aim of this study was to examine the long-term psychological effects of child sexual abuse, to evaluate the emotional and behavioural responses that occur after trauma and to draw attention to therapeutic psychosocial approaches.

Materials and Method: The research is based on a case report within the framework of qualitative method. In the study, based on the child therapy approach, a total of six sessions of individual therapeutic interviews were conducted in a clinical setting with a 9-year-old sexually abused girl client. The interviews were conducted in line with the goals of secure attachment, emotional expression, trauma processing and reconstruction of self-perception.

Findings: The client presented to the clinic approximately six years after the abuse incident and exhibited symptoms such as intense nausea, unexplained crying spells, feeling dirty, hair plucking behaviour, tendency to self-harm and inability to communicate with men. In addition to these psychological symptoms, it was also observed that the client was exposed to peer bullying in her social environment. In the interviews, the client stated that she could not share the trauma she experienced with her family and that she was afraid of being ostracised and blamed due to the cultural structure of her environment in case the incident was heard.

Conclusion: Child sexual abuse has long-term psychological effects and these effects can become permanent if not intervened early. The ability of the victim to express the trauma experienced, establish a safe therapeutic bond and the presence of supportive systems to reduce the effects of cultural stigmatisation play a critical role in the healing process. In this context, multidisciplinary and cultural context-specific approaches to the prevention of child abuse and psychological healing after abuse need to be strengthened.

Keyword: Child abuse, Sexual trauma, Psychological effects, Child therapy, Peer bullying

3-BAĞIMLILIK VE TOPLUM 5.0: DİJİTAL ÇAĞDA ÇOCUKLAR İÇİN RİSKLER VE ÇÖZÜMLER

Damla Akarsu Aydın , Öğr. Gör., Doğuş Üniversitesi, Sosyal Hizmet Programı, ORCID ID: 0000-0003-1073-7842, E-posta: dakarsu@dogus.edu.tr

Gözde Masatcioğlu, Öğr. Gör., Doğuş Üniversitesi, Otopsi Yardımcılığı Programı, ,ORCID:0000-0003-3457-3539, E-posta : dmasatcioglu@dogus.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu bildirinin amacı, Toplum 5.0 bağlamında dijitalleşmenin çocuklar üzerindeki etkilerini değerlendirmek, dijital bağımlılığın sosyal ve hukuki risklerini incelemek ve Adli Bilimler ile Sosyal Hizmet disiplinlerinin bu alandaki bütüncül katkılarını ortaya koymaktır. Dijital teknolojilerin çocukların gelişimi üzerindeki etkileri; sosyal ilişkiler, psikolojik sağlık, akademik başarı ve adli süreçler bağlamında ele alınmaktadır. Toplum 5.0, insan merkezli bir teknoloji kullanımını esas aldığından, çocukların bu dönüşüme sağlıklı biçimde uyum sağlayabilmesi önemlidir.

Gereç ve Yöntem: Nitel araştırma yöntemine dayalı olarak yürütülen bu çalışmada kavramsal analiz ve literatür taraması teknikleri kullanılmıştır. Ulusal ve uluslararası akademik yayınlar doğrultusunda dijital bağımlılığın çocukların gelişimsel, psikolojik, sosyal ve adli yönlerine etkileri incelenmiş; disiplinler arası yaklaşım çerçevesinde müdahale modelleri değerlendirilmiştir. Sosyal hizmet bağlamında özellikle koruyucu-önleyici müdahale biçimleri ön plana çıkarılmıştır.

Bulgular: Dijital bağımlılık yalnızca uzun süreli ekran kullanımı ile sınırlı kalmamakta; siber zorbalık, çevrimiçi istismar, dijital şiddet ve dolandırıcılık gibi çeşitli dijital suçlara zemin hazırlamaktadır. Aynı zamanda dikkat eksikliği, akademik performansta düşüş, sosyal beceri kaybı, duygusal dengesizlikler ve aile içi ilişkilerde kopmalar gibi sosyal hizmet müdahalesi gerektiren sorunlara da yol açmaktadır. Dijital farkındalık düzeyi düşük bireylerde bu riskler daha da artmaktadır.

Sonuç: Dijital bağımlılıkla mücadele ancak disiplinler arası iş birliği ile mümkündür. Adli Bilimler, dijital suçların tespiti, delillendirilmesi, dijital iz sürme ve hukuki süreçlerin yönetilmesi gibi teknik alanlarda uzmanlık sunarken; Sosyal Hizmet disiplini, çocukların dijital farkındalığını artırmak, ebeveynleri bilinçlendirmek ve sosyal destek sistemleri kurmakla yükümlüdür. Bu iş

birliği, çocukların dijital dünyada güvenli, sağlıklı ve etik biçimde yer almalarını destekleyecek yapısal çözümler üretme kapasitesine sahiptir. Eğitim kurumlarında dijital okuryazarlık programları bu sürecin vazgeçilmez parçalarındandır.

Anahtar Kelimeler: Toplum 5.0, dijital bağımlılık, adli bilimler, dijital suçlar.

3- ADDICTION AND SOCIETY 5.0: RISKS AND SOLUTIONS FOR CHILDREN IN THE DIGITAL AGE

Damla Akarsu Aydın, Öğr. Gör., Doğuş Üniversitesi, Sosyal Hizmet Programı, ORCID ID: 0000-0003-1073-7842, E-posta: dakarsu@dogus.edu.tr

Gözde Masatcioğlu, Öğr. Gör., Doğuş Üniversitesi, Otopsi Yardımcılığı Programı, ,ORCID:0000-0003-3457-3539, E-posta : dmasatcioglu@dogus.edu.tr

ABSTRACT

Purpose: The aim of this paper is to examine the effects of digitalization on children within the framework of Society 5.0, to evaluate the social and legal risks posed by digital addiction, and to discuss the interdisciplinary contributions of Forensic Sciences and Social Work from a holistic perspective. The impact of digital technologies on children's development is addressed in terms of social relationships, psychological well-being, academic performance, and legal processes. Since Society 5.0 emphasizes a human-centered use of technology, ensuring that children adapt healthily to this transformation is essential.

Materials and Methods: This study is based on a qualitative research approach, utilizing conceptual analysis and literature review methods. National and international academic publications were reviewed to analyze the developmental, psychological, social, and forensic dimensions of digital addiction in children. Intervention models based on interdisciplinary collaboration were also examined. In the context of social work, preventive and protective approaches were prioritized.

Findings: Digital addiction is not limited to prolonged screen time; it also creates a foundation for cyberbullying, online exploitation, digital violence, and various forms of digital fraud. Furthermore, it contributes to attention deficits, academic decline, loss of social skills, emotional instability, and breakdowns in family relationships—problems that require social work interventions. These risks are significantly higher among individuals with low levels of digital literacy.

Conclusion: Effective intervention in digital addiction is only possible through interdisciplinary cooperation. Forensic Sciences contribute to the detection, documentation, digital trace analysis, and legal proceedings related to digital crimes. Social Work professionals are responsible for increasing children's digital literacy, educating families, and establishing support systems. This holistic collaboration has the potential to produce structural solutions that enable children to participate safely, healthily, and ethically in the digital world. Digital literacy programs in educational settings are indispensable components of this process.

Keywords: Society 5.0, digital addiction, forensic sciences, digital crimes

4-NORMALLEŞTİRİLMİŞ SESSİZLİK: FLÖRT ŞİDDETİNİN KÜLTÜREL KODLARI

Rabia BEYTUZUN / Hukuk Fakültesi, MEF Üniversitesi / 0009-0009-0803-1091, beytuzunr@mef.edu.tr

Taha TUZCU / Hukuk Fakültesi, MEF Üniversitesi / 0009-0000-4352-3547, tuzcut@mef.edu.tr

Hatice Ada ÖZDEMİR / Hukuk Fakültesi, MEF Üniversitesi / 0009-0000-8378-6077, ozdemirh@mef.edu.tr

ÖZET

Flört; evlilikle resmileşmemiş, duygusal ve/veya romantik yakınlık içeren ilişkileri ifade eder. Bu ilişkiler kısa ya da uzun süreli olabilir ve fiziksel ortamda olduğu gibi dijital ortamda da sürdürülebilmektedir. Flört şiddeti ise bu ilişkilerde bir partnerin diğerine fiziksel, duygusal, ekonomik, cinsel veya siber olarak zarar vermesidir. Flört şiddetini etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerden birileri olan toplumsal normlar ve cinsiyet rolleri, flört şiddetinin birçok durumda ‘ilişkinin doğası’ olarak görülmesine ve bu nedenle meşrulaştırılmasına zemin hazırlamaktadır. Toplumsal cinsiyet rolleri, toplumlar tarafından erkeklere ve kadınlara atfedilen kültürel ve tarihsel bağlamda şekillenen ve bireylerin toplumsal yaşamları içinde yerine getirmeleri beklenen tutum, görev ve görevlerdir. Erkekleri genellikle daha üstün konumlara yerleştirirken, kadınları ise genellikle hassas ve bağımlı olma gibi roller öngörülmektedir. Ataerkil toplumlar, erkeklerin güç ve egemenlik kurma çabalarını flört ilişkilerindeki şiddet dinamiklerini şekillendirir. Kültürel normlar doğrultusunda erkekler, bu egemenliklerini romantik ilişkilerde de sürdürme

eğilimindedirler ve bu eğilim, şiddeti bir "hak" ya da "doğal bir ilişki biçimi" olarak meşrulaştıran bir kültürel zemine dayandırmaktadır.

Amaç: Flört şiddeti, özellikle gençler arasında yaygın olarak görülen, toplumsal ve kültürel dinamiklerle şekillenen önemli bir sosyal sorundur. Bu çalışmanın amacı, flört şiddetini etkileyen kültürel faktörleri incelemektir.

Yöntem: Bu çalışma, literatür taraması yöntemiyle yürütülmüş olup konuya dair ulusal ve uluslararası makaleler, kamu raporları ve akademik yayınlar analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmalar, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin flört şiddetinin en temel belirleyicilerinden biri olduğunu göstermektedir. Yılmaz (2024) tarafından yapılan çalışmada, toplumsal cinsiyet rollerine sıkı sıkıya bağlı bireylerin, özellikle geleneksel erkeklik normlarına sahip olanların, şiddet davranışlarına daha yatkın olduğu gözlemlenmiştir. Ökten (2009) tarafından yapılan çalışmada ise erkeklerin toplumsal rollerinin daha belirleyici olduğu, kadınların genellikle ikincil bir konumda bırakıldığı gözlemlenmiştir. Kılıç (2023) tarafından yapılan çalışmada ise üniversite öğrencileri arasında, flört şiddetinin kimi zaman "normal" olarak algılandığı ve bunun geleneksel kültürel normlarla ilişkili olduğu tespit edilmiştir. Arriaga & Foshee (2004) tarafından yapılan çalışmada ataerkil değerlerin baskın olduğu kültürlerde flört şiddeti davranışları daha sık görülmektedir.

Sonuç: Görünürde bireysel bir sorun gibi görünse de flört şiddeti münferit değil, sistematik bir sosyal problemdir. Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin ve ataerkil yapıların sorgulanması, farkındalık yaratılması ve eşitlikçi yaklaşımların yaygınlaştırılması flört şiddetinin önlenmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Üniversite gençliği başta olmak üzere toplumun tüm kesimlerinde bu konuda bilinçlendirme çalışmaları yapılmalı; özellikle eğitim yoluyla cinsiyet rollerine dair kalıplar dönüştürülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Flört şiddeti, Toplumsal cinsiyet eşitsizliği, Ataerkillik, Kültürel normlar

4-NORMALIZED SILENCE: THE CULTURAL CODES OF DATING VIOLENCE

Rabia BEYTUZUN / Faculty of Law, MEF University / 0009-0009-0803-1091, beytuzunr@mef.edu.tr

Taha TUZCU / Faculty of Law, MEF University / 0009-0000-4352-3547, tuzcut@mef.edu.tr

Hatice Ada ÖZDEMİR / Faculty of Law, MEF University / 0009-0000-8378-6077, ozdemirh@mef.edu.tr

ABSTRACT

Dating refers to relationships that involve emotional and/or romantic intimacy without formalizing through marriage. These relationships can be short- or long-term and may take place both in physical and digital environments. Dating violence, on the other hand, refers to one partner causing harm to the other through physical, emotional, economic, sexual, or cyber means. Various factors influence dating violence. Among these factors, societal norms and gender roles often lead to the perception of such violence as a “natural” aspect of the relationship, thus contributing to its legitimization. Gender roles are culturally and historically shaped expectations assigned by

societies to men and women, dictating attitudes, responsibilities, and duties in social life. These roles tend to place men in dominant positions while assigning women roles such as being sensitive or dependent. In patriarchal societies, men's pursuit of power and dominance shapes the dynamics of violence in dating relationships. Cultural norms often reinforce men's tendency to assert dominance even in romantic contexts, which in turn legitimizes violence as a "right" or a "natural form of relationship".

Aim: Dating violence is a significant social problem, particularly common among youth, shaped by social and cultural dynamics. The aim of this study is to examine the cultural factors influencing dating violence.

Materials and Methods: This study was conducted through a literature review, analyzing national and international articles, public reports, and academic publications related to the subject.

Results: Research shows that gender inequality is one of the primary determinants of dating violence. In a study by Yılmaz (2024), it was observed that individuals who strictly adhere to gender roles—particularly those who conform to traditional masculinity norms—are more prone to violent behavior. Ökten (2009) found that men's social roles are more dominant, while women are often relegated to secondary positions. Kılıç (2023) reported that among university students, dating violence is sometimes perceived as “normal,” a perception linked to traditional cultural norms. A study by Arriaga & Foshee (2004) also revealed that dating violence is more prevalent in cultures where patriarchal values are dominant.

Conclusion: Although dating violence may appear to be an individual issue, it is not an isolated case but a systematic social problem. Addressing gender inequality and patriarchal structures, raising awareness, and promoting egalitarian approaches play a critical role in preventing dating violence. Awareness efforts should be carried out across all segments of society—especially among university youth—and educational initiatives should aim to transform stereotypical gender roles.

Keywords: Dating violence, Gender inequality, Patriarchy, Cultural norms

5- AİLE İÇİ ŞİDDETİN BİREYİN İŞ HAYATINDAKİ DAVRANIŞ VE PERFORMANSINA ETKİSİ

ELİF ÇINAR- Öğrenci- MEF Üniversitesi- 0009-0001-2145-3039- cinare@mef.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, aile içi şiddetin bireyin iş yaşamındaki davranışları, performansı ve psikolojik durumu üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Özellikle kadın çalışanların maruz kaldığı aile içi şiddetin, iş yerindeki verimlilikleri ve sosyal ilişkileri üzerindeki yansımaları ele alınmıştır.

Yöntem: Prof. Dr. Serpil Aytaç'ın “*Aile İçi Şiddetin İş Yaşamı Üzerindeki Etkisi*” başlıklı çalışması temel alınarak, aile içi şiddetin iş yaşamına etkileri sosyolojik ve hukuki perspektiflerden analiz edilmiştir.

Bu çalışma aile içi şiddete maruz kaldığı varsayılan toplam 250 mavi ve beyaz yakalı kadın işgücü üzerinde rassal olarak yapılmış olan anketlerden elde edilen verilerden elde edilerek hazırlanmıştır. Aile içi şiddete en fazla kadınların maruz kaldığı varsayımı ile sadece kadın çalışanlar üzerinde anket uygulanmıştır. Katılımcılar, Bursa Organize Sanayi Bölgesinde imalat sanayindeki fabrikalarda çalışan kadınlar arasından seçilmiştir.

Bulgular: Ailede yaşanan çatışmanın iş yaşamına olumsuz yansıdığı göz ardı edilemez. Aile içi şiddetin iş hayatı üzerinde performans düşüklüğü yarattığı ve iş stresini arttırdığı söylenebilir. Aile içi şiddete maruz kalan bireylerin işyerinde düşük motivasyon, artan stres ve tükenmişlik sendromu yaşadıkları; ayrıca iş arkadaşlarıyla iletişimde zorluklar ve otorite figürleriyle ilişkilerde sorunlar yaşadıkları tespit edilmiştir. Bu durum, iş yerindeki verimliliklerini ve kariyer gelişimlerini olumsuz etkilemektedir.

Sonuç: Aile içi şiddet, bireyin sadece özel yaşamını değil, iş yaşamını da derinden etkilemektedir. Çalışan kişinin ailede yaşamış olduğu birçok olumsuzluğu işyerine yansıtmakla kalmayıp bu olumsuzlukları iş ortamında, çalışma arkadaşları ve yöneticileri ile olan ilişkilerine taşıdıkları görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aile içi şiddet, iş yaşamı, kadın çalışanlar, fiziksel şiddet, psikolojik etkiler, cinsel şiddet, psikolojik şiddet, stres ve iş hayatı.

5- THE IMPACT OF DOMESTIC VIOLENCE ON AN INDIVIDUAL’S BEHAVIOR AND PERFORMANCE IN WORK LIFE

ELİF ÇINAR- Öğrenci- MEF Üniversitesi- 0009-0001-2145-3039- cinare@mef.edu.tr

ABSTRACT

Objective: This study aims to examine the effects of domestic violence on individuals’ behavior, performance, and psychological condition in the workplace. It specifically focuses on the reflections of domestic violence experienced by female employees on their productivity and social relations at work.

Method: Based on Prof. Dr. Serpil Aytaç’s study titled “*The Impact of Domestic Violence on Work Life*”, the effects of domestic violence on professional life are analyzed from both sociological and legal perspectives. The study is based on survey data randomly collected from 250 blue- and white-collar women who were presumed to be exposed to domestic violence. The survey was conducted exclusively with female workers, assuming that women are the primary victims of domestic violence. The participants were selected among women working in manufacturing factories located in the Organized Industrial Zone of Bursa.

Findings: It is evident that conflicts experienced within the family have negative repercussions on professional life. Domestic violence can lead to reduced performance and increased stress in the workplace. Victims of domestic violence tend to experience low motivation, high stress, and burnout syndrome. Additionally, they often face difficulties in communication with coworkers and problems in interactions with authority figures. These factors negatively affect their productivity and hinder their career development.

Conclusion: Domestic violence affects not only the private lives of individuals but also their professional functioning. It has been observed that individuals not only reflect many of the negative experiences they face within the family into their workplace, but also transfer these issues into their professional relationships with colleagues and supervisors.

Keywords: Domestic violence, work life, female employees, physical violence, psychological effects, sexual violence, psychological abuse, stress and work.

6-RÜYALARDA İHMAL VE İSTİSMAR TEMALARI

Ali Rıza Duru, Psikolojik Danışman, ORCID: 0009-0006-7730-3220, alirizaduru@gmail.com

ÖZET

Çocukluk döneminde yaşanan ihmal ve istismar deneyimleri, bireyin psikolojik gelişimi üzerinde uzun vadeli etkiler bırakmakta ve bu etkiler çoğu zaman rüya içeriğinde sembolik biçimlerde ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmada, çocukluk çağı ihmal ve istismarının rüyalar üzerindeki yansımaları literatür taramasına dayalı olarak incelenmiştir. Travma sonrası oluşan rüya örüntüleri araştırma bulgularıyla desteklenmiştir.

Araştırmalar, ihmal ve istismarın rüyalar aracılığıyla sıklıkla metaforik temsillerle ifade edildiğini göstermektedir (Terr, 1991; Hartmann, 1996). Bu tür rüyalarda birey, genellikle çaresizlik, tehdit, korunmasızlık ve kaçış gibi temalarla karşılaşmaktadır (Levin & Nielsen, 2007). Freud'un rüya kuramı çerçevesinde değerlendirildiğinde, travmatik deneyimler bastırılarak bilinçdışı alanda sembolik rüya imgeleriyle tekrar eder (Freud, 1900/2010).

Çocuklukta yaşanan duygusal ihmalin rüyalarda boşluk, sessizlik, yokluk ya da temas eksikliği ile temsil edildiği; cinsel istismarın ise rüyalarda bedenin parçalanması, takip edilme ya da kontrol kaybı gibi imgelerle ortaya çıktığı görülmektedir (Malchiodi, 2008; Schreuder et al., 2000). Travmatik rüyalar, sadece geçmişin tekrarı değil, aynı zamanda zihnin iyileştirme çabası olarak da okunabilir (Barrett, 2001).

Sonuç olarak, çocukluk dönemi travmalarının rüya içerikleri üzerindeki etkisi oldukça belirgindir. Rüya analizleri, özellikle travma temelli psikoterapi süreçlerinde bireyin bastırılmış duygularını ifade etmesine, farkındalık geliştirmesine ve psikolojik bütünleşmeyi desteklemesine yardımcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rüya, travma, ihmal, istismar

Kaynakça

Barrett, D. (2001). *Trauma and dreams*. Harvard University Press.

Freud, S. (2010). *The interpretation of dreams* (Original work published 1900). Basic Books.

Hartmann, E. (1996). Outline for a theory on the nature and functions of dreaming. *Dreaming*, 6(2), 147–170. <https://doi.org/10.1037/h0094452>

Jung, C. G. (1964). *Man and his symbols*. Dell Publishing.

Levin, R., & Nielsen, T. A. (2007). Disturbed dreaming, posttraumatic stress disorder, and affect distress: A review and neurocognitive model. *Psychological Bulletin*, 133(3), 482–528. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.3.482>

Malchiodi, C. A. (2008). *Creative interventions with traumatized children*. Guilford Press.

Schreuder, B. J. N., Kleijn, W. C., & Rooijmans, H. G. M. (2000). Nocturnal re-experiencing more than forty years after war trauma. *Journal of Traumatic Stress*, 13(3), 453–463. <https://doi.org/10.1023/A:1007717823260>

Terr, L. C. (1991). Childhood traumas: An outline and overview. *American Journal of Psychiatry*, 148(1), 10–20. <https://doi.org/10.1176/ajp.148.1.10>

6-NEGLECT AND ABUSE THEMES IN DREAMS

Ali Rıza Duru, Psychological Counselor, ORCID: 0009-0006-7730-3220, alirizaduru@gmail.com

ABSTRACT

Experiences of neglect and abuse during childhood have long-term effects on an individual's psychological development, and these effects often manifest symbolically in dream content. This study investigates the reflections of childhood neglect and abuse in dreams through a comprehensive literature review. Dream patterns that emerge in the aftermath of trauma are supported by empirical findings and theoretical insights.

Research shows that neglect and abuse are frequently expressed in dreams through metaphorical representations (Terr, 1991; Hartmann, 1996). Such dreams commonly feature themes of helplessness, threat, vulnerability, and escape (Levin & Nielsen, 2007). Within the framework of Freud's dream theory, traumatic experiences are repressed and reappear in symbolic forms in the unconscious realm of dreams (Freud, 1900/2010).

Emotional neglect experienced in childhood tends to be represented in dreams by emptiness, silence, absence, or lack of contact, whereas sexual abuse often appears through imagery involving bodily fragmentation, being followed, or loss of control (Malchiodi, 2008; Schreuder et al., 2000). Traumatic dreams are not merely repetitions of past events, but also serve as cognitive attempts at healing and integration (Barrett, 2001).

In conclusion, the effects of childhood trauma are significantly reflected in the content and structure of dreams. Dream analysis provides an essential tool in trauma-informed psychotherapy, helping individuals to express repressed emotions, develop insight, and support psychological integration.

Keywords: Dream, trauma, neglect, abuse

References (APA 7):

Barrett, D. (2001). *Trauma and dreams*. Harvard University Press.

Freud, S. (2010). *The interpretation of dreams* (Original work published 1900). Basic Books.

Hartmann, E. (1996). Outline for a theory on the nature and functions of dreaming. *Dreaming*, 6(2), 147–170. <https://doi.org/10.1037/h0094452>

Levin, R., & Nielsen, T. A. (2007). Disturbed dreaming, posttraumatic stress disorder, and affect distress: A review and neurocognitive model. *Psychological Bulletin*, 133(3), 482–528. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.3.482>

Malchiodi, C. A. (2008). *Creative interventions with traumatized children*. Guilford Press.

Schreuder, B. J. N., Kleijn, W. C., & Rooijmans, H. G. M. (2000). Nocturnal re-experiencing more than forty years after war trauma. *Journal of Traumatic Stress*, 13(3), 453–463. <https://doi.org/10.1023/A:1007717823260>

Terr, L. C. (1991). Childhood traumas: An outline and overview. *American Journal of Psychiatry*, 148(1), 10–20. <https://doi.org/10.1176/ajp.148.1.10>

7-ÇOCUK İSTİSMARINDA UZMAN ADLİ HEMŞİRE

Eyüp ERDEM Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Adli Bilimler, ORCID: 0009-0007-2826-6723, E-posta: Eyup.Erdem_YL@live.acibadem.edu.tr

ÖZET

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, çocuk istismarı olgularında acil servislerde görev yapan hemşirelerin adli sorumluluklarını ve uzman adli hemşirelik uygulamalarının önemini ortaya koymaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışma literatür taramasına dayalı derleme niteliğindedir. Çocuk istismarı, adli hemşirelik uygulamaları, sağlık-hukuk iş birliği ve multidisipliner yaklaşımlara ilişkin ulusal ve uluslararası kaynaklar incelenerek yapılandırılmıştır.

BULGULAR: Çocuk istismarı olgularında görev yapan hemşireler, yalnızca fiziksel bakım sunmakla kalmayıp aynı zamanda adli süreçlerin yürütülmesinde de aktif rol üstlenmektedir. Özellikle cinsel istismar vakalarında; travma sonrası fiziksel muayene, adli delil toplama, biyolojik örneklerin muhafazası, mağdurun psikolojik durumu karşısında duyarlı yaklaşım sergileme, çocuğun ifadesinin güvenilir şekilde alınmasına destek olma gibi çok yönlü görevler hemşirelik sorumluluğuna girmektedir. Ancak uygulamada; delil toplama konusunda eğitim eksiklikleri, kolluk kuvvetlerinin uygun muayene ortamı sağlayamaması ve bazı hekimlerin isteksiz yaklaşımı adli sürecin etkinliğini azaltmaktadır. Bu bağlamda uzman adli hemşirelerin varlığı, sürecin doğru ve duyarlı biçimde ilerlemesi açısından kritik öneme sahiptir.

SONUÇ: Çocuk istismarına müdahalede uzman adli hemşirelerin rolü yalnızca klinik bakım değil; delil bütünlüğünün sağlanması, adli muayenenin etik ve yasal sınırlar çerçevesinde yürütülmesi ve mağdur çocukların çok yönlü ihtiyaçlarının karşılanması da kapsamaktadır. Bu nedenle adli hemşirelik uygulamalarının çocuk istismarı özelinde güçlendirilmesi, mesleki eğitimlerin yaygınlaştırılması ve sağlık-hukuk alanlarında iş birliğinin artırılması gerekmektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Adli hemşirelik, çocuk istismarı, acil servis, delil toplama, uzman hemşirelik

7-FORENSIC NURSES SPECIALIZED IN CHILD ABUSE CASES

Eyüp ERDEM Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Adli Bilimler, ORCID: 0009-0007-2826-6723, E-posta: Eyup.Erdem_YL@live.acibadem.edu.tr

ABSTRACT

AIM OF THE STUDY: This study aims to reveal the forensic responsibilities of emergency nurses involved in child abuse cases and emphasize the significance of specialized forensic nursing practices.

MATERIALS AND METHODS: This is a literature-based review structured by examining national and international sources related to child abuse, forensic nursing practices, healthcare-legal collaboration, and multidisciplinary approaches.

FINDINGS: In child abuse cases, nurses are responsible not only for providing physical care but also for contributing to the accurate execution of forensic processes. Especially in sexual abuse incidents, nurses undertake multifaceted tasks including post-trauma physical examinations, evidence collection, proper preservation of biological samples, approaching victims with psychological sensitivity, and supporting reliable testimony from the child. However, in practice, the lack of training among emergency personnel, inadequate examination conditions provided by law enforcement, and the reluctance of some physicians negatively affect the effectiveness of forensic procedures. In this context, the presence of specialized forensic nurses is of vital importance to ensure the proper and sensitive handling of such cases.

CONCLUSION: The role of specialized forensic nurses in responding to child abuse extends beyond clinical care to include maintaining the integrity of forensic evidence, conducting examinations within ethical and legal boundaries, and addressing the holistic needs of the victimized child. Therefore, it is essential to strengthen forensic nursing practices specifically related to child abuse, expand professional training, and enhance collaboration between healthcare and legal systems.

KEYWORDS: Forensic nursing, child abuse, emergency department, evidence collection, specialist nursing

8-ÇALIŞMA YAŞAMINDA MOBBİNG: CİNSİYET, YAŞ VE MESLEK BOYUTLARIYLA KÜLTÜRLERARASI BİR KARŞILAŞTIRMA

Berfin İlke Erdoğan, Öğrenci, MEF Üniversitesi Hukuk Fakültesi, ORCID ID 0009-00068543-225X, erdoganber@mef.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı ülkelerde mobbingin cinsiyet, yaş ve meslek değişkenleri çerçevesinde nasıl farklılaştığını analiz ederek, bu olgunun bireysel değil kültürel ve yapısal temellere dayandığını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, Almanya, Macaristan, Türkiye, Pakistan, ABD, Hong Kong, İspanya, Polonya, Danimarka ve Estonya gibi çeşitli sosyo-kültürel yapılaraya sahip ülkeleri kapsayan nitel bir literatür taramasına dayanmaktadır. İncelenen araştırmalar, cinsiyet, yaş ve meslek gibi demografik değişkenlerle mobbing arasındaki ilişkiye dair ampirik bulgular içermektedir. Ülkeler, farklı ekonomik gelişmişlik düzeyleri ve kültürel özellikleri gözetilerek örneklem olarak seçilmiştir.

Bulgular: Kadın çalışanların Almanya, Macaristan, Türkiye ve Polonya gibi ülkelere erkeklerle kıyasla daha fazla mobbinge maruz kaldığı; ancak Danimarka ve Hong Kong gibi ülkelere cinsiyet farkının daha az belirgin olduğu görülmüştür. Yaş değişkeninde, 18–35 yaş grubundaki çalışanların daha yüksek risk taşıdığı tespit edilmiştir. Mesleki olarak ise sağlık, eğitim, hizmet ve hukuk sektörleri öne çıkmaktadır. Bu alanlarda yoğun iş yükü, düşük hiyerarşik statü ve yüksek duygusal emek, mobbing riskini artıran unsurlar olarak öne çıkmaktadır.

Sonuç: Mobbing, evrensel bir sorun olup, yalnızca bireysel değil aynı zamanda toplumsal cinsiyet rolleri, yaş temelli hiyerarşiler ve mesleki yapılarla bağlantılıdır. Bu bağlamda, etkili mücadele için yalnızca bireysel değil kurumsal ve kültürel düzeyde stratejiler geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Mobbing, Kültürlerarası Karşılaştırma, Cinsiyet, Yaş, Meslek Grupları

8-WORKPLACE MOBBING: A CROSS-CULTURAL COMPARISON BASED ON GENDER, AGE, AND OCCUPATION

Berfin İlke Erdoğan, Faculty of Law, MEF University

ABSTRACT

Objective: This study aims to analyze how workplace mobbing varies across different countries in terms of gender, age, and occupational factors, and to demonstrate that mobbing is not merely an individual issue but one deeply rooted in cultural and structural dynamics.

Materials and Methods: The research is based on a qualitative literature review encompassing countries such as Germany, Hungary, Turkey, Pakistan, the United States, Hong Kong, Spain, Poland, Denmark, and Estonia. The selected studies include empirical data that examine the relationship between mobbing and demographic factors like gender, age, and occupation. Countries were chosen to reflect a diversity of socio-economic development levels and cultural backgrounds.

Findings: In many countries such as Germany, Hungary, Turkey, and Poland, women are more likely to experience mobbing than men. However, in countries like Denmark and Hong Kong, the gender disparity is less evident. Younger employees, particularly those aged 18–35, are at greater risk due to factors like lack of experience, lower hierarchical status, and job insecurity. Occupationally, the healthcare, education, service, and legal sectors show a higher prevalence of mobbing. High workloads, low hierarchical positions, and emotional labor are common risk factors across these professions.

Conclusion: Workplace mobbing is a global issue that extends beyond individual characteristics, closely tied to gender norms, age-based hierarchies, and occupational structures. Therefore, effective prevention strategies must incorporate not only individual-level support mechanisms but also organizational policies and culturally informed preventive measures.

Keywords: Mobbing, Cross-Cultural Comparison, Gender, Age, Occupational Groups

9- TÜRKİYE’DE SAĞLIKTA ŞİDDETE YÖNELİK MEDYA ANALİZİ

1. Fatih DEMİR- Sağlık Yöneticisi- ORCID ID No: 0000-0002-6859-3039- demirrfati@gmail.com
2. Nilüfer ŞENGÜL- Adli Sosyolog- ORCID ID No: 0000-0001-8212-0695- nilsengul14@gmail.com
3. Nursima ORTAKÇI- Avukat- ORCID ID No: 0000-0001-8677-3829- nursima-ortakci@hotmail.com
4. Merve Umay AKSU- Uzman Klinik Psikolog- ORCID ID No: 0009-0006-6821 3514- umayaksu@gmail.com
5. Gülfem Haraççı- Uzman Adli Psikolog- ORCID ID No: 0000-0002-4178-0264- gulfem.haracci@gmail.com
6. Buse YILDIRIM- Tıp Doktoru- ORCID ID No: 0000-0001-6788-0530- buse3yildirim@gmail.com
7. Eylül Cemre KAYA- Hukuk Öğrencisi- ORCID ID No: 0009-0000-5607-3004- eylulcemrekaya@gmail.com

Giriş: Sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde ciddi bir toplumsal ve halk sağlığı sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Şiddet, yalnızca bireylerin fiziksel ve psikolojik sağlıklarını olumsuz yönde etkilemekle kalmayıp, aynı zamanda sağlık hizmetlerinin etkinliğini ve kalitesini de tehlikeye atmaktadır. Hem sağlık çalışanlarının güvenliği hem de sağlık sisteminin sürdürülebilirliği açısından bu olgu, kapsamlı bir inceleme ve çözüm gerektiren bir durumdur.

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye’de sağlık çalışanlarına yönelik uygulanan şiddetin Ocak-Aralık 2024 tarihleri arasında medyaya yansıyan boyutlarını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Veriler haber sitelerinin incelemesi yapılarak elde edilmiştir. Elde edilen veriler Ocak-Aralık 2024 tarihleri arasında kapsamaktadır. Bu haberler internette bulunan dijital platformlar ve yapay zeka uygulaması kullanılarak elde edilmiştir. Haberler; şiddeti kimin uyguladığı, şiddete maruz kalan kişi, şiddetin türü ve şekli, adli süreç, mağdurun/ failin son durumu ve sağlık çalışanlarının almış oldukları darp raporları içerecek şekilde analiz edilmiştir.

Bulgular: 2024 yılı baz alınarak medya taraması yapılmış olup farklı haber sitelerinden 45 tane sağlıkta şiddet haberi bulunmuştur. Bu haberler doğrultusunda yapılan analizlerde sağlık çalışanlarına en fazla %60 oranında hasta yakınları tarafından şiddet uygulandığı, %55 oranında şiddetin fiziksel yönde olduğu, şiddete en fazla maruz kalan grubun %62 ile hekimler olduğu ve %80 olgunun adli vaka niteliği taşıdığı yönünde tespitler yapılmıştır.

Sonuç: Ülkemizde, özellikle son yıllarda artan sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin sağlık hizmetlerinde en önemli sorunlardan bir tanesi olduğu söylemek mümkündür. Sağlık kuruluşlarının şiddete yatkın kişilere hizmet verme yükümlülüğünde bulunmaları işyeri şiddeti açısından yüksek riskli sektörler arasında yer almaktadır. Söz konusu çalışma kapsamında incelenen haberler, şiddeti bildirme ve beyaz kod uygulamalarının sağlanması gerekliliğini ortaya çıkarmıştır.

Sağlıkta şiddetin önüne geçilmesi için mevcut durumun ortaya konmasının farkındalık yaratması açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu doğrultuda, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin önlenmesi yolunda atılacak adımlar zincirleme olarak sağlık hizmetlerindeki pek çok olumsuzluğun da önüne geçilmesine imkân tanıyacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Sağlık, Sağlık Çalışanları, Sağlıkta Şiddet

9-MEDIA ANALYSIS OF VIOLENCE IN HEALTHCARE IN TURKEY

1. *Fatih DEMİR- Healthcare Manager- ORCID ID No: 0000-0002-6859-3039, demirrfati@gmail.com*
2. *Nilüfer ŞENGÜL- Forensic Sociologist- ORCID ID No: 0000-0001-8212-0695 nilsengul14@gmail.com*
3. *Nursima ORTAKÇI- Lawyer- ORCID ID No: 0000-0001-8677-3829 nursima-ortakci@hotmail.com*
4. *Merve Umay AKSU- Specialist Clinical Psychologist- ORCID ID No: 0009-0006-6821 3514 umayaksu@gmail.com*
5. *Gülfem Haraçcı - Specialist Forensic Psychologist- ORCID ID No: 0000-0002-4178-0264, gulfem.haracci@gmail.com*
6. *Buse YILDIRIM- Medical Doctor- ORCID ID No: 0000-0001-6788-0530, buse3yildirim@gmail.com*
7. *Eylül Cemre KAYA- Law Student- ORCID ID No: 0009-0000-5607-3004, eylulcemrekaya@gmail.com*

Introduction: Violence against healthcare workers is a significant social and public health issue in both developed and developing countries. Violence not only negatively affects individuals' physical and psychological well-being but also jeopardizes the effectiveness and quality of healthcare services. This phenomenon requires comprehensive analysis and solutions in terms of both ensuring the safety of healthcare workers and maintaining the sustainability of the healthcare system.

Purpose: This study aims to reveal the extent of violence against healthcare workers in Turkey, as reflected in the media between January and December 2024.

Materials and Methods: Data were obtained through the examination of online news websites, covering the period from January to December 2024. News items were collected via digital platforms and artificial intelligence applications. The analysis focused on the perpetrator of the violence, the victim, the type and form of violence, legal proceedings, the final status of the victim/offender, and the medical assault reports obtained by the healthcare workers.

Findings: Based on media screening for the year 2024, 45 reports of violence in healthcare settings were identified from various news outlets. According to the analysis of these reports, in 60% of cases, the perpetrator was a patient's relative; 55% of incidents involved physical violence. Physicians were the most frequently affected group, accounting for 62% of the victims. Additionally, 80% of the incidents were classified as legal cases.

Result: In Turkey, violence against healthcare workers has increasingly become one of the major problems in healthcare delivery. The obligation of healthcare institutions to serve individuals with a tendency toward violence places the sector among those with high occupational risk. The analyzed news articles highlight the necessity of reporting violent incidents and implementing “white code” protocols.

It is believed that presenting the current situation is important for raising awareness. In this regard, taking steps to prevent violence against healthcare workers may also help mitigate many other adverse outcomes in healthcare services.

Keywords: Violence, Healthcare, Healthcare Workers, Violence in Healthcare

10-SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLAR ve BAĞIMLILIK

Av. Atakan Gürhan, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı, ORCID ID: 0009-0008-8270-7240, atakangurhan.ag@gmail.com

ÖZET

AMAÇ: Türk hukuk sisteminde suça sürüklenen çocuk terimi, çocuğun sosyal çevresi ve ekonomik koşulları, eğitim durumu ve bağımlılık gibi risk faktörleri sebebiyle suç işlemesini tanımlamaktadır. Bu risk faktörleri arasında bağımlılık, çocukların suça sürüklenmesindeki en önemli etmenlerden birini oluşturmaktadır. Bağımlılık, çocuğu hem suça sürükleyebilmekte hem de bu suç sonrası çocuğun rehabilitasyonunun önünde büyük bir engel teşkil etmektedir. Bu çalışma ile birlikte bağımlılığın çocuğu suça sürüklemesindeki etkisini, çocuğun suça sürüklenmesinden sonraki bağımlılık davranışlarını ve rehabilitasyon süreci hakkında bilgilendirilme yapılması amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: İşbu çalışmada ulusal ve uluslararası literatür taranmış ve incelenmiş olup ilgili mevzuat hükümleri ve doktrinden yararlanılmıştır. Çalışmanın hedef kitlesini suça sürüklenen çocuklar oluşturmaktadır.

BULGULAR: Suça sürüklenen çocukların yaklaşık üçte biri madde kullanmaktadır. Madde kullanan suça sürüklenen çocukların büyük çoğunluğunun sigara başta olmak üzere alkol ve esrar gibi çeşitli maddelerle tanıştığı görülmektedir. Özellikle uçuca maddeler ile esrar ve sentetik uyuşturucuların kullanımı, çocuklarda dürtü kontrolünü zayıflatarak saldırganlık ve suç eğilimini artırmaktadır. Bu çocuklar, özellikle suç çeteleri tarafından madde yoluyla kolay bir şekilde manipüle edilebilmekte ve bunun sonucunda hırsızlık, fuhuş, yaralama ve madde ticareti gibi suçlara sürüklenmektedirler.

SONUÇLAR: Çocukların suça sürüklenmesinde aile, bağımlılık, sosyoekonomik koşullar, eğitim durumu, suç çeteleri ve psikolojik etmenler başta olmak üzere farklı risk faktörlerin rolü mevcuttur. Bağımlılık, çocuğu suça sürüklediği gibi hali hazırda suça sürüklenmiş çocuğun rehabilitasyonunu ve topluma geri kazandırılmasının önünde oldukça büyük bir engeldir. Bu haliyle bağımlılık, çocuğu adeta bir kısır döngü içerisine sokabilmektedir. Madde bağımlılığı, çocuğun yalnızca fail değil, aynı zamanda suçun mağduru olmasına da sebep olmaktadır. Madde bağımlılığı çocuğu suç işlemeye itebildiği gibi suça sürüklenmiş çocuğu da madde kullanımına itebilmektedir. Bu sebeple çocuklarda bağımlılığa karşı etkili bir müdahale için aile, okul, sağlık ve adalet sistemlerinin bütüncül ve koordineli çalışması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Suça sürüklenen çocuklar, bağımlılık, risk faktörleri, çete, rehabilitasyon.

10-JUVENILE DELINQUENCY AND ADDICTION

Av. Atakan Gürhan, Acıbadem Üniversitesi Adli Bilimler Yüksek Lisans Programı, ORCID ID: 0009-0008-8270-7240, atakangurhan.ag@gmail.com

ABSTARCT

OBJECTIVE: In the Turkish legal system, the term *children driven to crime* refers to minors who commit offenses due to various risk factors such as their social environment, economic conditions, educational background, and addiction. Among these, addiction stands out as one of the most significant contributors to juvenile delinquency. Addiction not only plays a pivotal role in leading children to criminal behavior but also poses a major obstacle to their rehabilitation following criminal activity. This study aims to examine the impact of addiction on juvenile delinquency and to provide insight into the addictive behaviors observed in children after they become involved in crime.

MATERIALS AND METHODS: This study is based on a comprehensive review of national and international literature, alongside an analysis of relevant legislative provisions and scholarly doctrines. The primary focus group of this research comprises juveniles who have come into conflict with the law.

FINDINGS: Approximately one-third of juveniles involved in crime are substance users. The majority of these children are initially exposed to substances such as cigarettes, followed by alcohol and cannabis. The use of volatile substances, cannabis, and synthetic drugs is particularly prevalent, significantly impairing impulse control and increasing tendencies toward aggression and criminal behavior. These children are especially vulnerable to manipulation by criminal gangs through substance use, which in turn facilitates their involvement in crimes such as theft, prostitution, assault, and drug trafficking.

CONCLUSION: A wide range of risk factors—such as family dynamics, addiction, socioeconomic status, educational attainment, gang involvement, and psychological influences—play a role in leading children toward criminal activity. Addiction, in particular, is a key factor that not only contributes to juvenile delinquency but also severely hinders the rehabilitation and reintegration of these children into society. In this respect, addiction can trap children in a vicious cycle. Substance dependence turns children into both perpetrators and victims. It can lead a child to commit a crime, just as it can draw a delinquent child further into substance use. Therefore, effective intervention against addiction among children requires a holistic and coordinated effort from the family, educational institutions, healthcare providers, and the justice system.

Keywords: Juvenile delinquency, addiction, risk factors, gang involvement, rehabilitation.

11-MİZAH VE MANİPÜLASYONUN AKRAN ZORBALIĞINDAKİ MASKELENMİŞ ROLLERİ

Beril Hatinoğlu, Yeditepe Üniversitesi, ORCID ID: 0009-0004-3637-2532, berillhatinoglu@gmail.com

ÖZET

Giriş: Akran zorbalığı, günümüzde sadece fiziksel ya da sözel saldırılarla sınırlı olmayan; örtük, sosyal ve psikolojik boyutları da içeren karmaşık bir olgudur. Bu olgu, özellikle ergenlik dönemindeki bireyler arasında, grup dinamikleri, toplumsal normlar ve bireysel özelliklerin etkileşimiyle daha da şekillenmektedir. Akran zorbalığının en az fark edilen ancak oldukça etkili biçimleri arasında mizah ve manipülasyon önemli bir yer tutmaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, mizah ve manipülasyonun akran zorbalığında nasıl birer araç olarak kullanıldığını, bu araçların zorbalığı nasıl maskelediğini ve mağdurlar ile tanıklar üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Aynı zamanda, bu tür davranışların zorbalık mağdurları ve tanıkları üzerindeki psikolojik etkilerini incelemek, bu olguların daha derinlemesine anlaşılmasına katkıda bulunmayı hedeflemekte, aynı zamanda mizah ve manipülasyonun sosyal dinamikler içerisinde nasıl işlediği ve bu dinamiklerin zorbalık üzerinde nasıl bir etki yarattığı araştırılmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada betimsel nitelikte bir literatür taraması yöntemi izlenmiş, araştırma kapsamında, alanında tanınmış önemli çalışmalar incelenmiştir. Bunlar arasında Sutton et al. (1999), Martin et al. (2003), Platt et al. (2013) ve Garandean et al. (2011) gibi bilim insanlarının çalışmaları yer almaktadır. Bu çalışmalar, sosyal biliş, mizah tarzları ve manipülatif davranışlar gibi temalar etrafında detaylı analizler yapmıştır. Literatür taraması sonucunda elde edilen veriler, bu olguların zorbalığın sosyal yapısını nasıl şekillendirdiğine ve kurban üzerindeki psikolojik etkilerine dair bir çerçeve sunmaktadır.

Bulgular: Saldırgan mizah, kurbanın yaşadığı aşağılanmayı görünmez hâle getirerek zorbalığı sıradanlaştırmaktadır. Manipülatif davranışlar ise sosyal grubu yönlendirme, kurbanı yalnızlaştırma ve dışlama yoluyla dolaylı zorbalık biçimlerini beslemektedir. Popülerlik düzeyi yüksek zorbaların bu stratejileri daha sık ve etkili kullandığı literatürde vurgulanmaktadır.

Sonuç: Zorbalığın örtük biçimlerine yönelik farkındalık eksikliği, okul müdahalelerini yetersiz kılmaktadır. Bu nedenle, eğitim kurumlarında mizahın ve manipülasyonun zorbalık aracı olarak kullanılmasına karşı özel önleme ve müdahale programlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, mizah, manipülasyon, sosyal dışlama

11-THE MASKED ROLES OF HUMOR AND MANIPULATION IN PEER BULLYING

Beril Hatinoğlu, Yeditepe University, ORCID ID: 0009-0004-3637-2532, berillhatinoglu@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Peer bullying is a complex phenomenon that extends beyond physical or verbal assaults and includes covert, social, and psychological dimensions. This phenomenon is particularly shaped among adolescents through the interaction of group dynamics, societal norms, and individual characteristics. Among the least recognized but highly effective forms of bullying are humor and manipulation.

Purpose: The aim of this research is to evaluate how humor and manipulation are used as tools in peer bullying, how these tools mask bullying, and their psychological impact on victims and witnesses. Additionally, this study aims to explore the psychological effects of these behaviors on bullying victims and witnesses, contributing to a deeper understanding of these phenomena, and investigates how humor and manipulation function within social dynamics and how these dynamics impact bullying.

Materials and Methods: This study follows a descriptive literature review methodology, examining significant works in the field. Notable studies, including those by Sutton et al. (1999), Martin et al. (2003), Platt et al. (2013), and Garandeau et al. (2011), have been reviewed. These studies analyze themes around social cognition, humor styles, and manipulative behaviors. The findings from the literature review provide a framework for understanding how these phenomena shape the social structure of bullying and their psychological effects on victims.

Findings: Aggressive humor makes the humiliation experienced by the victim invisible, normalizing bullying. Manipulative behaviors feed indirect forms of bullying by steering social groups, isolating the victim, and excluding them. The literature highlights that individuals with higher popularity levels use these strategies more frequently and effectively.

Result: The lack of awareness regarding the covert forms of bullying weakens school interventions. Therefore, there is a need for specific prevention and intervention programs in educational institutions to address the use of humor and manipulation as bullying tools.

Keywords: Peer bullying, humor, manipulation, social exclusion

12-OTOBİYOGRAFİK BELLEĞİN ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI İLE İLİŞKİSİ: LİTERATÜR DERLEMESİ

Ezgisu Karakaya, Yüksek lisans öğrencisi

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı
ORCID ID: 0009-0006-9292-4770, ezgisukarakaya@hotmail.com

ÖZET

Giriş: Çocukluk çağı travmalarının otobiyografik bellek üzerinde çeşitli etkilerinin olduğu literatürdeki farklı araştırmalarla ortaya konmuştur. Erken yaşantılar açısından oldukça hassas olan otobiyografik belleğin gelişiminin özellikle çocukluk çağı travmalarından olumsuz etkilendiği farklı çalışmalarda gösterilmiştir.

Amaç: Bu derleme çalışmasının amacı, çocukluk döneminde yaşanan duygusal ve fiziksel istismar, ihmal ve cinsel istismar gibi travmatik deneyimlerin, otobiyografik belleğin farklı alt başlıklarıyla ilişkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu kapsamda Web of Science, Scopus ve PubMed veri tabanları taranmıştır. Tarama şu anahtar kelimeler kullanılarak yapılmıştır: "child abuse (çocuk istismarı)" OR "child neglect (çocuk ihmali)" OR "child maltreatment (çocuk istismarı/kötü muamele)" OR "adverse childhood experiences (çocukluk çağı olumsuz yaşantılar)" OR "childhood trauma (çocukluk çağı travması)" AND "autobiographical memory (otobiyografik bellek)". Anahtar kelimeler belirlenirken, literatürde çocukluk çağı travmalarıyla ilişkili olarak kullanılan farklı kavramlardan yararlanılmıştır. Ulaşılan çalışmalar başlık ve özetlerine göre değerlendirilmiştir. Son yayın tarihi olarak Mart 2025 esas alınmıştır. Derleme yalnızca yetişkin örneklem içeren; klinik veya sağlıklı örneklemi kapsayan çalışmaları kapsamıştır. Gerekli ön koşulları sağlayan ve derlemede incelenmesi hedeflenen değişkenleri içeren görgül araştırmalar derlemeye dâhil edilmiştir.

Bulgular: Çocukluk travmasının şiddeti ile otobiyografik bellekteki olumsuz etkiler arasında pozitif bir korelasyon olduğunu gösteren çeşitli çalışmalar bulunmaktadır. Doğal afetler gibi travmalardan ziyade, kişilerarası travmatik yaşantıların otobiyografik bellekle daha güçlü bir ilişkisinin olduğu farklı araştırmalar tarafından desteklenmiştir. Anıların geri çağırılması, anlatım bütünlüğü gibi otobiyografik bellek özelliklerine ait farklı alt başlıklarda çocukluk çağı travmasının etkisinin olabileceği, bu etkinin sağlıklı örneklemdense özellikle klinik örnekleimde daha belirgin olduğu görülmüştür. Ancak, klinik ve sağlıklı örneklem arasında anlamlı bir fark bulunmadığını, bu etkinin sağlıklı bireylerde de benzer olduğunu gösteren çalışmalar da mevcuttur. Literatürdeki bu çelişkili bulguların, travmanın türü ve şiddeti ile çalışmalarda dâhil edilen örneklem gibi farklı değişkenlerden kaynaklanıyor olması mümkündür.

Sonuç: Derleme kapsamında incelenen araştırmalar çocukluk travmalarının otobiyografik belleği etkilediğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Travmaları, Olumsuz Çocukluk Yaşantıları, Çocuk İstismarı, Otobiyografik Bellek

12-THE RELATIONSHIP BETWEEN AUTOBIOGRAPHICAL MEMORY AND CHILDHOOD TRAUMAS: LITERATURE REVIEW

Ezgisu Karakaya, Yüksek lisans öğrencisi

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı

ORCID ID: 0009-0006-9292-4770, ezgisukarakaya@hotmail.com

ABSTRACT

Introduction: Various studies in the literature have demonstrated that childhood traumas have multiple effects on autobiographical memory. Autobiographical memory is particularly sensitive to early life experiences, and has been shown in several studies to be negatively affected by childhood traumas.

Purpose: The aim of this review is to examine the relationship between traumatic childhood experiences (emotional and physical abuse, neglect, and sexual abuse) and different subdomains of autobiographical memory.

Materials and Methods: Web of Science, Scopus, and PubMed databases were searched. The search was conducted using the following keywords: "child abuse" OR "child neglect" OR "child maltreatment" OR "adverse childhood experiences" OR "childhood trauma" AND "autobiographical memory". While selecting the keywords, various terms commonly used in the literature to refer to childhood trauma were selected. Studies published in English were included. Latest publication date was set as March 2025. The retrieved studies were evaluated based on their titles and abstracts. This review includes only empirical studies with adult samples, covering both clinical and non-clinical populations. Studies meeting the inclusion criteria and containing targeted variables were included in the review.

Findings: Various studies have shown a positive correlation between the severity of childhood trauma and negative effects on autobiographical memory. Interpersonal traumatic events have been found to have a stronger relationship with autobiographical memory. Childhood trauma has been observed to impact various subcomponents of autobiographical memory, such as memory retrieval and narrative coherence, and this impact appears to be more pronounced in clinical samples than in healthy populations. However, there are also studies indicating no significant differences between clinical and non-clinical samples. These conflicting findings in the literature may be due to differences in trauma type and severity, as well as sample characteristics.

Result: The studies examined in this review demonstrate that childhood traumas have a significant impact on autobiographical memory.

Keywords: Childhood Trauma, Adverse Childhood Experiences, Child Abuse, Autobiographical Memory

13-BAĞLANMA STİLLERİNİN ÇOCUKLUK ÇAĞI DUYGUSAL İHMALİ İLE İLİŞKİSİ: LİTERATÜR DERLEMESİ

Ezgisu Karakaya, Yüksek lisans öğrencisi

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı
ORCID ID: 0009-0006-9292-4770, ezgisukarakaya@hotmail.com

ÖZET

Giriş: Çocukluk çağı duygusal ihmalinin bireyin psikososyal gelişimi üzerinde kalıcı etkiler bırakabileceği bilinmektedir. Bu ihmal türü, fiziksel şiddet veya cinsel istismar kadar açık şekilde fark edilmediğinden, çoğu zaman göz ardı edilse de, bireyin yaşam boyu süren ilişkisel işleyişi üzerinde belirleyici etkiler yaratabilir. Erken dönem bakım veren-çocuk ilişkisi, bireyin geliştireceği bağlanma stilleri üzerinde rol oynamaktadır.

Amaç: Bu derleme çalışmasının amacı, çocukluk çağı duygusal ihmalinin bağlanma stilleriyle olan ilişkisini incelemektir. Bu ilişki, erken dönem ihmal deneyimlerinin bireyin ilişkisel dünyasına ve bağlanma örüntülerine nasıl yansıdığını anlamak açısından önem taşımaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu kapsamda Web of Science, Scopus ve PubMed veri tabanları taranmıştır. Tarama şu anahtar kelimeler kullanılarak yapılmıştır: “childhood emotional neglect (çocukluk çağı duygusal istismal)” AND “attachment styles (bağlanma stilleri)”. Ulaşılan çalışmalar başlık ve özetlerine göre değerlendirilmiş olup gerekli kriterleri karşılayan görgül araştırmalar derlemeye dahil edilmiştir. Araştırmalarda, örneklem gruplarının çocukluk dönemi duygusal ihmal öyküsüne sahip olması ve bağlanma stillerine ilişkin ölçümler içermesi temel dahil edilme ölçütleri arasında yer almıştır.

Bulgular: Literatürde yer alan araştırmalar, çocukluk çağı duygusal ihmalinin kaygılı ve kaçınan bağlanma stilleriyle ilişkili olabileceğini ortaya koymaktadır. Son yıllarda yapılan araştırmalar, çocuklukta duygusal ihmal yaşayan bireylerin daha güvensiz bağlanma stilleri geliştirme eğiliminde olduklarını göstermektedir. Duygusal ihmalin sıklığı ve süresi de bireylerin bağlanma örüntülerinde etkili olabilmektedir. Çalışmalar, duygusal ihmalin yetişkinlikte kurulan romantik ilişkilerdeki bağlanma tutumlarını da etkilediğini göstermektedir.

Sonuç: Çocukluk dönemi duygusal ihmali, bireyin bağlanma stilleri üzerinde uzun süreli etkiler bırakabilmektedir. Güvensiz bağlanma stillerinin temelinde erken dönem duygusal ihtiyaçların karşılanmaması önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, psikoterapötik müdahalelerde bireyin çocukluk dönemindeki duygusal deneyimlerinin ele alınması, bağlanma örüntülerinin yeniden yapılandırılması açısından kritik önemdedir. Terapi sürecinde bu farkındalığın sağlanması, daha güvenli bağlanma deneyimlerinin inşasına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Duygusal İhmal, Bağlanma Stilleri, Kaygılı Bağlanma, Kaçınan Bağlanma

13-THE RELATIONSHIP OF ATTACHMENT STYLES WITH CHILDHOOD EMOTIONAL NEGLECT: LITERATURE REVIEW

Ezgisu Karakaya, Yüksek lisans öğrencisi

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı

ORCID ID: 0009-0006-9292-4770, ezgisukarakaya@hotmail.com

ABSTRACT

Introduction: Childhood emotional neglect is known to have lasting effects on an individual's psychosocial development. Although less visible than physical or sexual abuse, emotional neglect can significantly impact long-term relational functioning. The early caregiver-child relationship plays a key role in shaping attachment styles.

Purpose: This review aims to examine the relationship between childhood emotional neglect and attachment styles. Understanding this link can shed light on how early neglect experiences influence attachment patterns and relational dynamics later in life.

Materials and Methods: Literature search was conducted using Web of Science, Scopus, and PubMed databases. The following keywords were used: "childhood emotional neglect" AND "attachment styles." Studies were screened based on titles and abstracts, and empirical studies meeting the inclusion criteria were selected. Primary criteria included participants' history of childhood emotional neglect and the use of attachment style assessments.

Findings: Research suggests that childhood emotional neglect is associated with anxious and avoidant attachment styles. Individuals who experienced emotional neglect are more likely to develop insecure attachment patterns. Both the frequency and duration of neglect appear to influence these patterns. Moreover, emotional neglect has been shown to affect attachment behaviors in adult romantic relationships.

Result: Emotional neglect in childhood can have lasting effects on attachment. Unmet emotional needs during early life play a key role in the development of insecure attachment styles. Addressing these early experiences in psychotherapy is essential for restructuring attachment patterns. Enhancing awareness of these dynamics during therapy may support the formation of healthier attachment experiences.

Keywords: Childhood Emotional Neglect, Attachment Styles, Anxious Attachment, Avoidant Attachment

14-YEME BOZUKLUKLARININ ÇOCUKLUK ÇAĞI CİNSEL İSTİSMARI İLE İLİŞKİSİ: LİTERATÜR DERLEMESİ

Ezgisu Karakaya, Yüksek lisans öğrencisi

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı
ORCID ID: 0009-0006-9292-4770, ezgisukarakaya@hotmail.com

ÖZET

Giriş: Çocukluk dönemi travmalarının, özellikle cinsel istismarın, bireyin uzun dönem gelişimi üzerinde kayda değer etkiler bıraktığı bilinmektedir. Çocuklukta yaşanan cinsel istismar, bireyde birçok psikolojik ve psikiyatrik patolojinin gelişmesi için bir risk faktörü olarak kabul edilmektedir. Bu patolojiler arasında, yeme bozuklukları da yer almakta olup, çocukluk dönemi cinsel istismarı ile yeme bozuklukları arasındaki ilişkiyi inceleyen çeşitli araştırmalar bulunmaktadır.

Amaç: Bu derleme çalışmasının amacı, çocukluk döneminde yaşanan cinsel istismar ile yeme bozuklukları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu ilişki, erken dönemdeki psikolojik travmaların, bireylerin yeme davranışları üzerindeki uzun vadeli etkilerini anlamada önemli bir alan oluşturmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Bu kapsamda Web of Science, Scopus ve PubMed veri tabanları taranmıştır. Tarama şu anahtar kelimeler kullanılarak yapılmıştır: "child sexual abuse (çocuk cinsel istismarı)" OR "childhood sexual trauma (çocukluk çağı cinsel istismarı)" AND "eating disorders (yeme bozuklukları)" OR "anorexia nervosa (anoreksiya nervoza)" OR "bulimia nervosa (bulimiya nervoza)" OR "binge eating (tıkınırcasına yeme)". Çalışmalar, başlık ve özetlerine göre değerlendirilmiş ve yeme bozuklukları tanı kriterlerini karşılayan görgül araştırmalar derlemeye dâhil edilmiştir.

Bulgular: Çocukluk dönemi cinsel istismarı ile yeme bozuklukları arasındaki ilişkiyi araştıran pek çok çalışmada, cinsel istismarın yeme bozuklukları için önemli bir risk faktörü olduğu belirtilmiştir. Bulgulara göre, çocukluk dönemi cinsel istismarının anoreksiya nervozadan daha yaygın olarak bulimia nervoza ile ilişkili olduğu görülmüştür. Kontrolsüz yeme davranışı da benzer şekilde yaygındır. Yeme bozukluklarının çocukluk çağı cinsel istismarı sonrası, duygusal regülasyon stratejisi olarak ortaya çıkmış olabileceğini gösteren çalışmalar da literatürde yer bulmuştur.

Sonuç: Yeme bozukluklarının tedavi sürecinde, çocukluk dönemi travmalarının, özellikle cinsel istismarın göz önünde bulundurulması, daha etkili bir tedavi süreci sağlanmasına olanak tanıyabilir. Çocuklukta yaşanan travmaların, bireyin psikolojik iyileşme sürecini etkileyen temel faktörler arasında yer aldığı göz önünde bulundurulduğunda, tedavi planlarının bu açıdan şekillendirilmesi, terapötik müdahalelerin etkinliğini yükseltebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı Cinsel İstismarı, Yeme Bozuklukları, Anoreksiya Nervoz, Bulimiya Nervoz, Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu

14-THE RELATIONSHIP BETWEEN EATING DISORDERS AND CHILDHOOD SEXUAL ABUSE: LITERATURE REVIEW

Ezgisu Karakaya, Yüksek lisans öğrencisi

İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Klinik Psikoloji Anabilim Dalı

ORCID ID: 0009-0006-9292-4770, ezgisukarakaya@hotmail.com

ABSTRACT

Introduction: Childhood traumas, particularly sexual abuse, are known to have significant effects on an individual's long-term development. Childhood sexual abuse is considered a risk factor for the development of various psychological and psychiatric pathologies. Among these pathologies, eating disorders are included, and there are several studies investigating the relationship between childhood sexual abuse and eating disorders.

Purpose: The aim of this review study is to examine the relationship between childhood sexual abuse and eating disorders. This relationship forms an important area for understanding the long-term effects of early psychological traumas on individuals' eating behaviors.

Materials and Methods: In this context, Web of Science, Scopus, and PubMed databases were searched. The search was conducted using the following keywords: "child sexual abuse" OR "childhood sexual trauma" AND "eating disorders" OR "anorexia nervosa" OR "bulimia nervosa" OR "binge eating". Studies were evaluated based on their titles and abstracts, and empirical studies that met the diagnostic criteria for eating disorders were included in the review.

Findings: Many studies investigating the relationship between childhood sexual abuse and eating disorders have stated that sexual abuse is an important risk factor for eating disorders. According to the findings, childhood sexual abuse is more commonly associated with bulimia nervosa than anorexia nervosa. Uncontrolled eating behavior is similarly prevalent. Some studies in the literature also suggest that eating disorders may have emerged as emotional regulation strategies following childhood sexual abuse.

Result: In the treatment process of eating disorders, considering childhood trauma, especially sexual abuse, may allow for a more effective treatment process. Considering that childhood traumas are among the key factors affecting an individual's psychological recovery process, shaping treatment plans in this regard may increase the effectiveness of therapeutic interventions.

Keywords: Childhood Sexual Abuse, Eating Disorders, Anorexia Nervosa, Bulimia Nervosa, Binge Eating Disorder

15-OKUL ÖNCESİ EĞİTİM KURUMLARINDA ÇALIŞANLARIN ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ KONUSUNDAKİ BİLGİ VE FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

*Yeşim Karamese,Psikolog,MEFÜniversitesi,ORCID:0000-0001-8357-7064,
karamese@meu.edu.tr*

ÖZET

Amaç

Bu çalışmanın temel amacı, İstanbul ilinde görev yapan okul öncesi eğitim kurumlarındaki öğretmenler ve diğer ilgili meslek gruplarının çocuk istismarı ve ihmali konusundaki bilgi ve farkındalık düzeylerini incelemektir. Erken çocukluk döneminde çocuklarla ilk temas kuran meslek grubu olan öğretmenlerin, olası istismar ve ihmali vakalarını doğru bir şekilde tanıyabilmeleri ve gerekli müdahaleleri yapabilmeleri büyük önem taşımaktadır.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın evrenini, İstanbul ilinde yer alan özel okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenler ve diğer çalışanlar oluşturmaktadır. Örneklem, basit rastgele örnekleme yöntemi ile belirlenen ve çeşitli anaokulu ve kreşlerde görev yapan toplam 327 katılımcıdan oluşmuştur. Bu araştırma yapılırken Sosyo-Demografik Bilgi Formu, Çocuk İstismarı ve İhmalinin Belirti ve Risklerinin Tanınmasına Yönelik Ölçek, Bildirim Yükümlülüğü Tutum Ölçeği, Çocuk Haklarına İlişkin Tutum Ölçeği (ÇHTÖ) kullanılmıştır. Veriler SPSS programı aracılığıyla analiz edilmiş ve normal dağılım göstermeyen veriler nedeniyle parametrik olmayan istatistiksel testler (Mann Whitney U ve Kruskal Wallis) uygulanmıştır.

Bulgular

Araştırma sonuçları, katılımcıların meslek hayatları boyunca çocuk istismarı ve ihmali vakalarıyla nadiren karşılaştıklarını ortaya koymuştur. Bununla birlikte, öğretmenlerin söz konusu durumları bildirme konusunda yeterli düzeyde farkındalık ve bilgiye sahip oldukları belirlenmiştir. Ancak istismar ve ihmali vakalarının belirtilerini tanıma ve etkili müdahalede bulunma becerilerinin geliştirilmesine yönelik eğitim programlarının gerekliliği vurgulanmıştır.

Sonuç

Çalışma bulguları, okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili bilgi düzeylerinin artırılmasının ve müdahale becerilerinin geliştirilmesinin önemini ortaya koymuştur. Bu bağlamda, öğretmenlere yönelik sürekli eğitim programlarının düzenlenmesi ve çocuk koruma sistemine ilişkin farkındalığın artırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler:Çocuk İhmali,istismarı,okul öncesi,farkındalık

15-INVESTIGATION OF THE KNOWLEDGE AND AWARENESS LEVELS OF PRESCHOOL EDUCATION STAFF REGARDING CHILD ABUSE AND NEGLECT

Yeşim Karameşe, Psychologist, karamesey@mef.edu.tr

ABSTRACT

Purpose

The primary aim of this study is to examine the knowledge and awareness levels of preschool education staff, including teachers and other professionals working in preschool institutions in Istanbul, regarding child abuse and neglect. Teachers, who are often the first point of contact with children during their most vulnerable developmental periods, play a critical role in identifying and intervening in potential cases of abuse and neglect. Therefore, it is essential for them to recognize such cases accurately and take appropriate action.

Materials and Methods

The study population consists of teachers and staff employed in private preschool institutions across Istanbul. The sample included 327 participants, selected through a simple random sampling method from various kindergartens and nurseries. The data were collected using several measurement tools, including a Socio-Demographic Information Form, the Scale for Identifying Signs and Risks of Child Abuse and Neglect, the Reporting Obligation Attitude Scale, and the Attitude Scale Towards Children's Rights (ÇHTÖ). The data was analyzed using SPSS software. Due to the non-normal distribution of the data, non-parametric statistical tests, namely the Mann Whitney U and Kruskal-Wallis tests, were applied.

Findings

The results revealed that participants rarely encountered child abuse and neglect cases during their professional careers. Nevertheless, they demonstrated a sufficient level of awareness and knowledge regarding their legal reporting responsibilities. However, the findings also emphasized the need for training programs aimed at enhancing teachers' abilities to recognize signs of abuse and neglect and to intervene effectively.

Conclusion

The findings of this study highlight the importance of increasing the knowledge levels of preschool teachers regarding child abuse and neglect and improving their intervention skills. Accordingly, the necessity of organizing continuous training programs for teachers and enhancing awareness of child protection systems has been underscored.

Keywords: Child Neglect, Child Abuse, Preschool Education, Awareness

16-KIBRIS SORUNUNUN TARİHSEL GELİŞİMİ, ENOSİS HAREKETİ VE KIBRISLI TÜRKLERE YÖNELİK SALDIRILAR BAĞLAMINDA ÇOCUK HAKLARI İHLALLERİ

Mediha Hazal KOÇ, Öğrenci No: 5201230012 Sömürgecilik Tarihi ve Soykırım Araştırmalar, İstanbul Üniversitesi medihahazalkoc@ogr.iu.edu.tr ORCID ID: 0009-0005-0314-1620

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada, 1945-1974 yılları arasında Enosis ideolojisi doğrultusunda Kıbrıslı Türklere yönelik gerçekleştirilen EOKA ve EOKA-B saldırıları tarihsel ve hukuki çerçevede ele alınmıştır. Özellikle çocukların hedef alındığı katliamlar üzerinden yapılan değerlendirmelerle, uluslararası insancıl hukuk ve insan hakları ihlalleri incelenmiştir. Böylelikle Kıbrıs sorununun yalnızca siyasi ya da diplomatik değil; aynı zamanda insan hakları, etik ve insani bir perspektiften de ele alınması amaçlanmıştır.

Metodoloji: Çalışmanın metodolojisi, literatür taraması ve vaka analizi temelinde yapılandırılmıştır. Bu kapsamda ulusal ve uluslararası literatür taranmış, insan hakları raporları incelenmiş ve vakalar detaylandırılmıştır.

Bulgular: 1974 öncesinde yaşanan saldırılar, özellikle çocuklar üzerinde derin ve kalıcı travmalar yaratmıştır. EOKA ve EOKA-B tarafından düzenlenen saldırılarda çok sayıda çocuk doğrudan hedef alınmış; Muratağa, Atlılar ve Sandallar köylerinde gerçekleştirilen katliamlar bu vahşetin en çarpıcı örneklerini oluşturmuştur. Yaşları birkaç aylıktan 16'ya kadar değişen 30'dan fazla çocuk, bu köylerde Rum milisler tarafından topluca katledilmiş ve toplu mezarlara gömülmüştür. Hayatta kalmış olan eğitim, sağlık, barınma ve güvenlik hizmetlerinden yoksun kalan; yerlerinden edilen Kıbrıslı Türk çocuklar uzun yıllar boyunca psikolojik travmalarla mücadele etmiş; konuşma bozuklukları, kaygı bozuklukları ve kimlik sorunları gibi ciddi etkilerle karşı karşıya kalmışlardır.

Sonuç: 1949 tarihli Cenevre Sözleşmeleri, savaş ve çatışma ortamlarında sivillerin, özellikle de çocukların korunmasını zorunlu kılmaktadır. EOKA ve EOKA-B'nin eylemleri, bu sözleşmelerin ağır biçimde ihlali anlamına gelmektedir. Her ne kadar Çocuk Haklarına Dair Sözleşme 1989 yılında yürürlüğe girmiş olsa da; yaşama hakkı, şiddetten korunma, eğitim ve sağlık hizmetlerine erişim gibi temel haklar evrensel nitelikte olup geçmiş olayları da kapsayacak şekilde değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, Kıbrıslı Türk çocuklarının bu haklardan sistematik biçimde mahrum bırakılması, uluslararası hukuka açıkça aykırıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Hakları, Çatışma, Kıbrıs Sorunu, İnsan Hakları

16-“THE HISTORICAL EVOLUTION OF THE CYPRUS CONFLICT, THE ENOSIS MOVEMENT, AND VIOLATIONS OF CHILDREN’S RIGHTS IN THE CONTEXT OF VIOLENCE AGAINST TURKISH CYPRIOTS”

Mediha Hazal KOÇ, Öğrenci No: 5201230012 Sömürgecilik Tarihi ve Soykırım Araştırmalar, İstanbul Üniversitesi medihahazalkoc@ogr.iu.edu.tr ORCID ID: 0009-0005-0314-1620

ABSTRACT

Objective: This study analyzes the attacks carried out by EOKA and EOKA-B against Turkish Cypriots between 1945 and 1974, within the framework of the Enosis ideology, using a historical and legal perspective. Violations of international humanitarian law and human rights are examined with a particular focus on massacres targeting children. The aim is to address the Cyprus issue not only from political and diplomatic angles but also from a human rights, ethical, and humanitarian standpoint.

Methodology: The study adopts a methodology based on literature review and case analysis. In this context, both national and international sources were examined, human rights reports were analyzed, and specific cases were explored in detail.

Findings: The pre-1974 attacks caused deep and lasting trauma, particularly among children. Many children were directly targeted in assaults organized by EOKA and EOKA-B. The massacres in the villages of Muratağa, Atlılar, and Sandallar are among the most striking examples of this brutality. In these villages, more than 30 children—ranging in age from a few months to 16 years—were brutally killed by Greek militias and buried in mass graves. Displaced Turkish Cypriot children who survived were deprived of access to education, healthcare, shelter, and security. They struggled with psychological trauma for years and suffered from serious issues such as speech disorders, anxiety disorders, and identity crises.

Conclusion: The 1949 Geneva Conventions mandate the protection of civilians, particularly children, during times of war and conflict. The actions of EOKA and EOKA-B represent serious violations of these conventions. Although the Convention on the Rights of the Child came into force in 1989, fundamental rights—such as the right to life, protection from violence, and access to education and healthcare—are universal and apply retroactively in terms of moral and legal principles. Therefore, the systematic deprivation of these rights from Turkish Cypriot children clearly constitutes a violation of international law.

Keywords: Children’s Rights, Conflict, Cyprus Issue, Human Rights

17-KAYIP MASUMİYET: ÇOCUK İSTİSMARININ KALICI YIKIMLARI

Malik Emir Koçhan / Psikolog, Acıbadem Mehmet Aydınlar Üniversitesi / 0009-0009-6445-4849, malikemirkochan@gmail.com

ÖZET

Çocuk istismarı, en temel insan haklarının sistematik biçimde ihlal edildiği, bireyin fiziksel, duygusal, zihinsel ve sosyal gelişimini derinlemesine yaralayan küresel bir krizdir. Her yaşta, her coğrafyada ve her sosyoekonomik düzeyde gerçekleşebilen bu şiddet biçimi çoğu zaman özel alanın gizliliği, aile yapısının kutsallığı ya da kültürel normlar gerekçesiyle görünmez kılınmakta; sessizlikle, ihmalle ya da toplumsal hoşgörüsüyle örtülmektedir. Oysa istismara uğrayan her çocuk, yalnızca bireysel bir travmanın değil aynı zamanda bir toplumun koruyamadığı değerlerin taşıyıcısıdır. İstismar, sadece mağdurları etkilemekle kalmaz, tüm toplumu derinden sarsar. Her bir mağdur, aynı zamanda geleceğin toplumsal yapısını inşa eden bir birey olarak bir neslin geleceğini de tehdit eder. Bu nedenle çocuk istismarıyla mücadele etmek, sadece bir hak ihlaline karşı durmak değil; insan onuru, adalet ve eşitlik temelinde daha sağlıklı, sürdürülebilir bir toplum inşa etmek için kritik bir adımdır.

Amaç: Çalışmanın amacı, çocuk istismarının fiziksel ve duygusal olarak aynı anda uygulandığı ve bu durumun çocuklar üzerinde kalıcı travmalar bıraktığına dair olgu sunumu yapılmıştır.

Gereç ve yöntem: Bu çalışmada literatür taraması ile nitel araştırma yapılmıştır.

Bulgular: Şanlıurfa'da 5 ve 7 yaşındaki iki kardeşin tuvaletlerini altına yaptığı gerekçesiyle çocukları cezalandırmak için evin damında çırılçıplak soyulup soğuk suyla babası tarafından yıkandı. Üvey anne bu duruma destekçi olup babaya yardım etti. Ağlamaya başlayan çocuk sonrasında hortum ile dövüldü.

Sonuç: Bu vaka, çocuğa yönelik aile içi şiddetin yalnızca bireysel bir suç değil, yapısal ve toplumsal bir ihmal biçimi olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Ebeveynin uyguladığı fiziksel ve psikolojik şiddet, yalnızca anlık bir öfke patlaması değil, aynı zamanda ceza anlayışının patolojik bir tezahürüdür. Kamuoyunun duyarlılığı ve kolluk kuvvetlerinin hızlı müdahalesi, çocuğun korunmasında kritik bir eşik teşkil etse de bu tür travmatik deneyimlerin önlenmesi için çocuk koruma sisteminin önleyici işlevlerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu vaka, çocukların fiziksel, zihinsel ve duygusal bütünlüğünü önceleyen bütüncül sosyal politika ve eğitim programlarının aciliyetini göstermektedir. Sonuç olarak çocuğa karşı şiddet, münferit vakaların ötesinde devlet-toplum iş birliğiyle mücadele edilmesi gereken bir kamusal sağlık ve adalet sorunudur.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, Zorbalık, Şiddet, İhmal

17-LOST INNOCENCE: THE LASTING DEVASTATION OF CHILD ABUSE

Malik Emir Koçhan / Psychologist, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University / 0009-0009-6445-4849, malikemirkochan@gmail.com

ABSTRACT

Child abuse is a global crisis that systematically violates the most fundamental human rights and deeply harms the physical, emotional, mental, and social development of individuals. This form of violence, which can occur at any age, in any geography, and at any socioeconomic level, is often rendered invisible under the pretext of the privacy of the private sphere, the sanctity of family structure, or cultural norms; it is covered by silence, neglect, or societal tolerance. However, every child who suffers abuse not only carries the trauma of an individual but also represents the failure of society to protect its values. Abuse does not only affect the victims but deeply shakes the entire society. Each victim, as an individual who contributes to shaping the future social structure, also threatens the future of a generation. Therefore, combating child abuse is not just about opposing a violation of rights; it is a critical step in building a healthier, more sustainable society based on human dignity, justice, and equality.

Aim: The aim of this study is to present a case in which both physical and emotional abuse are simultaneously applied to children, and how this situation leaves lasting trauma on the children.

Materials and Methods: This study was conducted through a literature review and qualitative research.

Results: In Şanlıurfa, two siblings aged 5 and 7 were punished by their father for allegedly defecating in their pants. They were stripped naked on the roof of their house and washed with cold water. The stepmother assisted the father in this act. After the children began to cry, they were beaten with a hose.

Conclusion: This case clearly demonstrates that domestic violence against children is not only an individual crime but also a form of structural and societal neglect. The physical and psychological violence inflicted by the parents is not merely an outburst of anger but a pathological manifestation of their punitive mindset. While public sensitivity and the swift intervention of law enforcement form a critical threshold in the protection of the child, strengthening the preventive functions of the child protection system is necessary to prevent such traumatic experiences. This case highlights the urgency of comprehensive social policies and educational programs that prioritize children's physical, mental, and emotional integrity. Ultimately, violence against children is, beyond isolated incidents, a public health and justice issue that must be addressed through state-society collaboration.

Keywords: Child abuse, Bullying, Violence, Neglect

18-YÜKSEK ATEŞ ÇOCUK İSTİSMARI VEYA İHMALİNİN BULGUSU OLABİLİR Mİ: BİR OLGU SUNUMU

Ömer Seyda KÖSE / Arş. Gör. Dr. / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi / 0000-0001-9312-6857 / omerseydakose@gmail.com
Semih Petekkaya / Dr. Öğr. Gör. / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi / 0000-0003-3851-6953 / semihpetekkaya@gmail.com
Esin Akgül Kalkan / Doç. Dr. / Çanakkale 18 Mart Üniversitesi / 0000-0002-7045-5401 / dr.esin.akgul@gmail.com

ÖZET

Amaç: Çocuk ihmalinin erken tanısında, multidisipliner yaklaşım, olgularının değerlendirilmesinde önem taşımaktadır. Bu çalışmada, bakım ve gözetim ihmalinin bir göstergesi olabilecek, travma öyküsü çelişkili ve medikal bakımda gecikme saptanan subdural hematoma ve menenjit tanılı bir bebek olgusunu sunmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Adli tıp polikliniğimizden ihmal şüphesi nedeniyle konsültasyon istenilen olgu literatür bulguları eşliğinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Altı aylık erkek bebek, ailesi tarafından yüksek ateş şikayetiyle ilk olarak Bozcaada Aile Sağlığı Merkezi'ne, ardından 01.01.2025 tarihinde Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi'ne götürülmüş; burada çekilen beyin BT'de subdural hematoma tespit edilmiştir. Beyin cerrahisi tarafından değerlendirilen BT bulgularının en az bir aylık travmaya işaret ettiği belirtilmiş, menenjit ön tanısıyla üniversite hastanesine sevk edilmiştir. Subdural hematoma nedeniyle ameliyat edilen hasta, Çocuk Yoğun Bakım'da takibe alınmış; BOS mikroskopisinde gram negatif kokobasil görülmesi üzerine menenjit tanısı konmuş ve uygun antibiyotik tedavisine başlanmıştır. Olgu, "aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğün ihmali" şüphesiyle adli tıbbi değerlendirmeye yönlendirilmiştir. Muayenesinde kafa çevresi 45 cm ölçülmüş, sol frontoparyetal alanda C şeklinde ameliyat skarı dışında gelişim geriliği veya travma bulgusu saptanmamıştır. Aile öyküsünde düşme iddialarının çelişkili olduğu, aşı takviminin aksadığı ve tıbbi bakımda ihmallerin bulunduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Subdural hematoma ve menenjit birlikteliği, bebeklik döneminde ciddi morbidite ve mortalite ile ilişkili olup, bu gibi durumlarda çocuğun bakım ve gözetim şartları detaylı olarak incelenmelidir. Gecikmiş sağlık başvuruları, eksik aşılama ve tedaviye ulaşım engelleri ihmalin göstergesi olabilir. Travma öyküsündeki tutarsızlıklar ise istismarı dışlamak adına dikkatle değerlendirilmelidir. Çocukluk çağında görülen ciddi medikal tablolar, sadece tıbbi değil aynı zamanda adli tıbbi bir bakış açısıyla da ele alınmalı; özellikle bakım ve gözetim ihmalinin varlığı multidisipliner değerlendirme ile ortaya konmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ihmali, subdural hematoma, menenjit, adli tıp, bakım yükümlülüğü

18-COULD HIGH FEVER BE A SIGN OF CHILD ABUSE OR NEGLECT? A CASE REPORT

Ömer Seyda KÖSE / Research Assistant, MD / Çanakkale Onsekiz Mart University / 0000-0001-9312-6857 / omerseydakose@gmail.com

Semih Petekkaya / Assistant Professor, MD / Çanakkale Onsekiz Mart University / 0000-0003-3851-6953 / semihpetekkaya@gmail.com

Esin Akgül Kalkan / Associate Professor, MD / Çanakkale Onsekiz Mart University / 0000-0002-7045-5401 / dr.esin.akgul@gmail.com

ABSTRACT

Objective: A multidisciplinary approach is essential for the early diagnosis of child neglect. This study aims to present a case of a six-month-old infant diagnosed with subdural hematoma and meningitis, where a contradictory trauma history and delayed medical care suggest possible neglect of supervision and care.

Materials and Methods: The case was referred to our forensic medicine outpatient clinic with suspected neglect and was evaluated in the light of relevant literature.

Findings: A six-month-old male infant was first taken to Bozcaada Family Health Center due to high fever and later, on January 1, 2025, to Çanakkale Mehmet Akif Ersoy State Hospital. A cranial CT scan revealed a subdural hematoma. Neurosurgical evaluation indicated that the findings were consistent with a trauma that had occurred at least one month earlier. The patient was referred to a university hospital with a pre-diagnosis of meningitis. Following neurosurgical intervention (burr-hole drainage), the patient was admitted to the pediatric intensive care unit. Meningitis was diagnosed based on cerebrospinal fluid microscopy showing gram-negative coccobacilli, and appropriate antibiotic therapy was initiated. The case was referred for forensic evaluation under the suspicion of "neglect of obligations arising from family law." On physical examination, the head circumference was measured as 45 cm. Except for a C-shaped surgical scar in the left frontoparietal region, no signs of developmental delay or trauma were observed. The family history revealed inconsistent explanations regarding a fall, incomplete vaccination, and delays in seeking medical care.

Conclusion: The coexistence of subdural hematoma and meningitis in infancy may indicate serious morbidity and mortality and warrants thorough investigation into the conditions of care and supervision. Delayed medical visits, incomplete immunizations, and barriers to accessing healthcare can be indicative of neglect. Inconsistencies in trauma history must be carefully examined to rule out possible abuse. Serious medical conditions observed in childhood should be evaluated not only medically but also from a forensic perspective, with an emphasis on identifying neglect through multidisciplinary assessment.

Keywords: Child neglect, subdural hematoma, meningitis, forensic medicine, duty of care

19-ŞİDDETİN GÖRÜNMEYEN YÜZÜ: TÜRKİYE’DE EVLİLİK İÇİ CİNSEL ŞİDDETİN BİLDİRİMİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

*Feyzanur Züleyha Mehmetoğlu, Öğrenci, MEF Üniversitesi, 0009-0008-9544-9965
mehmetogluf@mef.edu.tr*

Beyzanur Yalçın, Öğrenci, MEF Üniversitesi, 0009-0000-7782-636X, yalcinb@mef.edu.tr

ÖZET

Giriş

Kadın hakları ve adalet arayışı, tarihsel süreçte önemli gelişmeler kaydetmiştir. Sanayi Devrimi sonrasında kadınların toplumsal yaşamda daha görünür hale gelmesi, aile yapısında da değişimlere yol açmıştır. Ancak, evlilik içi cinsel istismar gibi bazı konularda yeterli ilerleme sağlanamamıştır. “Aile” kavramının kapalı yapısı ve ceza hukukunda “tecavüz” tanımının dar olması, evlilik içindeki cinsel istismarın görünmez kalmasına ve meşrulaşmasına neden olmuştur.

Araştırma ve Bulgular

Bu çalışmada, Türkiye’de kadınların evlilik içi cinsel istismara maruz kalma oranları ve bildirim davranışları içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. UNFPA Türkiye, Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu (TKDF) ve Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı’nın raporları ile akademik literatürden elde edilen veriler sistematik biçimde analiz edilmiştir.

Ev içi şiddet hatlarına yapılan başvuruların %8’i doğrudan cinsel şiddetle ilgilidir ve mağdurların %73’ünü kadınlar oluşturmaktadır. Başvuruların yaklaşık yarısı mağdurun kendisi, diğer yarısı ise üçüncü kişiler aracılığıyla yapılmaktadır. Araştırmalar, kadınların evlilik içinde korku nedeniyle istemedikleri halde cinsel ilişkiye girdiklerini ve cinsel istismarın sıklıkla “normalleştirildiğini” göstermektedir. Ayrıca, kadınların büyük bir bölümünün yasal haklarına dair yeterli bilgiye sahip olmadığı görülmüştür.

Sonuç

Bildirim oranlarının düşüklüğünde toplumsal baskı, mahremiyet algısı, hukuki güvensizlik, ekonomik bağımlılık ve şiddetin suç olduğuna dair farkındalık eksikliği etkili faktörlerdir. Bu nedenle, evlilik içi cinsel istismarın görünürliğini artırmak ve kadınların destek hizmetlerine erişimini güçlendirmek amacıyla eğitim ve bilinçlendirme çalışmaları yapılması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Evlilik içi tecavüz, Kadın hakları, Rıza, Toplumsal cinsiyet rolleri, Vücut dokunulmazlığı

19-THE INVISIBLE FACE OF VIOLENCE: AN EXAMINATION OF MARITAL SEXUAL VIOLENCE REPORTING IN TURKEY

Feyzanur Züleyha Mehmetoğlu, Student, MEF University, 0009-0008-9544-9965, mehmetogluf@mef.edu.tr

Beyzanur Yalçın, Student, MEF University, 0009-0000-7782-636X, yalcinb@mef.edu.tr

ABSTRACT

Introduction

The pursuit of women's rights and justice has achieved significant progress throughout history. Following the Industrial Revolution, women's increased visibility in social life led to changes in family structures. However, issues such as marital sexual abuse have seen insufficient advancement. The closed nature of the "family" concept and the narrow legal definition of "rape" have contributed to the invisibility and normalization of sexual violence within marriage.

Research and Findings

This study employs content analysis to examine the prevalence of marital sexual abuse and reporting behaviors among women in Turkey. Data were systematically analyzed from reports by UNFPA Turkey, the Federation of Women Associations of Turkey (TKDF), and the Mor Çatı Women's Shelter Foundation, as well as from academic literature.

Approximately 8% of calls to domestic violence hotlines concern sexual violence, with 73% of victims being women. About half of the reports are made by the victims themselves, while the rest are filed by third parties. Studies reveal that many women engage in sexual acts out of fear rather than consent and that marital sexual abuse is often normalized. Furthermore, a significant portion of women lack adequate knowledge about their legal rights.

Conclusion

Low reporting rates are influenced by societal pressure, perceptions of privacy, legal distrust, economic dependency, and lack of awareness that such acts constitute crimes. Therefore, it is crucial to enhance the visibility of marital sexual abuse and to strengthen women's access to support services through educational and awareness-raising initiatives.

Keywords: Marital rape, Women's rights, Consent, Gender roles, Bodily autonomy

20-EĞİTİMDE ÇOCUĞUN DİJİTAL HAKLARININ İHLALİ; FENOMEN ÖĞRETMENLER

Makbule Kurt MUTUOĞLU /Çocuk Hakları Araştırmaları Uzmanı/ İzmir Büyükşehir Belediyesi- İZELMAN A.Ş. Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik Merkezleri/makbulekurt.mkbl@gmail.com

ÖZET

Amaç: Bilgi iletişim teknolojilerinin yoğun kullanımıyla beraber sosyal medya platformları ortaya çıkmış, bu platformlarda içerik paylaşımı kolaylaşmış ve bu içerikler hızlı ve rahat paylaşılır hale gelmiştir (1).Son dönemlerde bilgi iletişim teknolojileri alanında yaşanan gelişmeler ve internetin yaygın kullanımıyla beraber kişilerle ilgili bilgilerin sanal ortamlarda artması ve internet yoluyla kişisel bilgilere erişimin kolaylaşması kişisel özel bilgi ve verilerin hukuka aykırılık teşkil edebilecek bir şekilde yetkisiz ve genellikle art niyetli kişilerin eline geçmesine neden olmaktadır (2).Çocukların sosyal medya platformlarında bulunabilecekleri gerçeği yetişkin bireyler tarafından ihmal edilebilmekte, çocukların psikososyal, bilişsel, cinsel ve bedensel gelişimlerini olumsuz yönde etkileyebilmektedir (1). Çalışmada amaç; sosyal medya üzerinden fenomen öğretmenleri belirleyerek, paylaşımların çocuğun dijital haklarını ihlali ile ilişkisini saptamaktır.

Gereç ve Yöntem:Çalışmada Ocak ve Nisan 2025 tarihleri aralığında öğretmen, fenomen, paylaşılan, etkinlik, atölye, sınıf kelimeleri ile birlikte oyuncu, enerjik, köy okulu vb. gibi tanımlayıcı kelimelerle arama motorunda arama yapılmış ve 700 ve üzeri takipçisi bulunan toplam 300 öğretmene çalışmaya alınmıştır.

Bulgular:Çalışmaya alınan öğretmenlerin %80.67'si kadın, %17.33'ü erkek sosyal medya kullanıcısı %2'si ortak hesap kullanımlıdır. Öğretmenlerin %67'si ders içinde sosyal medya senaryosu kurgulayarak video çekmektedir. Öğretmenin %100'ünün hesap gizliliği bulunmamaktadır. Öğretmenlerin %31.33'ü firmalarla işbirliği yaparak reklam vermektedir.

Sonuç:Çalışmaya göre çocukların öğretmenler tarafından görüntülerinin sosyal medya hesapları üzerinden paylaşıldığı, reklam ve işbirliği aracılığıyla ticari amaçlarla teşhir edildiği ve genel kapsamda değerlendirildiğinde çocukların çevrimiçi mahremiyet ihlali oluşturduğu gözlenmektedir. Çocuğa yönelik dijital şiddet olgularının artmaması için kurumların, yetkililerin ve STK işbirliği içinde politika oluşturması, hukuksal düzenlemeler ve toplum eğitimleri yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelime; Dijital Şiddet, Öğretmen, Çocuk, Çocuğun Özel Hayatının Gizliliği

20-VIOLATION OF CHILDREN'S DIGITAL RIGHTS IN EDUCATION; PHENOMENON TEACHERS

Makbule Kurt MUTUOĞLU /Çocuk Hakları Araştırmaları Uzmanı/ İzmir Büyükşehir Belediyesi- İZELMAN A.Ş. Yuvamız İzmir Çocuk Etkinlik Merkezleri/makbulekurt.mkbl@gmail.com

ABSTRACT

Purpose: With the intensive use of information and communication technologies, social media platforms have emerged, content sharing has become easier on these platforms and these contents can be shared quickly and easily (1).

With the recent developments in the field of information and communication technologies and the widespread use of the internet, the increase in information about individuals in virtual environments and the ease of access to personal information via the internet have caused personal private information and data to fall into the hands of unauthorized and usually malicious individuals in a way that may constitute a violation of the law (2).

The fact that children can be on social media platforms can be neglected by adults and can negatively affect children's psychosocial, cognitive, sexual and physical development (1). The purpose of the study is to determine the relationship between the sharing and the violation of children's digital rights by identifying phenomenon teachers on social media.

Materials and Methods: In the study, between January and April 2025, a search engine was conducted with the words teacher, phenomenon, sharer, activity, workshop, class, as well as descriptive words such as actor, energetic, village school, etc. and a total of 300 teachers with 700 or more followers were included in the study.

Findings: 80.67% of the teachers included in the study were female, 17.33% were male, and 2% had a shared account. 67% of the teachers created a social media scenario during the lesson and shot videos. 100% of the teachers did not have an account privacy. 31.33% of the teachers collaborated with companies and advertised.

Conclusion:

According to the study, it was observed that the images of children were shared by teachers via social media accounts, exposed for commercial purposes through advertising and collaboration, and when evaluated in general, children's online privacy was violated. In order to prevent the increase in digital violence against children, institutions, authorities and NGOs need to develop policies, legal regulations and community training in cooperation.

Keywords; Digital Violence, Teacher, Child, Privacy of Children's Private Life

1. Serin, H. (2019). Sosyal medyada çocuk hakları ihlalleri: Ebeveynler ve öğretmenler farkında mı? *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20(Özel Sayı)
2. Sırabaşı, V. (2007). İnternet ve Radyo-Televizyon Aracılığıyla Kişilik Haklarına Tecavüz. Adalet Yayınevi, 2. Baskı, Ankara

21-SANAT TERAPİSİNİN ŞİDDET GÖRMÜŞ ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Beril Omak, Hukuk Fakültesi Lisans Öğrencisi, MEF Üniversitesi, 0009-0004-2467-7865, omakb@mef.edu.tr

ÖZET

Giriş: Çocukluk dönemlerinde yaşanan şiddet, çoğu zaman tüm yaşamları boyunca çocuklarla birlikte kalır ve onların kendilerine bakış açılarını ve sosyal ilişkilerini değiştirir. İnsan türü olarak yüzyıllardır duygularımızı yazılar ve resimler aracılığıyla ifade etmemiz oldukça yaygındır. Sanatla iletişim özellikle hayal güçleri geniş ancak hissettiklerini dile getirecek duygusal olgunluğa sahip olmayan çocuklar üzerinde daha yaygın ve etkilidir. Bu araştırma, henüz büyük çaplı uygulaması olmayan bu alternatif tedavi türünü daha iyi anlamak için sanat terapisinin travma yaşamış çocuklar üzerindeki etkilerini incelemeye odaklanmaktadır.

Bulgular: Pifalo'nun (2007) cinsel istismara uğramış çocukları kapsayan bir çalışmasında, sanat terapisinin Travma Sonrası Stres Bozukluğu semptomlarını azaltmakta fayda gösterdiği keşfedilmiştir. TSSB cinsel istismar vakalarında çok sık görülen bir psikolojik bozukluk olduğundan, duygularını henüz yetişkin bireyler gibi anlayamayan çocuklardaki semptomları ve olası yıkıcı duygusal patlamaları yönetmek oldukça önemlidir. Benzer şekilde, Chapman (2001) sanatsal faaliyetlerde bulunan çocukların kaygı ve öfke gibi zor başa çıkılan duyguları daha iyi tanıyıp ifade edebildiklerini bulmuştur. Ayrıca, Huss ve Sarid'in (2014) çalışmasında, sanat terapisinin çocuklar arasında sosyal ilişkileri geliştirme ve güven oluşturma etkisine sahip olduğu gözlenmiştir. Araştırmalarda gözlenen etkiler büyük farklar yaratmamakla birlikte çocukların mental sağlığını daha stabil hale getirmeye yardım ettiği ve terapi sürecinde oluşan travmalar tekrardan deşilmediği için ikincil travmalara yol açmadığı gözlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, son yıllarda yapılan çalışmalar göz önüne alındığında sanat terapisi hem bireysel hem de grup düzeyinde travma rehabilitasyonu için faydalı ve umut verici bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Gelecekte daha etkili tedavi yöntemleri geliştirmek için yaratıcı bir şekilde kullanılma potansiyeli gösterdiği yorumu yapılabilir. Özellikle hissedilmek istenmeyen ve tanımlanamayan duyguları kavrama kapasitesinin eksikliği nedeniyle deneyimlerini sözel olarak ifade etmekte zorlanabilecek çocuklar için daha uygulanması kolay ve etkili sonuç doğurmaya açıktır.

Ana Kelimeler: sanat terapisi, istismar, çocuk, tramva, stres bozukluğu

21-THE EFFECTS OF ART THERAPY ON ABUSED CHILDREN

Beril Omak, Undergraduate La Student, MEF University, 0009-0004-2467-7865, omakb@mef.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Violence experienced during childhood stages most likely stay with children their whole lives and alter their self image and social relationships. It has been quite common to express our emotions through writings and images for centuries for humankind. It is especially more common and effective on children, who have wide imaginations but little emotional maturity to speak on what they feel. This research focuses on investigating the effects of art therapy on children who experienced trauma to gather a better understanding of this treatment.

Research and Findings: In Pifalo's (2007) study that included sexually abused children, it was discovered that art therapy was useful in lowering PTSD symptoms. As PTSD is a very common disorder in sexual abuse cases, it is quite important to manage the symptoms and possible outbreaks on children whom cannot yet understand their emotions. Similarly, Chapman (2001) found that children who engaged in artistic activities were better able to recognize and express difficult emotions like anxiety and anger. Furthermore, in Huss and Sarid's (2014) study, art therapy had the effect of improving social relationships and building trust among the children. Although the effects observed in the studies do not showcase a big difference, it has been observed that it helps to stabilize children's mental health and does not cause secondary traumas during the therapy process.

Conclusion: In conclusion, art therapy occurs as a beneficial and promising method for trauma rehabilitation on both an individual and group level. It shows potential to be used creatively to develop more effective methods of treatment in the future. It is especially appropriate and effective for kids who might find it difficult to express their experiences verbally because of the lack of capacity to understand unwanted and unidentified emotions.

Key words: art therapy, abuse, children, disorders

22-PEDOFİLİ VE ENSEST BAĞLAMINDA ÇOCUK İSTİSMARI: KLİNİK GÖZLEM VE PSİKOSOSYAL MÜDAHALE SÜRECİ

Şükrü Ötkün/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği(0000-0003-1409-8232) /sukruotkun76@gmail.com

Fatma Ece Ateş/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0000-0002-1454-5656/lifeline.eceates@gmail.com

ÖZET

Pedofili, çocuklara yönelik cinsel çekim ve ilgiyi ifade eden bir psikoseksüel bozukluktur. Pedofilik bireyler, genellikle ergenlik öncesi çocuklara cinsel ilgi duyarlar ve bu durum, toplumda ciddi etik, psikolojik ve hukuki sorunlara yol açmaktadır. Ensest, kan bağı bulunan bireyler arasındaki cinsel ilişkiyi tanımlar ve aile içindeki güç dinamikleri, travma veya psikolojik bozukluklarla ilişkilidir. Her iki durum da cinsel istismar olarak değerlendirilebilir ve çocukların haklarını korumak adına ciddi şekilde ele alınmalıdır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, pedofili ve ensest gibi cinsel istismar türlerinin psikolojik etkilerini inceleyerek, mağdurları koruyacak ve iyileştirecek müdahalelerin gerekliliğine dikkat çekmek, toplumsal farkındalığı artırmak ve bu olgulara karşı etkili önleyici stratejiler geliştirmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, nitel araştırma yöntemiyle bir olgu sunumu şeklinde yapılmıştır. Klinik ortamda, 10 yaşındaki erkek çocuk ve 8 yaşındaki kız çocuğu ile bireysel terapötik görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Terapötik süreçte oyun terapisi, konuşma terapisi ve travma odaklı müdahale teknikleri kullanılmıştır. Ayrıca, aileye yönelik bilgilendirme ve rehberlik yapılmıştır.

Bulgular: Baba, yıllarca süren cinsel ve fiziksel istismarına maruz kalan erkek çocuğuna, benzer istismar davranışlarını model alarak kız kardeşi ve akranlarına uygulama girişiminde bulunmuştur. Annenin koruma çabalarına rağmen babanın şiddeti, aile içindeki güvenliği zayıflatmış ve çocuklar travma yaşamıştır. Baba, aynı zamanda madde bağımlılığına sahiptir, bu da şiddet ve istismarı pekiştiren bir faktördür.

Sonuç: Yapılan terapötik görüşmeler, çocukların travmalarının psikolojik etkilerini iyileştirmede önemli bir rol oynamıştır. Oyun terapisi ve konuşma terapisi gibi yöntemler, çocukların duygusal ifadelerini geliştirmelerine yardımcı olmuştur. Aile içindeki dinamiklerin yönetilmesi ve çocukların güvenliğinin sağlanması, iyileşme sürecini olumlu yönde etkilemiştir. Ancak uzun vadeli etkilerin azaltılması için sürekli psikososyal destek gerekmektedir.

Anahtar Kelime: Çocuk İstismarı, Pedofili, Ensest, Travma Terapisi

22-CHILD ABUSE IN THE CONTEXT OF PAEDOPHILIA AND INCEST: CLINICAL OBSERVATION AND PSYCHOSOCIAL INTERVENTION PROCESS

Şükrü Ötkün/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği(0000-0003-1409-8232) /sukruotkun76@gmail.com

Fatma Ece Ateş/ Ruh Sağlığı Ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0000-0002-1454-5656/lifeline.eceates@gmail.com

ABSTRACT

Paedophilia is a psychosexual disorder that refers to sexual attraction and interest in children. Paedophilic individuals are usually sexually attracted to pre-pubertal children and this situation causes serious ethical, psychological and legal problems in society. Incest describes a sexual relationship between individuals related by blood and is associated with power dynamics within the family, trauma or psychological disorders. Both situations can be considered sexual abuse and should be taken seriously to protect the rights of children.

Objective: The aim of this study is to examine the psychological effects of sexual abuse types such as paedophilia and incest, to draw attention to the necessity of interventions that will protect and heal victims, to increase social awareness and to develop effective preventive strategies against these phenomena.

Materials and Method: The study was conducted as a case report with qualitative research method. Individual therapeutic interviews were conducted with a 10-year-old boy and an 8-year-old girl in a clinical setting. Play therapy, talk therapy and trauma-focused intervention techniques were used in the therapeutic process. In addition, information and counselling was provided for the family.

Findings: The father attempted to apply similar abuse behaviours to his sister and peers by modelling similar abuse behaviours to his son who had been subjected to years of sexual and physical abuse. Despite the mother's protection efforts, the father's violence weakened the security within the family and the children were traumatised. The father also has substance addiction, which is a factor that reinforces violence and abuse.

Conclusion: Therapeutic interviews played an important role in healing the psychological effects of children's traumas. Methods such as play therapy and talk therapy helped children to improve their emotional expression. Managing the dynamics within the family and ensuring the safety of the children had a positive impact on the healing process. However, ongoing psychosocial support is needed to minimise the long-term effects.

Keyword: Child Abuse, Pedophilia, Incest, Trauma Therapy

23-METAMFETAMİN BAĞIMLILIĞININ AİLE DİNAMİKLERİNE ETKİSİ: BİR VAKA ANALİZİ

Şükrü Ötkün / Psikolog, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi/ 0000-0003-1409-8232, sukruotkun76@gmail.com

Ahmet Safi / Psikolog, Bağımsız Yaşam Derneği

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada, bireysel bir metamfetamin bağımlılığı sürecinin aile sistemi üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Özellikle eşe bağımlılık aktarımı ve çocuk ihmali boyutları ele alınmıştır.

Gereç ve Yöntem: Vaka çalışması yöntemi kullanılmıştır. 60 yaşındaki evli ve üç çocuk babası Mehmet Bey'in yaşam öyküsü, klinik görüşmeler ve gözleme dayalı olarak analiz edilmiştir. Süreç biyopsikososyal açıdan değerlendirilmiştir.

Bulgular: Mehmet Bey'in kumar bağımlılığı geçmişi, cezaevi sonrası metamfetamin ile tanışması ve eşini rızası dışında bağımlı hale getirmesi dikkat çekicidir. Çiftin madde kullanım süreci sokakta yaşamayı, çocukların tamamen ihmali ve evlilik ilişkisinin dağılmasını beraberinde getirmiştir. Özellikle 13 yaşında kanserle mücadele eden çocuk, bu süreçte yalnız kalmıştır. Eşin kriz geçirmesi sonrası hastaneye yatışı, çiftin tedavi sürecine girmesini sağlamıştır. Günümüzde her iki ebeveyn de ayık yaşam sürdürmektedir.

Sonuç: Bağımlılık yalnızca bireyi değil, aile bütünü etkileyen bir sorundur. Bu vaka, bağımlılığın eşe aktarımı, çocuk ihmali ve aile sistemindeki çözümleri gözler önüne sermektedir. Erken müdahale ve aile temelli tedavi yaklaşımları büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Madde bağımlılığı, aile içi ihmal, metamfetamin, çocuk mağduriyeti

23-THE IMPACT OF METHAMPHETAMINE ADDICTION ON FAMILY DYNAMICS: A CASE ANALYSIS

Şükrü Ötkün / Psikolog, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi/ 0000-0003-1409-8232, sukruotkun76@gmail.com

Ahmet Safi / Psikolog, Bağımsız Yaşam Derneği

ABSTRACT

Objective: This study aims to examine the effects of individual methamphetamine addiction on the family system, with a focus on the transfer of addiction to the spouse and child neglect.

Materials and Methods: A case study approach was used. The life story of Mehmet, a 60-year-old married man with three children, was analyzed based on clinical interviews and observations. The process was evaluated from a biopsychosocial perspective.

Findings: Mehmet had a background in gambling and was introduced to methamphetamine after serving time in prison. He covertly administered the substance to his wife, resulting in her addiction. Their substance use led to homelessness, child neglect, and marital breakdown. Notably, their 13-year-old son, who was undergoing cancer treatment, was left to care for himself. A health crisis experienced by the wife prompted hospitalization, which led both individuals to seek treatment. Currently, both parents are living in sobriety.

Conclusion: Addiction is a problem that affects not only the individual but also the entire family unit. This case reveals how addiction can be transferred between partners, lead to severe child neglect, and disrupt the family structure. Early intervention and family-based treatment approaches are critical.

Keywords: Substance addiction, family neglect, methamphetamine, child victimization

24-BEKLLENMEDİK BİR FAİL: ANNE

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof. Dr., Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, orcid: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Asude Nur ALGÜL, Yüksek Lisans Öğrencisi, Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, Adli Bilimler Anabilim Dalı, orcid: 0009-0006-4211-6994, asudenur.algul@st.uskudar.edu.tr

ÖZET

Amaç: 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 6/1-c maddesine göre “18 yaşını doldurmamış her birey çocuktur.” Bu dönemde çocukların sağlıklı gelişimi, temel ihtiyaçlarının karşılanması ve korunmaları, bakım verenlerin sorumluluğundadır. Ancak bazı durumlarda, çocuğa yönelik tehdit bizzat bakım verenin kendisinden kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda, *Munchhausen by Proxy Sendromu* (MBPS), bakım verenin çocuğu kasıtlı olarak hasta gibi gösterdiği, hatta fiziksel zarar verdiği bir istismar biçimi olarak karşımıza çıkar. Bu çalışmada, MBPS vakalarında fail olarak en sık karşılaşılan annenin rolü ele alınmış ve bu istismar türü adli bilimler perspektifinden incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Ulusal ve uluslararası literatür taranarak MBPS’ye ilişkin çalışmalar incelenmiştir. Taramada “Munchhausen by Proxy Sendromu”, “MBPS”, “Bakım Vereninin Yapay Bozukluğu”, “Yapay Bozukluk”, “istismar” ve “çocuk istismarı” anahtar kelimeleri Türkçe ve İngilizce olarak aratılmıştır. Literatürde annenin fail olduğu örnek vakalar özel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: MBPS ilk kez 1977’de Meadow tarafından çocuk istismarının bir türü olarak tanımlanmıştır. Bu sendromda fail konumundaki bakım veren, çocuğun hasta olduğunu iddia ederek onu gereksiz tıbbi müdahalelere maruz bırakmakta, hatta kasıtlı olarak gerçek sağlık sorunları yaratmaktadır. Vakaların %85’inden fazlasında fail biyolojik anneyken erkek faillerin oranı yalnızca %5’tir. Amaç çoğu zaman çevreden ilgi ve şefkat görmek, “fedakâr anne” rolünü benimsemektir. Çocuk, fiziksel ve psikolojik olarak zarar görmekte, kendisinin hasta olduğuna inandırılmaktadır. Sağlık çalışanları, aile bireyleri ve sosyal çevre de bu manipülatif davranışlardan etkilenmektedir. Mortalite oranı %33 olan bu vakalarda tanı süreci genellikle uzundur ve istismarın tespiti zordur.

Sonuç: Bu çalışma, MBPS’nin adli boyutunu, failin psikodinamik özelliklerini, tanı kriterlerini ve önleme yollarını ele almakta; vakalardan örneklerle konuyu somutlaştırmaktadır. MBPS, yalnızca psikiyatrik bir durum değil, ciddi bir çocuk istismarı biçimidir ve çok disiplinli bir yaklaşım gerektirir. Erken tanı ve müdahale, çocuğun fiziksel ve psikolojik bütünlüğünün korunması açısından hayati önemdedir. Bu nedenle, sağlık çalışanlarının, adli bilimcilerin ve sosyal hizmet birimlerinin MBPS’ye karşı daha bilinçli ve iş birliği içinde hareket etmesi, vakaların tespiti ve mağdur çocukların korunması açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Adli Bilimler, Munchhausen by Proxy Sendromu, MBPS, Yapay Bozukluk, Bakım Vereninin Yapay Bozukluğu, Çocuk İstismarı.

24-THE UNEXPECTED PERPETRATOR: MOTHER

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof. Dr., Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, orcid: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Asude Nur ALGÜL, Yüksek Lisans Öğrencisi, Üsküdar Üniversitesi, Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü, Adli Bilimler Anabilim Dalı, orcid: 0009-0006-4211-6994, asudenur.algul@st.uskudar.edu.tr

ABSTRACT

Aim: According to Article 6/1-c of the Turkish Penal Code No. 5237, “Every individual who has not completed the age of 18 is considered a child.” During this period, the healthy development, fulfillment of basic needs, and protection of children are the responsibility of caregivers. However, in some cases, the threat to the child originates directly from the caregiver. In this context, Munchausen by Proxy Syndrome (MBPS) emerges as a form of abuse in which the caregiver deliberately portrays the child as ill or even causes physical harm. This study examines the role of the mother, who is most frequently encountered as the perpetrator in MBPS cases, and analyzes this form of abuse from a forensic science perspective.

Materials and Methods: National and international literature was reviewed to examine studies related to MBPS. The keywords “Munchausen by Proxy Syndrome,” “MBPS,” “Factitious Disorder Imposed on Another,” “Factitious Disorder,” “abuse,” and “child abuse” were searched in both Turkish and English. In the literature, particular attention was given to case examples where the mother was identified as the perpetrator.

Results: MBPS was first defined by Meadow in 1977 as a type of child abuse. In this syndrome, the caregiver in the role of the perpetrator exposes the child to unnecessary medical interventions by claiming the child is ill and may even deliberately create actual health problems. In over 85% of the cases, the perpetrator is the biological mother, while the rate of male perpetrators is only about 5%. The aim is often to attract attention and compassion from others and to assume the role of the “self-sacrificing mother.” The child suffers physically and psychologically and is convinced that they are truly ill. Healthcare professionals, family members, and the social environment are also manipulated by these behaviors. In these cases, which have a mortality rate of 33%, the diagnosis process is often prolonged, and the detection of abuse is difficult.

Conclusion: This study examines the forensic aspects of MBPS, the psychodynamic characteristics of the perpetrator, diagnostic criteria, and prevention strategies, and illustrates the issue with example cases. MBPS is not merely a psychiatric condition but a serious form of child abuse that requires a multidisciplinary approach. Early diagnosis and intervention are vital for protecting the child’s physical and psychological integrity. Therefore, increased awareness and cooperation among healthcare professionals, forensic scientists, and social services are critically important for identifying cases and protecting victimized children.

Keywords: Forensic Science, Munchausen by Proxy Syndrome, MBPS, Factitious Disorder, Factitious Disorder Imposed on Another, Child Abuse.

26-ÇOCUK KURBANLARIN KİMLİKLENDİRMESİNDE ADLİ GENETİK SOYBİLİM UYGULAMALARININ ROLÜ

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof.Dr., Üsküdar Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Adli Bilimler Bölümü, ORCID ID: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Ayşenur BÜYÜKKAYMAZ, Yüksek Lisans Mezunlu, Adli Bilimci, ORCID ID: 0000-0001-7496-1283, aysebkaymaz@gmail.com

ÖZET

Giriş: Adli genetik soybilim (AGS), genetik analizlerle desteklenen şecere veri tabanlarının ceza adaleti bağlamında kimliklendirme faaliyetlerinde kullanılmasıdır. AGS'nin 2011'den beri kullanıldığı bilinse de bir seri katilin aktif döneminden seneler sonra 2018'de yakalanmasıyla dikkatleri üzerine çekmiştir. Kolluk kuvvetlerinin ticari genetik veri tabanlarını soruşturma sürecinde kullanması etik ve hukuki zemin açısından kapsamlı tartışmalar başlatmıştır. Kimliği tespit edilememiş doku örneklerinin AGS ile tekrar incelenerek kimliklendirilebilmesi özellikle faili meçhul davaların sonuçlandırılması ve kayıp bireylerin tespit edilebilmesi açısından fayda sağlamaktadır. Çocuk istismarı ile mücadelede çocuklara ait doku örneklerinin kimliklendirilip kayıp çocuk verileri ile ilişkilendirilmesi, suçu aydınlatma ve suç önleme stratejileri geliştirilmesi açısından önemlidir.

Amaç: Bu çalışma, daha önce geleneksel adli bilimsel yöntemlerle kimliği tespit edilememiş çocuk kurbanların kimliklendirilmesinde yeni bir yaklaşım olan AGS uygulamasının rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Kimliği tespit edilememiş kurbanların kimliklendirilmesinde AGS uygulamalarını konu alan çalışmalar *Google Akademik, EBSCOHost, ScienceDirect, Elsevier* veri tabanlarından faydalanılarak araştırılmıştır. Bu doğrultuda “forensic genealogy”, “forensic investigative genealogy”, “investigative genealogy”, “cold case investigation”, “unidentified human remains” anahtar kelimeleri ile literatür taraması yapılmıştır. Kimliği

tespit edilememiş çocuklara ait biyolojik örneklerin AGS ile kimliklendirildiği vaka örneklerine ise *Othram Recent Casework* vaka havuzu kullanılarak erişim sağlanmıştır.

Bulgular: Amerikan Ulusal Adalet Enstitüsü'nün (NIJ) kapsamında faaliyet gösteren Ulusal Kayıp ve Kimliği Belirsiz Kişiler Sistemi'nde (*NamUs*) kayıtlı 24.400'den fazla kayıp vakasının %24'ünü çocuklar oluşturmaktadır. Ayrıca 1.278 aktif kimliği belirsiz çocuk cesedi bulunmaktadır. Bu vakaları aydınlatmak üzere *Othram* firmasının Mayıs 2024'te başlattığı *Proje 525* kapsamında kimliği belirlenememiş çocuk kurbanlara ait biyolojik örneklerin AGS ile kimliklendirildiği beş vaka tespit edilmiştir.

Sonuç: Doğal afetler, savaşlar, refakatsiz göç, çocuk işçilik gibi koşullar kimliği tespit edilemeyen çocuk cesetlerinin sayısını arttırmaktadır. Kayıp çocukların bildirilmemesi kimlik tespitini zorlaştıran unsurlar arasındadır. Ailenin doğrudan katılımı olmadığı durumlarda da soybilim üzerinden kimlik tespitinin yapılabiliyor olması avantaj oluşturmaktadır. AGS uygulamalarının çocuk kurbanlara ait doku örnekleriyle kayıp çocukların ilişkilendirilmesi açısından etkili olduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adli Bilimler, Adli Genetik Soybilim, Kayıp Çocuklar, Kimliklendirme.

26-THE ROLE OF FORENSIC INVESTIGATIVE GENETIC GENEALOGY IN THE IDENTIFICATION OF UNIDENTIFIED CHILD REMAINS

Aylin YALÇIN SARIBEY, Prof.Dr., Üsküdar University, Faculty of Engineering and Natural Sciences, Department of Forensic Sciences, ORCID ID: 0000-0002-0975-8630, aylin.yalcinsaribey@uskudar.edu.tr

Ayşenur BÜYÜKKAYMAZ, Master's Degree, Forensic Scientist, ORCID ID: 0000-0001-7496-1283, aysebkaymaz@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Forensic investigative genetic genealogy (FIGG) integrates genetic analysis with genealogical databases to support criminal justice. While first applied in 2011, FIGG gained prominence following the 2018 identification of a serial killer, long after his active years. The use of commercial genetic databases by law enforcement has generated considerable ethical and legal discourse. FIGG presents significant potential in resolving cold cases and identifying unidentified human remains, particularly in cases involving children. The identification of deceased children and their linkage to missing persons reports is crucial for both justice and crime prevention.

Purpose: This study examines the application of FIGG in the identification of missing and murdered children whose remains could not be identified using conventional forensic methods.

Materials and Methods: A literature review was conducted using Google Scholar, EBSCOHost, ScienceDirect, and Elsevier, with keywords such as “forensic genealogy,” “investigative genealogy,” “cold case investigation,” and “unidentified human remains.” Case studies involving children were obtained from Othram’s Recent Casework database.

Findings: Children make up 24% of the more than 24,400 missing persons cases registered in The National Missing and Unidentified Persons System (*NamUs*), which operates under the US National Institute of Justice (NIJ). There are also 1,278 active unidentified child remains. In response, Othram initiated *Project 525* in May 2024, aimed at resolving cold cases involving unidentified child remains. Within this framework, five identifications have been made using FIGG methodologies.

Result: Conditions such as natural disasters, wars, unaccompanied migration, and child labor increase the number of unidentified child remains. Not reporting missing children is among the factors that make identification difficult. In cases lacking close familial references, FIGG offers a robust alternative for identification. The findings underscore FIGG’s effectiveness in associating unidentified remains with missing children, highlighting its growing relevance in forensic investigations.

Keywords: Forensic Sciences, Forensic Investigative Genetic Genealogy, Identification, Missing Children.

27-KADINA YÖNELİK ŞİDDETTE İSTANBUL SÖZLEŞMESİ ÖNCESİ VE SONRASI HUKUKİ YETERSİZLİKLER, SÖZLEŞMENİN CAYDIRICILIĞI İLE TOPLUMUN VE FAİLLERİN PSİKOLOJİK DURUMU

Elvida Selin Sinoplu,MEF Üniversitesi, Hukuk Öğrencisi, sinoplues@icloud.com, İstanbul, Türkiye

Doğa Nur Şahin,MEF Üniversitesi, Psikoloji Öğrencisi, doganurshn@gmail.com, İstanbul, Türkiye

Giriş

Kadına yönelik şiddet, Türkiye’de oldukça büyük bir sorundur. Bu sebeple, iç hukuk, İstanbul Sözleşmesi ve CEDAW gibi sözleşmelerle kadın hakları korunmaya ve kadına yönelik şiddet engellenmeye çalışılmıştır. Şu anda ise, Türkiye İstanbul Sözleşmesi’nden çıkmış; 6284 sayılı Kanun ile kadına yönelik şiddet engellenmeye çalışılmaktadır. Türkiye’de İstanbul Sözleşmesi’nin 2021 yılında yürürlükten kaldırılmasının ardından, hukuki güvencelerin zayıflaması, kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerinde artışa sebebiyet vermiştir. Bu bağlamda, erkek faillerin psikopatolojik özelliklerinin ve toplumdaki caydırıcılığın psikolojik boyutunun anlaşılması, şiddetin önlenmesine dair psikososyal müdahalelerin geliştirilmesinde önemli bir adımdır. Bu çalışmada, erkek faillerin psikopatolojik özellikleri ile birlikte sözleşmenin caydırıcılığı ve hukuki düzenlemelerin bu failler üzerindeki etkisi incelenmektedir.

Gereç ve Yöntem

Çalışma, Türkiye’de yaşanan kadın cinayetlerine bağlı olarak nitel içerik analizine dayanmaktadır. Olaylara ilişkin yayınlanmış makaleler, haber metinleri ve yargı süreçlerine dair belgeler analiz edilmiştir. Ayrıca, İstanbul Sözleşmesi’nin yürürlükte olduğu ve olmadığı dönemler karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Erkek faillerin ve toplumun, İstanbul Sözleşmesi öncesi ve feshi sonrası örüntüleri karşılaştırmalı analizlerle değerlendirilmiş; faillerin psikolojik dinamikleri ile birlikte hukuki yaptırımların toplum üzerindeki caydırıcılığı incelenmiştir. Türkiye, İstanbul Sözleşmesi’nden; aile kavramını ve geleneksel yapıyı bozduğu, iç hukukun yeterli olduğu gibi gerekçelerle çıkmıştır. Oysa sözleşmenin asıl amacı, aile içi şiddet ve kadına yönelik şiddetin sona erdirilmesidir. Sözleşme, iç hukukun dayattığından farklı bir unsur içermez; aksine iç hukukun uygulanmasını hızlandırmaktadır. Ek olarak, kanunlarla birlikte sözleşmenin varlığı, mağdurlara ek bir güvence sağlamaktadır. Sözleşmenin yerine kullanılan 6284 sayılı Kanun ise; koruma kararlarının geç çıkarılması, kararların uygulanamaması, kolluk kuvvetlerinin yeterince etkin olamaması ve cezaların verilmemesi gibi nedenlerle mağdura tam anlamıyla hukuki bir koruma sağlayamamaktadır.

Sonuç

Şiddetin önlenmesi, toplumsal bilinçlendirme ve faillerin psikolojik özelliklerinin anlaşılması kadar; sözleşmelerin varlığı ve güçlü hukuki mekanizmalar da büyük önem taşır. İstanbul Sözleşmesi gibi uluslararası düzenlemelerin yeniden yürürlüğe girmesi, cezasızlık kültürünün kırılması açısından kritik önemdedir.

Anahtar kelimeler: Kadına yönelik şiddet, psikopatoloji, erkek failler, İstanbul Sözleşmesi, hukuki düzenlemeler

27-LEGAL INSUFFICIENCIES BEFORE AND AFTER THE ISTANBUL CONVENTION IN COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN: DETERRENCE EFFECT OF THE CONVENTION AND THE PSYCHOLOGICAL STATE OF SOCIETY AND PERPETRATORS

Elvida Selin Sinoplu,MEF University, Law Student, sinoplues@icloud.com, Istanbul, Türkiye
Doğa Nur Şahin,MEF University, Psychology Student, doganurshn@gmail.com, Istanbul, Türkiye

Introduction

Violence against women is a major social problem in Turkey. Therefore, women's rights have been protected and violence against women has been addressed through national legislation and international conventions such as the Istanbul Convention and CEDAW. Currently, Turkey has withdrawn from the Istanbul Convention and efforts to combat violence against women are continuing under Law No. 6284. Following Turkey's withdrawal from the Istanbul Convention in 2021, the weakening of legal safeguards has contributed to an increase in violence against women and femicides. In this context, understanding the psychopathological characteristics of male perpetrators and the psychological dynamics of deterrence in society is a significant step toward developing effective psychosocial interventions to prevent violence. This study examines both the psychological characteristics of male perpetrators and the deterrent impact of the Istanbul Convention, alongside the effectiveness of legal regulations on perpetrators.

Method

This study is based on qualitative content analysis of femicides in Turkey. Published articles, news reports, and legal documents related to such incidents were analyzed. A comparative evaluation was made between the periods before and after the withdrawal from the Istanbul Convention. The psychological dynamics of male perpetrators and the patterns in society during and after the convention were analyzed, along with the deterrent effect of legal sanctions. Turkey withdrew from the Convention on the grounds that it undermined traditional family values and that domestic law would be sufficient. However, the main aim of the Convention is to end domestic and gender-based violence. The Convention does not impose elements beyond national law but rather accelerates its implementation. Furthermore, the Convention, together with national legislation, provides additional safeguards for victims. In contrast, Law No. 6284, which replaced the Convention, has proven insufficient due to delays in issuing and enforcing protection orders, lack of effectiveness of law enforcement, and problems in delivering penalties, thus failing to provide full legal protection for victims.

Conclusion

Preventing violence, raising public awareness, and understanding the psychological characteristics of perpetrators are just as important as having conventions and strong legal mechanisms in place. The reinstatement of international instruments such as the Istanbul Convention is of critical importance in breaking the culture of impunity.

Keywords: Violence against women, psychopathology, male perpetrators, Istanbul Convention, legal regulations

28-BİR ULUSU HAREKETE GEÇİRMEK: AYNI AMAÇ İÇİN İKİ MODEL - KAYIP ÇOCUKLARI KORUMAK

Arş.Gör. Özge Genç Sütü, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü, ozge.genc@iuc.edu.tr, 0000-0002-8863-9823

Dr. Ceren Özbaşaran Tan, Araştırmacı, cerenozbasaran@hotmail.com, 0000-0002-2468-588X

ÖZET

Bu çalışma, çocuk kaçırma ve kaybolma durumlarında hızlı müdahale sağlamak amacıyla oluşturulan kamu destekli uyarı sistemlerinden Amerika Birleşik Devletleri'nde uygulanan AMBER Alert sistemi ile Türkiye'de Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından 2014 yılında başlatılan Kayıp Alarmı Projesini karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Her iki sistem, temel hedefleri benzer olmakla birlikte; kuruluş yapıları, teknolojik entegrasyon düzeyleri, coğrafi kapsama alanları ve başarı oranları açısından önemli farklılıklar göstermektedir. Bu bağlamda çalışmada, sistemlerin amaçları, aktivasyon kriterleri, dağıtım kanalları, yasal çerçeveleri ve etkinlikleri detaylı olarak analiz edilmiştir.

Amaç: Bu bildirinin amacı, kayıp ve kaçırılan çocuklara ilişkin acil durum müdahale sistemlerinin yapısal ve işlevsel düzeyde nasıl organize edildiğini anlamak ve iki farklı ülke örneği üzerinden (ABD ve Türkiye) bu sistemlerin güçlü ve zayıf yönlerini ortaya koymaktır. Ayrıca, Türkiye'deki mevcut modelin geliştirilmesine yönelik çıkarımlar sunulması hedeflenmektedir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma, nitel araştırma deseni kapsamında karşılaştırmalı belge analizi yöntemi ile yürütülmüştür. ABD ve Türkiye'de uygulanmakta olan iki sistemin kamuya açık kaynaklardan, resmi raporlardan, medya paylaşımlarından ve istatistiksel verilerden elde edilen bilgiler ışığında; amaç, aktivasyon kriterleri, dağıtım kanalları, coğrafi yayılım, başarı oranları, hukuki çerçeve ve teknolojik entegrasyon başlıkları altında sistematik olarak karşılaştırması yapılmıştır.

Bulgular: ABD'deki AMBER Alert, 1996'dan bu yana 1.221 çocuğun kurtarılmasına katkı sağlamış, çok katmanlı dağıtım ağı (radyo, TV, karayolu tabelaları, WEA, mobil operatörler, sosyal medya) ve ulusal koordinasyon yapısıyla yüksek etkinliğe sahiptir. Aktivasyon kriterleri, Adalet Bakanlığı tarafından belirlenmiş sıkı kurallara dayanmaktadır. Türkiye'deki Kayıp Alarmı Projesi, daha yerel düzeyde, kaybolma bölgesindeki vatandaşlara SMS/MMS yoluyla ulaşmayı hedeflemektedir. Proje kapsamında 39 ayda 876 vaka için mesaj gönderilmiş, 808 kişi (433'ü çocuk) bulunmuş, yaklaşık %92 başarı oranına ulaşılmıştır. Ancak ulusal çapta merkezi bir koordinasyon ağı ve gelişmiş dijital entegrasyon (WEA, karayolu tabelaları vb.) mevcut değildir. ABD modeli daha fazla teknolojik ve yasal entegrasyon içerirken, Türkiye modeli düşük maliyetli, hızlı ve yerel başarıya odaklıdır.

Sonuç: Her iki sistem de kayıp çocukların hızla bulunmasına katkı sağlamakla birlikte, AMBER Alert sistemi ulusal düzeyde organize edilmiş, yasal çerçevesi belirgin ve teknolojik açıdan yüksek entegrasyon sunan bir yapıdadır. Türkiye'deki Kayıp Alarmı Projesi ise önemli yerel başarılar elde etmiş olsa da, sistemin daha güçlü bir dijital altyapı ile desteklenmesi, coğrafi kapsamının genişletilmesi ve yasal zeminin güçlendirilmesi gerekmektedir. Çalışma,

Türkiye'deki sistemin daha etkili bir yapıya evrilmesi için AMBER Alert'in yapısal öğelerinden ilham alınabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kayıp çocuklar, acil uyarı, ulusal boyut, uyarı modeli

28-MOBILIZING A NATION: TWO MODELS, ONE MISSION – PROTECTING MISSING CHILDREN

Res.Asst. Özge Genç Sütü, Istanbul University-Cerrahpasa Institute of Forensic Sciences and Legal Medicine, ozge.genc@iuc.edu.tr, 0000-0002-8863-9823

Dr. Ceren Özbaşaran Tan, Independent Researcher, cerenozbasaran@hotmail.com, 0000-0002-2468-588X

ABSTRACT

This study offers a comparative analysis of two public-supported emergency alert systems designed to enable rapid response in cases of child abduction or disappearance: the AMBER Alert system, implemented in the United States, and Turkey's Missing Person Alarm Project, launched in 2014 by the Turkish National Police. While both systems share a common objective, they differ significantly in terms of institutional structure, technological integration, geographic scope, and success rates. This study systematically examines the purpose, activation criteria, dissemination channels, legal frameworks, and effectiveness of each system.

Objective: The primary aim of this paper is to explore how emergency alert systems for missing and abducted children are structurally and functionally organized, using the cases of the U.S. and Turkey as comparative examples. The study also aims to identify the strengths and limitations of both models and to derive insights for improving the Turkish system.

Material and Method: This study was conducted using a qualitative research design and employed the comparative document analysis method. Publicly available sources, official reports, media outputs, and statistical data were analyzed to compare the two systems in terms of their objectives, activation protocols, dissemination methods, geographic coverage, success rates, legal structures, and level of technological integration.

Findings: The AMBER Alert system in the U.S., in operation since 1996, has contributed to the recovery of 1,221 children and is characterized by a multi-layered dissemination network (radio, television, highway signs, WEA, mobile carriers, and social media) and strong national coordination. It operates under strict activation criteria defined by the Department of Justice. In contrast, Turkey's Missing Person Alarm Project is localized in scope, delivering SMS/MMS alerts to citizens within the area where the disappearance occurred. Over a 39-month period, the system was activated for 876 cases, resulting in the recovery of 808 individuals (433 of them children), achieving a success rate of approximately 92%. However, Turkey's system lacks a centralized national coordination network and advanced digital integration (such as WEA or highway signage). While the U.S. model includes a higher degree of legal and technological integration, the Turkish model prioritizes rapid, low-cost local intervention.

Conclusion: Both systems significantly contribute to the rapid recovery of missing children. The AMBER Alert system offers a legally well-defined, nationally coordinated, and technologically advanced model. The Turkish Missing Person Alarm Project, although successful on a local level, would benefit from enhanced digital infrastructure, broader geographic coverage, and a strengthened legal framework. This study suggests that Turkey's system could be further developed by adapting certain structural elements of the AMBER Alert model.

Keywords: Missing children, emergency warning, national dimension, warning model

29-GÖRÜNTÜ ANALİZİ

Murat ŞAHİN

Adli Bilimlerde Görüntü analizi hakkında Prof. Dr. Oğuz Polat'ın “**...görüntü analizinin odak noktasını aranan anın tespiti yapılması oluşturur.**” şeklinde belirlemesi görüntü analizlerinin odak noktasını oluşturur.

CİNSEL SUÇLARDA GÖRÜNTÜ DELİLİNİN ÖNEMİNE DAİR YARGITAY KARARI İNCELEMESİ

Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin 23.05.2023 tarih ve 2023/3787 Esas, 2023/3418 Karar sayılı “Çocuğun Nitelikli Cinsel İstismarına Teşebbüs” suçuna konu ilamında bu tür suçlara ilişkin olarak “*Cinsel suçların çoğu zaman sadece iki kişi arasında geçmesi, olayın görgü tanıklarının olmayışı, **kamera veya video kaydı, ses kaydı gibi teknik araçların nadiren suç delili olarak dava dosyalarında yer alması** nedenleriyle cinsel dokunulmazlığa karşı suçların ispatında çoklukla beyan delilleri belirleyici olmak durumundadır. Zira başkaca delil yoktur. Yargıtay bazı kararlarında şüpheden sanık yararlanır ilkesini katı bir şekilde uygulamakta iken bazı kararlarında da mağdurun beyanını esas almaktadır.*” şeklinde tespit yapmaktadır.

Ayrıca yukarıda tarih ve numarası verilen ilamda Cinsel Suçlar için mağdurun beyanının doğruluğunun sınanmasına dair;

“Yargıtay’ın cinsel suçlarda mağdurun beyanının doğruluğunu sınarken başvurduğu kriterler genel olarak şu şekildedir:

- Şikayetçi mağdurun şikayetini dile getirme süresi,

-Mağdurun sanığı tanıyıp tanıyamaması,

Suçun mağduru, suçu işlediği iddia edilen sanığı olaydan önce tanıımıyorsa, mağdurun kimliği ve eşgali belirli bir kimseyi cinsel suçun faili olarak gösteren beyanına değer verilmelidir.

-Fail ile mağdur arasında önceye dayalı herhangi bir husumet bulunup bulunmaması,

Fail ile mağdur birbirini tanıyorsa, aralarında olaydan önceye dayalı husumet bulunup bulunmadığı araştırılmalıdır. Mağdur ile fail arasında önceye dair husumet varsa mağdurun cinsel taciz, cinsel saldırı veya cinsel istismara maruz kaldığına ilişkin beyanı Yargıtay tarafından ispat için yeterli görülmemektedir.

-Mağdurun kendi şeref ve onurunu ilgilendiren bir konuda iftira atması için sebep bulunup bulunmaması,

Cinsel suçların yargılama süreci, bireysel ve sosyal etkileri itibarıyla özellikle mağdur açısından zorlu bir süreçtir. Mağdurun doğrudan kendi şeref ve onurunu ilgilendiren bir konuda iftira atması için somut bir olgu tespit edilememişse, mağdurun beyanına itibar edilmelidir.

-Mağdurun beyanlarının hayatın olağan akışına uygun, tutarlı ve çelişkisiz olması,

Yargıtay’a göre mağdurun olayı anlatım biçimi ve hikayesi, hayatın olağan akışına uygun olmalıdır. Mağdurun beyanı tüm aşamalarda birbiriyle uyum göstermeli, samimi, ısrarlı ve herhangi bir tereddüde mahal bırakmayacak şekilde açık olmalıdır. Yargıtay içtihatlarına göre

çelişkiler içeren, hayatın olağan akışına açıkça aykırı olan, aşamalarda değişen mağdur beyanlarına itibar edilemez.

-Mağdur beyanının teknik delillerle çelişmemesi ve somut olması,

Mağdur beyanı teknik bazı delillerle, örneğin doktor raporuyla çelişmemelidir. Tıp biliminin veya diğer bilim dallarının verileriyle açıkça çelişen mağdur beyanı mahkumiyet hükmüne esas alınmaz.

-Mağdurun olayı hemen üçüncü kişilere anlatması,

Mağdurun başından geçen olayı hemen yakınındaki insanlara anlatması ve mağdurun bu anlatımına tanıklık eden kişilerin beyanı ile mağdurun beyanının örtüşmesi ispat açısından önemli bir husus olarak kabul edilmektedir.

-Mağdurun direnme/yardım isteme imkanı olan hallerde bu imkanı kullanıp kullanmadığıdır.” şeklinde tespit yapılmaktadır.

İlamın devamında ceza davasına konu çocuğun cinsel istismarına teşebbüs suçuna ilişkin yerel mahkemece; “Somut olayımızda her ne kadar sanık üzerine atılı suçlamayı kabul etmediğini beyan etmiş ise de; **dosya içerisinde bulunan mağdur beyanı ile bu beyanı doğrular nitelikteki kamera kaydı**, tanık beyanı, katılan beyanları, dosya içerisindeki tutanak ve diğer deliller ile tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; Sanığın suç tarihinde 2012 doğumlu olan mağdur ...’u nitelikli cinsel istismarda bulunmak amacıyla ..... nitelikli cinsel istismar eylemini tamamlayamadığı, bu eyleminin teşebbüs düzeyinde kaldığı, bu haliyle sanığın sabit görülen eyleminin **çocuğun nitelikli istismarına teşebbüs suçunu oluşturacağı sonuç ve kanaatine varılmakla**; sanık .... sabit görülen mağdur ... yönelik 12 yaşını tamamlamamış **çocuğa yönelik nitelikli cinsel istismara teşebbüs eylemi nedeni ile TCK'nun 103/2-2.cümle, 35/2, 63 maddeleri gereğince CEZALANDIRILMASINA karar vermek gerekmiş** ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.” gerekçelendirmesiyle sanığın cezalandırılmasına karar verildiği belirtilen dosyadaki yerel mahkemenin kabulüne ilişkin olarak istinaf aşamasından geçen dosyanın Yargıtayca yapılan temyiz incelemesinin sonucunda”... tebliğname’ye uygun olarak, üye ...’un karşı oyu ve oy çokluğuyla **TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA**” şeklinde karar verilerek dosya yerel mahkemesine gönderilmiştir.

SONUÇ

Yukarıda ki örnek olgundan yola çıkarak cinsel istismar vakalarında mağdurun beyanlarının ispatında olayın özelliklerine bakılmaksızın çevredeki kamera kaydı görüntü delilleri (bulguları) ile bireylerin kullanımında olan görüntü kaydı yapabilen cihazların sıcağı sıcağına delil olarak dosyalara eklenmesinde kolluk ve ilgililerin gerekli hassasiyeti gözetmesi gerektiği, görüntü kaydının mağdurun hakkının korunması ve gerçeğin ortaya çıkarılarak failin cezalandırılması ile adletin yerini bulmasındaki etkisinin yadsınamaz bir gerçek olduğu olgusu karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle çocuğun cinsel istismarı suçlarında da olayı aydınlatabilecek her türlü görüntü delilinin mağdur ve tanıkların beyanını ispatı ve doğrulanması için ne kadar önemli olduğu ve titizlikle muhafaza altına alınması ve yetkililere teslim edilmesi gerek

30-ÇOCUKLARIN GÜVENLİ DOĞA HAYALİ 5-6 YAŞ ÇOCUKLARININ ÇİZİMLERİYLE EKOLOJİK GÜVEN ALGISI

Sevgi TANBOĞA/ Sosyal Hizmet Uzmanı /İZBBİZELMANA.Ş. sevgitanboga43@gmail.com

ÖZET

Amaç

Bu çalışma Yuvamız İzmir İZELMAN A.Ş. Çocuk Etkinlik Merkezlerinde eğitim gören, 5-6 yaş grubu çocukların doğaya dair güvenlik algılarının, hayal dünyalarıyla birleşerek çizimlerle nasıl ifade edildiği araştırılmıştır. Çocuklara yöneltilen açık uçlu sorular ve yapılan resim çalışmaları aracılığıyla, "ekolojik güven" kavramının çocuk zihinlerinde nasıl şekillendiği analiz edilmiştir. Özellikle erken çocukluk döneminde doğa ile kurulan ilişkiler, hem çevresel farkındalık hem de duygusal güven inşası açısından önemlidir. Bu çalışma, çocukların çizimlerini analiz ederek ekolojik güvenliğe dair nasıl bir hayal ve düşünce dünyası geliştirdiklerini incelemektedir.

Gereç ve Yöntem

Yuvamız İzmir İZELMAN A.Ş. Çocuk Etkinlik Merkezlerinde eğitim gören 5-6 yaş arası çocuklar dahil edilmiştir. Çalışmada çocukla bireysel görüşme yapılmış ve anahtar sembol kavramlar verilerek resim çizmesi istenmiştir.

Bulgular Çocukların çizimleri ve anlatımları incelendiğinde, "ekolojik güven" kavramının erken yaşlarda çeşitli semboller ve temalar üzerinden şekillendiği görülmüştür.

- Çocukların büyük bir kısmı güvenli doğayı; **yeşil alanlar, temiz su kaynakları, güneşli hava ve çiçekler** gibi unsurlarla temsil etmiştir.
- Güvensiz doğa algıları ise; **ateş, çöplerle kirlenmiş alanlar, karanlık gökyüzü ve yıkılmış ağaçlar** gibi olumsuz imgelerle betimlenmiştir.
- Güven duygusunu artıran semboller arasında **güneş, gökkuşağı, kuşlar ve çiçekler** öne çıkarken, kaygı ve güvensizlik hissi uyandıran semboller arasında **dikenli bitkiler, çöpler, yıkık ağaçlar** yer almıştır.

Sonuç:

Bu çalışma, 5-6 yaş çocuklarının doğaya dair güvenlik algılarının, güçlü görsel semboller ve duygusal ifadelerle şekillendiğini ortaya koymuştur. Erken yaşta doğa ile kurulan sağlıklı ilişkilerin, yalnızca çevresel farkındalık değil, aynı zamanda duygusal güven inşasında da kritik bir rol oynadığı anlaşılmaktadır. Elde edilen veriler, çocuklara yönelik doğa eğitimlerinde; doğanın güvenli yönlerini destekleyen, doğayı koruma bilincini güçlendiren, duygusal güven duygusunu pekiştiren programlara ağırlık verilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekolojik Güven, Erken Çocukluk, Çocuk Resimleri, Güvenlik Algısı.

30-CHILDREN'S IMAGINATION OF A SAFE NATURE ECOLOGICAL SAFETY PERCEPTION THROUGH THE DRAWINGS OF 5–6-YEAR-OLD CHILDREN

*Sevgi TANBOĞA / Social Worker / İzmir Metropolitan Municipality İZELMAN A.Ş.
sevgitanboga43@gmail.com*

ABSTRACT

Purpose:

This study explores how 5–6-year-old children attending the Yuvarmız İzmir İZELMAN A.Ş. Children's Activity Centers express their perceptions of nature-related safety through drawings shaped by their imagination. Using open-ended questions and drawing activities, the research analyzes how the concept of "ecological safety" takes form in the minds of children. In early childhood, the relationship with nature is significant not only for environmental awareness but also for the development of emotional security. By analyzing children's drawings, this study investigates how their inner world conceptualizes ecological safety.

Materials and Methods:

The study included children aged 5–6 enrolled in the Yuvarmız İzmir İZELMAN A.Ş. Children's Activity Centers. One-on-one interviews were conducted with the children, and they were asked to draw using key symbolic concepts related to nature.

Findings:

Analysis of the children's drawings and verbal explanations revealed that the concept of "ecological safety" is formed at an early age through a variety of symbols and themes.

Most children represented a safe natural environment with elements such as green spaces, clean water sources, sunny weather, and flowers.

Unsafe nature, on the other hand, was illustrated through negative imagery such as fire, polluted areas filled with trash, dark skies, and fallen trees.

Symbols that reinforced feelings of safety included the sun, rainbows, birds, and flowers. In contrast, symbols associated with anxiety and insecurity included thorny plants, garbage, and broken trees.

Conclusion:

This study demonstrates that the ecological safety perceptions of 5–6-year-old children are shaped through powerful visual symbols and emotional expressions. Healthy early connections with nature play a crucial role not only in fostering environmental awareness but also in building emotional security. The findings emphasize the importance of developing nature education programs for children that support the safe aspects of nature, strengthen environmental stewardship, and enhance emotional well-being.

Keywords: Ecological Safety, Early Childhood, Children's Drawings, Perception of Safety

31-OLGU SUNUMU: GENİTAL SİĞİL BULUNAN ÇOCUK OLGUNUN MULTİDİSİPLİNER OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Eren Tuzci, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0002-2925-0172, erentuzci@gmail.com

Burak Can, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0001-9587-6897, dr.burakcan@hotmail.com

Esin Akgül Kalkan, Doçent Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0002-7045-5401, dr.esin.akgul@gmail.com

Semih Petekkaya, Doktor Öğretim Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0003-3851-6953, semihpetekkaya@gmail.com

ÖZET

Giriş ve Amaç: Çocuklarda görülen genital siğiller, cinsel istismar açısından şüphe oluşturmaktadır. Tek başına genital siğil görülmesi cinsel istismar açısından düşük şüpheli olsa da diğer muayene ve laboratuvar bulguları da değerlendirilmelidir. Bu çalışmada, anogenital bölgede siğil görülen çocuk olgunun cinsel istismarın dışlanması açısından multidisipliner değerlendirilmesinin önemi, literatür bulguları eşliğinde incelenmiştir.

Olgu: 2 yaşında erkek hasta, anogenital verrü görülmesi üzerine dermatoloji biriminden çocuk psikiyatrisi ve adli tıp anabilim dallarına konsülte edilmişti. Çocuğun ailesi ile adli tıp polikliniğinde yapılan görüşmede; 1 hafta önce çocuğun anal bölgesinde 2-3 adet mantar gibi lezyon gördüklerini, çocuk hastalıkları birimine başvurdıklarını, mantar enfeksiyonu olabileceği için krem verildiğini, lezyonların sayısında artış olması nedeniyle dermatoloji birimine başvurdıklarını, lezyonların siğil olduğunu öğrendiklerini ve üniversite hastanesine yönlendirildiklerini, çocuğun bakımıyla annenin ilgilendiği, yaklaşık 3 ay memleketlerinde kaldıklarını, bu sırada annenin kız kardeşinin çocuğun altını temizleyip bakımına yardım ettiğini ve el parmaklarında 2-3 adet siğil olduğu öğrenildi. Fizik muayenede anogenital bölgede çok sayıda ve küçük boyutlarda verrü izlendi. Vücudun diğer bölgelerinde herhangi bir travmatik bulgu saptanmadı. Hem adli tıp hem de çocuk psikiyatrisi muayenelerinde, fiziksel veya cinsel istismar düşündürecek bir bulgu saptanmadı.

Sonuç: Anogenital siğiller çocukluk döneminde görüldüğünde yasal ve klinik sorun teşkil ettiği için enfeksiyonun doğal seyrinin iyi bilinmesi, aile ve çocukla ayrı ayrı görüşme yapılması, cinsel istismar bulguları açısından ayrıntılı muayene edilmesi ve adli tıp, çocuk psikiyatrisi ve ilgili diğer bölümlerle beraber multidisipliner olarak değerlendirilmesi ve karar verilmesi gerekir. Aile ve çocuğun yaşayabileceği zorluklar da düşünülerek ancak cinsel istismar açısından kesin deliller varsa adli değerlendirme sürecinin başlatılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk istismarı, adli tıp, genital, siğil, verru

31-CASE REPORT: MULTIDISCIPLINARY EVALUATION OF A CHILD WITH GENITAL WARTS

Eren Tuzci, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0002-2925-0172, erentuzci@gmail.com

Burak Can, Araştırma Görevlisi Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0001-9587-6897, dr.burakcan@hotmail.com

Esin Akgül Kalkan, Doçent Doktor, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0002-7045-5401, dr.esin.akgul@gmail.com

Semih Petekkaya, Doktor Öğretim Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Orcid ID: 0000-0003-3851-6953, semihpetekkaya@gmail.com

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Genital warts in children raise suspicion for sexual abuse. Although genital warts alone are unlikely to raise suspicion for sexual abuse, other examination and laboratory findings should also be evaluated. In this study, the importance of multidisciplinary evaluation of a child with warts in the anogenital region in terms of excluding sexual abuse was examined in the light of literature findings.

Case Report: A 2-year-old male patient was referred to the dermatology unit for consultation with the departments of child psychiatry and forensic medicine upon the observation of anogenital warts. During the examination carried out with the child's family at the forensic medicine polyclinic; It was learned that 1 week ago, they saw 2-3 fungal lesions in the child's anal area, they applied to the pediatrics unit, they were given cream because it could be a fungal infection, they applied to the dermatology unit because the number of lesions increased, they learned that the lesions were warts and they were referred to the university hospital; the mother took care of the child, they stayed in their hometown for about 3 months, during this time the mother's sister cleaned the child's bottom and helped with his care, and she had 2-3 warts on his fingers. Physical examination revealed numerous and small-sized verrucas in the anogenital region. No traumatic findings were detected in other parts of the body. No findings suggesting physical or sexual abuse were detected in both forensic medicine and child psychiatry examinations.

Results: Since anogenital warts pose a legal and clinical problem when seen in childhood, the natural course of the infection should be well known, the family and the child should be interviewed separately, a detailed examination should be performed for signs of sexual abuse, and a multidisciplinary evaluation and decision should be made together with forensic medicine, child psychiatry and other relevant departments. Considering the difficulties that the family and the child may experience, it is recommended that the judicial evaluation process be initiated only if there is definitive evidence of sexual abuse.

Keywords: child abuse, genital, warts, multidisiplinary, forensic

32-CİNSEL İSTİSMAR VE ERGENLİK DÖNEMİNDEKİ ETKİLERİ: BİR VAKA İNCELEMESİ

Leyla Tavas/ Ruh Sağlığı ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0009-0009-7206-199X/leylatavas@gmail.com

ÖZET

Engelli bireyler, fiziksel ve zihinsel yetersizlikleri nedeniyle cinsel istismara daha yatkın olabilmektedir. Bu bireyler, savunmasızlıkları ve toplumsal izolasyonları nedeniyle istismar riski altındadır. Cinsel istismar, engelli bireylerin psikolojik, duygusal ve fiziksel gelişimini olumsuz etkiler. Erken tanı, eğitim ve psikososyal destekle bu tür istismarın önlenmesi ve mağdurların iyileşmesi sağlanabilmektedir.

Amaç

Bu araştırmanın amacı, engelli bireylerin cinsel istismara karşı daha savunmasız olma durumunu incelemek ve istismarın engelli bireylerin psikolojik, duygusal ve fiziksel gelişimleri üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Ayrıca, bu bireylerin korunmasına yönelik önleyici stratejilerin geliştirilmesi ve istismara uğrayanların iyileşme süreçlerine yönelik etkili müdahale yöntemlerinin belirlenmesi hedeflenmektedir.

Gereç ve yöntem

Bu araştırma, engelli bireylerin cinsel istismarını incelemek amacıyla rehabilitasyon ortamında, psikolojik testler, bireysel terapi seansları, grup çalışmaları ve duygusal destek programları ile yürütülmüştür.

Bulgular

Çalışma sürecinde, ergenlik dönemine giren bir öğrencinin, yakın çevresinde yaşanan istismar olaylarını detaylı bir şekilde anlattığı gözlemlenmiştir. Öğrenci, yaşanan cinsel istismarı, uygulanan fiziksel eylemleri, cinsel birleşme sırasında yaşadığı fiziksel belirtilerle birlikte anlatmıştır. Ayrıca, öğrenci, deneyimlerini vücut diliyle göstererek, cinsel istismar sürecini oldukça net bir şekilde aktarmıştır. Bu durum, öğrencinin maruz kaldığı travmanın boyutlarını ve cinsel istismara ilişkin bilgilerin derinliğini gözler önüne sermektedir.

Sonuç

Bu vaka, ergenlik dönemindeki bir öğrencinin cinsel istismara uğradığını ve yaşadığı travmayı ayrıntılı bir şekilde anlattığını göstermektedir. Öğrencinin deneyimlerini bu kadar detaylı bir şekilde ifade etmesi, istismarın etkilerinin ne denli derin olduğunu ortaya koymaktadır. Bu tür vakaların doğru bir şekilde ele alınması ve profesyonel destekle iyileştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelime: Cinsel istismar, ergenlik dönemi, travma, psikolojik destek

32-SEXUAL ABUSE AND ITS EFFECTS ON ADOLESCENCE: A CASE STUDY

Leyla Tavas/ Ruh Sağlığı ve Bağımlılıkları Araştırma Eğitim Derneği/0009-0009-7206-199X/leylatavas@gmail.com

ABSTRACT

Individuals with disabilities may be more prone to sexual abuse due to their physical and mental deficiencies. These individuals are at risk of abuse due to their vulnerability and social isolation. Sexual abuse negatively affects the psychological, emotional and physical development of individuals with disabilities. Early diagnosis, education and psychosocial support can prevent such abuse and help victims recover.

Objective

The aim of this study is to examine the vulnerability of disabled individuals to sexual abuse and to evaluate the effects of abuse on the psychological, emotional and physical development of disabled individuals. In addition, it is aimed to develop preventive strategies for the protection of these individuals and to determine effective intervention methods for the healing processes of those who have been abused.

Materials and methods

This study was conducted in a rehabilitation setting with psychological tests, individual therapy sessions, group work and emotional support programmes in order to examine the sexual abuse of disabled individuals.

Findings

During the study, it was observed that a student who entered adolescence described the abuse incidents in detail. The student described the sexual abuse, physical actions and physical symptoms experienced during sexual intercourse. In addition, the student showed her experiences with her body language and described the sexual abuse process quite clearly. This situation reveals the extent of the trauma the student was exposed to and the depth of the information about sexual abuse.

Conclusion

This case shows that an adolescent student was sexually abused and described her trauma in detail. The fact that the student expressed her experiences in such detail reveals how deep the effects of abuse are. It is of great importance that such cases are handled correctly and treated with professional support.

Keyword: Sexual abuse, adolescence, psychological support, trauma

33-KUMAR, ALKOL VE UYUŞTURUCU BAĞIMLILIĞININ HUKUKSAL BOYUTU

Ertuğrul Taha Uçar

Bağımlılığı, Kumar Bağımlılığı, Hukuki Çerçeve ve Bağımlılık, Yeşilay Hukuk Misyonu, Bağımlılaştırma, Alkol ve Cinsel Suçlar, Kumarın Hukuki Statüsü, Çevrimiçi Kumar, Uyuşturucu Suçları

Amaç: Bu çalışma, mevzuatın ve yargı makamlarının kumar, alkol ve uyuşturucu bağımlılıklarını nasıl değerlendirdiğini, bu bağımlılık türlerinin yol açtığı suçların veya hukuki sonuçların hangi esaslara göre belirlendiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Ayrıca, bağımlılıklardan kaynaklanan hukuki sonuçlar irdelenerek hukuk sisteminin bu bağımlılıkların önlenmesine ne ölçüde katkı sağladığı araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kumar, alkol ve uyuşturucu bağımlılığı kapsamında ortaya çıkan hukuki durumlar; ilgili yargı kararları, mevzuat ve akademik kaynaklar çerçevesinde incelenmiştir. Elde edilen bilgiler analiz edilerek çalışmada değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan incelemeler sonucunda, kumar ve alkol bağımlılığına ilişkin hukuki düzenlemelerin daha belirsiz ve yorumlara açık olduğu, buna karşılık uyuşturucu bağımlılığına yönelik hukuki çerçevenin daha net çizildiği görülmektedir. Özellikle uyuşturucuya ilişkin düzenlemelerde, ceza hukuku normlarının yanı sıra tedavi ve rehabilitasyona yönelik yükümlülüklerin de ön plana çıktığı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hukuk ve Bağımlılık, Bağımlılık Suçları, Alkol ve Uyuşturucu Madde

33-THE LEGAL DIMENSION OF GAMBLING, ALCOHOL, AND DRUG ADDICTION

Ertuğrul Taha Uçar

Gambling Addiction, Legal Framework of Addiction, Green Crescent Legal Mission, Inducement to Addiction, Alcohol and Sexual Crimes, Legal Status of Gambling, Online Gambling, Drug Offenses

Objective: This study aims to examine how legislation and judicial authorities assess gambling, alcohol, and drug addictions, how the crimes or legal consequences arising from these types of addictions are determined, and whether legal mechanisms contribute to the prevention of such addictions by evaluating the resulting legal outcomes.

Materials and Methods: The legal situations arising from gambling, alcohol, and drug addiction were analyzed through relevant judicial decisions, legislation, and academic literature. The findings obtained through these examinations were evaluated within the scope of this study.

Findings and Conclusion: As a result of the analysis, it was found that the legal criteria regarding gambling and alcohol addiction are relatively vague and open to interpretation, whereas the legal framework concerning drug addiction is more clearly defined. In particular, legal regulations on drug addiction not only include penal provisions but also emphasize obligations related to treatment and rehabilitation.

Keywords: Law and Addiction, Addiction-Related Crimes, Alcohol and Drug Addiction,

34-ÇOCUK İSTİSMARI DAVALARINDA MAĞDURDAN İSTENEN KEMİK YAŞI TESPİTİ RAPORU:BİR OLGU SUNUMU

*Cem Uysal Doçent Doktor Dicle Üniversitesi Adli Tıp A.D. 0000-0002-7373-
9725 drcemuysal@gmail.com*

*Ceylan Fidan Araştırma Görevlisi Dicle Üniversitesi Adli Tıp A.D. 0009-0009-5601-5272
ceylan9221@hotmail.com*

ÖZET

GİRİŞ: Türk Ceza Kanunu'nun 103. Maddesinin 1. Fıkrasının son cümlesine göre cinsel istismar deyiminden on beş yaşını tamamlamamış olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış olarak tanımlamıştır.

AMAÇ: Bu suç tanımına itirazlar neticesinde mağdurdan istenen kemik yaşının bazı durumlarda takvim yaşından ileri çıkabileceği akılda tutulmalıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışma görüntüleme yöntemlerinden,hastane kayıtlarından faydalanılarak nitel araştırma yöntemi kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR: Cinsel istismar nedeniyle mağdur sıfatıyla adli mercilerce tarafımıza gönderilen küçüğün kemik yaşı tespiti istenmiştir.Küçükten alınan anamneze göre, 15 yaşında olduğu,ilk adet tarihinin 5 yıl önce olduğu öğrenilmiştir.Radyoloji Anabilim Dalı Yekeler atlasına göre küçüğün kemik yaşını 19 yaş ile uyumlu olarak raporlandırmıştır.Ancak vakamızda alınan anamnez doğrultusunda puberte prekoks kaynaklı olarak kemik yaşının takvim yaşından ileri olabileceği düşünülmüştür.

SONUÇ: Vakanın ileri tetkik ve görüş için İstanbul Adli Tıp Kurumu'na sevk edilmesi gerektiği tıbbi kanaatine varılmıştır.

Anahtar kelimeler:İstismar,çocuk,kemik,yaş

34-BONE AGE DETERMINATION REPORT REQUESTED FROM VICTIM IN CHILD ABUSE CASES: A CASE REPORT

Cem Uysal, Associate Professor Dicle University Department of Forensic Medicine 0000-0002-7373-9725 drcemuysal@gmail.com

Ceylan Fidan² Research Assistant Department of Forensic Medicine. 0009-0009-5601-5272 ceylan9221@hotmail.com

ABSTRACT

INTRODUCTION: According to the last sentence of the first paragraph of Article 103 of the Turkish Penal Code, sexual abuse is defined as any sexual behavior committed against children who have not yet completed the age of fifteen.(1)

PURPOSE: As a result of objections to this crime definition, it should be kept in mind that the bone age requested from the victim may in some cases be higher than the calendar age.

MATERIALS AND METHODS: This study was conducted using qualitative research methods, utilizing imaging methods and hospital records.

FINDINGS: The bone age of the minor who was sent to us by the judicial authorities as a victim of sexual abuse was requested. According to the anamnesis taken from the minor, it was learned that she was 15 years old and her first menstrual period was 5 years ago. The Radiology Department reported the minor's bone age as compatible with 19 years old according to the Yekeler Atlas. However, in our case, based on the anamnesis taken, it was thought that the bone age could be later than the calendar age due to precocious puberty.

RESULT: It was medically concluded that the case should be referred to the Istanbul Forensic Medicine Institute for further examination and opinion.

Keywords: Abuse, child, bone, age

35-MİTOKONDRIYAL DNA ANALİZİNİN ABD CEZA HUKUKUNDA İLK KULLANIMI PAUL WILLIAM WARE DAVASI

Mayanur Ünlü, Lisans Öğrencisi, Acıbadem Üniversitesi, 0009-0006-6343-0712, mayanur.unlu@live.acibadem.edu.tr

ÖZET

1994 yılında ABD'nin Tennessee eyaletinde yaşanan Paul William Ware davası, mitokondriyal DNA (mtDNA) analizinin Amerikan ceza hukukunda ilk kez mahkeme delili olarak kabul edilmesiyle adli bilimlerin tarihinde kritik bir dönüm noktası olmuştur. Dört yaşındaki Lindsey Green'in evinde ölü bulunmasının ardından, olay yerinde baygın ve çıplak şekilde saptanan Paul Ware tutuklanmış, ancak olayla ilgili hiçbir şey hatırlamadığını beyan etmiştir. Savunma, suçun çocuğun bakıcısı Paul Crum tarafından işlendiğini ve Ware'in suçsuz olduğunu savunmuştur. Ancak FBI tarafından olay yerinde bulunan kırmızı saç telleri üzerinde yapılan mtDNA analizi, bu örneklerin Ware'in mitokondriyal DNA'sı ile eşleştiğini göstermiştir. Bu bulgu, ceza yargılamasında mtDNA'nın doğrudan suçla bağlantılı bir delil olarak kullanılmasını sağlamıştır. 1996'da Ware, çocuk istismarı ve ağırlaştırılmış cinayet suçlarından ömür boyu hapis cezasına çarptırılmıştır. Dava sürecinde mağdurun vücudunda bulunan ancak analiz edilmeyen farklı renkteki saç teli gibi unsurlar, delil değerlendirmesindeki eksikliklere işaret etmiş, 2007'de yeniden yargılama talebi reddedilmiştir. Bu vaka, mtDNA analizinin özellikle nükleer DNA'nın yetersiz kaldığı durumlarda adli genetikte ne kadar etkili bir araç olduğunu ortaya koymuş; aynı zamanda DNA temelli delillerin ceza adalet sisteminde nasıl kritik bir rol üstlenebileceğini somut biçimde göstermiştir.

Amaç: Bu bildirinin amacı, 1994 yılında ABD'de gerçekleşen Paul William Ware davasının adli bilimlerin ve ceza hukuku açısından önemini değerlendirmektir. Özellikle mitokondriyal DNA (mtDNA) analizinin ilk kez mahkemede delil olarak kabul edilmesini ve bunun adli genetik uygulamalarına etkisini ortaya koymak hedeflenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Olguların analizi yöntemi kullanılmıştır. Dava dosyaları, mahkeme kararları, adli raporlar ve konuya ilişkin bilimsel yayınlar incelenmiştir. MtDNA analiz sürecinin davada nasıl kullanıldığı, elde edilen DNA eşleşmesinin değerlendirme biçimi ve savunmanın itiraz gerekçeleri detaylandırılmıştır. Ayrıca mtDNA'nın yapısı, adli tıptaki yeri ve klasik nükleer DNA analizinden farkları da teorik çerçevede sunulmuştur.

Bulgular:1994 yılında dört yaşındaki Lindsey Green'in tecavüze uğrayıp öldürülmesi üzerine Paul William Ware, olay yerinde baygın ve çıplak şekilde bulunarak tutuklanmıştır. Savunma, suçun asıl failinin çocuğun bakıcısı Paul Crum olduğunu savunmuş; ancak FBI tarafından yapılan mitokondriyal DNA analizinde olay yerinde bulunan kırmızı saç telleri Ware'in DNA'sı ile eşleşmiştir. Bu eşleşme, Amerika Birleşik Devletleri'nde mtDNA'nın ceza mahkemelerinde ilk kez delil olarak kabul edilmesini sağlamıştır. Mağdurun vücudunda bulunan başka bir saç telinin test edilmemesi savunma tarafından eleştirilmiştir. Mahkeme, mtDNA deliline dayanarak Ware'i suçlu bulmuş ve şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezası vermiştir. 2007 yılında yeni delillerle yeniden yargılama talep edilmiş, ancak bu başvuru reddedilmiştir.

Sonuç: Paul William Ware davası, mitokondriyal DNA analizinin adli bilimlerde kullanılmaya başlamasının dönüm noktasıdır. MtDNA, özellikle nükleer DNA'nın elde edilemediği durumlarda güçlü bir araç olarak öne çıkmaktadır. Bu dava, bilimsel delillerin ceza adalet sisteminde ne kadar kritik bir rol oynayabileceğini ve adli genetik uygulamalarının evrimini göstermesi bakımından hem hukuk hem de adli tıp alanları için öğretici bir örnektir.

Anahtar Kelime: Çocuk istismarı, Mitokondriyal DNA, Adli genetik,Ceza Hukuku

35-THE FIRST USE OF MITOCHONDRIAL DNA ANALYSIS IN US CRIMINAL LAW: THE PAUL WILLIAM WARE CASE

Mayanur Ünli, Undergraduate student, Acibadem University, 0009-0006-6343-0712, mayanur.unlu@live.acibadem.edu.tr

Abstract: The Paul William Ware case in Tennessee, USA in 1994 was a critical turning point in the history of forensic sciences, as mitochondrial DNA (mtDNA) analysis was accepted as evidence in court for the first time in American criminal law. After four-year-old Lindsey Green was found dead in her home, Paul Ware, who was found unconscious and naked at the scene, was arrested, but stated that he did not remember anything about the incident. The defense argued that the crime was committed by the child's caretaker, Paul Crum, and that Ware was innocent. However, mtDNA analysis conducted by the FBI on strands of red hair found at the scene showed that these samples matched Ware's mitochondrial DNA. This finding allowed mtDNA to be used as evidence directly related to the crime in the criminal trial. In 1996, Ware was sentenced to life in prison for child abuse and aggravated murder. During the trial, elements such as a different colored strand of hair found on the victim's body but not analyzed pointed to deficiencies in the evaluation of evidence, and the request for a retrial was denied in 2007. This case has demonstrated how effective mtDNA analysis is as a tool in forensic genetics, especially in cases where nuclear DNA is insufficient; it has also concretely demonstrated how DNA-based evidence can play a critical role in the criminal justice system.

Purpose: The purpose of this paper is to evaluate the importance of the Paul William Ware case, which took place in the USA in 1994, in terms of forensic sciences and criminal law. In particular, it is aimed to reveal the first acceptance of mitochondrial DNA (mtDNA) analysis as evidence in court and its impact on forensic genetics applications.

Materials and Methods: The case analysis method was used. Case files, court decisions, forensic reports and scientific publications on the subject were examined. How the mtDNA analysis process was used in the case, the evaluation method of the obtained DNA match and the defense's objection grounds were detailed. In addition, the structure of mtDNA, its place in forensic medicine and its differences from classical nuclear DNA analysis were presented in a theoretical framework.

Findings: In 1994, Paul William Ware was arrested after being found unconscious and naked at the scene of the rape and murder of four-year-old Lindsey Green. The defense argued that the real perpetrator of the crime was the child's caretaker, Paul Crum; however, a mitochondrial DNA analysis conducted by the FBI matched Ware's DNA with red hair found at the scene. This match allowed mtDNA to be accepted as evidence in criminal courts for the first time in the United States. The defense criticized the failure to test another hair found on the victim's body. The court found Ware guilty based on the mtDNA evidence and sentenced him to life in prison without parole. A retrial was requested in 2007 with new evidence, but this request was denied.

Conclusion: The Paul William Ware case is a turning point in the use of mitochondrial DNA analysis in forensic science. MtDNA stands out as a powerful tool, especially in cases where nuclear DNA cannot be obtained. This case is an instructive example for both law and forensic medicine, as it demonstrates how critical scientific evidence can play a role in the criminal justice system and the evolution of forensic genetics applications.

Keywords: Child abuse, Mitochondrial DNA, Forensic genetics, criminal law

36-KADINA YÖNELİK ŞİDDETİN GÖRÜNMEYEN YÜZÜ:TÜRKİYE’DE 2022-2024 ARASINDA İSTATİKSEL BİR İNCELEME

Sude Vicnelioğlu, Psikolog, Acıbadem University, ORCID:0009-0006-6952-0081, sude.vicnelioglu@acibadem.edu.tr

ÖZET

Giriş:

Dünya Sağlık Örgütü (WHO), şiddeti fiziksel güç veya iktidarın bir kişiye yönelik tehdit ya da uygulama şeklinde ortaya çıkarak, bireyin zarar görmesine ya da zarar görme olasılığına neden olması olarak tanımlar. Kadına yönelik şiddet, kişinin zorlanması özgürlüğünün ihlal edilmesidir. Yalnızca bir insan hakları ihlali değil, aynı zamanda toplumsal kalkınmayı sekteye uğratan temel ve kronik sorunlardan biridir. Şiddet türleri genel olarak fiziksel, psikolojik, ekonomik ve cinsel başlıkları altında sınıflandırılmaktadır.

Amaç:

Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye’de kadına yönelik şiddet olaylarının 2022-2024 yıllarına göre dağılımını inceleyerek, artış nedenlerini ve önleyici politikalardaki eksiklikleri analiz etmektir.

Gereç ve Yöntem:

Çalışmada literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. 2022–2024 yılları arasında yayımlanmış akademik araştırmalar ve Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu’nun internet adresinden “kadına şiddet” anahtar kelimesi kullanılarak 2022, 2023 ve 2024 yıllarına ait tüm kadına şiddet verileri çalışmaya dahil edilmiştir. Elde edilen veriler yıllar arasında karşılaştırılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular:

2022 yılında 334 kadın erkekler tarafından öldürülmüş, 245 kadın şüpheli şekilde ölü bulunmuştur. 2023'te 315 kadın cinayeti ve 248 şüpheli ölüm raporlanmıştır. 2024'ün ilk 11 ayında ise aylık ortalama 25–30 kadın cinayeti bildirilmiştir. Pandemi sonrası ekonomik kriz, artan işsizlik ve sosyal gerilimler, şiddeti artıran yapısal faktörler olmuştur. Medyada artan haber sayısına rağmen kullanılan dil çoğu zaman mağduru suçlayıcı ve şiddeti olağanlaştırıcı niteliktedir.

Sonuç:

Kadına yönelik şiddet vakalarında son üç yılda belirgin bir azalma gözlenmemektedir. Fiziksel şiddet daha görünür olsa da, psikolojik, ekonomik ve cinsel şiddet yeterince fark edilmemektedir. Etkili mücadele için medya dili, toplumsal farkındalık ve yapısal reformlar kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kadına Yönelik Şiddet, Kadın Cinayetleri, Medya, Şiddet Türleri, Türkiye

36-THE INVISIBLE FACE OF VIOLENCE AGAINST WOMEN: A STATISTICAL ANALYSIS IN TURKEY BETWEEN 2022 AND 2024

Sude Vicnelioğlu, Psychologist, Acibadem University, ORCID:0009-0006-6952-0081, sude.vicnelioglu@acibadem.edu.tr

ABSTRACT

Introduction:

The World Health Organization (WHO) defines violence as the use of physical force or power, whether threatened or actual, to individual as a group, which results in or has a high likelihood of resulting in injury, death, psychological harm, or deprivation. Violence against women is the violation of a person's freedom through coercion. It is not only a human rights violation but also one of the fundamental and chronic problems that undermines social development. Types of violence are generally categorized as physical, psychological, economic, and sexual.

Purpose:

The main aim of this study is to examine the distribution of violence against women in Turkey between 2022 and 2024, analyze the potential causes of the increase, and assess the shortcomings of existing preventive policies.

Materials and Methods:

The study uses a literature review method. Academic research published between 2022 and 2024, as well as all data on violence against women for the years 2022, 2023, and 2024 obtained from the website of the We Will Stop Femicide Platform using the keyword "violence against women," have been included in the study. The collected data were evaluated by comparing the years.

Findings:

In 2022, 334 women were killed by men, and 245 women were found dead under suspicious circumstances. In 2023, 315 femicides and 248 suspicious deaths were reported. In the first 11 months of 2024, an average of 25–30 femicides per month were recorded. Structural factors such as the post-pandemic economic crisis, rising unemployment, and social tensions have contributed to increased violence. Despite a rise in media coverage, the language used often blames the victim and normalizes violence.

Result:

There has been no significant decrease in cases of violence against women over the past three years. While physical violence is more visible, psychological, economic, and sexual violence often go unnoticed. To effectively combat this issue, media discourse, social awareness, and structural reforms are of critical importance.

Keywords: Violence Against Women, Femicides, Media, Types of Violence, Türkiye

37-ADLİ OLGULARDA RUHSAL TRAVMANIN TESPİTİNİN ÖNEMİ: LİTERATÜRE DAYALI BİR DEĞERLENDİRME

Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR, Uzm.Adli Psikolog, Türk Silahlı Kuvvetleri, 0000-0003-3898-6111, e.gurgezoglu@gmail.com

ÖZET

Giriş: Ruhsal travma, bireyin yaşamını ciddi anlamda tehdit eden ya da aşırı stres yaratan bir olaya maruz kalması sonucunda ortaya çıkan, çoğu zaman görünmez ama derin etkiler yaratan bir psikolojik durumdur. Adli olgular söz konusu olduğunda, bu travmaların tespiti hem mağdurun hem de failin değerlendirilmesi açısından büyük önem taşır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, adli süreçlerde karşılaşılan bireylerde ruhsal travmanın nasıl değerlendirildiğini kavramsal olarak ele almak; değerlendirme sürecinde dikkat edilmesi gereken noktaları vurgulamak ve travmanın tespit edilmesinin adli karar süreçlerine etkisini ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürde yer alan güncel kaynaklar doğrultusunda kavramsal bir çerçeve sunmakta, ruhsal travmanın adli değerlendirmedeki yeri ve önemini açıklamaktadır. Ruhsal travmanın tanımı, değerlendirme yöntemleri (klinik görüşme, psikometrik araçlar, gözlem vs.), multidisipliner yaklaşımın gerekliliği gibi başlıklar üzerinden yapılandırılmıştır.

Bulgular: Ruhsal travmanın tespitinde en kritik unsur, travmanın görünür olmamasına rağmen mağdurun yaşam kalitesini ve işlevselliğini ciddi biçimde etkileyebilmesidir. Travma sonrası stres bozukluğu, akut stres tepkileri, dissosiyatif belirtiler ve depresyon gibi bulgular adli değerlendirme sürecine yansımadağı takdirde, mağdurun maruz kaldığı ihlaller görünmez kalabilir.

Sonuç: Adli olgularda ruhsal travmanın zamanında ve doğru biçimde tespit edilmesi, sadece bireyin ruhsal sağlığı açısından değil, hukuki sürecin adil ve sağlıklı işlemesi açısından da yaşamsal önem taşır. Bu nedenle adli değerlendirme süreçlerinde psikolojik muayene ve klinik gözlemler standart bir uygulama haline gelmeli, psikiyatrist ve psikologların görüşleri karar mekanizmasına entegre edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Adli olgu, Ruhsal travma, Psikolojik değerlendirme, Multidisipliner yaklaşım

37-THE IMPORTANCE OF IDENTIFYING PSYCHOLOGICAL TRAUMA IN FORENSIC CASES: A LITERATURE-BASED EVALUATION

Esra GÜRGEZOĞLU YAPAR, Forensic Psychologist, Turkish Armed Forces, 0000-0003-3898-6111, e.gurgezoglu@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Psychological trauma is a mental condition that results from exposure to life-threatening or highly stressful events, often leaving deep yet invisible effects. In forensic cases, identifying such trauma is critical for assessing both the victim and the offender.

Purpose: This study aims to conceptually examine how psychological trauma is assessed in individuals involved in forensic processes, highlight key considerations in the assessment, and discuss how recognizing trauma can influence judicial outcomes.

Materials and Method: This poster presents a conceptual framework based on current national and international literature. It outlines the definition of psychological trauma, methods of evaluation (clinical interviews, psychometric tools, observation, etc.), and emphasizes the necessity of a multidisciplinary approach in forensic assessments.

Findings: The key issue in identifying psychological trauma is its invisibility, despite its significant impact on quality of life and functionality. When trauma-related conditions such as PTSD, acute stress responses, dissociative symptoms, and depression are not reflected in forensic evaluations, victims may experience further injustice.

Result: Timely and accurate identification of psychological trauma in forensic cases is essential not only for the mental well-being of the individual but also for ensuring a fair legal process. Therefore, psychological evaluations and clinical observations should be integrated as standard procedures in forensic assessments, and the opinions of mental health professionals must be considered within judicial decision-making.

Keywords: Forensic case, Psychological trauma, Psychological evaluation, Multidisciplinary approach

38-ÇOCUKLUK ÇAĞI İHMALİ İLE NR3C1 GENİNDEKİ EPIGENETİK DÜZENLEMELER ARASINDAKİ İLİŞKİ

Simay YILDIZLI, Öğrenci, Acıbadem Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik, 0009-0000-0751-984X, simayyildizli06@gmail.com

Giriş: Çocukluk dönemi, bireyin biyolojik, psikolojik ve sosyal gelişiminin en hassas evrelerinden biridir. Bu süreçte maruz kalınan ihmal gibi kronik stresörler, stres yanıt sisteminde kalıcı değişikliklere yol açabilmektedir. Özellikle HPA aksının düzenleyici genlerinden biri olan *NR3C1*, epigenetik modifikasyonlara karşı duyarlıdır. Bu genin promotör bölgesindeki DNA metilasyonundaki artış, glukokortikoid reseptör ekspresyonunu baskılayarak stres regülasyonunun bozulmasına neden olabilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocukluk çağı ihmalinin stres yanıt sisteminin merkezi bileşenlerinden biri olan *NR3C1*(glukokortikoid reseptör) geninde meydana gelen epigenetik düzenlemeler üzerindeki etkisini incelemektir. Çocukluk çağı ihmalinin *NR3C1* üzerindeki epigenetik etkilerini inceleyerek, nörobiyolojik düzeydeki uzun vadeli sonuçlara ışık tutmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Mevcut literatür gözden geçirilmiş ve akademik kaynaklar taranarak bilgiler toplanmıştır. Veri toplama sürecinde, çeşitli akademik veri tabanları, bilimsel makaleler ve güvenilir kaynaklar kullanılmıştır. Bu tarama sürecinde Google Scholar, PubMed ve YÖK Tez Merkezi gibi kaynaklar kullanılmıştır. Literatür taraması çocukluk çağı ihmaline maruz kalan bireylerde *NR3C1* geninin promotör bölgesinde gözlenen DNA metilasyonu düzeylerini ele alan makalelerden yardım alınarak oluşturulmuştur. Bu derleme çalışması yapılırken, literatür taraması, mevcut bilgi birikimini ayrıntılı ve sistematik şekilde analiz etmeye ve araştırmanın temelini oluşturmaya yardımcı olmuştur.

Bulgular: Çocukluk çağında maruz kalınan ihmalin, stres yanıt sisteminin önemli bir bileşeni olan *NR3C1* geninin promotör bölgesinde artmış DNA metilasyonu ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Artan metilasyon, gen ifadesinin baskılanmasına yol açarak glukokortikoid reseptör düzeylerinde azalmaya neden olmaktadır. Bu olayın sonucunda, HPA (hipotalamus-hipofiz-adrenal) aksının negatif geri bildirim döngüsü zayıflar ve kortizol salınımı üzerindeki kontrol bozulur. Bu biyolojik düzensizlik, bireyin stres karşısında aşırı duyarlılık geliştirmesine ve anksiyete, depresyon gibi psikiyatrik bozukluklara yatkın hale gelmesine sebep olabilmektedir. Epigenetik düzeyde gözlenen bu değişikliklerin çocuklukta başlayıp erişkinliğe kadar süren psikolojik sorunlarla ilişkili olduğu gösterilmiştir. Çocuklukta yaşanan ihmal gibi olumsuz yaşam deneyimlerinin *NR3C1* geninde metilasyon yoluyla epigenetik modifikasyonlara neden olması, stres regülasyon sisteminde kalıcı bir bozulmayı beraberinde getirmektedir.

Sonuç: Bu çalışmada, çocukluk çağındaki ihmalin etkilerinin yalnızca psikolojik değil, aynı zamanda nörobiyolojik düzeyde de değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmalıdır. Epigenetik belirteçlerin tanı, risk değerlendirmesi ve erken müdahale süreçlerinde kullanımı, ruh sağlığı alanında daha bütüncül yaklaşımların geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ihmal, *NR3C1* geni, Epigenetik ve DNA metilasyonu.

38-ASSOCIATION BETWEEN CHILDHOOD NEGLECT AND EPIGENETIC REARRANGEMENTS IN THE NR3C1 GENE

Simay YILDIZLI, Öğrenci, Acıbadem Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik, 0009-0000-0751-984X, simayyildizli06@gmail.com

Introduction: Childhood is one of the most sensitive stages of biological, psychological and social development. During this period, chronic stressors such as neglect can lead to permanent changes in the stress response system. Especially NR3C1, one of the regulatory genes of the HPA axis, is sensitive to epigenetic modifications. Increased DNA methylation in the promoter region of this gene may lead to disruption of stress regulation by suppressing glucocorticoid receptor expression.

Objective: The aim of this study is to examine the effect of childhood neglect on epigenetic rearrangements occurring in the NR3C1 (glucocorticoid receptor) gene, one of the central components of the stress response system. By examining the epigenetic effects of childhood neglect on NR3C1, it aims to shed light on the long-term consequences at the neurobiological level.

Materials and Methods: Existing literature was reviewed, and information was collected by reviewing academic sources. In the data collection process, various academic databases, scientific articles and reliable sources were used. Sources such as Google Scholar, PubMed and YÖK Thesis Center were used in this screening process. The literature review was created with the help of articles dealing with DNA methylation levels observed in the promoter region of the NR3C1 gene in individuals exposed to childhood neglect. While conducting this review, the literature review helped to analyze the existing knowledge in a detailed and systematic way and to form the basis of the research.

Findings: We show that childhood neglect is associated with increased DNA methylation in the promoter region of the NR3C1 gene, an important component of the stress response system. Increased methylation leads to suppression of gene expression, resulting in a decrease in glucocorticoid receptor levels. As a result, the negative feedback loop of the HPA (hypothalamic-pituitary-adrenal) axis is weakened and control over cortisol release is impaired. This biological dysregulation can cause the individual to develop hypersensitivity to stress and become prone to psychiatric disorders such as anxiety and depression. These changes observed at the epigenetic level have been shown to be associated with psychological problems that start in childhood and continue into adulthood. Adverse life experiences such as childhood neglect cause epigenetic modifications in the NR3C1 gene through methylation, leading to a permanent disruption in the stress regulation system.

Conclusion: This study should emphasize that the effects of childhood neglect should be evaluated not only at the psychological but also at the neurobiological level. The use of epigenetic markers in diagnosis, risk assessment and early intervention processes may contribute to the development of more holistic approaches in the field of mental health.

Keywords: Child neglect, NR3C1 gene, Epigenetics and DNA methylation.

39-SAĞLIKTA ŞİDDETİN SAĞLIK YÖNETİMİ VE HUKUKİ BOYUTLARI: RİSKLER, SONUÇLAR VE ÖNLEME STRATEJİLERİ

Kerem Yılmaz , Avukat, Öğretim Görevlisi, Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, 0009-0004-2278-6363, kerem@oztuncyilmaz.com

ÖZET

AMAÇ: Sağlık hizmetlerinin niteliği, yalnızca teknik altyapı ve tıbbi yeterlilikle değil; aynı zamanda sağlık çalışanlarının güvenli ve destekleyici bir ortamda görev yapabilmesiyle yakından ilişkilidir. Son yıllarda sağlık çalışanlarına yönelik şiddet olaylarının artışı, çalışanların tükenmişliğine, hizmet kalitesinin düşmesine ve dolayısıyla toplumun sağlık sistemine duyduğu güvenin azalmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sağlıkta şiddetin kapsamını ve dinamiklerini incelemek, yönetsel etkilerini değerlendirmek ve mevcut yasal çerçevenin yeterliliğini sorgulamaktır. Nihai hedef, sağlık sisteminin sürdürülebilirliği için yapısal ve hukuki reformlara katkı sağlamaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışma; sağlıkta şiddet konusunda hem uluslararası literatür taraması hem de Türkiye'deki pozitif hukuk normlarının içerik analizi yoluyla hazırlanmıştır. Araştırma kapsamında TCK, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu, Hasta Hakları Yönetmeliği ve yüksek mahkeme kararları incelenmiştir.

BULGULAR: Yapılan incelemeler, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin özellikle acil servis, yoğun bakım ve psikiyatri gibi yüksek riskli birimlerde yoğunlaştığını, şiddet olaylarının çoğunlukla sözlü olmakla birlikte vahim sonuçlar doğuran fiziksel saldırı vakalarının da kayda değer bir oranda olduğunu göstermektedir. Bu durum çalışanlarda tükenmişlik, iş tatminsizliği ve görevden ayrılma eğilimine yol açarken; sağlık hizmetlerinin kalitesini ve hasta güvenliğini de olumsuz etkilemektedir. Kurumların büyük kısmında şiddeti önlemeye yönelik yönetsel politikalar, düzenli eğitimler ve kriz yönetimi uygulamaları yetersizdir. Hukuki açıdan, Türk Ceza Kanunu'nda bu tür fiiller suç olarak düzenlenmiş ve 3359 sayılı Kanun ile sağlık çalışanlarına yönelik şiddet özel olarak ele alınmıştır. Ancak yargı süreçlerinin yavaş ilerlemesi ve yetersiz cezalar caydırıcılığı azaltmaktadır. Genel olarak, sağlıkta şiddetin hem yönetsel eksikliklerden hem de hukuk sistemindeki uygulama sorunlarından beslendiği sonucuna ulaşılmıştır.

SONUÇLAR: Sağlıkta şiddet, yalnızca bireyler arası bir çatışma değil hem yönetsel zafiyetlerin hem de hukuk sistemindeki uygulama sorunlarının yansımasıdır. Yasal düzenlemeler teorik olarak güçlü olsa da önleyici politikaların zayıflığı, uygulamadaki cezaların yetersizliği ve mağdurların etkin bir şekilde korunmaması, şiddetin caydırıcılığını azaltmaktadır. Etkin sonuçlar için; kurum içi risk analizleri yapılmalı, caydırıcı ceza yargılamaları hızlandırılmalı, sağlık çalışanları için zorunlu adli destek ve danışmanlık hizmetleri daha etkin bir şekilde sunulmalıdır.

Anahtar Kelimeler : Şiddet, Sağlık Yönetimi, Hukuki Sorumluluk, Çalışan Güvenliği

39-VIOLENCE IN HEALTHCARE: ADMINISTRATIVE AND LEGAL DIMENSIONS – RISKS, CONSEQUENCES AND PREVENTION STRATEGIES

Kerem Yılmaz, Lawyer, Lecturer, Department of Health Management, Faculty of Health Sciences, Acibadem University

ABSTRACT

OBJECTIVE: The quality of healthcare services is not solely determined by technical infrastructure and medical competence, but also closely tied to the ability of healthcare workers to perform their duties in a safe and supportive environment. In recent years, a significant increase in violence against healthcare professionals has been observed, leading to burnout among staff, a decline in service quality, and a deterioration in public trust toward the health system. This study aims to examine the scope and dynamics of violence in healthcare, evaluate its impact on administrative processes, and assess the adequacy of the current legal framework. The ultimate goal is to contribute to structural and legal reforms necessary for the sustainability of healthcare delivery.

MATERIALS AND METHODS: This study was conducted through a review of international literature on healthcare violence and content analysis of the applicable legal norms in Turkey. The Turkish Penal Code (TPC), Law No. 3359 on Basic Healthcare Services, the Patient Rights Regulation, and high court rulings were examined.

FINDINGS: The findings indicate that violence against healthcare workers is particularly concentrated in high-risk units such as emergency departments, intensive care, and psychiatry. Although verbal abuse is most common, physical assaults with serious consequences are also notably frequent. This situation leads to burnout, job dissatisfaction, and resignation tendencies among workers, while also compromising service quality and patient safety. Most institutions lack sufficient administrative policies, staff training, and crisis management practices to prevent such violence. Legally, these acts are recognized as crimes under the TPC, and Law No. 3359 specifically addresses violence against healthcare professionals. However, slow legal proceedings and lenient sanctions undermine deterrence. It is concluded that violence in healthcare is fueled by both administrative shortcomings and inefficiencies in legal enforcement.

CONCLUSION: Violence in healthcare is not merely an interpersonal conflict, but also a reflection of systemic managerial failures and deficiencies in legal application. Despite the presence of theoretically strong legal regulations, weak preventive policies, insufficient sanctions, and the inadequate protection of victims reduce the overall deterrence effect. Effective outcomes require institutional risk assessments, expedited judicial processes, and the provision of accessible legal and psychological support services for healthcare professionals.

Keywords: Violence, Health Management, Legal Liability, Employee Safety

İMDAT derneği; Prof.Dr. Oğuz POLAT başkanlığında 2015 yılının Nisan ayında farklı meslek gruplarına sahip şiddet karşıtı gönüllüler tarafından kurulmuş bir sivil toplum kuruluşudur.

Şiddetle ilgili durum tespiti, rehabilitasyon, verilen hizmetlerin yeterliliğinin incelenmesi, geliştirilmesi ve önleme konularında araştırmalar yapmak, konuyla ilgili eğitim ve danışmanlık hizmeti vermek derneğin ana faaliyet alanları arasında yer alır.

Dernek; suça itilen, sokakta ya da güç koşullarda yaşayan çocuklara ve şiddet mağduru kadınlara yönelik durum saptama, rehabilitasyon, araştırma, önleyici ve koruyucu hizmetlerde çözüm odaklı bir yaklaşımı benimser.

Emniyetin ilgili müdürlük ve şubelerinin yanı sıra Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu gibi kamu kurum ve idareleri, üniversiteler ve ilgili bakanlıklarla iş birliği içinde; bu amaçla kurulmuş ya da kurulacak olan dernek ve vakıflarla dayanışma içinde hareket eder.

Özetle dernek, toplumdaki her türlü şiddetin önlenmesi için çözümler üretir ve toplumda şiddeti doğuran tüm unsurların ortadan kalkacağı, aslında kendisine ihtiyaç olmayacak bir gelecek için çalışır.

Amacı;

- Öncelikle çocuklara ve kadınlara yönelik olmak üzere, onların şiddetten korunmasını sağlamak,
- Çocuk ve kadın haklarına ilişkin tüm ulusal ve uluslararası hukuk düzenlemelerini topluma tanıtarak; farkındalık, bilgilendirme ve bilinçlendirme faaliyetlerini yürütmek,
- Toplumdaki şiddeti önlemek ve şiddet mağdurlarına rehabilitasyon hizmeti vermek,
- Derneğe destek sağlayacak etkinlikler yaparak bu çalışmaların yaygınlık ve süreklilik gösterecek şekilde sürdürülmesini sağlamaktır.

ASUMA (Acıbadem Üniversitesi Suç ve Şiddetle Mücadele Uygulama ve Araştırma Merkezi)

Vizyonu şiddetle mücadele denilince ilk akla gelen, çalışmalarına en çok güvenilen merkez olmak olan ASUMA'nın vizyonu;

Suç konusunda ve özellikle kadınlar ve çocuklara karşı şiddetle mücadele edilmesinde aktif rol alınması, şiddetin önlenmesine yönelik çalışmalar ve projeler geliştirilmesi, çalışma ve projeleri teorik boyutun ötesine geçen ve pratik faydası ile çalışılmasının sağlanmasıdır.

2015 yılında Prof. Dr. Oğuz Polat direktörlüğünde kurulan ASUMA'nın temel çalışma alanları arasında;

- Konuyla ilgili araştırma ve projeler yapmak
- Konferans, panel ve kongreler düzenlemek
- Haritalama çalışmaları yapmak
- Risk analizleri yapmak
- Konuyla ilgili periyodik raporlar hazırlamak
- Koruma stratejileri konusunda modelleme çalışmaları yapmak
- Önleme çalışmaları yapmak
- Haklar konusunda bilgilendirme ve bilinçlendirme çalışmaları yapmak bulunmaktadır.